

خهونه‌کانی بلوژستان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی رۆشنییری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه شیخ یه‌زدین

سه‌رتووهر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌یب

PDF4Kurd

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گهره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

خهونه كانی بلوژستان

رۆمان

نُهحمه دی مهلا

ناوی کتیب: خهونه كانی بلوژستان - رۆمان

نووسینی: نُهحمه دی مهلا

بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۳۰۵

دهرهینانی هونه ری: به دران نُهحمه د حه بیب

به رگ: ئاراس نُهکره م

پیت لیدان: کارزان ئاوره حمان + عه زیز عه بدو الخالیق

هه له گری: دلشاد مسسته فا + هه ندرین شیرزاد

هه له گری سه ر کۆمه پیوتهر: عه زیز عه بدو الخالیق

سه ر په رشتیاری کاری چاپخانه: ئاوره حمانی حاجی مه محمود

چاپی یه که م، هه ولیتر - ۲۰۰۴

له کتیبخانه ی به رپوه به رایه تیبی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه ر له هه ولیتر ژماره (۳۱۷) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوه تی

دهبیته گوند و لاتهریک بهرامبهر به پیشکوه تنه کانی ئیسپانیا ههنگاوی پیره میردانه دههاویژی. به شارستانییه تیک دهکات کهلی تمهن، ههتاوه پر وزه کهی ورده ورده قووت دات. خه لکه کهی نارازین لهم ناوابونه، به لام بی دهسه لاتانهش سهیری ناوابونی خویان دهکن.

من و پالوما دابه زین و به گهرمی تهوقه م له گهل خه زورم کرد و پاشان سندووقه کهم کرده و و جانناکانم داگرت و پالوما له گهل باوکی جی هیشت و چوم ئوتومبیله که پارک کهم. کاتیک گه رامه وه، ههردووکیان چاوه روانیان دهکردم و پیکه وهش قسه یان دهکرد، باوکی سهیریکی پالوما ی کرد و به زهوقه وه وتی:

- ده تهوی سهر له نه نکت بدهین، نه گهر حهز ده کهی بابرۆین، ئوتومبیله که شم له جاده ی مایۆر راگرتوه.

ئه ویش به کسه ره لایمی دایه وه:

- باشه، زۆر باشه، با سهر له نه نه بدهین و سهیریکی منیشی کرد.

- بو نا! منیش حهز ده کهم بیم له گهل تان.

«نه نه»، واته دایکی خه زورم، ته مه نه ۹۳ سال بو، بهک دوو سال ده بو له پی کهوتبو و له سهر کورسیبه کی پیچکدار دایانابوو و له «خانه ی پیران» ده ژیا. سهره رای ته مه نی، چاوه کانی هیشتا زیت بوون و زاکیره شی ته واو له کارا بو.

سواری ئوتومبیله که بووین و دوا ی ده دهقه گه یشتینه شوینیک به ئاسته م له ده ره وه ی ئه لمه دین بوو، کهوتبووه به شی سه ره وه و له قه دپالی ته پۆلکه یه ک خانویه کی سی نهوم بهرزبووه وه. له سیمای ده ره کیدا شوینیکی پاک و ته میز بوو. له ده رگای حه وشه نزیک بووینه وه، چاومان به دوو راهیبه کهوت، جلو به رگی سپییان له بهر بوو، کاتیک خه زورمیان بی نی و زه رده خه نه یان بو کردین و به کسه ریش زانیان بوچی هاتووین.

هه ندیک له سالۆنه که راهه ستاین و پاشان ورده ورده به ره و قاوشه که به ناسپایی ههنگاومان دهن. شوینیکی سه غله تکهر و منیش له شوینی وا دلم ده گووشری و فزولییانهش سهیری راست و چه پم ده کرد؛ هه موو ده رگاگان داخرا بوون. پیره میرد و پیره ژن، تاک تاک، یا دوو دوو، به ناسپایی مه رگه وه به ته نیشتمانا ههنگاویان دهن. وه کو ئه وه ی سیبه ری به رجه سته ی مه رگ ببینم.

وه کو زۆر شه مه ی دیکه، من و هاوسه ره کهم - پالوما - بریارمان دا بچینه «ئه لمه دین»: شارۆچکه یه که هه ر سه د کیلومه تریک له «میگیتلورا» وه دووره، مه به ست له و گونده یه که ته نها هه ر سالیکه لیی ده ژین. ده ورو به ری سه عات یانزه و نیوی به یانی سواری ئوتومبیل بووین و له سه رخۆ جاده ی «ئه لمه دین» مان وه رگرت، جاده یه کی چۆل و هۆل هه ر له جاده کانی «فارویست» ده کات. ده ورو به ری سه عات یه کی پاش نیوه رۆ گه یشتینه جی و له بهر ده رگا که باوکی چاوه رپی ده کردین؛ خۆی گوپی بوو، چاکه ت و پانتولیکی به هارانه ی له بهر کردبوو، به که یف دیار بوو. جانناکانمان داگرت و ئوتومبیله که مان له پشتی مالیانه وه راگرت.

برینی ئه و سه د کیلومه تره به سه عات و چاره کی ته واو ده بیت، به ناو دار زه یتنوون و کیلگه کانا تیده په رین، له هه ندی شوین گلیکی سوور و چه ند دار به روویه ک سروشتی لای خۆمانی له لا ده بوو ژانده وه، کاسیتیکمان خسته سهر ته سجیله که و هه نده ی نه برد گه یشتینه ئه و په ر ده قه ری «لا مانچا»: واته شارۆچکه ی «ئه لمه دین»، ره چه له کی ئه م ناوه ش عاره بییه، واته «ئه لمعدان»، کاتی خۆی جیوه یان له ژیر خاک ده ره ی ناوه. کاتیکیش سهیری کلیسا و کۆشکه قووته عاره بییه که ی ده که یین، هه ست به وه ده که یین که ئه م شارۆچکه یه ته مه نی زپیری خۆی هه بووه، له سه رده می کدا، پاچکه ی گالیسکه کانی فینیقی و رۆمان و پاشانیش عاره بی ئه نده لووس ئه م خا که یان پیشیل کردوه. سهره رای ئه وه ی گوندیکی لاتهریک و دوورده سته، وه کو هه موو ئیسپانییه کان، دانیشتیوانی ئه لمه دین زۆر شانازی به گونده که ی خویانه وه ده کن و سروودی نیشتیمانی تایبه تیشیان دارپشتوه و له مونا سه بات و بۆنه ئایینی و نیشتیمانییه کان گروپی کۆراله که یان چاکه ت و پانتۆله قاوه بییه کانیان ده رده هین که له بهر ئوتوو کردنی زۆر بریقه ده ده نه وه و به ده نگگی به رز ئه م سرووده و گۆرانی دیکه ش دووپات و ده پات ده که نه وه.

«ئه لمه دین» کهوتۆته سهر سیکوچکه ی سی هه ریم: «ئیکسترامه دوورا»، «کاستییا لمانچا» و «ولاتی ئه نده لووس». سهره رای سه رده می زپیری، ئه م شارۆچکه یه ورده ورده

ئىمەش وەكو ئەوان، ھىدى ھىدى ھىنگاومان دەنا، وەكو ئەوھى نەبادا ھىمىنيان لى تىك بدەين. دواى چەند ھىنگاوتىك دەرگاىەكم بىنى تۆزىك كرابووه، ھەلۆستەىەكم كرد و ئەوانىش بەھىنگاوى تەنك بەرەو قوولايى قاوشەكە دەرۆىشتن. لە شەقى دەرگاگەوھ سەبرى ژوورەوھم كرد، كەللەى پىرەمىردىكم بىنى، قژ بژ و رىشىكى درۆىش تا سەر سىنگى شۆرپووه و لەسەر كورسىيەك دانىشتبو و خەرىكى نووسىن بوو. لەبەردەم دەرگاگە ھەلۆستەىەكم كرد و پالۆما و باوكىشى لەسەرخۆ بەرەو ژوورى «نە» دەرۆىشتن. كەمىك لە دەرگاگە نزىك بوومەو و بەئاستەم دەرگاگەم كەردەو و پىرەمىردەكە سەرىكى ھەلپى و دوو چاوى سەوز، وەكو دوو بەردى ژىر كانىاوتىكى فىنك و سازگار تىم پروانىن.

لەخۆم پرسى «خودايە دەبى لە كوئى ئەم روخسارەم بىنى؟» وەكو ئەوھى ئەم روخسارە لە قوولايى زاكىرەمەوھ چەقەرە بكات، ئاشنا، لە ھەمان كاتىشدا نامۆ. بەبى ئەوھى فەرمووم لى بكات لە دەرگاگەى نزىك بوومەو و پاشان بەئامازەىەكى دەستى فەرمووى لى كردم و زەردەخەنەىەكىش لەسەر لىوھەكانى ترووكا.

- پۆژ باش.

- پۆژ باش.

- نامەوى كات لى بگرم، دەبىنم خەرىكى نووسىنى.

- دەمىكە خەرىكم ياداشتەكانم دەنووسمەوھ. تا ئىستا ھەوت سەد لاپەردەم نووسىوھ، گەشتوومەتە ئەو شۆبنەى كە سەرەتاي ھەفتاكان بوو چوومە سويسرا.

لە دلى خۆم وتم «سويسرا» و ئەم پىرەمىردە و ئەم خانەى پىرانە! ھەندەى دىكە فزوولى كردم.

- جەنابت لە سويسرا بوويتە.

- سەرەتا لە فەرەنسا بووم، سەرەتا... مەبەستم دواى شەرى ناوخواى ئىسپانىيە، دواى ئەوھى جەنەرال فرانكو شەرەكەى بردەوھ و ئىمەى «كۆمارىيەكان» زۆرەمان تووشى راوانان و ھەندىكمان بەرەو تاراوگە ھەلاتىن و ھەندىكمان وەكو دەسبەسەر لە ئىسپانىا ماينەوھ. فرانكو... واتە چل سالى بەدبەختى و كوئىرەوھرى و... چى بلتىم... مەگەر پۆژىك ئەم ياداشتەنە بخۆبىتەوھ.

بىبارم دا بگەرئىمەوھ تا مەرگى خۆم ئامادە كەم. ھىوادارم پىش ئەوھى بشمرم ئەم ياداشتەنەم تەواو كەردى. ئەگەرىش نا، ئەوھ بەلایەنى كەم لەسەر خاكى خۆم دەمرم، ئەمەش تەنھا نىزامە و دەمىكىشە بەم خەيالەوھ دەژىم. مەبەست لە گەرئەوھم تەنھا ئەوھ بوو، ھەزم نەكرد گۆرەكەم لە بەستەلەكە بىت، لىرە ھەر نەبىت ھەتاو گۆرەكەم گەرم دەكاتەوھ. من بەرەچەلەك خەلكى ئەلمەدەين نىم، خەلكى «چىون»م، خۆ دەزانى «چىون» تەنھا ھەر پىنج كىلۆمەتر لىرەوھ دوورە، بەلام كاتى لە «چىون» لەداىك دەبىن، ھەلبەتە خەلكى «چىون» نىن. لەم ناوھ كەسم نەماوھ، خوشكىكم ھەىە لە مەدرىد و ئەوئىش ھاوتەمەنم، بەھەققەت تەنھا ھەر سالى دوو سال لەمن بچووكترە و سالى دووجار سەرم لى دەدات. بەلام... ئەو كورسىيە پراكىشن و فەرموون دانىشن.

كورسىيەكى قاوھى لە تەنىشت پەنجەرەكە دانرابوو، رامكىشا و لە تەنىشتى دانىشتەم، ھەزى دەكرد پرىك لەو بەسەرھاتانەى خۆىم بۆ بگىرئىتەوھ.

- كە شەرى ناوخوا دەستى پىكرد جەنابتان تەمەنتان چەند دەبوو؟

زۆر بىرى نەكردەوھ و يەكسەر وەلامى دامەوھ:

- تەمەنم ھەقەدە ھەژدە سالان دەبوو، وەكو زۆرەى دانىشتوانى ئەم ناوچەىە، ئىمە سەر بەكۆمارىيەكان بووین...

ھاوتەرىب لەگەل ئەو پىرەمىردە بىرم بۆ ئەو پۆژە باراناووبىە دەچوو كە ھەستم دەكرد وەك فىرارىكى بى ئامانج تەواو بىزار بووبووم؛ بەسستى بىرم دەكردەوھ و نەمدەزانى چى بكەم. ئىشتىھام بۆ شت نەدەچوو، ھەزم دەكرد كات سەرەرەوژىر غل بىتەوھ، بەلام نەمدەزانى لە كوئى پىوتىست دەكات مىلەكەى راوہستى، يا لە كوئى مەىن! ھىشتا دەستم بۆ كتىبىك نەبردبوو، فىكرەىەكى دىكە داگىرى دەكردم و نە كتىبەكەم دەخۆتندەوھ نە فىكرەكەش شتىكى لىوھ دەسگىر دەبوو بۆ ئەوھى بىتە پۆژەىەك، ھەر نەبى بىتە شتىك و خۆمى پىوھ خەرىك كەم. چ شتىك لەم بىست سالىە رووى نەدا! لەشم جىى گشت ئەو توئزانەى تىبا نەدەبووھ، توئزى كات و شوئىن بوون، يەك لەسەر ئەوى تر كەلەكەى دەبەست، بارستايىان زىادى دەكرد و سەغلەتى دەكردم. ھەزم دەكرد لەش سووك بىم، ئەم بىكارىيە و دەسبەتالىيە نەمكروژى. ھەزم دەكرد پىاسە بكەم ھەموو شتەكان فەرامۆش

که‌م، بیر له شینایی ناسمان بکه‌مه‌وه، سه‌یری ساده‌یی خاک بکه‌م، سه‌یری خوژ بکه‌م، هه‌ستم ده‌کرد له سه‌یرکردنی قه‌د تیر نابم و به‌ته‌واویش قه‌دناییبیم. سه‌یری ناسۆم ده‌کرد، سه‌یری دوورم ده‌کرد، سه‌یری پتیشی خوژم ده‌کرد، سه‌یری چه‌ند بستتیک‌ی پتیش خوژم ده‌کرد، هه‌نگاه‌کانم، یا راستر نووکی پتلاوه‌که‌م ده‌بینی و خرمه‌ی ده‌هات و ده‌که‌وته سه‌ر خوژله‌که، سه‌یری ناسمانم ده‌کرده‌وه، سه‌یری ناسۆم ده‌کرد. چه‌زم ده‌کرد زۆر شت ببینم، به‌لام هه‌یچی نوژیم نه‌ده‌بینی.

نه‌مده‌وتیرا بریار بده‌م، زۆر شت هه‌بوون ژیاغی ده‌حه‌جماند. بیرم له جاران ده‌کرده‌وه، ئەو کاته‌ی ته‌نها جانتایه‌کی بچووکم هه‌بوو، جانتایه‌ک بوو هه‌یچی تیا نه‌بوو، به‌لام قورس بوو؛ هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو بوونی تیا، نیشتیمانه‌که‌می تیا، خاک و زاگیره‌می تیا، خیرا ده‌مپتچییه‌وه و سه‌فه‌ریکی چه‌ند رۆژم ده‌کرد. ئیستا واییه، شته‌کان زۆر گۆرانکاریان به‌سه‌را هاتوون. ره‌نگبێ کاربگه‌ری ته‌مه‌ن بیت، تا سال، وه‌کو گه‌لای قورسی خه‌زان به‌دره‌ختی له‌شمانه‌وه زیاد ده‌کات، هه‌نده‌ی دیکه ته‌مه‌ل و له‌ش قورس و گه‌لخۆ ده‌بین. قه‌د به‌ساده‌یی بیر له شتیک ناکه‌ینه‌وه، هه‌میشه له‌ ده‌وری پنتیک ده‌یان لق و چل و پۆی لێ جودا ده‌بیته‌وه، یه‌ک ئەوی دیکه‌یان نوژترالیزه ده‌کات، یه‌ک ئەوی تر ده‌سپتیه‌وه، دژاره‌کان به‌ره‌و رووی یه‌کتر دین. توانای ئەوهم نییه، دره‌ختیک به‌رووتی ببینم، دره‌ختیک و به‌س، هه‌میشه بانگه‌شه‌ی سیاقی خوژی ده‌کات، واته بانگه‌شه‌ی ته‌ونه ئالۆزکاه‌کانی ده‌وربه‌ری خوژی ده‌کات و ئیتر دره‌خت ده‌بیته شتیک دیکه و بیزارم ده‌کات. بیرم دیت کاتیک که منال بووم، تازه چووبومه قوتابخانه، ده‌ستم ده‌دایه کاغه‌زیک‌ی سپی و پارچه په‌رۆیه‌کیشم له نه‌وت ده‌ساوی و ده‌مساوییه سه‌ر کاغه‌زه‌که و شه‌فافی ده‌کرد و له‌سه‌ر وینه‌ی دره‌ختیک دامده‌نا و به‌قه‌له‌میک‌ی ره‌شیش وینه‌که‌ی پشته‌وه‌م ده‌قوازته‌وه سه‌ر کاغه‌زه نه‌وتایه‌که. فووم لێ ده‌کرد و نه‌وته‌که ده‌بووه هه‌لم و دره‌ختیکم ده‌بینی. دره‌ختیک و به‌س. چه‌ندیش دلخۆشی ده‌کردم!

ئیمرو زوو له خه‌وه‌ه‌لسام، هه‌ندیک سه‌یری ته‌له‌فزیۆنم کرد، هه‌یچ شتیک‌ی وا نه‌بوو. بۆنی قاهه‌هات به‌به‌ر لووما؛ قاهه‌یه‌کم به‌شیره‌وه خواره‌وه، هه‌رچه‌نده ئەمه‌ خووی من نه‌بوو، چونکه هه‌میشه به‌یانیان دوو قاهه‌ی ره‌ش و که‌میک تال ده‌خۆمه‌وه. زۆرم چه‌ز له‌وه به‌یانیه‌یه، به‌ته‌نها، قاهه‌یه‌ک لێ ده‌نیم و نانی به‌یانی بوخۆم ناماده‌که‌م. به‌ته‌نها له‌زه‌ت له‌وه قاهه‌ خواره‌وه‌وه ده‌بینم. ماوه‌ی قاهه‌لتی کردن کورته، ره‌نگه هه‌ر له‌به‌ر

ئهمه‌ش بیت، چیت و له‌زه‌تی زۆره. نه‌ له‌وه کورتریش ده‌بیت، نه‌ ده‌شکرێ درپێه‌ی پی بدری، هه‌ر وه‌کو ئیوارانی هاوین، هه‌ر نه‌ختیک دوا‌ی ئەوه‌ی هه‌تاو ئاوا ده‌بیت، شینایی ناسمان و تاریکی ئیواره له‌ یه‌ک ده‌تالین و بۆنی فینکی و ره‌نگیک‌ی زۆر تاییه‌ت، بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر کورت ناسمان داگیر ده‌کات؛ بالنده‌ی رۆژ به‌په‌له‌ن بۆ ئەوه‌ی بگه‌رینه‌وه هه‌یلانه‌کانیان و بالنده‌ی شه‌وانیش ورده‌ ورده‌ په‌یدا ده‌بن. له‌ راستیدا من چه‌زم له‌و چرکه‌ساتانه‌یه که ده‌رژینه‌یه‌کتره‌وه، جوژه‌ عه‌شقیکی ئیرو تیکه، ده‌لتی جووتبوونی شته‌کانی وجوده. سهرئامپزه، گه‌ر به‌وریایی سه‌یری بینه‌نگی ئەو چرکه‌ساتانه بکه‌یت، هه‌ست ده‌که‌یت ده‌تسینه سه‌ریه‌کتر. هه‌ر ئەو شته کورته‌خایه‌نانه‌ن که له‌زه‌تی ته‌واومان ده‌ده‌ن؛ وه‌کو هه‌وره تریشقه‌یه‌که له‌ناکا و بگرمیتنی و دنیا بۆ چرکه‌یه‌ک داگیرسیتنی و جوژه‌ پزیک‌یک‌ی کاره‌با به‌خشه و رۆ ده‌جیته هه‌ناوی زه‌مینه‌وه و ئاوسی ده‌کات، جوژه‌ جه‌نگیک‌ی پتیبسته، بۆ ئەوه‌ی هه‌میشه زاگیره‌ی زه‌مین ببوژنیتته‌وه و زه‌مه‌نی خه‌لقی تیا وریا کاته‌وه. کاتیک ناسمان ده‌گرمیتنی، زۆر جار هه‌ست ده‌که‌ین ئەوه زه‌مینی ژیر پیمان هه‌ریکه ده‌گرمیتنی و ئافرانده‌وه‌یه‌کی تره.

به‌لام ئەو له‌حه‌زه کورتانه زۆر ده‌گمه‌ن، ناتوان لۆچه‌کانی ژبانم پر بکه‌نه‌وه. بۆیه هه‌میشه ده‌مه‌وی له‌ ده‌ستی ئەو کاتانه هه‌لتیم و ئەو رۆژگار ده‌رژانه له‌سه‌ر پتیبسته‌که‌م کۆنه‌بنه‌وه. بۆیه ده‌مه‌وی له‌م بیزاریه هه‌لتیم، به‌لام چۆن هه‌لتیم؟

به‌ته‌بیعه‌ت، من کاربایه‌کی راسیۆنالم، به‌لام ئەم ته‌بیعه‌ته قه‌د ئەوه‌ی لێ قه‌ده‌غه نه‌کردووم که گوێ بۆ هه‌ستی شه‌شه‌م قولاغ نه‌که‌م و له‌ ریک‌که‌وتنه‌کانیش ورد نه‌بمه‌وه. چه‌زم کردووه گوێ له‌ بێ ده‌نگی لاسکه گیایه‌ک شل بکه‌م و بزانه‌م چۆن له‌ نشوفاکردنی خوژی ورد ده‌بیته‌وه، له‌ خوړه‌ی جوگه‌له‌ش راماوم و چه‌زم کردووه زمانه ئاوییه‌که‌ی راقه بکه‌م و کاتیک منال له‌ژیر مانگی چواره‌ش دیته‌وه دنیا، ئایا ئەمه جوژه نه‌تیییه‌که به‌لایه‌ن ئەستیره‌کانه‌وه؟ چه‌زیشم کردووه بزانه‌م سبه‌ی له‌ چ مه‌تریالیک دروست ده‌بیت. ئایا به‌قلپ و دیوکردنی فینجانی قاهه‌که‌م، هه‌یچ شتیکم بۆ ناخوینیتته‌وه؟ به‌هه‌ردوو ناوله‌پم سه‌ری قورسمم راگرت و سه‌یری فینجانه‌که‌م ده‌کرد. له‌ دلێ خوژم ده‌مگوت، به‌لکو سه‌رتاپای چاره‌نووس و قه‌ده‌رم تووشی گۆرانکاری بین و له‌ جیهانی په‌ناهه‌نده‌یی بۆ یه‌کجاره‌کی رزگارم بیت.

جاریکی دیکه، سه‌رله‌نوێ به‌شوینه‌وه به‌ستریمه‌وه و سبه‌یان سلاو له‌ به‌رجه‌سته‌کانی

دهوروبهري خۆم بکه م و بمناسنه وه و بیاناسمه وه. ئەم رۆژگارانه هەر به بیهوده، به بی حیكمهت وهكو گۆله به نیتکی ئالۆزكاو به رهو نشیوییه کانی ژیان غل ده بنه وه. وهخته به باشی ئەو رۆژه نه یه ته وه یاد که ولاته که م تیا یا جیهیشت، نازانم چهنده شه مه بو، نازانم چهندی مانگ بو و له چ وره زیکیش بو. ته نها هەر ههنده ده زانم خه لکی کویم. خه لکی ئاسیام، ئاسیای پانو پۆر!!

کوپی ئاسیا؟ رۆژه لاتی ئاسیا، ئاسیای ناوه راست، یا ئەگەر راستتر بوتریت، ده بی بوتریت له رۆژه لاتی ناوه راسته وه هاتووم. به لām نازانم مه به ست له ناوه راستی چیه؟ نه خیر ناوه راستی هیچ شتیک نییه، به لکو له قه راغه کانی دنیا وه هاتووم. به کورتی نازانم چۆن وه سفی جوگرافیای ناوچه که م بکه م، باشووری ولاته یا باکووری ولاته. شتییکی سهیره، باشوور هه میسه باکووری شوییکی دیکه یه. ئا ئەمه یه نیسه ته شوی. ئەوهی په یوهندی به کاتیشه وه هه بیته: واته په یوهندی به میژوه وه هه بیته؛ ئەوهنده ده زانم من به چکه ی شه وم. ئەوهی له ره حمی شه ویشه وه بکه ویتته خواره وه عه ودالی دنیا ده بیته. زۆر به پیچه وانیه زاهیده کان، ئەوان له دنیا ده ترسن و ته رکی ده کن، من هه میسه به ره و رووی ده چم و ده مه وی بیخوام. دنیا ته لاقی من ددها، نه ک من، من هه میسه وه کو بوو کتیک سه یرم کردووه. دنیا بۆمن هه میسه له بهرگی سه پیده دایه، رۆژه لاتیش وه کو شه ده سه ره پۆشه بۆی. رۆژه لات هه مو مانی فه ره شیعر کردووه، حیکه ته کانی رۆژه لات زۆر ناسکن، وه ک ته له مو وان، بۆیان هه یه، لا ته رازووی که ون تیک بدن یا هه تاو له دوای هه تاو له ئەنگه سه ته چاوه کانی میژوودا هه لبین. حیکه ته رۆژه لات وه کو مؤمیک وایه له سه ر گۆلکی نیلۆفه ره له ناوهندی هه زه ئاو تیک داگیر سا بیت.

منیش کاتی ئەوه یان بۆ نه ره خساندم به دیار ئەو حیکه ته وه ئیشک بگرم، هه ندی وه ختی خۆمی بۆ خه رج بکه م و بزانه هه وز له کو تیه وه سه ره چاوه ی گرتووه و له چ کو نیکی شه وه باهۆز هه میسه له گه ر دایه. چونکه زهنگ لیتی دا. مه به ست له زهنگی سه فه ره. دوای قافله که که وتم. خه ونی زۆر ساده هه بوو. شه رم ده کرد باسی خه ونه کانم بکه م. خه ونی ساده بوون. به لām ئەگه ر بوام بۆ بهر خسی ده توانم باس له هه ندیکیان بکه م. کاتیک ته مه نم شازده سالان بو، هه زم ده کرد له هه ریمی دۆک، له باشووری ولاتی فه ره نگدا، شایه ریکی تر و به دوور بو مایه، ئەوانه ی به شانویالی «مه دام» دا هه لده ده ن. کاتیک ته مه نم بوو به هه ژده، هه زم ده کرد له سالۆنه کانی پاریس، له ناوهندی سه ده ی

هه ژده م، قاوه فر بکه م، نامه فه یله سوو فییه کانم بخو تینه وه. هیشتا به ته واوی ته مه نم نه بوو بوو بیست، دنیای جوان و خنجیلانه تا ده هات لیم دوور ده که وه ته وه. ده ستم به خو تیندی هه نهر کرد، چونکه ده ست و پی سپی بووم، له م ژیا نه پانو پۆره شتییکی ئەوتۆ فه ره نه بووم، خه ونه هه رزه کاریه کانم به رووما ده ته قینه وه و رۆژگار بوو بهو گۆله ی که منی به خو به وه پیچه وه ته وه و هه ردووک بی مه به ست به ره و خه رهنده شو ر ده بی نه وه.

له هه وت ولات نیشته جی بووم. نازانم بۆ ده بویه هه وت ولات بکه م، ژماره ی هه وت، چهن دین سیحر و چهن دین ریسی ماتماتیکی له ده ورخۆ کو کردۆته وه. به لām بۆ من ئەم ژماره هه وته بی مه به ست بوو. هه وت ولاتی جیاواز، هه وت دنیای جیاواز. له هه ندیکیان به بی شناسنامه، به بی کارتی ئیقامهت ژیا نم تیا یا بر دۆته سه ر، له هه ندیکیشیا نا ته نها هه ره له کامپ بوومه، زه مینییکی شیدار و پر له قور و چلپاو له ژیره وه م و له سه ره وه ناسمانییکی قوول. شه وان رووم له دیوار ده کرد و ده خه وتم. ئەوانه ی شه وان روویان له دیوار ده کنه و ده خه ون، میرده زه می سیبه ر سو ار ئەسه تۆیان ده بی، کابووس تیا یا نا ده خه ویت، به مان دووی ده نوون و به مان دووی له خه وه هه لده ستن. له سه ره تای هه شتا کانی سه ده ی رابردووش ریم که وته شاری ژنیف. چهن د سالیک له و شاره سارد و سه ره ژیا م. کاتیکیش هه ر ولاتیکم جی هیشته وه، بۆ ئەوه شی به م کاره بلیم مال گوازته وه چهن د نامه یه ک و چهن د کتیییکم له گه ل خۆم پیچه وه ته وه، ئەگینا هیچ شتییکی ئەوتۆم نه بووه. ئەوا و بۆ بیست سال زیاتر ده چیت که فایل و کاغه زی هه لگه چرا و ده فه ته ری زه رد هه لگه پرا و کتییی جورا و جو ریم له م خانو وه وه بۆ ئەو خانو وه، له م شاره وه بۆ ئەو شاره، له م ولاته وه بۆ ئەو ولاته له گه ل خۆ گوازه تۆته وه. هه ر جار تیکیش که جه رد م کردیتن، ئەوه هه ندیکم لی فری دا ون، ئەوه ی که دویتیش به سوو ده خشم زانیوه، ئیمرو بی سوو دن و فریم دا ون. به لām نازانم هۆی چیه، هیشتا هه ندی کاغه زی بی سوو دم هه لگرتووه و به سوو ده خشی ده زانم. ره نگبێ ته نها هه ره مه به سه تی کات پیچه نه وه بیت و به س. بۆیه زۆر جاریش که شتییکی ئەوتۆ سه ره نجی رانه کیشاوم و بیزاری داگیری کردووم چوومه به نه کانی ده وربانم لی کردۆته وه و تۆزه کانی قه دیانم ته کاندووه و ناو له پم پییا نا هینا وه و ده میک به ده ستم نه واز شم له گه لیا نا کردووه. هه ر وه ک کو تریک، سه ره تا ویستوومه به په نجه و به ناو له پ بیان خو تینه وه، پاشان کردوومه ته وه و لا په ره کانیانم هه لدا ونه ته وه، کاتیکیش به م کاره هه لساوم نیازیکی زۆر دیار یکر اوم نه بووه، به لکو ته نها بۆ نو بکر دنه وه ی گشت ئەو یادگار ییا نه بووه که له گه ل ئەو شتانه، رۆژ تیک له رۆژان

هه م بوونه، هه جار و توژی یادگاریشم به سه ربانا جی هیشتهوه. پهنگه میژوی شه خسی خۆم ته نهها هه ئه م جۆره په یوه ندیبانه بیت.

هه لسامه سه پین، که میک به ژوو ره که یا هاتو چۆم کرد. یه کتی له زهنگی دا، چووم ده رگام کردهوه بینیم، پۆسته چی بوو، باوه شی زهرف و نامه ی پی بوو، خۆی له قه مسه له یه کی موشه ما پیچی بووهوه. رۆژباشی لی کردم و دهستی برده ناو جانتا چه رمه که ی و زهرفیتی تیا ده رهینا و له گه ل پینووسی که دایه دهستم و وتی: «بی زهحمهت، ئیمزایه که لی ره و یه کیکی دیکه ش ئا لی رانه، لی ره له ناو ئه و لاکیشه یه». هه رچه نده هیشته دنیا زۆر ساردی نه کردبوو، به لām بارانیکی نه رم دهباری. پۆسته چییه که خوا حافیزی لی کردم و سواری ماتۆره زه رده که ی بووهوه. سهیری پشته وه ی زهرفه که م کرد، سالار ناویک، له پاریسه وه ئه م نامه یه ی بۆ ناردووم. سالار... سالار، نه ده هاته وه یادم که سالار ناویکم له پاریس ناسیبیت.

هاته وه ژوو ره وه، زهرفه که م له سه ر میزه که دانا و دالغه یه که برده مییه وه، زۆر ئۆتوماتیکیانه هه گبه کاغه زه کانم هه لگرت و وه کو منالیک نووسانده بوومه خۆمه وه. سهیری کتیبخانه بچو که که شم ده کرد، هه ندی وینه و دوو ئه کواریل که هیچ چیژیکم لی نه ده بین، له قه راغ کتیبه کان به لاری دامنا بوون، به رچاوم که وتن. هه میسه ش بیری ئه وه ی له لا دروست ده کردم که رۆژتیک دادی هه ردووکیان توپ هه لده م، چونکه له راستیدا ئامازه یان بۆ ده ستره نگینی من نه ده کرد، زیاتر ئامازه یه که بوون بۆ که مژیم. دواتریش ورده ورده نیگام که وته سه ر ده سکی چه که جه ی بیرو که م، ده ستم بۆی برد و کرده وه، چاوم به ده فته رتیکی ته له فۆن و ئه درتسه کۆنه که م که وت، ده لیم کۆن چونکه له ده فته ره نوویه که م هیچ شتی ئه وتوی سوودمه ندی تیا نییه: ته نهها ژماره ی ته له فۆنی ده زگای ناو و غاز و کاره با و ژماره ی ته له فۆنی ته کسی و ئه درتسی ویتسه گه ی شه مه نده فه ر و هه روه ها ته له فۆنی ژن و میردتیک که له کۆلانه که ی پشتمانه وه ده ژین، هه ندی جار ته له فۆنمان بۆ ده که ن، جا یا ئیمه ده چین ئیواره له لایان ده بین، یا ئه وان دین و پیکرا شتتیک ده خۆین و شتتیک ده خۆینه وه و ده نگویاس و هه والی هه فته، ئه وه ی که له رادیو و ته له فزیۆن گویمان لی بووبیت، به بی ئه وه ی که سمان سه غله ت کات، دووباره ی ده که ی نه وه. هه ستیش ده که م ئه وان دلایان له ئیمه خۆشتره، به لām له وه ش بیگومانم که ئه وانیش ئیمه له خۆبان به دلخۆشتر ده بین. هه ر ئه مه شه توژقالی دلخۆشیمان ده داتی. هه میسه وا هه ست ده کریت

که ژبانی ئه وان ی دی، له هی ئیمه پر مانا تر و خۆشتره. چونکه سه رکردنی دنیا له ده ره وه، واته له دیده نیگای سیاحه تمه دارانه وه سه پری روالهت و دیارده کان بکریت، هه میسه جۆره تامه زرۆیه کی درۆزانه ی پتویستمان پی ده به خشی؛ چونکه به بینینی قاوغ و قه پیلکی ژبان رازی بوونیش هیز و توانای خۆی ده وی!

لا په ره ی ده فته ره به رگ قاوه ییه که م هه لدا یه وه. له هه ر لا په ره یه که چه ندین ناو نیشان و ژماره ی ته له فۆنی جۆراوجۆری له سه ر نووسرابوو، هه ندیتی که به کۆرتیکتۆری سپی کوزا بوونه وه و شتی دیکه ی له سه ر نووسرابوو، زۆره شی به ده ست و خه تی خۆم نووسرابوون و هه ندیتی نه بیته که به ده سته خه تی ئه و که سانه نووسرابوون که ژماره که ی خۆیانان تیا نووسی بوو. ئه درتسی نووسه ره رووسه که م بین، که هه ر به خه تی پشیله ده چوو، نه ده خویترایه وه. دوو برای رووس بوون، هه میسه به یه که وه ده یان بین. برا گه وره که م له په یمانگی زمانی بیگانه ناسی. ده میک بوو له یه ک پۆل بووین، به لām نه م ده زانی نووسه ره، تا ئه و رۆزه ی که ده بوایه هه ر که سه و باسی ولاتی خۆی بکات، ئه و وینه ی په یکه رتیکی پووشکینی پی نیشان داین، په یکه رتیک بوو که تیا یا پووشکین به پتوه راوه ستاوه و به ده ست ئامازه بۆ شتتیک ده کات؛ ئه و رۆزه بوو باسی ئه وه شی کرد که خۆشی نووسه ره. جا ئه و په نا هه نده رووسه به زمانیکی زۆر قۆشمانه باسی ئه و شاعیره ی بۆ کردین. له سه ره تای سالانی هه شتاوه له ژنیف بوو، له ده سته برجنیف رای کردبوو. ئه درتسی ئه و نووسه ره په نا هه نده رووسه م قه د به کار نه هینا؛ به لām هه میسه ده مبینی له گه ل برا که ی به ناو شارا پیاسه ده که ن. تا رۆژتیکان بینیم له «بازاری کتیچ» کتیبه تازه چاپوه که ی له سه ر میتزیک داناوه و ئیمزای بۆ ئه و که سانه ده کرد که کتیبه که یان لی ده کری. کتیبیک بوو باسی ته جره به ی خۆی له رووسیای کۆمۆنیست ده کرد، سی سه د، به لکو چوار سه د لا په ره ده بوو، له به رگیکی زۆر نایابیشدا چاپ کرابوو. ئه و سه رده مه باوی کتیبی وا زۆر بوو!

لا په ره ی ده فته ره ی ته له فۆنه کانم هه لدا یه وه، هه ر ناویک، هه ر ژماره ی ته له فۆنیک به سه ره اتتیک بوو، هه ر خه تیک چیروکتیک بوو و هه ندی جاریش له نیوان دوو ناو نیشان، به سه ره اتتیک خۆی مه لاس دابوو.

هه ر با بۆ نمونه باسی «ئان» بکه م. ئه وه ناو نیشان و ژماره ی ته له فۆنه که یه تی: کچیتکی خرینی گوشتن بوو، لایه نگیری ترۆتسکییه کانی ده کرد. باوکی ستۆدیۆبه کی وینه ی هه بوو

و ههروهه ها له په یانگای دیکۆز سازی شاری ژنیفیش دهرسی دهو ته وه، کابرایه کی گۆشه گیر و تنهها بوو. دایکیشی فهره نسی بوو، ئەو تاقه ژن بوو به به ژن و بالای کچه که یا هه لیده دا و پیتی وتبوو «به ژن و بالات هه ره له ژنه کانی تابلۆی رۆنیسانس ده کات» به نمونه ش ناوی تابلۆکانی بیرتۆلۆچی ده برد. نانیس ئەمه تاقه پیا هه لدان بوو که دلێ پیتی خۆش بوو و پرواشی پیتی ده کرد. یه ک دوو ژماره ی دیکه ش که هی په نا هه نده عیراقییه کان بوو. ئەمه ش ژماره کۆنه که ی حازمه، حازم خه لکی به غدا بوو، بارۆکه ی ده کرده سه ر، دانه کانی پیتشه وه ی گۆزی، کورپکی که لله خری سوور و سپی بوو، هه میشه ش هه ر پینه ده کنی. له گه ل ئەنسه ره کانا، ماوه به ک له پشت ئاشان ژیا بوو. ئەمه ش هی ئەبوو نیزاله، پیاویکی گیر و گه وāl و زل، خه لکی ناسرییه بوو، ئەویش له ریگای کوردستانه وه ده رچوو بوو، به یرووت و دیمه شق و عه قه به ی وه کو گیرفانی ده ناسی. ئەمه نه ک تنهها ناوی راسته قینه یان نه بوو، به لکو له نیوان ناسرییه و ژنیف چهن دین ناویان گۆریبوو، تا خۆشیان به زه حمه ت ناوه راسته قینه که ی خۆبیانیان ده هاته وه یاد. هه ر لاپه ره یه کم هه لده دایه وه، ناویک و شوینیک و یادگارییه ک بوو، به ره و رووما ده ته قیبه وه.

ئهو ده فته ره وا بۆ پا زده سال دهن چی له لامه. له کۆتایی ده فته ره که ش، ده فته ریکی دیکه هه بوو، ئەمیانم به ئەو بتره وه لکاندبوو، که می له وه ی پیتشوو پانتر بوو، بۆیه به مه قه س قه راغه کانیم بریوو و له هه ندی شوینیش چهن د پیتی ناویشانه کان قرتابوون؛ به لām ئەمه گرینگ نه بوو، چونکه هه ر به بنینیان یه کسه ر ناوی ئەو که سانه م ده هاته وه یاد. زۆریه ی هه ره زۆری ئەو که سانه ی که لیتره ناویشان و ژماره ی ته له فۆنیان هه یه، هه ندیکیان هه رگیز ته له فۆنم بۆ نه کردوون، هه ندیکیشیان داوی ئەوه ی ژنیفم جیه یشتوو، ئیتر هه والیان نازانم؛ ئەوانیش هیچیان بۆ نه نووسیووم، گو مان ده کم که زۆریه ی زۆریانیش ناویشانی منیان هه بیته. چونکه له م پا زده ساله، پا زده جار زیاتر مالم گۆریوه. هه ندی ژماره هه ن هه ر نازانم هی کین، ره نگیی شه وانی درهنگ کاتی له باره کان بیره و شه رابم خوار دبیته وه، ته عاروفم له گه ل خه لکه لیک کردی بۆ رۆژی داوایش هه موو شته کانم له بیر چوو بیته وه، هه ر به نه مانی کاربگه ری مه سته یی، ئیتر یاداشته کانیسی له گه ل خۆی سربیتته وه.

لاپه ره یه کیان زۆر سه رنجی راکیشام. کاتی خۆی ناویشان و ژماره ی ته له فۆنی ناتالیم له سه ری نووسیوو. له دوو شوین نووسیومنه ته وه و هه ر دوو جاره که شی سربومنه ته وه.

جاریکیان به مادده یه کی چری سپی کوژاونه ته وه و پاشان به قه له میکی مه ره که بی ره ش، ناویشانیکی دیکه یان له سه ر نووسراوه، جاریکی دیش، به توره بیه وه ناویشانیکی دیکه یان له سه ر نووسراوه؛ به هه ر حال، هیچ شوینه واریکی ئەو ناویشانه ناخویندریتته وه. ده فته ره کم هه لگرت و ئەو لاپه ره یه م خسته به ر رۆشایی په نجه ره که، به لām هیچ شتیکی نه ده خویندرایه وه، نه ناوه که ی دیار بوو، ته نانه ت حه رفیکی ناوه که شی دیار نه بوو. ده بی چ بریاریکی نا ئاشنا ئەو ناویشانه ی وا پیت سربیتته وه.

دوو ناویشان: یه کیکیان ناویشانی گه ره کی کاروژ، له شاری ژنیف، دووه میشیان ناویشانی شاری قیفتی بوو. مالی ناتالی بۆ ماوه ی سالیکی چونه قیفتی، باوکی به رپه به ری ده زگایه ک بوو و نه قلی ئەوی کرا، پاشان جاریکی دیکه ش گه رانه وه ژنیف و ئیتر ناتالی کاریکی دۆزییه وه و له گه ل کچیکی دیکه خانوه کیان به کری گرت و به یه که وه ده ژیان.

بۆ داچار ناتالیم له شاری ژنیف بینی. وا بزانه زستانی سالی ۱۹۹۲ بوو. به لām، ئەوکات من ژنیفم به یه کجاره کی جی هیشتبوو و له بیزه نسۆن ده ژیان، بیزه نسۆنیش شاریک بوو ده که وته سه ر سنووری سویرا، ئەگه ر شه مه نده فه ریکی راسته وخۆ هه بوایه، ئەو ماوه یه تنهها هه ر سه عات و نیویک ده بوو، به لām دوو جار شه مه نده فه ر گۆرین، وا ی ده کرد هه ندی جار به سی سه عاتیش ئەو ماوه یه نه بردیت.

باشه ده بی که ی بوویته بریاری ئەوه م دا بیته که به یه کجاره کی ئەم ناویشانه بسرمه وه. هه لبه ته ده بی داوی سه فه ره که ی ۱۹۹۲ بیته. ئەو سه فه ره ش، داو ته قه لالا بوو بۆ ئەوه ی په یوه ندییه که مان رچه به کی سروشتی وه رگرت. په یوه ندییه ک بوو هه شت سالی خایاند، به بی ئەوه ی بیته په یوه ندییه کی سروشتی. ئەم په یوه ندییه وه کو ژیله مۆیه ک وابوو، زۆریه ی شه وان له سه ری دنووستم.

له پرێکدا فیکره یه کی بو ده له ی دیکه میشکی داگیر کردم. ده لیم بو ده له چونکه له سه رچاوه ی هاجیسیکی فالاه هه میشه فیکره ی وا یه خه ی گرتووم. چۆن بتوانم ژماره ی ته له فۆنی ناتالیم چنگ که ویتته وه! ئەوه ی جیی گو مان نییه، ئەویش ئەوه یه هه ر ده بی له شاری ژنیف بیته، خۆ ناوی خانه واده شی ده زانم، ناوی «ناتالی پرووت» بوو. ناویش به سه بۆ ئەوه ی له ئەنفۆرماسیۆنی نیوده و له تی داوی ژماره که ی بکه م. ئەمه به مه رجی ئەگه ر ژماره ی ته له فۆنه که به ناوی خۆیه وه بیته، کی نالی ئیستا له گه ل کورپکی براده ری ناژیت،

یا رهنگه ههر شووی کردبیت و ژمارهی تهلهفۆنهکەش بەناوی میژدهکەیهوه بیت. یا ههر تهلهفۆنی نهبیت، ئەمەیان کەمێ زەحمەتە و ریتی تی ناچی.

باشه ئەوه ژمارهی تهلهفۆنهکەشیم دۆزییەوه، چی پێ بلتیم. ئەوه وا بۆ دوازدە سال دەچیت یەکترمان نهبینیوه. چۆن بتوانم ئەم پەبۆهندییهی کە هەرگیز دروست نهبوو، ئیستا جاریکی دیکه ههولێ دروستکردنهوهی بدهمهوه! سههره‌رای ئەوهی ههستم به‌پووجیی ئەم فیکریه ده‌کرد، نه‌میشده‌توانی ده‌سه‌رداری بم. وه‌کو ئەوهی چزووه ئاگریک بیت که خۆی خۆی په‌روه‌رده بکات و خۆی خۆی داگیرسینێ! یا ئەوه‌تا له‌گه‌ڵ گری کۆپه‌کانی ده‌روونی قوول و ناقولادا جار ناجاری کارژ داکنێ و سه‌ر ئاو که‌وتنه‌وه. سه‌ر ئاوی زاکیره. ده‌بی ئەمه‌ش چ چزووه ئاگریک بیت که‌وا بتوانی له‌سه‌ر پانتایی ئاودا هه‌لبکات و نه‌کوژیته‌وه!

ده‌ستم بۆ مایکروئۆنی تهله‌فۆنه‌کەم درێژ کرد و ژمارهی ۱۳۰ م لێدا، کیژیکی به ئیسپانی وه‌لامی دامه‌وه و ناوی خۆی پێ وتم و وتی:

- فه‌رموو.

- ژمارهی تهله‌فۆنی «ناتالی رووت» م ده‌وی، له شاری ژنیف له سويسرا.

دوای چەند چرکه‌یه‌ک پیتی وتم:

- ناوی ناتالی رووتیکی زۆر له‌سه‌ر شاشه‌ی کۆمپیوتەرکه‌م دا، نازانم ئیوه مه‌به‌ستتان کامیانه! ئایا ناو‌نیشانه‌کە‌ی ده‌زانن؟ بۆ ئەوه‌ی دۆزینه‌وه‌کە‌ی ئاسانتر بیت! منیش پیتیم وت:

- نه‌خپه‌ر.

ئەوه نه‌یده‌زانی من خه‌ریکی چیم. ره‌نگبێ بیری له‌هیچیش نه‌کردبیته‌وه.

جاریکی دیکه هاتمه‌وه زمان:

- باشه چەند ناتالی رووت هه‌یه؟

ئەویش له‌ وه‌لام دا:

- له‌سه‌ر شاشه‌کە‌ی به‌رده‌مم حه‌وت جارن ناتالی رووت دووپات بۆته‌وه.

هه‌ستم ده‌کرد که‌وتومه‌ته‌وه نێو یارییه‌کی بێ کۆتایی ئاوینه‌وه: شته‌کان به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک و له‌ناو قاوشی ئاوینه‌ داندراون و ههر به‌رجه‌سته و به‌رامبه‌ر به‌خۆی تا بێ کۆتایی

خۆی دووپات ده‌کاته‌وه. ئایا سه‌ره‌تای گێژبوون ناگه‌یه‌نی؟

- ده‌قه‌یناکه ژماره‌کانم بده‌ری، به‌لکو ته‌له‌فۆن بۆ ههر هه‌موویان بکه‌م، به‌لکو یه‌کیکیان خۆی بیت! خۆ ده‌بی له‌نیو ئەو ناوانه، ناویک هی ئەو که‌سه بیت که به‌دوویدا ده‌گه‌رێم!

- چۆنتان ده‌وی وا بکه‌ن.

فه‌رمانبه‌ری کۆمینکاسیۆن ده‌ستی کرد به‌خوێندنه‌وه‌ی ژماره‌کان. حه‌وت ژماره‌ی دامی و له‌سه‌ر پارچه‌ کاغه‌زیک نووسیمنه‌وه. حه‌وت ئافه‌رت، ههر حه‌وتیان هه‌مان ناویان هه‌یه. له‌سه‌ر پارچه‌ کاغه‌زه‌ چوارگۆشه‌کە‌ی به‌رده‌ستم، جاریک ناوی ناتالیم نووسی و له‌ خواره‌وه‌ش حه‌وت ژماره‌م نووسی و سه‌یری ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌کانم ده‌کرد و هه‌موویان ههر وه‌کو یه‌ک و ابوون، مه‌به‌ستم له‌وه‌یه ههر هه‌موویان ههر ژماره‌ بوون و به‌س. له‌ ئاست ئەم کێشه‌یه‌ی من، یه‌ک و دوو چ جیا‌وازییه‌کی هه‌یه! چ شتیکی چوار له‌ پینج جودا ده‌کاته‌وه؟ چونکه نه‌ چوار ئاماژه‌ بۆ ناتالیکه‌ی من ده‌کات، نه‌ پینج. ته‌نها ههر شه‌ش ژماره‌کانی سه‌ره‌تا وه‌کوو یه‌ک بوون. به‌رامبه‌ر چوارده‌ سفر و حه‌وت چوار و حه‌وت یه‌ک و چوارده‌ دوو خۆم ده‌بینییه‌وه.

ده‌میکی له‌ ژماره‌کان ورد بوومه‌وه و ئەو رۆژ و شه‌وانه‌م ده‌هاتنه‌وه یاد که‌ له‌گه‌ڵ ناتالیدا ده‌بووم، شه‌وانی کورت و ته‌زیو، ئیوارانی خه‌موکی و ته‌ماوی. باشه ئەه‌ی نه‌گه‌ر وایه‌ بۆچی ده‌مه‌وی جاریکی دیکه، په‌بۆه‌ندی له‌گه‌ڵ ئەو کیژیه‌ی که ئیستا ره‌نگه‌ ژنیکی بیت، چێ بکه‌مه‌وه. کاتێ که‌ ناتالیم ناسی ته‌مه‌نی ته‌نها ههر شازده‌ حه‌قده‌ سال ده‌بوو، له‌ دوا سالی ئاماده‌یی ده‌خویند و خۆی بۆ تاکیکردنه‌وه‌ی به‌که‌لۆریا ئاماده‌ ده‌کرد. بۆ یه‌که‌م جار له‌ گۆزه‌پانی پلانپالی چاوم پیتی که‌وت، له «بازاری کێچ»، (ئەم ناوی گشت ئەو بازارانه‌ ده‌گریته‌وه که له‌ ده‌قه‌ره‌ فه‌ره‌نسیزمانه‌کان بۆ فرۆشتنی شتومه‌کی کۆن ته‌رخان ده‌کریت). ناتالی به‌ته‌نها ریتی ده‌کرد و سه‌یری شتومه‌که‌کانی ده‌کرد و له‌ پڕیکدا سووکه‌ ساقه‌یه‌کی کرد و منیش پیتیم وت: «ئاگاداری ره‌وتت به‌». سه‌ری هه‌لپه‌ری و سه‌یریکی کردم؛ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کال له‌سه‌ر لیوه‌ باریکه‌کانی دروست بوون و چاوه‌ سه‌وزه‌ گه‌وره‌کانی، که‌مێ خه‌و‌ئوویان پتیه‌ دیاریو، برژانگه‌کان کلپه‌ژ کرابوون و مکیاچیکی مه‌یله‌و سپیش ده‌موچاوی داپۆشیبوو، که‌موکه‌یه‌ک حه‌یرانی کردم. به‌کیژه‌ ئەکته‌ره‌ یابانییه‌کان ده‌چوو. سب‌ح‌ریکی سارد له‌ چاوه‌کانییه‌وه‌ داده‌چۆری. قژی خاوی بوو، زۆر درێژ

نه‌بوو، به‌ژیل رایگرت‌بوو، رهنګی که‌ستانه‌ی هه‌بوو، به‌ئاسته‌م گواره زیوینه‌کانی داپۆش‌یبوو. له هه‌ندئ شوپن نه‌گه‌ر به‌ر تیشکی هه‌تاوی نه‌و به‌هاره بکه‌وتایه، وه‌کو زمانه ناگر چرووسکه‌ی ده‌هات و له‌گه‌ل سیحره به‌سته‌له‌که‌ه‌ی چاوشی جوړه ته‌لیسم‌یتی دروست کردبوون. لاواز و که‌مئ کورته بالاش بوو، هه‌میشه جلویه‌رگی ره‌شی له‌به‌ر ده‌کرد و خاشخاشی زیوینی ده‌کرده پیتی راستی، له‌رۆش‌تندا ریتمی ده‌دایه هه‌نگاوه‌کانی. به‌تاییه‌ت له وه‌رزی خه‌زاند، کاتیک‌ی گه‌لا ژه‌نگنه‌کانی گه‌ره‌کی کاروژ و گه‌ره‌کی تاکاسیا، له سه‌ره‌تای مانگی خه‌زه‌لوهردا هه‌لده‌وه‌ران، زړه‌ی په‌لپه‌له و هه‌لوهرینی گه‌لا مه‌عه‌دنییه‌کان، بانگه‌شه‌ی سروشتیان ده‌کرد.

ئیسنا ناتالی ته‌مه‌نی سی و پینچ ساله. ژنیکی کامل. بېگومان رهنګی چۆته‌وه سه‌ر دایکی. بۆیه‌که‌م جاریش دایکیم بینی، داهاتووی ناتالیم له چاوانی ده‌خوینده‌وه. به‌تاییه‌ت له سیمای دهره‌کی وه‌کو یه‌ک واپوون؛ ته‌نها ته‌مه‌ن له یه‌کتر جو‌دایانی ده‌کرده‌وه. دایکی قژی به‌بۆیاغ‌یتی مه‌یله‌و سوور بۆیاغ ده‌کرد، هه‌لبه‌ته بۆشاردنه‌وه‌ی نه‌و تاله سپییانه بوو، که ورده ورده ده‌ده‌که‌وتن. کاتئ دایکیم بینی، تازه به‌تازه پیتشانگایه‌کی هاوبه‌شم کردبووه‌وه، دیاره هه‌واله‌که‌ی له ناتالییه‌وه بیستبوو، بۆیه پیتی وتم: «پیتشانگایه‌که باش بوو، سه‌رفیاتی هه‌بوو؟». منیش وتم: «به‌لئ باش بوو». نه‌موت سه‌رفیات نه‌بوو، چونکه نه‌مه شکستی منی ده‌گه‌یاند، نه‌ویش زیاتر له سه‌ری نه‌رۆیش‌ت. سه‌یری چاوی دایکیم کرد، به‌ختیاریم نه‌ده‌خوینده‌وه. نه‌ویک له ناوچه‌ی نه‌لمانیزمانی سویرادا، له ناوچه‌ی لووسیرن گه‌وره بووپی‌ت و داوی می‌رده به‌رپوه‌به‌رکه‌ی که‌وتی، رهنگی شاری ژنیقی‌شی زۆر به‌دل نه‌بووپی‌ت و که‌می‌کیش هه‌ست به‌ته‌نهایی بکات، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی مه‌مکی چه‌پی تووشی شیرپه‌نجه بوو بوو و بۆبنپرکردنی نه‌م ئافه‌ته، ناچار بوو بوون مه‌مکی‌کی لئ بکه‌نه‌وه، نه‌مه‌ش به‌نیسه‌ت ژنیکه‌وه زۆره، نه‌ک ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌ی شیرپه‌نجه نه‌خوشییه‌کی کوشنده‌یه، به‌لکو نه‌خوشییه‌که له چه‌قی ژنایه‌تی و دایکایه‌تی داوه. له سه‌ر هه‌مووشییه‌وه، خه‌می کوره گه‌وره‌که‌ی ده‌خوارد که تووشی نه‌خوشییه‌کی دهروونی هاتبوو و جارناجاری به‌مست ده‌بکی‌تشیایه دیواری ژوره‌که‌ی خۆیا. نه‌مانه خه‌م بوون، له چاوی ناتالیش ده‌خویندرانه‌وه، به‌لام خه‌میک بوون، له‌لای ناتالی له‌گه‌ل جوانیدا ناويزان بوون. رهنگی منیش ته‌نها هه‌ر شه‌یدای نه‌م جوړه جوانییه بووپی‌تم، رهنگیسه نه‌م سه‌و‌داسه‌رییه له‌مه‌ش زیاتر هه‌لبگریت.

کاتیک ناتالی دایکی پیتشکه‌ش کردم، له‌وه‌وه پیتش تابلۆیه‌کم به‌ماده‌ی گواش کردبوو، پۆرتی‌تیکی ناتالی بوو، ئیمزا و ناو و میژووی له‌سه‌ر نه‌بوو، له ۱۹۸۶ کردبووم؛ نه‌و ساله، بئ حه‌سانه‌وه هه‌ر خه‌ریکی تابلۆکیتشان بووم، به‌بۆیاغی ناوی، به‌رۆنی، به‌گواش، به‌قه‌له‌می خه‌لووز، له سه‌ر په‌رۆ و دار و دیواری ماله‌که‌م تابلۆم ده‌کیتشا و نه‌و تابلۆیه‌م پیتشکه‌شی ناتالی کردبوو، بۆیه دایکی ده‌یزانی هونه‌رمه‌ندم. زۆر به‌ریتز و دل‌خوشییه‌وه ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردم. کراسیکی سوور و پانتۆلیکی ره‌شی له‌پن بوو، به‌گۆره‌وییه‌کی گولداره‌وه له سالۆنه‌که ده‌سوورایه‌وه. پاشان چوو له سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیش‌ت، که‌وته قسه‌کردن له‌گه‌لم. باسی نه‌وه‌ی ده‌کرد که سویرا ولاتیکی بچکۆله‌یه و خه‌لکیکی زۆریشی دینئ بۆ نه‌وه‌ی روخسه‌تی ئیقامه‌یان بدریتی و ئیشیش بۆ هه‌مووان نییه. به‌ناسکی قسه‌ی ده‌کرد، هه‌ر به‌کچۆله‌یه‌کی ده‌کرد، سووک سووک ده‌جولا‌یه‌وه و داوای لئ کردم ئایا ده‌مه‌وی شتیک بخۆمه‌وه. منیش له وه‌لامدا وتم په‌له‌مه و نامه‌وی زۆر دانیشم.

زهنگی ته‌له‌فۆن لیتیدا، دایکی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌ئه‌لمانی دووجار نه‌وه‌ی دووباره کرده‌وه که ده‌بئ کئ بیت له سه‌ر خه‌ت، سه‌یری ناتالی کرد و ناو‌رپیکیشی له‌من دایه‌وه و سه‌ری له‌قاند. ناتالی وتی:

- دایه نه‌وه کییه له سه‌ر ته‌له‌فۆن؟

- نازانم یه‌کیکه به‌ئه‌لمانییه‌کی شر قسه ده‌کات و ایزانم ده‌لئ ده‌مه‌وی له‌گه‌ل ناتالی قسه بکه‌م!

ناتالیش سه‌یریکی منی کرد و لئوی داچه‌قاند. ده‌یویست بلئ که‌سینکی وانا ناسم که به‌ئه‌لمانییه‌کی شر قسه بکات. نه‌و بئگانانه‌ی که له ژنیف ده‌یاناسم، به‌فه‌ره‌نسی قسه ده‌که‌ن. ته‌له‌فۆنه‌که‌ی گرت ده‌ست و به‌فه‌ره‌نسی قسه‌ی کرد.

- نه‌وه توئی؟ له کوئی؟

...

ناتالی به‌دایکی وت که قه‌له‌میکی بداتی، بۆ نه‌وه‌ی شتیک‌ی پی بنوسی. دایکی چووه چیت‌خانه‌که، له سه‌ر میزه بچوکه‌که قه‌له‌میکی داندراوو و هه‌لگرت و بردی و دایه ده‌ست ناتالییه‌وه؛ نه‌ویش له سه‌ر نه‌سکه‌میله بچوکه‌که‌ی که له ته‌نیش‌ت ته‌له‌فۆنه‌که داندراوو دانیش‌ت و شتیک‌ی نووسی. نازانم ناو‌نیشان بوو یا دیارکردنی رۆژیکی ژوان!

ته له فۆنه کهی دانا یه وه و پارچه کازه کهی نووشتانده وه و خستییه گیرفانی پانتۆله کهی و چووه ژووریکه دیکه. دایکی که له سهه قه نه فه کهی بهرام بهر دانیشتبوو، هات و له ته نیشتم دانیشتم، زۆریش لیم نزیك نه بووه وه، له نیوانمان جیتی یه کیتی دیکه ده بووه وه. پر چاوانی قه تیبسی خه م بوون. وتی:

- ده زانی ناتالی ژیانیکی هه رزه کاری سه خت ژیا وه.

ئه مه نهی نی درکانده، به تاییه تی سه بهارت به عه قلییه تی ئه لمانه کان، هه ر وا به هه وانته دروست نابیت. کاتیک نهی نییه ک لای یه کیک ده درکینین، ته نها مانای ئه وه نییه، که ئیتر ئه وی دیکه شتیکی ده زانی که بایه خداره، به لکو جوهره نزیکبونه وه یه کیشه، جوهره په یامیکه مانا و مه بهستی تری له پشته وه یه. ئایا ئه وه ی پێ لیک نادریته وه که بلێ «من تۆم و هکو هاوړی بۆ کچه که م قبوله!» یا رهنگی ماوه یه کی گه لێ زۆر بیت که که سیکی دیکه ی، بیتجه له کچه که ی و کوپه نه خوشه که ی و میرده به پتیه به ره که ی نه بینیبی که شتیکی لا درکاند بیت که به نیسه بت خو به وه ته نها دووباره کردنه وه بیت و به نیسه بت ئه وی تریشه وه په یامیکی نو ی بیت؟ گرینگ، به م هاتنه ته نیشته شه وه، قسه که ی پیشووی خو ی سه بهارت به من هه لده وه شینیته وه: «راسته سو بیره بچو که به لام جیتی یه کیتی وه کو تۆی تیا ده بیته وه».

سه یری چاوه غه مباره کانیم کرد.

ئیسستاش بهرام بهر به حهوت ژماره ی ته له فۆنی حهوت ژنم که ناویان ناتالی پروته. پروت پاشناویتی ئه لمانیه، ناتالیش واته «له دایکبون». به لام نازناوی ناتالی باربارایه، ره چه له کی ئه م ناوه ش یونانییه و «به ره ری» یش که به واتای بیگانه دیت، یه کیکه له ئیشتیقا قه کانی.

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

دهستم بۆ سه ماعه ی ته له فۆنه که برد و بۆ چه ند چرکه یه ک خسته مه سه ر گویمه وه. هه ژه یه کی کپ ده هات و خه ت کرایه وه. ههستم کرد له چا و چووقانیکدا له نیوان ژووره که ی من و شاری ژنیف توونیلیک کرایه وه. ئیمرۆ حه قده ی خه زه لوه ره، دره خته کانی ئاکاسیا وا خه ریکن خو یان پروت ده که نه وه. شه قامی مادلین غه مگین دادیت. قیره ی نه وره سه کانی ئیواره ش بۆنی ده رباچه یان پتیه. زۆر به نه وره سی خو تری ده که ن، ئه و نه وره سه انه ن که نه وره سه یه تی خو یان له ده ست داوه، له جیاتی ئه وه ی له قه راغ گه میی و پا پۆره کانی ده رباچه ی لیمان بنیشه وه، ده هاتن له سه ر ئاریه ل و ستاره کانی خانو به ره کان ده نیشته وه. ناشرین و نابووت خو یان ده نواند. ئیتر هه ر له و رۆژانه وه قینم له و بالنده یه: بالنده ن ره چه له کی سه گیان هه یه. منیش حه زم له ته لیس م و نه ی نییه کانی چاوی پشیل ه یه. شازاده ی شه وان و تا تخووبی شه یدا ییش موچرک به خشن.

دوو جوانیی هه ن پتیک ده که ن: پزیشکی پر ته لیسمی چاوی پشیل ه و چاوه مه رمه ربیه کانی ناتالی. پشیل ه ئاژه لیکه له سه ر سنووری کیتوتی و مالیتی ده ژیت. هه ر بۆیه شه شازاده ی شازادانه. له سالۆنه کان، له سه ر فه رشی شاهانه ده نویت و به بی ئاره زووی خاوه نه که شی ده چیت له هه یوانه که، بهرام بهر به دوا تیشکی خو رنشین پال ده که ویت، دوا تیشکی چه ماوه ی خو رنشین ده خواته وه کاتیکیش برسیی ده بیت ده میا ویتی و خو ی به لاقی خاوه نه که ی ده خشین، ده لپی شه هه رزاده و تونده ی دلێ شه هه ریار هیتور ده کاته وه. هه ندی جاریش ون ده بیت، به سه ر ستاره کانا ئاودیو ده بیت و که س نازانی ئه و پشیل ه ونانه له چی ده گه رین! شه وان ی پزیش، وه کو منالی و رکن ده نووژینه وه و ده گرین و له زاگیره هه ره قووله کانیشیانه وه مه ی پلنگ ده بووژیته وه، هه میسه و هه میسه کات و وه ختی خو یان ده شپوتین، بۆ ئه وه ی خاوه نه که یان سه ر له که بن و به ینی ره گه زی پشیل ه ده رنه که ن. پشیل ه دژ به راهاتن ئیش ده کات. ئاژه لیکه قه د وه کو پتیبوست مالی نابیت بۆیه جوانه!

چی بکه م؟

ژماره یه ک لیده م و بزنام کێ هه لێ ده گرت؟ چ ناتالییه ک به زمانی فه رنسییه ک که له هه جه ی ئه لمانی پتیه یه، وه لام ده داته وه ده بی دوا ی ده سال چی به یه کتر بلتین؟ کاتیک دیمه وه یادی، ده بی بیر له چ رووداو یک، بیری بۆ چ رۆژیک، بۆ چ له حزه یه ک بچیت. ئایا له حزه خوشه کان یه کسه ر داگیری ده که ن، یا له حزه سامناک و ترسناکه کان؟

تایا سه رسام ده بیت، یا په یوه نندییه ئینسانیییه کان ههنده سواندوتی، ههسته کانی له و رووه نابزوتین؟ یا شکستییه کانی په یوه نندی ته رایی له ناو رۆحه سارده کهی نه هیتستوتوه، یا به پینچه وانوه، هه تاوتیکی دهگمن جهسته باریک و لاوازه کهی گهرم کردوتوه و پری له سۆز و خۆشه ویستی کردوه و شیریی دایکایه تیش مه مکه تورته کانی نه رمونۆل کردوه؟ دهیان پرسباری وام له خۆ دهکرد و بیرم له بیهووده بی ئەم فیکریه ش ده کرده. بۆ ده رگایه کی تهواو له سهر ئەو رابردوه دانه خهه و له نیو لۆچه کانی رابردوو، له سوچیکی تاریکی زاگیره، گلکۆیه کی گهرمی بۆ هه لئه که نم و زینده چالی نه کهم!

به لām ئەفسوسوس! دوو سفرم لیدا، پاشان چل و یهک، دوایی بیست و دوو، پاشان ژماره ی (ئهوئیک) زهنگ لیدیدا ههر بهو زهنگانه دهچوو که کاتی خۆی، کاتیک به ته نهها، له ماله سارد و سره کهم، به دیار ته نهها بیهوه داده نیشتم، بۆنی وهحه شتناکی دههات، بۆنی په نهه نده بی ژووره که می هه ند دهته نی، چوو بوونه نیو پانتایی ئەو رهنگانه کی دهیویست گهرمایی رۆژه لاتم بۆ بگوازنه وه و بی هووده ش دهیویست ته له فۆنی بۆ بکه م، ته له فۆنم دهکرد، هاتنی و نههاتنی ههر دهیسووتاندم مه خابن! بۆنی بهسته لهک له بۆنی رهنگ زۆر بههیزتر و بهگورتر و گهوره تر بوو. ئەو ئیوارانه کی که بی دهسه لات چاوه رپی ئەوه م دهکرد که پشیله کهم به ئاسپایی ده رگا که بکاته وه و بیته ژووره وه پیش ئەوه شی بیته ژووره وه ههر له چیتخانه که وه میاوی پینی و خۆی رابکیشی و بیت نازم له لا بکات.

ئەو زهنگانه ته نهها زهنگی سامناکی بوون، نهک زهنگی سامناک بوون، سامناکییه و قهواره ی وه رگرتوه. ژووره که ی ده کرده مه چوارچیوه و منیش ده بوومه به شیک له و سامناکییه. ئیتر خۆم له شته کانی دیکه جودا نه ده کرده وه. من و شت یهک شت بووین.

زهنگ لی ددهات و لی ددهات... کهس ته له فۆنه که هه لئاگریت. «ئەو» له مال نییه، نههاتوتوه، له سه فه ره، ئەمجاره شیان چۆته وه بۆ نیپال، بۆ سه رزه مینی هیمنیی. کئی ده لئی ئەمه زهنگی مالی ئەوه، یا مالی ئەوانه؟ زهنگ لیبی ددها و ههر لیبی ددها.

ئەمجاره نۆره ی ژماره ی دوومه مه. دوو سفر و چل و یهک و بیست و دوو ژماره که ی «ئەو». وه لāmی ده زگای ته له کۆمینی کاسیون: «ئەمه ژماره یه وه رنه گیراوه». (واته هی کهس نییه) ژماره ی سییه مم لیدا: پیره ژنیک وه لāmی دامه وه، به فه ره نسییه کی زۆر ره وان قسه ی کرد و وتی: (من بیست و ههوت ساله له م ماله ده ژیم و میترده که شم ئەوا بۆ شه ش سال دهچی کۆچی دوایی کرده وه و نه کچیشمان هه به ناوی ناتالی بیت، نه کوریش شک

ده بهین). ژماره ی چوارم کهس له مال نییه. ژماره ی پینجه م: منالیک هه لیگرت و وتی: «دایه دایه»... پتی دهچوو منداله که بۆ لای دایکی رابکات، دهنگه که ورده ورده دوور ده که وتوه هه رچه نده بی ئەده بیسه، به لām چاوه رپی وه لām نه کرد و سه ماعه که م له شوین خۆی دانایه وه، ژماره ی شه شه م: مه شغول بوو. ژماره ی هه وته م: پیاویک هه لیگرت. چی بلیم؟ بی سی و دوو وتم: (من... ئەری بی زهحه ت ناتالی له ماله؟ ئەویش هاواری کرد: (ناتالی، ناتالی، یه کیک ده یه وی قسه ت له گه ل بکات). پاشان زۆر به ریزه وه پینی وتم: (ئەری جه نابتان کین؟) منیش وتم: (من هاو رپییه کی کۆنی ناتالیم، ماوه یه کی زۆره له یه کتر دابراوین، ئیمپرۆ حه زم کرد قسه ی له گه ل بکه م. (هیتشتا به ته واوی رسته که م تهواو نه کرده بوو، (ناتالی) سه ماعه ی ته له فۆنه که ی هه لگرتبوو وتی:

- ئەلوو.
- ناتالی، منم.
- تو کیتی.
- کچی من! نامناسیته وه؟
- نه خیر، نازانم کیتی؟
- پینکه نیم و پیم وت:

- هاهاهاها.... پیت نالیم! که می چاوه رپی که، با هه ندی گویت له دهنگم بیت، ههر ئیستا دهنگ و پینکه نینه که م ده ناسیته وه، هاهاهاهاها...

- داوای لیبردنت لی ده که م، نازانم کیتی، ناتاسم، ناوت چیبیه؟
- کچی چۆن؟... ناوی چی حالی چی!... تو ناتالی نیت؟
- به لئی... به لئی من ناتالیم. به لām ئەی تو کیتی؟

- هاهاهاهاها... چۆن کیم. من! ئەی نامناسیته وه. ئەی ئارمۆنیکاکه ت نایه ته وه یاد. ئەی ریستۆرانی هیندییه که. ئەی کۆنسیرتی موسیقا، ئەی به یه که وه نه چووین گوی له موسیقای رۆک ئاندرۆل بگرین. ئەی نایه ته وه یادت سه ره تا وتم نایه م، پاشان له بهر خاتری تو په شیمان بوومه وه و دوا به دوا تو خۆم گه یانده ئەوی! ئەی بیرت نایه ت چۆن سه مام ده کرد! ئەی خۆ پۆرتریته که ت دیته وه یاد. ئەو تابلۆیه کی ئیمزام نه کرد. ده زانی

راهبیه‌کانی ده‌کرد، چاوه‌کانیشی دوو هه‌لماتی گربوون، حه‌زێکی نه‌یێنی په‌پکه‌ی تیا خواردبوو په‌نجه‌کانی ناسک بوون، له‌ بن سکی پشیله‌که‌ له‌ هیلانه‌یه‌کی گهرم ده‌گه‌ران: دۆزیبوویانه‌وه. ههر بۆیه‌ ئه‌و سیمایه‌ خه‌والتووهدیان دابوو چاوه‌ برژانگ درێژه‌ کلرێژه‌کانی. کراسێکی که‌ تانی رەشی له‌ به‌ر بووه، دوو قۆچچه‌ش ترازاون و به‌شێکی سینه‌ رووته‌ سپییه‌که‌شی ده‌رکه‌وتوون، به‌بێ ئه‌وه‌ی خه‌سله‌تێکی ئیرووتیکی پێ به‌خشن، نیگا داوه‌تی سه‌فایه‌کی فه‌یله‌سوفانه‌ی ده‌کرد. جوژه‌ رووتیه‌که‌ بوو له‌سه‌ر سنووری ئاشکرا و نه‌یه‌یدا بوو، رووتیه‌که‌ی ئیرووتیک بوو.

ئهو ئیواره‌یه‌، شیومان پێکه‌وه‌ خوارد، هه‌ندیک گوتیمان له‌ موسیقا گرت. کچه‌که‌ی دیکه‌ له‌ مال نه‌بوو. ناتالی چوو ئه‌لبومی وینه‌کانی ده‌ره‌تیا و ئه‌مه‌ش شیوه‌یه‌که‌ بوو بۆ ئه‌وه‌ی باسی ئه‌و ماوه‌یه‌م بۆ بکات که‌ یه‌کترمان تیا نه‌بینی بوو، خۆی له‌ چوار سال ده‌دا. له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ چه‌رمه‌که‌ دانیشترین و جارناجاریکیش سه‌یریم ده‌کرد. حه‌زم ده‌کرد ده‌سێک به‌قژه‌ خاوه‌که‌یا به‌یتم. ده‌ستی نایه‌ سه‌ر وینه‌یه‌که‌ و وتی:

- ئه‌مه‌ش کچه‌که‌ی هاوڕێمه‌. ده‌زانی تووشی غیره‌ هاتوو، حه‌ز ناکات له‌گه‌ل که‌سی دیکه‌ ده‌رچم.

- باشه‌ بۆ له‌وانه‌یه‌!

- نا نا. پرواناکه‌م، به‌لام گیرۆده‌م بووه. منیش دواجار به‌ئاشکرا و به‌بێ پێچوپه‌نا پێم وت که‌ من ئازادم هه‌ر که‌سێک به‌براده‌ر هه‌لده‌بێژم. ئه‌ویش هیچی بۆ نه‌مایه‌وه‌ ته‌نها بێده‌نگی نه‌ییت، به‌لام پێی ناچی کار له‌ غیره‌که‌ی کردبیت.

ئهو شه‌وه‌ زۆر باسی ئه‌و کچه‌ هاوڕێیه‌ی بۆ کردم هه‌ستم کرد ناتالی کچه‌ هه‌رزه‌کاره‌که‌ی جارن نییه‌، ده‌چوو به‌نجویناوانی شته‌کانه‌وه‌ و لێکیانی ده‌دایه‌وه‌ و ئه‌نجه‌تی لۆژیکێ بۆ ده‌هینانه‌وه‌ جارن زۆر گوتی بۆ شل ده‌کردم، ئه‌مجاره‌یان ده‌که‌وته‌ گفتوگۆ له‌گه‌لم.

چونکه‌ ئه‌و کاته‌ی ناسیم، زۆریه‌ی ئه‌و ئیوارانه‌ی که‌ یه‌کترمان ده‌بینی، باسی پارکردنی خۆم بۆی ده‌کرد. هه‌روه‌ها باسی هونه‌رمان ده‌کرد و تابلۆ نوییه‌کانم پێی نیشان ده‌دا.

ئیواره‌یه‌کیان پیکرا چووینه‌ (شانوار)، واته‌ (پشیله‌ی رەش)، بارێک بوو، به‌تاییه‌ت ئیواران، هونه‌رمه‌ند و ئه‌لته‌رنه‌تیه‌که‌کانی ژنیف و خه‌لکی چه‌پی داهااتنی؛ منیش زۆر ده‌چوومه‌ ئه‌وی. ئه‌و ئیواره‌یه‌ زۆر مایه‌نه‌وه‌، بیره‌ی زۆرمان خوارده‌وه‌، موسیقاش به‌ده‌نگی

به‌رز لێ ده‌درا. که‌می مه‌ست بووبوین، تاکو ده‌رگیان دانه‌خست هه‌ر دانیشترین. پاشان وتی: (ئه‌گه‌ر حه‌ز ده‌که‌ی وه‌ره‌ بۆ مالمان). چۆن ناتالی داوه‌تی مالی خۆبانم ده‌کات! بروام نه‌ده‌کرد؛ که‌می بێده‌نگ بووم، له‌ هه‌قغه‌تدا که‌می تاسام، پاشان له‌ وه‌لامدا وتم:

- بۆ که‌س له‌ مال نییه‌؟

- نا، باوکم له‌ سه‌فه‌ره‌ و دایکیشم چوو بۆ لوسیرن.

ده‌ستم نوقم کرده‌ ناو ده‌ستی و به‌ره‌و مالیان شۆربووینه‌وه. نیوان (شانوار) و مالیان ته‌نها هه‌ر سه‌د دوو سه‌د مه‌تریک ده‌بوو له‌ راستیدا ئیوارانی وا زۆرکه‌م روویدا په‌یوه‌ندی من و ئه‌و له‌ نێو بگه‌ره‌ به‌رده‌ ده‌ژیا. هه‌میشه‌ تووشی ئالۆزکان ده‌هات ئه‌و حه‌زی ده‌کرد مبینی، به‌لام ته‌نها ئه‌و کاتانه‌ی که‌ ئاره‌زووی لیبیت. به‌لام من زۆر جار ئاره‌زووی ئه‌وه‌م ده‌کرد، پیکرا به‌شه‌قامه‌کانا پیاسه‌ بکه‌ین و بچینه‌ چێشته‌خانه‌ و یا له‌ مالکه‌م پیکرا دانیشین. به‌کورتی حه‌زم ده‌کرد هه‌میشه‌ له‌گه‌لما بیت، با هیچیش نه‌که‌ین. خۆ ناتالی ته‌نها هیمنی و ئه‌فین و حه‌وانه‌ی نه‌ده‌دامی، به‌لکو ئیحساسیکی نوێی تیا دروست ده‌کردم. وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ هه‌میشه‌ به‌ره‌و رووی خۆم بیمه‌وه‌ و به‌ره‌و خودی خۆم بروم. هه‌میشه‌ هه‌ستی نوێ، له‌ ناوه‌وه‌م چه‌که‌ره‌ی ده‌کرد. له‌ سه‌رووی هه‌مووشیه‌وه‌، هه‌ستم ده‌کرد ناتالی سببه‌ری خۆمه‌ و به‌رامبه‌ر به‌خۆرنشینم و هه‌ر هه‌نده‌ نابات سببه‌ره‌که‌م کال ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌ل تاریکیی ئیواره‌دا ئاوتیه‌ ده‌بیت و ده‌تووتیه‌وه‌. ده‌تووت گولێکی ته‌مه‌ن کورته‌ و هه‌ره‌نده‌ نابات ده‌ژاکێ و به‌دیار په‌ره‌ زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌کانیه‌وه‌ ده‌بێ دۆش دايمینم. زۆر که‌م رووی ده‌دا پراوپرم هیمنی و خۆشه‌ویستی بیت. عه‌سرانی وا زۆر که‌م رووی ده‌دا، به‌تاییه‌ت وه‌ک ئه‌و عه‌سه‌ری که‌ بۆ یه‌که‌م جار، له‌ ته‌نیشتم دانیشتبوو و ئه‌و دانیشتنه‌ هه‌ردووکی خا و کردبووینه‌ و ده‌ستم بۆ قۆچچه‌ی سه‌رووی کراسه‌ له‌ خم هه‌لکێشراوه‌که‌ی برد و به‌دوو په‌نجه‌ ترازاندم، پاشان قۆچچه‌ی دووهم و دوا به‌دوای ئه‌وه‌ش زۆر له‌سه‌رخۆ قۆچچه‌کانی دیکه‌م ده‌تراناند. ئه‌مه‌ یه‌که‌م جار بوو ده‌ستم به‌ر قۆچچه‌ی کراسه‌ رەشه‌که‌ی بکه‌ویت، ده‌تووت لاسکی رووه‌کێکی رەشی زل هه‌لده‌ده‌مه‌وه‌ و له‌ گولێکی ئه‌فسانه‌یی ده‌گه‌ریم، به‌تراناندنی هه‌ر قۆچچه‌یه‌کیش شه‌پۆلۆکۆبه‌ک له‌ بۆنی ئه‌و له‌شه‌ فیتکه‌ هورووژمی نه‌یێنی بۆ ده‌هینام. ئا له‌و کاته‌ حه‌زم ده‌کرد کاتیش وه‌کو له‌شمان خا و بیته‌وه‌، خا و بیته‌وه‌ تا سنووری وه‌ستان. بۆ یه‌که‌م جار سینه‌م بینی ئه‌مه‌ یه‌که‌مین سینه‌ بوو له‌ هه‌ر هه‌موو ژیاوما بیبینم.

سینه‌یه‌ک بوو سپیده تیا یا چاوی ده‌کرده‌وه، چه‌وزاو بوو ماسی تیا یا حوّل ده‌بوون. به‌لّی! بینینی سینه‌ی کیرتیک هم‌میشه هەر به‌یه‌کم و هه‌وه‌لین بینین ده‌ژمیردریت. هه‌موو نه‌زموننیک له‌ژیاندا، تیکه‌ه‌لکیش و ته‌فاعول و کاریگه‌ری له‌گه‌ل نه‌زموننه‌کانی پیش خۆی ده‌کات، ته‌نهما نه‌زموننی عیشق نه‌بیت، له‌سه‌ر یه‌کتر که‌له‌که‌ نابه‌ستان و توپژ له‌سه‌ر یه‌کتر ناگرن و له‌سه‌ر یه‌کتریش کوژاننه‌وه و تیکه‌ه‌لکیشی یه‌کدیش نابن. ئەم نه‌زمونانه هه‌رگیز نابنه‌ کوژنه‌زمون، به‌لکو هه‌میشه هه‌ر ده‌گمهن و تاک و هه‌تیوون. عیشق هه‌میشه تاقانه و به‌ته‌نهایی ده‌مینیتته‌وه. عیشق دره‌ختی زۆره، به‌لکو دارستانی عیشقیش هه‌یه، به‌لام هیچ دره‌ختیکی به‌یه‌ک ناکات و هیچ میوه‌یه‌کیشی هاوچه‌شن و هاوشپوه‌ی نییه، بۆیه هه‌میشه له‌ده‌شتاییه‌کانی عیشقدا هه‌میشه هه‌ر غه‌ربین، هه‌میشه بیتکه‌س و بی‌مه‌ئواین، هه‌میشه هه‌ر له‌کونجی تاریکی داین، هه‌میشه‌ش ژوانمان له‌گه‌ل نه‌سريندا هه‌یه. عیشق مه‌مله‌که‌تیک‌ی تاکه، هه‌ست ده‌که‌بن تاقانه و فری‌ دراوین و هه‌نسک له‌شمان ده‌پییو و له‌مه‌نزلی راسته‌قینه ده‌گه‌رپن.

په‌نجه‌کانم له‌میوانی سینه‌ی بوون، په‌نجه‌ی شایه‌قمانم به‌ره‌و لووتم برد، بۆنیک‌ی ماددی له‌هه‌ردوو کوونه‌ لووتمه‌وه سینه‌ی بووندار کردم، له‌ززه‌تیک بوو تا تخوویی پژمین، چه‌زیک بوو له‌پال چه‌سه‌ره‌تی، ده‌تووت نیت‌ر ئەم ده‌سته هی خۆم نییه، ده‌ستی رووناکییه و له‌هه‌ریمه‌کانی خه‌یاله‌وه پیرۆزیایی لی‌کراوه، سپی هه‌لگه‌را بوو، ده‌مبینی چۆن زه‌نگول زه‌نگول عه‌تری لیوه‌ ده‌کتی، ئای که‌ سه‌رخۆشی ده‌کردم! هه‌روه‌ها ترسیتی چه‌ه‌نه‌میشه می‌شکی داگیر ده‌کردم، هه‌میشه له‌پال ئەم له‌ززه‌ته مه‌زنانه، ترسیتک ده‌چۆریه‌ نیو که‌لینه‌کانی وجودم و بی‌بایه‌خی بوونی له‌لا ده‌بووژانده‌وه هه‌تاویک بوو له‌ودیه‌گه‌لا که‌سه‌که ورده‌کانه‌وه ئاوا ده‌بوو، گومانی له‌لا دروست ده‌کردم که‌ جارێکی دیکه هه‌ل‌دیتته‌وه. به‌رامبه‌ر به‌سروش منالیک بووم ته‌نهما پروام به‌و شتانه‌ ده‌کرد که‌ وجودیان هه‌بوو.

پروام به‌و شتانه‌ ده‌کرد که‌ له‌پیش هه‌سته‌کانم هه‌ل‌ده‌تووتان. ده‌روازه‌ی نه‌ستم کلۆم داخراوو. سه‌ره‌تای ژوانه‌کانم هه‌میشه چه‌یه‌ک تاریک بوو، چه‌یه‌کی باریک بوو هه‌میشه به‌ره‌و کوژایی ده‌بیردم. چ‌ع‌شقیکی دهم داخراو بوو؛ چه‌ندیش فراوان بوو. چه‌ندێ دژواری و دژایه‌تی له‌ده‌ورم کوژده‌کرده‌وه!! عیشق بوو وه‌کو فواره‌یه‌ک دژایه‌تییه‌کانی وجودمی توپ هه‌ل‌ده‌دا.

هه‌میشه و هه‌میشه، ئای که‌ وشه‌یه‌کی قورس و له‌ش بلحه. ئەم وشه‌یه‌ باگراوه، ئاوسه، توپژیه‌نده و هاوسه‌نگی غه‌می عیشقی دروست ده‌کرد. بۆیه هه‌میشه که‌ ناتالی ده‌هات، موچرک‌یک له‌شی هیشک هه‌ل‌ده‌گه‌راندم ته‌زوویه‌ک بوو له‌په‌ره‌ی پشتمه‌وه ده‌هاته‌ خوارێ و له‌نووی پیتدا په‌نگی ده‌خواره‌وه، بۆیه هه‌میشه خۆم ده‌بینییه‌وه به‌ته‌نهما، له‌ژووره‌که‌م دام. بیزار و سه‌رسام، سه‌رسام و سه‌ودا چیت‌ر له‌هیچ شتیک نه‌ده‌بینی، ته‌نهما هه‌ر تاوم ده‌خواره‌وه، یا نه‌وه‌تا شه‌رابی (کوژ دوو روژ)، مه‌گه‌ر ته‌نهما هه‌ر نه‌وه‌تانه‌ خومارییه بوویت، گه‌رمای هه‌تاوی په‌زه‌کانی بو‌نیوه‌ناوم گوازت‌بیتته‌وه و گه‌رمایی گشت نه‌وه‌ بنارانه‌ی بو‌گوازت‌بیتته‌وه که‌ به‌رامبه‌ر به‌هه‌تاوی گه‌لاو‌پژ و خه‌رمانان، ره‌شاییه‌کی باینجانی ده‌به‌خشیه‌ گشت نه‌وه‌ بۆله‌ ترپانه‌ی که‌ له‌ژپه‌ر گه‌لام‌په‌وه‌کانن و ورده‌ ورده‌ پیتده‌گن و شیله‌یه‌کی شیرینیشیان تیا ده‌زا؛ هه‌ر نه‌وه‌ شیرینییه‌شه که‌ ده‌بیتته‌ دایکی تام‌یک‌ی که‌موکه‌یه‌ک تال و تیکه‌ل به‌بۆنی ته‌خته‌ی به‌رمیله‌ زله‌کان ده‌بیت و له‌هه‌مووشییه‌وه بۆنی هه‌لووژیه‌ک که‌ زۆر به‌ناسته‌م تا کونه‌ که‌پوو به‌رز ده‌بیتته‌وه. رۆحیتکی زیندوو ده‌بیزوینتی. رۆحی هه‌تاوه و دژ به‌شیرینی ده‌جنگتی. ئەنیشکم له‌سه‌ر میتزی باری (لیژن دۆر) داده‌نا و دوو دیسی دوو دیسیم ده‌خواره‌وه ده‌روازه‌یه‌ک بوو ده‌کرایه‌وه...

هه‌ر به‌دوو په‌نجه‌ لایه‌کی کراسه‌که‌یم لادا، دوو مه‌مکی تورت ده‌رکه‌وتن. له‌هه‌قچه‌ت جووتی مه‌مکو‌له‌ بوون، وه‌کو دوو قومری کیتی، وه‌کو دوو هه‌رمیتی بناره‌کان، گوچکه‌کانی که‌موکه‌یه‌ک به‌ره‌و سه‌ره‌وه به‌ناسته‌م به‌رزبوووه‌وه، به‌دوو ده‌نووی په‌مه‌یی په‌نگی قومریه‌کانیان ده‌کرد، چه‌زم ده‌کرد هه‌ر به‌لیوان ماچی بکه‌م، هه‌ر به‌لیوان گازی لی‌بگرم، گه‌رمییه‌که‌ی بخۆمه‌وه. ده‌وری گوچکه‌که‌ش به‌ناسته‌م په‌نگی په‌مه‌یی هه‌بوو، به‌ناسته‌م خالی توختر، وه‌کو دل‌په‌ په‌نگی فلچه‌ی لیژانیتکی بلیمه‌ت، به‌جوژی نه‌وه‌ په‌نگانه‌ له‌نیو عه‌فیه‌وییه‌ت و لیژانییه‌وه پهرژینیتته‌ سه‌ر تابلوکه‌ی، ئا ئاوها ده‌وری گوچکه‌ی مه‌مکو‌له‌ تورت‌ه‌کانی دابوون به‌یاریتکی نه‌که‌ی بوو بۆ شه‌یدایه‌کی ته‌نهما. هه‌ر به‌و گردانه‌ ده‌چوو که‌ گلکو و مه‌زاری شه‌خسیتی له‌دوو تو‌چه‌شار درابیت، به‌سپ و نه‌پنی و نه‌فسانه‌ ده‌ور درابیت، به‌و گردانه‌ ده‌چوو که‌ خه‌یالی میلی ئافران‌دبیتتی و خه‌یال‌تام‌یز، به‌خشل و گه‌نجینه‌ی شاره‌ی ناو گوژه‌ و جه‌له‌ی به‌ره‌شمار ده‌وردراو. چ‌پانتاییه‌ک بوو به‌رامبه‌ر به‌بینیم ده‌کرایه‌وه، رۆشبینی ده‌کردم، ئەمه‌ ئیشراقی حه‌قیقی له‌ش بوو، به‌رامبه‌ر به‌گومرایی من هه‌ل‌ده‌هات چ‌له‌ززه‌تیک بوو له‌نیو تاریکستانی نه‌شکه‌وته‌ له‌بن نه‌هاتوه‌کانی جه‌سته‌ ده‌ده‌وشایه‌وه، چ‌ثاقیقیتی راسته‌قینه‌ بوو، ئاماژهی بۆ ئافه‌تیش

دهکرد. چ سهراچاوهی خه یالیتیک بوو، چ ته رایبیهک بوو همه موو ته مه نی هه رزه کاری ده کرده یهک دوو تنووک و له قوولایی بووندا فیچقهی دهکرد و وهکو فواره و تهوژمی ههستی ناوهکی دهو روژاندم.

ناو له پی دهستی راستم خسته ژیر مه مکی چه پی، به هیواشی به رزم کرده وه، ته زوویهک وهکو بروسکه جهستهی هه ژاندم، له ززه تیکی تاریک بوو، جهستهی سیخناخ کردم. قهده پروام نه دهکرد، عه سرائیکی هه نده هیمن، ئەم تیشکه هه نده به ریزنه بیارته سهرم. ئەو رۆژه ههستم کرد که ناسوی لهش هه لدیت و شکوفه دکات، به لام له گه ل ئەو هه ژانه، ناتالی دهستی بو کراسه کهی برد و دهستی کرد به پیوه دانی قویچهکان، له خواره وه به رهو سهره وه پیدا هات. منیش سه ریتیکیم کرد و وتم:

- ده زانی دوو مه مکو له ی زو شه نگت هه ن؟

له سه ر پوخساری ههستم به هیچ ناماژ بهک نه کرد. وام ههست کرد که پروام پی ناکات، هه لسا به سه ر پی و وتی:

- ده بی برۆم. ده رزم هه یه ده بی بگه ریمه وه مال.

ئەو ته زووه ئوخژن به خسه یه کسه ر کوژایه وه و وهکو مۆمیتکی داگیرساو وابوو بکه ویتته زه لکاو تیکه وه. ههستم کرد که ساردیبهک جهستهی داگیر کردم. ده مار گرژبیبهک بوو تا تهوقی سهرم به رزبووه وه. ئەمه دوا سنووری بگره و به رده بوو. ههستم کرد له شم له ژیر دهستم ده ترازوی و خوی راده پسکینتی. توره بیبهک بوو نه مده ویترا ده ربه خم، حه قیقه تیکی ناوهکی خۆم بوو نه مده ویست ئاشکرای که م، پهنگی ده خواره وه.

گومانم له گشت ئەو له حزانه کرد که پرویان دا، ئاگریکی له ززت له نیوان هه لایسان و کوژانه وه دا بوو، وهکو له پرتیکدا ئەسپتکی چه مووش لغاوی کرتیته وه، به توره بیبه وه:

- بو ده رۆیتته وه؟

ناتالی زور له سه ر خۆ به رهو ده رگا که ده رۆیشت و دهستی به ده سهکی ده رگا که کهوت و سه ریتکی کردم. چ سه ر یکردنیککی سارد بوو، چ کوژانه وه یه کی لیوه ده تکا! پری له قسه بوو، قسهی بی وشه، بی بیت قسهی پشتی قسه بوون. باشه بوچی ناتالی وام لیده دکات؟

- نا نا، ئاخ ده بی برۆم.

ده رگای له دوا ی خوی داخست و منیش به ته نه ها، له دووری چند مه تربیک

راوه ستا بووم. قه ده رتیک به راوه ستاوی مامه وه. سهیری ژووره که م کرد. تیشکی هه تاوی ده مه و ئیواره لایه کی رۆشن کرد بووه وه. تا هه تاویش نه یستوانی ئەو ژووره م بو فراوان بکات.

گه یشت بوینه بهر ده رگای مالیان. دهستی بو جاننا ره شه بچووه که ی برد و کللیتکی لی ده رهینا. ده رگا که ی کرده وه. ئەمه یه که مین جار بوو بچه مالیان. سه ره تا چوینه سالئونه که، له سووچی سالئونه کهش باریتیک هه بوو، ده یه ها شووشه ی ئە لکولی تیا داندرابوو: جین، مارتینی سوور و سپی، فریر ئە نجه لیکا، پاستیسی مه حه لی و ئە وه ی له باشووری فه رنه سا ده گیریتته وه، سی و چوار جوړه ویسکی، کونیاک، شه رابی بوژدۆ و ریو خای ئیسپانی... که مۆکه یهک سه رنجی شووشه کانم دا. وتی:

- ئەم شووشانه باو کم کریوتینی، هه رچه ند زۆریه یان زور کۆن و وهختیان به سه ر چووه، به لام ده ی... شتیک ناخۆیتته وه؟

- با، ئە گه ر جین هه بیت.

له باره که نزیک بووه وه و ملی شووشه یه کی گرت و هینای. له سه ر ره فه کانیش دوو باده ی هینا و دوو باده مان خواره وه. نیوه ی شه و تیپه ری بوو. هه ردووک له سه ر ته خته یه ک نه فه ریبه که ی ئەو خه وتین. ئەو قاتی بیجامه ی تهخت سپی خالی کرده بهر. حه زم ده کرد ئەو شه وه ته نها هه ر بوئی بکه م. بوئی قزیم ده کرد، بوئی پیسته که ییم ده کرد، بوئی له شیم ده کرد. ده ستیم ده گووشی، ده سته بچووه که ی وهکو بالنده ی ئاوی و ابوو، هه ندی جار خوی لیم راده پسکان. منیش هه ر به بوژن ده مناسیبه وه و ده مدۆزیبه وه و ده مو یست ده سته مۆی بکه م. کاتیک دوو ده ست له یه کتر ده نالین، له گه ل یه کتر ده دوین، ده چنه دیالوگی بی بنی زمانه کانی له شه وه، تووره ده بن، له یه ک ده توژین، ئاشت ده بنه وه، شیدار ده بن، خاو ده بنه وه، درژ ده بن، جاریکی دیکه خاو ده بنه وه، ده نوون؛ نووکی په نجه کان له خۆشیدا تووشی شاگه شکه ده بن. هه ر په نجه و شه خسیبه تی تایبه تی خوی ده دۆزیتته وه. ناو له پیش ده بیتته گوژه پانی په نجه کان، شتی له ناو توژمار ده کرت، شتی تیا ته فسیر ده کرت، له و به یاره خه ونیش مه زنترین شازنه لیتی راده کشی، خه ته کانی ناو له پ به ره و ئیحتیمالی جوړا و جوړ ده چن، خه تیکه تا لیواره کان ده روا ت و ئینجا به ره و خه رهند شو ر ده بیتته وه، خه تیککی دی، ئەمه یان هی ته مه ن درتیبیه و له پرتیکدا له ناوقه دا ده پچریت و کهرت ده بیت، ئەوه یان هی ئەقین و عیشقه، له ته نگه رتیه کان تووشی هه لاکه ت ده بیت و له گه ل

تهختای ناوله پ دیتته یهک ناست و ئیتر ناخویندریتتهوه، هیللی خهونیش له حاشیییه ئیبن سیرین گیر دهبیت، یهکیکی دیکه یهکبر دهپرژیتته ئهوی دیکهوه. ناوله پ کارهکنتر و شهخسییهتی ئینسانه. نازانم ئایا ئهوه شهوه بهنووی پهنجه گشت خهته نهئینییهکانی ناولهپی ناتالیم کهشف کرد یا نه، بهلام سیاحهتیککی ئهفسوونای بوو! چ دنیا یهک بوو، چ دنیا یهکی ئالوزکاو! ناو لهپی بهدارستانهکانی ئهمارزونی دهکرد، زوو شیدار دهبوون، کهسک دهچوونهوه، خهتهکان وهکو جوگهلهی زیوین وابوون، جریوهیان دههات، بالندهی سیحر و جادوو دههاتن ئویان تیا دهخواردهوه، پهپرهکانیان لهو قهراغانه بهجی دهمان. ئوتوکتونهکان، واته دانیشتوانه ئهسلیییهکان دههاتن و بهرامبهه بهو پهپره سیحراویبانه رادهمان و ههلیاندهگرت و لیتی رادهمان و لهگهله یهکتر دهکوتنه گفستوگو، له تیلی کلاوهکانییان دهپانچهقاند. میژووی ئینسان و پهپری بالنده دوورودریتته، پهچهلهکیکی میتافیزیکی هیهه، ههر بویه ئهوانیش دهستی سیحر و جادویان لی دههوشیترا، حهزبان دهکرد فرین نغرو بیتته خهونهکانییانهوه. بهناو رچه و کولانه کهسکهکانی دارستانهکانا پهوتیان دهکرد و ههنده سووک دهبوون، ئهوانیش پر ئیسقانهکانیان با دهبوو، ئاگریان دهکردهوه و تهنها ههر بویه ئهوهی لهو بلتسهیه رامیتن و بهس. مهبهستیان نهپهراست بوو، نه خوگهرمکردنهوه، ئاگریان بویه دلخوشی ئاگر دهکردهوه ئیوارهیهکی سهنگینه کولانهکانی ئهمارزۆن، نه رۆژ تیا یا ئاوا دهبیت، نه رۆژ تیا یا ههلدیت، له کلاورۆژنه بلندهکانیشهوه، ههناسه دهدهنه زهمین.

باش دیتتهوه یادم، ئهوه شهوه توژقالتی خهوه نهچووه چاوم، چونکه خهونم دهبینی... ههموو لهشم بووبونه دوو دهست و ههردوو دهستیشم بووبونه ههستی. دهستی خۆم و دهستی ئهوه ههر ههموو ئهوه رۆژه له دهستی خۆم رادهمان، ههنده لیتی رامام، نهست چهکهره تیا دهکردم، ئیتر بهدهستی من نهدهچوو، دهستی یهکیکی دیکه بوو، دهتوت موپارهک بووه، دهستم سهوز ههلهگهراپوو. ئیتر لهو رۆژهوه ههموو رووهکیک له مالهکهه زۆر بهئاسانی شین دهبوون، نابوتترین رووهک سهوز دهبوو، لقه (مبیز)هکه تهنها ههر له ماوهی یهک ههفتهدا، لهسهه رهفهی مهتهبهغهکهمهوه تا سههه میزی نانخواردن شوپرووهوه، گوللی سپی دهگرت، ناچار بووم لقه چهمووشهکانی بپریم، ئهگینا لهسهه میزی نانخواردن جیگای کاسه و کهوچک نهدهبووهوه. ههندهی لقی ههبوون، بهبی ئاگای من له پشت دهراگهوه دهکوتنه سهر فهرشهکه، یهکهمجار چاوم بهو گولله سپییه وردانهی سهر مافوورهکه کهوت وامزانی ههر هی فهرشهکه خووتهی، پاشان زیاتر دیققهتم دا، نیگام بهرهو ژوور ههلهگرا، لهگهله

لقهکهیان بهرز دهبووهوه و تا ئینجانهکهی سهه رهفهکه؛ دهستم کرد بهپیکهنین. له راستیدا بههیچ جوژی بهرووهکی نهدهکرد، ههر کتومت بهنازهلیکی سهوزی رهوکین دهچوو. بی بۆن بوو، بهلام سهوزیککی ههنده تیری ههبوو لهززهتی دههخشییه بینین.

بهیانی زوو له خهوه ههلسام. ناتالی تا بهر دهراگه لهگهلهما هات و خواحافیزی لی کردم. ئهوه رۆژه زۆر دلیم خویش بوو. ههستم کرد بهشیککی جهستهه نووی بوتهوه، نهخیر روحم بوو له روویاری ئهردن ههلهکیشرا. نهمزانی ئهوه رۆژه کات چۆن تیپهپری، ههستم بهبوونی کهس نهدهکرد، ههستیشم دهکرد ههنده شهفاف بوومه، کهسیش ههست بهبوونی من ناکات.

دهتوت له تیشک دروست کراوم. کاتیک له ئیش گهپامهوه، بهسووکی و بهخیرایی، تا نهومی دووه ههر بهغاردان سهههکهوتم.

پهپهزته هواسییهکهه بینیمی، پروای نهکرد ئهوه منم، پهپهزنیکی کلۆلی ناوچهی ئهلمانیزمان بوو، ههنده نهبوو پهپهزتهکهی کوچی دوابی کردبوو، دهموچاویان، دهیهها چرچولۆچی جوژاوچۆره روخساریان خواردبوو. رۆژیک پیتی وتم (چۆن دهتوانی ههمیشه وا دهم بهخهنده بیت). چوومه ژوورهوه و پهراخه ناوم خواردهوه، ههستم دهکرد مالهکهه دیواری نییه، هواسییهکانی خۆم دهبینی. خانووهکانی ئهوه بهر جادهکهه دهبینی، خهلهکم دهبینی له مهتهبهغهکانیان دانیشتون و خهریکی چیشته لیتان، خهریکی قسهکردن، ههندیکیان سهیری تهلهفزیۆن دهکهن و ههندیکیان خهریکی راموسان... ئهری ئهوهی که من دهبینم دهبی راست بووبیت؟

بهلام ههر بویه ئیوارهی ههمان رۆژ تهلهفۆنم بوی کرد و پیشنیاری ئهوهم کرد که بهیهکهوه بجینه دهروه، بهلام ناتالی له تهلهفۆن، بهدهنگیککی زۆر نویترال وتی:

- نا نا، ناتوانم، سههیم زۆره.

ئهم (نا نا) یهم زۆر لهلا سههیر بوو. زۆر (نا نا) یهکی قهتهی بوو. باشه دوینتی ئیواره، دوینتی شهوه هیچ شتیکی ناههموار رووی نهدا!

نهخیر، ههست ناکهه هیچ شتیکی رووی دابیت. باشه بۆچی له پرتکدا ئهوه (نا نا) سههیرانهی لیتوه پهیدا بوو. وهلامم چنگ نهدهکهوت.

بهرکردنهوهی سههیر میتشکی داگیرکردم. ئهوه ئیوارهیه نهچومه دهروه. دهستم کرده

تابلۆكيشان. ئەو ئىوارەيە بوو، دەستىم كىشانى پۇرتىتەكە. زۆر بەختىرايى دروستم
كرد، فلچەكانم زۆر بەتوندى و بەتورپىيەوۋە رادەوۋەشانىد. سەرەتا دوو چاوم كرد، دوو چاوى
بادەمىيانە، برژانگەكان گەيشتىبىوۋە ئەو لاۋ ئەولاي تابلۆكە. ئەمە يەككى بوو لەو
بزاوتانەي كە وزەبەكى تايىبەتى بەخشىبىوۋە تابلۆكە، چونكە ھەر سەپرى ئەو تابلۆبەت
بكرىدبايە، خەيالى شتى دىكەت دەكرد كە من نەمكردبوو، چونكە ئەو تابلۆبە دژ
بەچوارچىنەي خۆي شەرى دەكرد. ئەمەم بەدەستى ئەنقەست نەكردبوو، بەلكو ھەستىك
بوو كە جوانىي چاۋەكانى پىي بەخشى بووم.

جوانىيەك بوو، سنورى نەبوو، تەجاوزى من و تابلۆكەي دەكرد. شتىك بوو سەرم لىي
دەرنەدەكرد. وا بزىنم لە كىشانى ئەو تابلۆبە، ھەولتىك خۆي بەيان دەكرد، ئەويش رەنگە
ئەوۋە بوويىت كە دەست بەسەر ئەو جوانىيە بگرم و سنورى بۆ دژايەتايەكانى دانىم. پاشان
لە ناۋەند، لووتىكى بارىك شوپۇر دەبوۋەوۋە و سەر دوو لىيوى بارىك، كە ھاوتەرىبىيان
لەگەل برژانگ و ھەردوۋ ئەبرۆكە دروست كىردبوو. بەھىچ تەرزى ئەو تابلۆبە نەرمونىيانى و
نەرمونۇلى ھەستى پى نەدەكرا و مومكىنىش نەبوو ئەو تابلۆبە بەو جۆرە بخوتىندىتەوۋە.
قژەكەي ھەك بلىسە و ابوو، قوولىي و ترسى دەدايە نىگا. پرومە تىش و ھەك نەبىت و ابوو.
لە ھەققە تىشدا، روخسارى ناتالى زۆر ورد و بارىك بوو، پرومەتى قوپاۋ نەبوو، بەلكو
پرومەتى نەبوو. پاشان گەردنىكى تەنك، ئەگەر مېتوژى رەشى قوت دايە، ھەستى پى
دەكرا؛ جووتى گوارەي زبىنى ناسك بەملا و ئەولادا شوپۇر بووبوۋەوۋە. پشستەوۋەش لە نىو
رەشايى و ھەندى جارىش سەوزىكى زۆر تىر، پروناكى دەبەخشىيە روخسارەكەي.
جلوبەرگ: ھىچ. تەنھا ھەر شەپە ئاگرى فلچە بوو. شەپىك بوو لە نىو پروتاىبەتى و
رەنگ.

تابلۆكە زۆر گەورە نەبوو، بەلام ھەر بەسەرىكردنى ھەستت دەكرد بارستايى ھەيە،
قورسىيەكى قەستىلانەي ھەبوو. بىگومان ئەم ئىتبايە سەرنەنجامى رەنگى تىر و
تىكشكانى ئاراستە رەنگىيەكان و جۆرە توندرەويىيەك لە نىوان پانتايى و شوپىنى پر
بوۋەوۋە.

بەتالى، بەماناي (زەن) ھەكى موتلقەن و جوودى نەبوو. ئەو بەتالىيە پىويستانەي كە لە
تابلۆ رۆژھەلا تىيەكاندا ھەن. لە روويەكەيشەوۋە ئەگەر سەپرت بكرىدبايە دەتوت
بارسەنگايى تىكچوۋە.

كاتىك تابلۆكەم تەواۋ كرد، لەشم سووك داھات. دلّم زۆر خۆش بوو، بەلام خەمىك
بەسەر نووكى دلّم قەتسى مابوو. لەسەر قەراغى پەنجەرەكە دامنا و گەرمامەوۋە دوۋە و
سەپرىم دەكرد. بەلاچاۋ و بەتېلى چاۋ لە تەنېشتەوۋە سەپرىم دەكرد. پشتم تىيى كرد و
ئىنجا ئاۋرم لىي دايەوۋە. دەمويست لە گشت سوۋچەكانەوۋە بىبىنم بۆ ئەوۋى بزىنم چۆن و
چىم پى دەلى! ئىمزام نەكرد و مېتوۋەكەيىم تۆمار نەكرد. ھەسرانىك، لە كاغەزىكى
رەنگاۋرەنگ پىچىمەوۋە و خستەم ژىر بالّم و چووم و لەپىش دەرگاگەيان دامنا. بەپى
ئەوۋە لە دەرگا بەدەم، بەپى ئەوۋە تەلەفونى بۆ بگەم، ئەم رىنگايەم بەباشترىن رىنگا زانى
بۆ ئەوۋەي خۆشەويستى خۆمى بۆ پروون كەمەوۋە.

ئاخر چ بلىم! زمانم لە گۆ دەچوو، ھىزى ئەوتوشم شك نەدەبرد كە بەقسە، بەقسەي
ئاسايى تەعبىر لەو خۆشەويستىيە بگەم. چى بلىم ئاخر! (خۆشتم دەوۋى، ھەتا ماوم
و ھەفادارى عىشقت دەبم، تۆبى منىت و لە پەرسنگاي ئەفنىنى من داي؛ رۆحەكەم...
گىانەكەم... چاۋەكانم، خۆشتم دەوۋى، كچى تۆ نازانى چەنى عاشقى جوانىي تۆم؟) ھتد.
ئاي كە ھەستىم دەكرد كە زمان كەساسە و چوارچىنە ئادەمىزادىيەكەي بەرتەسك و كەم
مەوۋدايە. عىشق دژ بەزمان ئىش دەكات، بەبىھىزترىن عىشق زمان بەرامبەر تەنھا ھەر
كەچەيەكى نابوۋتە. بۆ ئەوۋەي باسى عىشق بكرىت، دوو رىنگا ھەيە. يا ئەوۋتە بەفلچەي
دەستىكى نامۆ، تابلۆبەك دەكەي كە بوار فراوان بكا و بىنن داۋەت بكا، يا ئەوۋتە بى
دەنگ دەبىت. بىدەنگىش مەزنىن زىمانى عىشقە كە خاۋەنەكەي ھەمىشە بەرەو فەتارەت
و ھەلاكەت دەبات.

ئەو ئىوارەيە نايابترىن ئىوارە بوو، بەلكو ھەموارتىن كات بوو بۆ ئەوۋەي ئەو تابلۆبەي
تيا بگەم، چونكە تازە بەتازە دەستىم لە ئاھەنگى سىحر گەرپاۋەوۋە، ئەو ھىزەي كە ئەو
شكى دەبرد، من نەمبوو، دەسلەتتى دەستىم لە دەسلەتتى عەقل و شعورم زىاتر بوو.

دوای چەند رۆژىكى دىكە، تەلەفونى بۆ كردم. ھەستىم كرد لە خۆشىدا شاگەشكە
دەبىت. بەلام سوپاسى كردم و ھىچى دىكە دەزانم بۆچى زۆرى بەدل نەبوو، چونكە
تابلۆبەكى جوان نەبوو بەمانا باۋەكەي، پۇرتىتەكى ئاسايى نەبوو، بۆ ئەوۋەي خاۋەنەكەي
دلخۆش كات. ئامانجى ئەم تابلۆبە بەھىچ جۆرىك بۆ خەنى كردنى چاۋ نەبوو، بۆ ئەوۋەش
نەبوو ھەك دىكۆر لە سالتون ھەلبواسرىت. ئەمە لە راستى نامەيەك بوو، دەبايە، دوای
بىنن و خوتىندەوۋەي لە شوپىنىكى تارىك و دوور لە چاۋان دابىرىت. چونكە دەمارى

بینهری گرژ دهکرد، توندروهبییهکی تیایا دروست دهکرد، کهمی خه مۆکی دهکرد و وجودیش له پیش چاوی ئه و کهسهی که سهیری بکردایه، قورس دهبوو، ههنده قورس دهبوو، وای دهزانی بوون بارستاییهکه و لهسه ئهستۆی دایه.

دیاره ناتالیش قهدهرتیک له ژووهره بچوکه کهی بهدیارییهوه راوهستاوه و پاشان کئی نالئی رهنگی، له شوپنیککی وا شاردهتییهوه بهمه بهستی ئهوهی که جارێکی دیکه نهیه تهوه یادی و بۆ هه تاهه تاش نهیییتیهوه.

زۆر جار بیرم لهو تابلۆیه ده کردهوه. دهبی مایی دهبی فهوتایی؟ بۆیه له دوا دیتنی ناتالی. مه بهست له دوا ئیواره کهیه، ههردووک له سالۆنه کهی ئه و، له ئه پارتمان کهی شهقامی لۆزان، لهسه قه نهفه چه ره که دانیشتبووین، کاتێ که هه لسا بۆ ئه وهی ئه لبوومه کهی سه فه ری نیپال بهیتهی، نازانم چۆن بوو. تابلۆکه م هاته وه یاد و لیم پرسی:

- ئه ری ناتالی، تابلۆکه ت دیته وه یاد، ها ئه وهی که له شه قامی مادلین کیشابووم، مه بهست له پۆرتریتیه که، خۆ ده زانی کام تابلۆ؟

- ئااa

ته نهها هه ر گراوی له ش ده بن، ته نهها هه ر به تام کردن و خواردنه وهی شیله و چۆراکه ی ئه و له شه، ناگره که ی ناخیان ده کوژیته وه و له شه گرگرتوه که ی منیش سارد هه لده گه ری و وه کو خۆله میشی سارد بووه ی لی دیت) به لام کئی ده لئی ئه م شتانه ی به خه یالا هاتوه. کئی نالئی... رهنگی هه ر به لا چاویک ته ماشای تابلۆکه ی کردبیت و به س. به کورتیش به دلی نه بووبیت و نه ی توانیبیت بچیته ناوخی ئاره زوو ه کانی منه وه. رهنگی و رهنگی... له هه ققه تدا بۆ یه کیتی وه کو من زۆر زه حمه ت بوو بزانه له کاتی ته ماشا کردنی ئه و پۆرتریته چی له ناخی ئه ودا دروست بووبیت! ناتالیی خاوه ن هه زار روه خسار، هه زاران خه ته ره به لیواری دله بچکو له که ی ده که وت و را ده بو رد، هه زاران گومان له ده وری چاوانی شه وان خه وی لی ده تۆران.

چوار سال تیپه ری بوو و منیش هیچ هه والیکی ناتالیم پی نه گه یشتبوو، نه مه زانی چ به سه ر هات و سوژا غیکم پی نه ده گه یشت. خۆ هه ر دوا ی ئه وه ی له نیپال گه رایه وه، به ته له فۆن پیکه وه هه ندی قسه مان کرد و وتی (وینه یه کی زۆرم گرتوه، وینه ی رهنگ و ئا و هه وای ئه و خا که پیروژه و پاکیزه یه م بۆ هه نده ران هیتا وه ته وه. ده زانی ته نهها نیپال تاقه خاکی بی گه رد و ده ست لی نه درا وه، هیتا نه به توریست و سیاحه تکه ران پیس بوو، نه به بازرگانی... (پی ده چوو ئه و سه فه ره ی زۆر به دل بووبیت، بۆیه ده یوت، ده مه وی جارێکی دیکه ش بگه ریتمه وه ئه و هه واره. ده یوت منال و هه رزه کانی نیپال بیبه ری تیژبان داومه تی، ئه و بیژیانه پییان وتم (ئمه شکۆلاته ی ولاتی ئیمه یه، منیش کاتییک نامه سه ر زمانم، ناگری له ده مم کرده وه).

به لام من تا کو ئیستا نه ناتالی خۆم بینیه وه، نه وینه کانی شی. حه زبیشیم ده کرد، له نزیکه وه و باسی ئه و سه فه ره ئه فسووناویه م بۆ بکات. ریک نه که وت و یه کترمان نه بینیه وه. پتی ده چوو دنیا ی په یوه ندیه که مان له کاغه ز و کارتۆن دروست کرابیت، هه ر خیرا، ده رمانه سه ر یه ک. زۆ خیرا، شته کان به سه ر یه کتر ده روخان و له ناوه وه هه پروون به هه پروون ده بن. زۆر به به ره سه ته یی ده مبینی چۆن ئه و دنیا یه ده رمیته سه رم و هه ره سی زاتیی خۆم بوو و وه کو که رته شاخیک به سه ر خۆما غل ده بوومه وه. ئه مه و یست و ئاره زوویه ک نه بوو له ئاگایه وه دروست بووبیت، له راستی دا نا- هۆشیاری بوو ده هاته زمان، منیکی جله و ترازاو بوو که وته قسه کردن و دنیا تاریک و تنوکه کانی خۆمی بۆ هه لده رشت. له راستیشدا، بۆ ئه وه شی نه بپته به رگری له خۆکردن و پاکانه بۆ خۆکردن،

دنیا به کی بودله بوو، کۆبووه دهی پۆخله واتنی کۆناهویشیاری بوو. نا لهو کاته دا، نا- میژوو دههاته زمان و ههر ئه ویش بوو، له هه قه تدا کۆتایی به هه موو شتییک هیتا. به میوه به کی کرچم ده کرد و قه دهه به هیز قه پالتیکی لئی دابئی. له گۆره پانی ئه و ئه زمونه دا، جیتی دوو (من) ده بووه وه. منیک ئاره زوو پالی پتوه ده نا و هانی ده دا، بانگه شهی ده کرد، منیکی دیکه ده بوست هه موو ئه و شتانهی که دروست بوونه بروختیتته سه ره یه ک و خاپووری کات. منی دووه م زال بوو، ئه و جلله وی گرتته ده ست و ویستی به ته وای فراموشی کات. ئه و فراموشییه شه تنه ها ههر چوار سالی خایاند. چوار سال گه لئی زۆره، به لام ئه گه ره به ئازار بپتوریت ته مه نی چا و چو قانیتی هه به و به س.

ئه م فراموش کردنه، تنه ها ههر به سه فه رتیکی هه تاهه تایی ده بوایه چاره سه ره بکریت. هه توانیک بوو ده بوایه بدریتته دم بای سه فه ر.

ویستم به بی مالتا وایی سه رما و سۆله ی شاری ژنیف و ئه م عیشقه بی مانایه شه بۆ هه تا هه تایی زینده چال که م. مه زترین سه فه ری گۆره گۆر بوو، ئه زمون نامیزترین کۆچ بوو که له ژیانم پیتی هه لسا بیستم. دواتریش له هه یچ له حزه به کی ژیانمدا لیتی په شیمان نه بوومه وه.

ئه زمونو نیک بوو تنه ها له سه ره لاپه ره کانی رابردو دا، به به شتییک له ژیان حسییی بۆ ده کرا، ئه گینا به ته وای فراموشم کردبوو.

ژبانی نویم له پارسه وه ده ستی پیکرد. شاری رووناکیبی و ئیلهام. شاری فریشته و جنۆکه. ههر خپرا پارسم خو شویست. شاریکی کۆن، له قه د دیوار و له هه ندی بنمیچ، میژووی کۆناهویشیاری خو م ده خو ئنده وه. قه ده رتییک له په نجه ره یه ک راده مام و به خو م ده وت: (ده بی پشتر ئه م په نجه ره یه م له جیگایه کی دیکه نه بینیبی). له ده روازه یه ک ورد ده بوومه وه و ده موت: (تایا ئه م ده روازه یه م له کووچه ی عاره بان له تاران نه بینیبی، یا له کووچه کانی شیخ عومه ره له به غدای پایته خت؟) زۆر جار چمکی خه ون و واقع ده پرژانه هه ناوی به کتره وه و ده تالۆزکانه نیو به کتریه وه. منیش عاشقی و شهیدای ئه م گه مه سحر او بیانه بووم. زۆر جار به تاقی تنه ها له باخچه ی لۆکسو مپۆرگ، به رامبه ره فه واره کان داده نیشتم، پیره ژنیکم ده بینی توتکه سه گیکی پیبوو ده یخسته باو ده شی ته نهایی خو ی پی ده پروانده وه، یا شاعیریکی فارس ده هات و له سه ره ته خته یه ک داده نیشتم و له سه ره پارچه کاغه زیک شیعی بۆ غوریه تی ده هۆنییه وه، یا ئه و هتا پۆلۆنییه کی قژ زه رد، به ته ماحه وه

ده پروانییه وه هیمنی و هاونا هه نگی ئه م باخچه به. منیش ههر زۆر زوو ئاشنای ئه و شاره بووم، ده چوومه گه ره کی باربیس و به پی به پتیلیکانه کانا سه رده که وتم و ده چوومه به رده م کلیسای (سه کری کۆیر) واته (دلی پیروژ) و له ویتیه وه وه کوراسنیاک سه بیری پارسم ده کرد و به خو م ده وت (کی کی ده به زینتی؟) عاشقی ئه و سه ره به ستیه درۆزانه ی پارسم بووم، چ که شخه بییه ک بوو، دوور له چاوان و ئازادانه ئیواران به نووکی قۆنده ره که م شه قم له به رد ده دا و نه که سم ده ناسی و نه که سیکیش هه بوو بمناسی. نا له و شاره دا، ده متوانی ئه نو نیمای خو م بپارێزم و ئازاد بم. ده سه تال به کۆلانه کانا به بی تامانج پیاسه م ده کرد. مندالیی خو م له گه ره که کانی که رکوک ده هاته وه یاد. مه به ستم له و شاره به که تیر عاشقی نه بووم و تیریش ته ماشایم نه کرد. به ته نیشتم دوکانه ریز بووه کانی سه ره رووباری (سین) تیده په ریم وه ک بلتی به سه ره پردی ته به قچه لیدا تیبه په ریبیتم. ده چوومه گه ره کی گه له ریه کان، زۆر جار نه ده چوومه ژووره وه، ههر له په نجه ره کانه وه سه بیری تابلۆکانم ده کرد، تنه ها ئه گه ره شتییک سه رنجی راکیشامایه، ئینجا ده چوومه ژووره وه.

ههر تنه ها پیاسه کردن به شاری پارسیدا، ئینسان هه ست به وه ده کات که به نا و پشمانگایه کدا ده گه ری، هه میسه شتی سه ره و نو و سه رنجرا کیش ده بینریت.

به لام شه ش مانگ تینه په ری بوو، جاریکی دیش هه ستم به بیزاری کرد. وه کولیمۆبه کی گوشراو خو م ده بینیه وه، هه ستم به به تالیی زات ده کرد؛ له گه ره که کۆنه کان به سه ره ویتنه ی جۆراو جۆرا ساقه م ده کرد و تووشی هیلنج ده هاتم و بیرم له شارۆچکه به کی هیمن و هه وا سازگار ده کرده وه. هه ستم ده کرد له پارسی شه نگدا کاته کانم تیده په رن و شتییک به شتییک ناکه م. شاریک بوو خه ریک بوو قووتی ده دام و نغرو ی ده کردم. هه ندی له حزه هه موو شته به هادار و به نرخه کان بایه خ و نرخیان پوچ ده بووه وه. له نیو فه زایه کی فراوان، هه ستم ده کرد بوومه ته پووشیکی دم باهۆز.

کۆتایی خه زه لۆه ره بوو گه یشتمه بیزه نسۆن. بیزه نسۆن واته ده فته رتیکی سپی هه یچ لئی نه نووسراو؛ ناوی خو م له په یمانگای هونه ره جوانه کان نووسی. که سم نه ده ناسی و که سیش نهیده ناسیم. له دلی خو م ده موت، که واته ده رفه تی ئه ودم ده بی به شینه یی ئه م ده فته ره نوویه له سه رخۆ پر که مه وه، به هیمنی و راشکاوییه وه خو ئینده که م ته و او ده که م، تا ده روازه ی ولات والا ده بییت و ده گه ریمه وه کاوله که ی خو مان.

سه ره تا شته کان به شیوه یه ک له شیوه کان به هیمنی تیده په رین، هه ندی جاریش سه رم له

پاریس ددها و لهو ماوه‌یه‌شدا، ژاکلینم ناسی، ئه‌ویش قوتابیییه‌کی به‌شی ته‌شکیلی بوو، یه‌ک دوو جاریش به‌یه‌که‌وه چووبینه پاریس و چهند جاریکیش داوه‌تی مالی خۆبانی کردم؛ له شارۆچکه‌یه‌کی نزیکه‌ی بیزه‌نسۆن بوو. کچیکه‌ی میهره‌بان بوو، به‌لام جوانیییه‌کی تایبه‌تی نه‌بوو، زۆر چالاکانه ئیشتی ده‌کرد و گورجوگۆل بوو.

تا پۆلی سییه‌م رۆژگاره‌کانم سروشتیانه تیده‌په‌رین. وه‌کو زاهدیکه‌ی هاوچه‌رخ ده‌ژيام، ئیشتی هونه‌ریم ده‌کرد و چاوه‌روانی زۆر شتیسم نه‌ده‌کرد. له به‌شی ناوخۆ ده‌ژيام. به‌شی ناوخۆش که‌وتبووه گه‌ره‌کی پلانواز؛ بیست سی ئه‌پارتمانی چوار نه‌مۆمی ده‌بوون، هه‌ر ئه‌پارتمانی له چوار یا پینچ ژوور پینکه‌تابوو، کردبوویه‌نه خانوو بۆ قوتابیان.

ئێواره‌یه‌کی زستان بوو، باهۆزی زاکیره‌ جاریکه‌ی دیکه‌ش هه‌ژاندمی، زستانی تووشی بیزه‌نسۆنی هه‌نده‌ی دیکه‌ بلحاند. ئه‌و ئێواره‌یه‌ له‌گه‌ڵ جۆن دانیشتیبووم؛ جۆن خه‌لکی لیبریا بوو، کابرایه‌کی که‌ته و زل بوو. زۆر شتی له‌مه‌ر لیبریاوه بۆ باس کردبووم. له کاتی قسه‌کردن هه‌ندی جار تیرمی دیبلۆماسی به‌کارده‌هینا. پیتی ده‌چوو که‌سیکی نزیک نیوه‌نده دیبلۆماسیییه‌کان بیت. باسی هه‌ندی سه‌فه‌ره‌کانی خۆی بۆ ده‌کردم پیتی ده‌چوو یا ئه‌وته سه‌کرته‌ری بالتیوزیک بووبیت، یا بۆ ماوه‌یه‌ک هیمایه‌ی پیاویکی سیاسی کردیت. له پیتش شه‌ری ناوخۆی لیبریاوه له فه‌ره‌نسا بوو، کاتیکیش شه‌ری پاشاگه‌ردانی ده‌ستی پینکرد، ئیتر بریاریدا له فه‌ره‌نسا مینیتته‌وه و هه‌ولێ ئه‌وه‌ی ددها که مافی په‌ناهه‌ندیته‌ی بدریتتی و هاوسه‌ر و مناله‌کانی به‌یتتی.

پینکه‌وه له مه‌ته‌غه‌که دانیشتیبووین، شه‌رابی بۆردومان ده‌خوارده‌وه. جۆن مه‌نجه‌لیکی گه‌وره‌ی نابوو هه‌ر ئاگره‌که و مریشکیکی ساغی تی کردبوو. جار ناجاری قه‌پاغه‌که‌ی سه‌ری هه‌لده‌دایه‌وه و به‌که‌وچکیکی مس، فروجاوه‌که‌ی فر ده‌کرد و سه‌ری با ددها و سه‌ری منی ده‌کرد: (! oh la la que delicious = پیییاح که به‌تام و له‌زه‌ته!) که‌میک راده‌ما و فریکه‌ی دیکه‌ی ده‌کرد. قه‌پاگی قوتوووه‌که‌ی ته‌نیشتی ده‌کرده‌وه و له‌ناو کیسه‌یه‌کی نایلۆن به‌هاراتی ئه‌فریقایی ده‌ده‌هینا و ده‌یکرده سه‌ر مریشکه‌که، به‌که‌وچکه‌که‌ش، فروجاوه‌که‌ی ده‌کرده سه‌ر؛ هالا و بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌فریقایی به‌رز ده‌بووه‌وه، بۆ که‌پووی من بۆن و به‌رامه‌یه‌کی ئیگزۆتیک بوو.

جۆن که‌لله‌یه‌کی زلی هه‌بوو، قژی زوو زوو ده‌تاشی و هه‌ر جاریکیش بیتاشییایه، واته به‌گوتیان سفری ده‌کرد. به‌بانیان زوو له خه‌و هه‌لده‌ستا و یه‌که‌م شت ئه‌وه بوو، گسکه‌که‌ی

ده‌گرته ده‌ست و ژووره‌که‌ی ده‌مالی و هه‌ر به‌و به‌یانیییه‌ش ته‌له‌فزیۆنی داده‌گیرساند و زۆر جار بۆ قه‌وه‌لتیش برنج و شله‌یه‌کی ئه‌فریقایی لی ددها و منیش چاوه‌به‌خه‌وه‌وه به‌ره‌و هه‌مامه‌که ده‌چووم، ده‌یزانی به‌یانیان ته‌ماحی قه‌وه‌لتی واکه‌م، به‌پینکه‌نینه‌وه فه‌رمووی لی ده‌کردم. منیش زۆر جار له وه‌لامدا ده‌موت: (چۆن، ئه‌گه‌ر بیت و به‌م به‌یانیییه‌ ئه‌مه بخویت، من بۆ ئیواری ناگه‌ریمه‌وه!). ئه‌ویش ده‌یدایه قاقای پینکه‌نین.

ئه‌و ئیواره‌یه‌ باسی خیزان و مناله‌کانی خۆی بۆ کردم. باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد چۆن بتوانی ده‌ریانکات و بیانه‌یتته فه‌ره‌نسا. منیش باسی ژنیسم بۆی ده‌کرد، باسی هه‌لاتنه‌که‌ی خۆم بۆی کرد و پیم ده‌وت: (چۆن، له شاری ژنیف رزگارم بوو!!) هه‌ندی به‌سه‌ره‌اتی خۆم بۆ ده‌گه‌یاریه‌وه و باس هاته سه‌ر ئه‌م چیرۆکه‌ی که ئیستا خه‌ریکم ده‌یگه‌ریمه‌وه: هه‌کایه‌تیکه‌ی بی مانا و هه‌ستیشم ده‌کرد شتیکی بی که‌لک به‌لام پتیبست رووی دا. به‌نه‌به‌یه‌کی زۆر درامیی چیرۆکه‌که‌م ده‌گه‌یاریه‌وه، له هه‌ق‌ه‌ت چیرۆک نه‌بوو، به‌لکه‌ به‌شیک بوو له ژبانی راسته‌قینه‌ی خۆم، ئه‌ویش به‌ژێر چاوه‌وه هه‌ندی جار سه‌ری ده‌کردم و جارنا جاریکیش ده‌یدایه قاقای پینکه‌نین و ده‌یوت: (کوره‌ عیشتی چی و ته‌ره‌مashi چی! تو شه‌یدی). له گه‌رمه‌ی گه‌یانه‌وه بووم، هه‌لسایه سه‌ری و چوو که‌وچکه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه و سه‌رقاپی مه‌نجه‌له‌که‌ی هه‌لدايه‌وه، شالاوی له هه‌لمی بۆندار به‌رزبووه‌وه و که‌وچکه‌که‌ی رۆکرده مه‌نجه‌له‌که‌ و که‌وچکیکی پر کرد و فووی لی ده‌کرد و ده‌ستی کرده‌وه به‌پینکه‌نین و سه‌ریکی منی کرده‌وه و فروجاوه‌که‌ی فر کرد و وتی:

- (مهمم، ئای که چه‌ور و به‌له‌زه‌ته! هه‌ر ئه‌مه‌یه‌ کیمیا‌ی ژبان! بۆ ته‌له‌فزیۆنیکی بۆ ناکه‌ی؟ هه‌ر شته و تامی خۆی. کێ نالی، رهنکه ئیستا به‌جۆریکی دیکه بیر بکاته‌وه. به‌راسته‌م، برۆ ته‌له‌فزیۆنیکی بۆ بکه. مهمم. خۆ ژماره‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌که‌یت هه‌لگرتووه؟

که‌وچکه‌که‌ی دانا‌یه‌وه و جاریکه‌ی دیکه‌ش ده‌ستی کرده‌وه به‌قاقای پینکه‌نین. به‌م دوا پینکه‌نینه‌ که‌می ئیزعاج بووم. له دلی خۆم وتم)

به‌خوا کابرایه‌کی بلح و بی هه‌سته. له‌به‌رئه‌وه‌ی جۆن بنج و بناوانی ئه‌م چیرۆکه‌ی نه‌ده‌زانی و نه‌شیده‌زانی فری دانی ژماره‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ی چهنی که‌وتوته سه‌رم. پیم وت:

- نا، نایزانم، به‌لام ناسانه دۆزینه‌وه‌ی. ته‌له‌فزیۆنی دایکیم هه‌یه.

جاریکه‌ی دیکه‌ش ده‌ستی کرده‌وه به‌پینکه‌نین.

- پرۆ تهلهفۆنى بۆ بکه و داوه تیشی بکه، با بیت بیزه نسۆن بیینی. کیژان ههز به سه فهه و سیاحت دهکهن.

هه ندی له قسه کانی جۆن رامام. له بهرته وهی به ته وای له دهردی ئه و عیشقه چاک نه بوو بوومه وه، هه ر ختووکه دانئیکی کهم بهس بوو، بۆ ئه وهی گر و گلپه ی ئه و عیشقه سه ر له نوێ سه ر هه لدا ته وه. قه مسه له کهم کرده بهر و خۆم پێچیه وه و به جۆنم وت: (هه ر ئیستا دیمه وه).

چومه خواره وه. له کابینه که ی به رامبه ر ئه پارتمان که، له ته نیشته و یستگه ی پاسه کان، ته له فۆنم بۆی کرد. زۆر به دلخۆشیه وه ته له فۆنه که ی هه لگرت، به راستی سه رم سوپما و ناتالی وا به په رۆشه وه هه زی ده کرد بزانی چی ده کهم و بۆچی ئه م چوار ساله به ته وای هه وائلم نازانی، منیش پیم وت (که قوتابی هونه ره جوانه کانم، ئیستاش وا له پۆلی سییه م). ئه ویش پیتی وتم، (ده زانی منیش هه ز ده کهم بیه فهره نسا و له به شی دیکۆری ناوما ل له قوتابخانه ی هونه ری بخوینم. بیستومه له پاریس قوتابخانه یه کی گرینگ و به ناوبانگ هیه. ده مه وئ بیه ئه وئ، تۆش رانوما یم بکه یه ت). ئه م هه وائله، شاگه شکه ی کردم. له دلئ خۆمدا وتم، ئه گه ر راستیش نه کات، ئه مه ئاماژه یه کی رونه و ده یه وئ لیم نزیک بیه ته وه پیم وت: (که واته بۆ نایه ی سه ر پیک له بیزه نسۆن به دیت. ده زانی ژنیف لیره وه زۆر نزیکه).

ئه ویش هه ر خیرا فیکره که ی قبول کرد و وتی: (ته له فۆنم بۆ بکه ره وه و بۆ ئه وه ی پیت بلیم که ی دیم، تا کو مه و عیدیک دابنن. (دوای چوار سال زۆر به ئاسانی ده می ئاخوتن کرایه وه و زۆر به سادیه ی پیکه وه که وتینه دوو. له سه ر مه و عیدی ته له فۆنیکی دیکه ته له فۆنه که مان داخست. زۆر به دلخۆشی ده رگای کابینه کهم له دووی خۆم داخست و خیرا سه رکه و قه وه).

گه رامه وه لای جۆن و ویستم ئه نجامی ته له فۆنه که ی پێ رابگه یه نم جۆن له چیشته خانه که خه ربکی نان خواردن بوو. لاقه مریشکیکی سوور کردبووه و قاپی برنجی لێنا بوو و به شله وه ده بخوارد و ههروه ها شووشه یه ک شه رابیشی دانا بوو. هیشته مامۆستا چینیی و قیه تنامیه که نه هاتبوونه وه. هه ر یه که یان به زه ماله ی یه ک سالی هاتبوون.

هه ردووک له ولاته که ی خۆیان مامۆستای زمانی فهره نسی بوون. جۆنیش ئینگلیزییه کی زۆر باشی ده زانی و فهره نسییه که ی خراب نه بوو. هه ندی جاریش هه ر بۆ که شخه یی یه ک

دوو وشه ی ئینگلیزی ده ترنجانده قسه کانییه وه. لاسایی زمانی ده وله مه نده پیتست سپیه کانی ئه فریقای ده کرده وه.

هه ر منی بیینی، به په نجه ئاماژه ی بۆ کردم و چاوه روانی وه لامی نه کرد و پیتی وتم:
- نه موت! نه موت! کوره من ده یاناسم. ته له فۆنی دوای چوار سال هه ر وابه خۆراییی کۆتایی نایه ت،

- راستت کرد. ناتالی کچه که ی جارن نییه. خوین گه رم و رۆح سووک دیار بوو، له کاتی قسه کردنیش هه ستم ده کرد زه رده خه نه یه کی له سه ر لیه وه و ددانه ورده کانی ده رده که ون.

- ها. هیشته وه کو عاشق ده ویتی؟ ده زانی کامیرونه کان ئه م دوای نیوه رۆیه گه یشتنه کرووس (کرووسیش ده زگایه کی ره سمی بوو کاروباری قوتابیانی ریک ده خست).

ئه مه ی به پیکه نینه وه وت پاشان که وچکیکی له پلاو برنجه که دا و خستیه ده مییه وه و ده سته به جایی کرد. زۆر به له زه ته وه نانی ده خوارد. منیش گه رامه وه ژووره که م، ژوورپکی بچوکی قوتابیانه. میتریک بۆ نووسین و خویندنه وه، چرایه کیشی له سه ر داندرا بوو قه ره و پله یه ک و دوو ئه سکه مبییل. ژووره کان نابوت بوون. ده ستم دایه کتیبیکی کاندنیسیکی لاپه رکانم هه لده دایه وه و بیریشم هه رله گفتوگۆی ته له فۆنه که بوو...

III

ئەم پرسیارە ژان کلۆد کردی.

- دیارە وشە بەتالکردن، بیری بۆ فرۆید پراکتیشای؟

- نا نا، ھەر لە شێوەی ئیشکردنت دیارە.

- چۆزانم... ناشمەوی باسی ھونەر بکەم.

دەستم کرد بە نانخواردن. ئەوان لە نیو خۆیان دەستیان بەقسە کردەو.

ژان کلۆد دەبوست درێژە بەبیرکردنەوەکانی بدات. کەمۆکە بەش ریشی دەرچوو بوو، دەست و پەلی باش نەشوشتبوو، ھیشتا بۆیاغی رۆنی پیتو بوون. سەیری ژاکلینی کرد و چەتالە کەشی بەدەستەو وەکو فلچە راگرتبوو:

- گرتی ھونەری ئیمپرۆ لەو دا خۆی نادۆزیتەو کە فیگەر نەکەین، بەلکو چۆن ئەو فیگەرانە بکەین. فیگەر دژی ھونەر نییە، ھەموو تەجربیدیکیش گرەو ناباتەو. گرینگ ئەو ھەو ھەو کە نابیت تابلۆ چیرۆکیکی تایبەت بگێریتەو، نابیت سەرد بیت و باسی شتی بکات. وەکو ھەر ھەموو ھونەری سەدەکانی ناوەند، بەلکو تا سەردەمی راپەرین و بەشێکی زۆری سەدە نۆزدەھەمیش یا ئەو دا خۆیان بەئایینەو، ئەو دا خۆیان بەئەفسانەو خەریک دەکرد و دەیانویست بەھونەری تەشکیلی حەکا یە تیکمان بۆ بگێرنەو. ھونەری راستەقینە دەبیت خۆی ئەفسانەو خۆی دروست کات. باسی خۆمان بۆ بکات.

ژاکلین لەم خالەیا لەگەڵ ژان کلۆدا نەبوو:

- بۆ ھەمیشە ھەر دەبێ زمانیکی رۆمانسییانە بەکاربھێنین بۆ ئەو باسی ھونەری پلاستیکی بکەین.

- چونکە ھیشتا ھەر رۆمانسین. تۆ بۆ وا دەزانی، لە رۆمانسییانەت رزگارمان بوو.

- ئەو تۆ بۆ پەیکەرە دەستەکەت کرد. من باس بەفیکرە شاراوکە یە پشتمەو دەکەم، بیرم بۆ تەزوو نھتینیە دەچیت کە پالێ پیتو نای بۆ ئەو پەیکەری ئەو دەستە زەبەلاحە بکەیت. ئایا فیکرە دەست، فیکرە یەکی رۆمانسی نییە!

مەبەستیش پەیکەری دەستیکی بوو کە ژاکلین کردبوو و زۆر گەورەبوو، نە لە ژوورەکە ی جیتی دەبوو نە لە پەیمانگاش داینابوو، بردبوو یە مائی دایکی. دایکیشی بەژنیکی زۆر حەزباز دەچوو، پتەو بوو، زۆر لە خانمە قەرەجەکانی ئەندەلوسیی دەکرد.

سلاوم لە دوو قوتابی کرد کە لە پێش ئەتوولیبیە کە راوہستابوون. چووم و دەرگای سنووقە میتالە لاکیشەبیە درێژکولە کەم کردەو و فلچە و ئەدەواتی رەسم دەرھینا. ماوہی یەک دوو مانگ دەبوو خەریکی بەرھەمێک بووم، شتیکی ئەوتۆم نەکردبوو، توویبە رەشە کەم رژاندە سەر تابلیتە کە و ھەندێ سوور و شینی تۆخم تیکەل کرد؛ لەگەڵ رۆنی تەرابەنتین ھەموویم تیکەل کرد و رەنگیکم گرتەو، سەرەرای ئەو شین و سوریشم تیکەل کردبوو، ھەر رەش دەچوو، لە راستیدا رەشیکە قەترانی بوو. فلچە ئەستورە کەم دەرھینا و تابلۆکەم سادە رەش کرد؛ بوو بەمۆنۆکروم. تەواو رەش بوو بەلام تەواو نەبوو، نەشمەزانی بۆچی تەواو نەبوو رەشیکە دیکەم گرتەو، کەمۆکە یەک سوورایی لیبیەو چرووسکە ی دەھات. بۆ ماوہی چوار سەعات، ھەموو ئەو سەر لە بەیانیبیە خەریکی رەشکردنی رۆخساری تابلۆکەم بووم.

نیوەرۆ داھات و چوومە چیشخانە ی قوتابیان، کۆمەلێ برادەری قوتابی لەسەر میتزیک دانیشتبوون، چوومە لایان ژاکلین، کیزتیکی جوان بوو، لە پۆلی چوارەم بوو، خەلکی شارۆچکە ی دۆل بوو، دیار بوو ئەم سەر لە بەیانیبیە لە ئەتوولیبیە کە بینیبوومی:

- دەرکێ ئەو رەشە ی کە تۆ لیبی بگەرپی و جوودی ھەبیت؟

لەولاو ژان کلۆد بەپیتکەنین و کەمیتک بەتەوزیشەو وەلامی دایەو:

- ئاسانترین رینگا بۆ ئەو خۆت لە کۆسپی ھونەری قوتار بکە ی، ئەو دەروستکردنی مۆنۆکرومە!

منیش ھاتمە وەلام، وەکو ئەو وەلامی ھەردووکیان بدەمەو:

- خۆدزینەو لە چی؟ پاشان، من لەو ناگەریم شتیکی نوێ بدۆزمەو، بەلکو ھونەر بۆ من تەنھا خۆ بەتالکردنەو یە لە پۆخلەواتی ژیان.

- دیارە زۆر فرۆید دەخۆتینتەو؟

عسراڻيکي به کشفه مه له گهڙا کليڻ چووينه ډول، سه رها تا سه رمان له ماله کهي پاسټور دا، پاشان پياسه يه کي ناو رهزه کاني ډولمان کرد. پايز بوو، گه لاي ميتو ورده ورده رهنگي ژهنگيان له سه رده نيشت و ډيمه نى زور سه رنج راکيش بوو. پاشان چووينه مالى دا يکي بو ټه وهى چايه ک بخوښه وه و ټه و روزه بوو که په يکه رى دهسته کهي پي نيشان دام. به قوره سوور دروستى کردبوو و پاشان پيش له کوره کهي مه عهد سوورى کردبوو وه. ده سټيک بوو په نجه کاني زور گرژ و په رتوبلا و بوون. کاتيک که ټه و دهسته م بينى هيچ شتيکي پي نه ده وتم، به لام سه رنج راکيشيش بوو.

نانه که م خواردبوو، سټيکي سه وزم به دهسته وه گرتبوو، به ده سه سټيکي کاغه ز ده سټيکي وه و سه يري ژاکليڼم کرد و پيم وت:

- له زور بابته نى حساس، کيشه ي روزه لات و روزه لات و قوت ده بيتته وه. هونه رى نيمه بو نيمه هم ميشه هر وه کوفولکلور سه يري ده کريت. من له مه دا له گه لتانام، چونکه ميژووه کاني سه ره له لدانى هونه رى ته شكيلى جيا وازه. روانيښه کان ده گورپن. با باسى روزه لاتى نيسلامى نه که ين، چونکه وا ده زانن که من به رگرپيه کي کوپرانه ده که م. با باسى ټه فريقيا بکه ين. ټايا هونه رى ټه وان جټي مشتمره؟ ټه گينا گه وره ترين هونه رمه ندى ټه وروپا نه ده که و ته ژير کاربگه رى ټه م هونه ر وه. خو ټه وان له ديدنه نيگايه کي دیکه وه له هونه ر تيده گن. ټه وان هونه ر بو پيشانگا ناکن، به لکو هونه ر به شتيکه له ژيانيان، ټه وان له گهڙا هونه ر يا هه ندى جار له ناو هونه ردا ده ژين.

قه پيکم له سټيکه م دا.

ژان کلود هاته وه لام:

بلا بلا بلا، هونه ر به ره مه، چه چه چه ق نيبه.

به تو وره پيه وه سيني يه که م هه لگرت و به قه پ گرتنى سټيکه م به په له گه رامه وه ټه تو وليه که.

له رپگاش بېرم له و قوتابيه فهره نسيان ده کرده وه. پاره يه کي زور ده دهنه کتپ و فلچه و رهنگي به ها و روزه يه ک دوو سه عات له دورى ميژى نانخوار دن هر خه رى کي قسه کردن و له وچه دانن. خوزيان به گوگان و سيزان دوگاس و نازانم کټي دیکه ش ناگورنه وه.

له راستيدا که سټيک نه ده ډوژيبه وه قسه ي له گهڙا بکه م، هه ندى جار له چايه خانه کهي گرانقيل کاک عه زيم ده بينى. ډيموکراتى نيران بوو، ده پانزه سالتیک ده بوو ژن و مناله کهي جټه يشتبوو، ناو به ناو نامه يان بو ډه نارډ ژنه کهي شوى کردبوو وه و مناله کهي ټه وکات ته مهنى شانزه حه قده سالان ده بوو. کاک عه زيم له گهڙا پيره نتيک ده ژيا، له م دو اييه ژنه کهي خانويه کي کرپسو و کاک عه زيمش هه موو شه و پيک له گهڙا نيران يه کانا ويسکي ده خوارده وه و به سيامه سټيکي ده گه رايه وه تا روزه کيان ژنه فهره نسيه که به يه ک وشه به ته واوى دلې کاک عزيز ده شکينى و به و نيوه شه وه جانتاکه ي ده پټچټه وه و ده چټه لاي به هر وزي ها ورپي. يه ک دوو هه فته ي دیکه ي له پلانواز خانويه ک به کري ده گري و به تاقى ته نها ده ژيا. راديويه کي بچووکي هه بوو، ټه ريه لى تايه ته ي بو دروست کردبوو و له درزي په نجه ره که وه به رزي کردبوو وه بو ټه وه ي شه پولى دنباى دوور بگريت، تا گوټي له راديوي دهنگي کوردى و اشنتون بيت. چه ندين سالتيش به سه ر ژيانى پيشمه رگايه تيا تيبه رى بوو، به لام هر جار پيک باسى ټه و رابردوه نزيکه ي ده کرد، هه ندى جار هر به په نجه ټاماره ي بو په نجه ره که ي ده کرد و جا باسى قوت ته ي شاخپک بوايه، که ندرپک بوايه يا باسى له ډولپک يا گونديکي بکرديا به، ټه وه واى ده زانى له پشت په نجه ره که وه يه. يا هه ندى جار، سه ره راي ټه وه ي مه سافه ي پينچ شه ش هزار كيلومه تريشى لټوه دوور بوو، ده بوت: (کوره قوت ته ي فلان، ټا ټه وه ي پشته وه). کاک عه زيم ته نها هر به جه سته له بيژه نسون ده ژيا، ټه گينا سه رتا پاي هه ست و شعور و بوونى له ولاته که ي خوى بوو.

هه ندى جار ته له فومان بو يه کتر ده کرد و نټواره يه کمان پيکه وه ده برده سه ر. چه ند جار پيک پيم ده وت: (بو نارپټه وه سه رپک له کوردستان بده بته وه، نيران يه کان عه فوعاميان ده ر کردوه) ټه وپش له وه لامدا پټي وتم: (به گوټم کردى، ته له فونم بو سه فاره کرد، وتيان ټه گه ر له کرده وه کانت په شيمان بيته وه، ټه وه پاسه پوزرت ده دهنى و به موله ت ده توانى سه ر له نيشتمان بده بته وه) ټه وپش به توره بيه وه ته له فونه که داده خات و ده لى: (نيشتمان بو نټوه، من هه رگيز په شيمان ناهه وه).

به حه سه رته وه ده بوت: (کټ عه فوى کټ ده کات. ټه وان ده بټ داواى عه فوو له نيمه بکه ن. ټه وان گوند و شاريان سووتاندووين، ټه وان نينسانه کافمانيان تیکداوه). هه ميشه يه کترمان بگرتبايه، ټه وه باسه کان ده گه يشتنه وه سه ر سياسه ت. زور جار کاتيک له گهڙا په ناهه نده کورده کاني دیکه کوزه بووينه وه، جا چ له ژنيټف بوايه، چ له پاریس، چ له

ولایتیکی دیکه، زۆر جار باسی سیاسته تیش دهگه یشته بنبهست له و هه موو په ناهه ندانهی که له و ماوه بیه بینم ته نها به هرۆز نه بیته کوره دهوله مه ندیکی سنه یی بوو. هه میسه قسه یه کی بسمارکی دهوته وه و ده بوت: (دهوله ت دۆستی نییه، ته نها هه ربه رژه وندهی هه یه و بهس، ئیمهش تا دهوله تمان نه بیته، دۆستمان نابیته). (منیش زۆر جار بیدهنگ ده بووم، چونکه ئه وهی راستی بیته من زیاتر خه ریکی جیهانه که ی ناوه وهی خۆم بوو. باسی ئه و مه وزووعه شم له لای کهسیان نه ده کرد.

IV

ده بوایه ئه و ئیواره یه ته له فۆن بو ناتالی بکه م. ده ورو به ری سه عات هه شتی ئیواره گه رامه وه به شی ناوخۆ. به شی ناوخۆ له سه نته ری شاره وه به پاس چاره که سه عاتیکی دوور ده بوو. له بنه رته دا، ئه م گه ره که بو ئه و کرێکارانه دروست کرابوو، که دوا ی شه ری دووم له مه غریب و جه زائیره وه بو کرێکاری هاتبوون. یا راسته شیف و خاوه ن کار و مو قاو یله کان ده چوونه ئه و ولاتانه و به دوا ی کرێکاری هه رزان به هادا ده گه ران، کو یان ده کردنه وه و ده یانه یان، به خه ونی گه و ره وه هاتن و به خه ونی بچوو که وه ده ژیان. لاهه بیتکاره کانی مه راکیش و ریبات و جوتیاره راکردو وه کانی قه راغ سه حرا ی گه و ره یان کو ده کرده وه و ئه وانیش سه ره تا بو شهش مانگ، یا بو سالیکی ده هاتن، پاشان شهش مانگ بوو به شهش سال و شهش سالیکی بوو به بیست و سی و هه ر نه گه رانه وه با وه شی زیدی خو یان. مه به سته سه ره کی له دروست کردنی ئه و گه ره که ئه وه بوو که ئه و حه مکه کرێکارانه ی که به ره چه له ک له شو ان و جوتیاره عاره ب و به ره ره کانی ئه فریقای با کوور پیکه اتبوون، تیکه له کۆمه لگای بو رژه وازی شاری بیزه نسۆن نه بن و هیمنی ئه و بو رژه وازانه تیک نه دن. بو یه له ده ره وه ی شار ئه و خانو وانه یان بو دروست کردبوون؛ به لام دوا ی بیست سی سال، پلانواز بووه به شیکی له شاره که و به شیکی زۆری باله خانه ی شه قامی شامپانیاش کرابوو ئه پارتمانی قوتابیان.

هه موو سالیکی، قوتابییه کی زۆر له کیشوهری ئه مه ریکا و ئاسیا و ئه فریقا وه ده هاتن. زۆر به یان بو فیتربوون و ته واو کردن و ده وراتی خو به یه زکردنی زمانی فه ره نسی ده هاتن. هه روه ها قوتابی به شه زانسته ییه کانی دیکه شی لیبوو. له هه ققه ت، شه قامی پلانواز هه ر به ده واری ره به ندان ده چوو. دیمه نیکی زۆر سه رنجرا کیش و تایبه ت بوو، ده یان زمان و کولتوور و ره نگ و عه قلییه ت له یه ک گه ره ک، به لکو له یه ک شه قامدا پیکه وه هه لسوکه وتیان ده کرد.

زۆر باسی به شی ناوخۆم بو ژاکلین کردبوو، چونکه ئه و ژوو ریکی له شه قامی ئه رنست ریتان گرتبوو، ژوو ریکی بچوو ک کاتی خو ی شوینی را گرتن و به ستنه وه ی ئه سپ بوو.

دهرگام کرده‌وه، قوتابییه چینیییه کهم بینی، ئەویش تازه هاتبووه‌وه، چای لێده‌نا. سلاوم لێ کرد. وتی:

- چایه‌کی سه‌وزی سایگۆن ناخۆیته‌وه؟

- نا سوپاس، هه‌رئێسته له گرانقیل قاوه‌یه‌کم خواردوه‌وه.

دهستم بۆ باغه‌لم برد، کارتێکی ته‌له‌فۆنم له گیرفاندا دهره‌ینا و جانتاکه‌م له سه‌ر بۆفیه‌ی مه‌ته‌غه‌که دانا و خێرا چوممه‌وه خواره‌وه. دلّم که‌وته خورپه. ده‌بێ چای بلێ، ئایا دیت یا نه‌؟ له شه‌قامه‌که پهریمه‌وه، سه‌رنجی کابینه‌که‌م دا، یه‌کیکی دیکه‌ی تیا‌بوو، خه‌ریکی ته‌له‌فۆن کردن بوو، چاوه‌روانم کرد. نه‌یه‌کی باران له‌سه‌رخۆ ده‌باری، به‌ناچار ی چوممه ژێر که‌پری پاسه‌که‌ی ته‌نیشته کابینه‌که و سه‌یری پۆسته‌ری ریکلامه‌یه‌م کرد که له دیوی ژووره‌وه‌ی که‌په‌که هه‌ل‌واسرا‌بوو. چاوم بریبووه پۆسته‌ره‌که و خه‌یالیشم له‌لایه‌کی دیکه‌ بوو، له پر گویم له (ئه‌سه‌لاموعه‌له‌یکه‌ی زۆر فه‌سیح بوو، ئاوێم دایه‌وه، سه‌یرم کرد سه‌للال بوو. منیش هه‌ر له‌سه‌ر نه‌به‌ره‌که‌ی ئەو وه‌لامیم دایه: عه‌له‌یکه‌سه‌لام وره‌حموتوللا و به‌ره‌کاتوه‌و.

گه‌یشته ژێر که‌په‌که و ده‌یوست دابه‌زیته‌ ناو شار. سه‌للال یه‌مه‌نی بوو. ده‌موچاو په‌قه‌له‌یه‌ک بوو، دانگر، ریشیکی ته‌نکی هه‌بوو، له به‌شی زمانه‌وانی، له ژێر چاودێری مامۆستایه‌کی میسری، خه‌ریکی ئاماده‌کردنی نامه‌ی ماسته‌ر بوو. هه‌روه‌ها پێش نوێژی‌شی له مزگه‌وته‌که‌ی بیزه‌نسۆن ده‌کرد. کورێکی ده‌م به‌خه‌نده‌ی گوشه‌گیر بوو. زۆر به‌زه‌حمه‌ت ده‌هاته‌ دوو، که‌میش قسه‌ی له‌گه‌ل هه‌تران ده‌کرد.

من به‌بۆنه‌ی قوتابییه چینیییه که‌م مناسی، وا بزانی پێکه‌وه ده‌زبان هه‌بوو، یه‌ک دوو جار سه‌ری له‌ ئه‌پارتمان‌که‌مان دا و داوا‌ی نوێی له قوتابییه چینیییه که‌م ده‌کرد. پێکرا چای سه‌وزیان ده‌خواره‌وه. خه‌لکی مه‌ه‌رب بوو، په‌نگ و ئادگاری عه‌ربه‌ کۆچه‌ره‌کانی هه‌بوو. له مه‌ر له‌کسیکه‌وه با‌به‌تێکی ئاماده‌ ده‌کرد. زۆریش به‌شانوایی مامۆستاکه‌یدا هه‌لێده‌دا و ده‌یوت ئیبراهیم عه‌للایه‌که‌ بۆ خۆی. بۆ پرکردنه‌وه‌ی ئەو بۆشاییه‌ی که‌ ده‌بایه‌ یا له‌و

خانویه‌کی ده‌روازه‌ گه‌وره‌ی هه‌بوو، که‌وتبووه ناو چه‌قی شاره‌ کۆنه‌که‌وه، ده‌که‌وته دامپنی کاتیدرا‌له‌که‌وه. زۆربه‌ی زۆری ئەو خانووانه‌ ده‌روازه‌کانیان بۆ گالێسکه و عاره‌بانچی دروست کرابوو و جاده‌کانیش زۆر به‌رین نه‌بوون، ته‌نها جێی تێپه‌رینی یه‌ک ئۆتۆمبیلی لێ ده‌بووه‌وه هه‌زی ده‌کرد بێت سه‌ر له به‌شی ناخۆ‌بدات، چونکه‌ باسی ئەوه‌م بۆ کردبوو که‌ سو‌دانی و قیطنامی و کۆریایی و یابانی و سه‌ریلانکی و کامیرونی و تورک و خه‌لکی جیبۆتی و دورگه‌ی سیشیل و گوادولوپ و مارتینی و هند ده‌هاتن. زۆر جار له یه‌ک مالدا دانیشتیوانی چوار یا پێنج کیشوهر کۆده‌بوونه‌وه، خه‌لکی ده‌ دوانزه‌ ولاتی جیا‌واز به‌یه‌که‌وه داده‌نیشته‌ن. بۆن و به‌رامه‌ و به‌هاری جیا‌وازی ئیواران له چیشته‌خانه‌ی ئه‌پارتمان‌که‌نه‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه. ئەو ئیواره‌یه‌ی ژاکلین هات نۆزه‌ی قوتابییه چینیییه که‌ بوو که‌ چیشته‌مان بۆ لێتی، چونکه‌ هه‌موو شه‌مه‌یه‌ک ده‌بایه‌ یه‌کی خواردنیکی تابه‌تی ولاته‌که‌ی خۆیمان بۆ دروست بکات. وێرای ئەوه‌ چێژی خواردنیکی تابه‌تی ده‌که‌ین، بواریشمان بۆ ده‌ره‌خسێ بۆ ئەوه‌ی یه‌کتر زیاتر بناسین و پێکه‌وه قسه‌ بکه‌ین. ژاکلین زۆر هه‌زی له‌و په‌که‌ سووره‌یه‌ بوو که‌ قوتابییه چینیییه‌که‌ کردبووی، جۆره‌ نانێک بوو که‌ له مه‌نجه‌لی زۆر تابه‌ت دروستی ده‌کرد په‌که‌ سووره‌بوو به‌هه‌لم دروست کرابوو. به‌لام که‌س نه‌بوو زۆر هه‌ز له‌و شروویه‌ بکات که‌ قوتابییه قیطنامیه‌که‌ به‌تایه‌ت له‌گه‌ل خۆی هه‌ینابوو. کاتی به‌ساردی ببخواردایه، ئەوه‌ ته‌نها هه‌ر بۆنی ماسی هه‌بوو، به‌لام کاتێک بکۆلایه‌وه ئەوه‌ ده‌توت له‌ناو مه‌نجه‌له‌که‌ که‌لاکی سه‌گێکی تۆبۆ ده‌کولێ. تکامان لێی کرد که‌ ئەو شروویه‌ ته‌نها هه‌ر به‌ساردی بکاته‌ نێو چیشته‌که‌یه‌وه، چونکه‌ که‌سمان ته‌حه‌موولی ئەو بۆنه‌مان نه‌ده‌کرد. منیش هه‌ر بۆ پێکه‌نین پیم وت: (من دۆستی هه‌موو میلیله‌تانی دنیا‌م، به‌لام هه‌روه‌زی له‌گه‌ل لووتیان ناکه‌م).

ریکلامه یه ورد بهوه یا ههولئی ئهوه بدهم سه للال بهیتمه قسه، دووهم هه لیزارد:

- عه للامه که چۆنه؟

سه ره تا تینه گه یشت، پاشان هه لیدایه وه:

- مه بهست له ماموستا ئیبراهیمه، به راستی زمان پاراوه. کوره ره خنه له بینشینیهست ده گرت و به ته رجهمه کانی قورتاندا چۆته وه، ره خنه ی له زۆریه یان گرتووه. ده زانی چهن جار قورتان ته رجهمه ی فهره نسی کراوه؟

- چهند جار؟

- دوانزه جار، دوانزه جار دایکی کتیب وه رگتپراوه ته سهر زمانی فهره نسی.

- ئه ی باشه، بهم ئیواره درهنگه بۆ کوئی ده چی؟

- قاموسه کهم له لای تۆنی ده هیتمه وه. ئه م شهو ده بی مادده یه که له مهر له کسیکی (پئی ره شه کانی) جه زائیر ناماده بکه م.

- مه بهست له فهره نسییه کانی جه زائیری پیش سه ره به خۆییه.

- به لئی. ده زانی ئه وان وشه گه لئیکی عاره بیان له گه ل خۆیان هیناوه ته نیو زمانی فهره نسییه وه.

- ئه مه شتیکی سروشتیه، سه ده یه که، سه ده و نیویک کهم نییه.

- نا برای خۆم، ئه مه په یوه ندی به کاته وه نییه. ئه مه مه سه له یه کی سه ره مدیه، ئه ی نه تبیسستوه خودای ته عالا ده فهرموئی: (نحن له لحافظون).

منیش ههر به عاره بی وه لام دایه وه:

- أنتم أم ارجل السود.

کابراهی کابینه که ده رگاکه ی کرده وه و رۆیشت. منیش خوا حافیزیم له سه للال کرد. له دلێ خۆمیشا بیرم ده کرده وه باشه سه للال و زانستیان وتووه. ئه و له قوونه وه له شت ده کۆلیته وه. قوتابی ماسته ره و سه بینه ی ده بیته ماموستا له زانکۆی سه نعا.

کارته کهم تیکرد و سه ماعه کهم هه لگرت و ژماره کانم لئی دا، دامخسته وه. جارێکی دیکه کارته کهم ده رهینا و سه ره له نوئی تیم کرده وه و سه ماعه کهم خسته سه رگوئی و

ژماره کهم لیدا. جارێک، دوو جار، سی جار، هه لیکرت:

- ئه وه تۆی ناتالی! وا دیاره له مائی! چۆنی؟

- زۆر باشم. ئه ی تۆ چۆنی

- ok.

- که ی نیازته سه رمان لئی ده ی؟

- نازانم... به رای تۆ که ی بییم باشه؟ رهنگی ئیشت زۆر بی. چ رۆژتیک پئی باشه؟

- سی شه ممه ی داهاتوو باشه؟

- زۆر باشه، دوو شه م ئیواره که ی، ته له فۆنیکت بۆ ده که مه وه تا بزائم سه عات چهن ده گه ی؟

- زۆر باشه، چیت بۆ بهیتم؟

- هیچ. با با، ده توانی پاکه تی شوکولاته ی جنیتم بۆ بهیتم. ده زانی کامانه؟ سیگۆشه کان، سیگۆشه کان، سیگۆشه درێژکۆله کان، به لام به مه رجی وه کو ئه وه ی نیپال تفت و تیژ نه بیتم.

سه ره تا نه یزانی ناماژه بۆ چی ده کهم، پاشان تیگه یشت و وتی:

- ئا ئا ئا.

دهستی به پیکه نین کرد.

- باشه، له بیرم ناچیت... ده ی تا رۆژی دوو شه م.

سه ماعه کهم خسته وه جیگاکه ی خۆی و کارته کهم راکیشا و ملپیچه کهم باش ئالانده ملم و کابینه کهم جیهیشت. ههستم کرد هه والی مزگینییه که رۆ ده چیته گیانمه وه. بۆ چهند ساتیک دنیا به ته وای فهرامۆش کرد، هیچ شتی که له پیش چاوم وجودی نه ما. یا به مانایه کی دیکه وجود له پیش چاوم سووک ده بو وه کو تۆیه له په موو به ره و حه واهه زرده بووبه وه. ئاوازی که له بنی دنیا وه ده هاته به رگویم، به کورتی جارێکی دیکه ش عیشق جله وی گرت وه ده ست و منی به خسیریش ملکه چی فهرمایشه کانی بووم. ههستم کرد، ناسمان شینه و نمه چیه ناکه ویتته سه ره شه قام و سه لالیش هه نده گه لحو نییه که له وه پیشتر بیرم لئی کردبووه و (پئی ره شه کانی نه لجه زائیر) یش مافی ئه وه یان هه یه به وشه ی

عاره‌بی زمانی فەرهنسی ده‌لهمه‌ند بکه‌ن و هه‌روه‌ها نه‌وه‌شم له لا سه‌قامگیر بوو که مامۆستا ئیبراهیم عه‌للهمه‌یه‌کی بی‌هاوتایه و قوتابییه‌ چینییه‌که فەرهنسییه‌کی ره‌وان ده‌ناخفی و جۆنیش هه‌ز ده‌کات به‌یانیان به‌لاقه‌ مریشکی کولاو قاره‌لتی بکات، ته‌نانه‌ت بۆنی شرووبی ماسییه‌که‌ش هه‌ند ناخۆش نییه، هه‌موو شتییک له‌به‌ر چاوم شیاو و گونجاو و سروشتی بوو، ته‌نانه‌ت نه‌مزانێ چۆن له‌جاده‌که‌ په‌ریومه‌ته‌وه و کلێله‌که‌م له‌گیرفان ده‌رکردوه و خه‌ریکی ده‌رگا کردنه‌وه‌م.

پیش نه‌وه‌شی ده‌رگاش بکه‌مه‌وه، ده‌نگی مۆسیقایه‌کی به‌رز له‌ته‌سجیله‌که‌ی ژووره‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه. ده‌رگام کرده‌وه و چوومه‌ ژووره‌وه.

جۆنم بینی، به‌ته‌نها له‌سالتۆنه‌که‌ سه‌مای ده‌کرد و به‌زه‌وقه‌وه‌ چه‌پله‌ی لی‌ده‌دا. به‌بی نه‌وه‌ی هه‌ستی به‌هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی من کردی. له‌راستیدا غه‌رقی جیهانه‌که‌ی خۆی بوو و ئاگای له‌ده‌روه‌ی خۆی نه‌ما‌بوو. ده‌نگه‌ به‌هیزه‌که‌ی تۆنی تاینه‌ریش هه‌موو ئه‌پارتمان‌ه‌که‌ی داگیرکردبوو. منیش قه‌ده‌رتیک سه‌رنجم دایم و...

- نه‌وه‌ چیه‌ جۆن؟ زۆر به‌که‌یف دیاری!

هه‌ر به‌سه‌ماکردنه‌وه و ئاورپکی لی‌ دامه‌وه و به‌پیکه‌نینه‌وه:

- شازاده‌ی کامیرون هاتوه، شازاده‌ی شازادان.

له‌به‌رته‌وه‌ی جۆن سییه‌م سالی بوو له‌شه‌قامی شامپانیا ده‌ژیا و هه‌موو سالیکیش پیشوازی له‌قوتابیانی کیشوه‌ری ئه‌فریقا ده‌کرد. به‌تاییه‌تی کامیرونیه‌کان. چونکه‌ ئه‌وان هه‌موو سالییک به‌زه‌ماله‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، بۆ ماوه‌ی نۆ مانگ ده‌هاتنه‌ دانیشگای فرانس کۆنتی؛ هه‌میشه‌ش بیست تا سی قوتابی ده‌بوون. جۆن هه‌ر له‌مانگی نۆه‌ ئیتر چاوه‌روانی ده‌کردن، ئه‌وانیش زۆر جار له‌به‌ر قیزه و ئیجراتاتی جیاوازی مانگی ده، هه‌ندی جاریش کۆتایی مانگی یانزه‌ ده‌گه‌یشته‌ بیه‌نسۆن. ئه‌مه‌ ببووه‌ عاده‌تی هه‌سه‌نیش، هه‌سه‌ن قوتابی به‌شی سۆسیۆلۆژیا بوو، هه‌وته‌مین سالی بوو، هیشتا هه‌ر لیسانس‌ه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که ته‌نها به‌سی سالی ته‌واو ده‌بیت.

ئه‌ویش هه‌ر کاتییک بیزانیابه‌ قوتابییه‌ سودانییه‌کان دین، ده‌چوه‌ ویتستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و پیشوازی لی‌ ده‌کردن. ئه‌م خوه‌ به‌راستی خوی قوتابییه‌ ته‌مه‌له‌کان بوو. هه‌سه‌ن، کورپکی کۆسه‌ی درێژی لاوز بوو، به‌ژنی زیاتر له‌سۆمالییه‌کان ده‌چوو.

سمیلتیکی ته‌نکیشی شاشی هه‌بوو. چوار پینج کچه‌ سوودانی ده‌دایه‌ دواي خویا و بازار و سوپه‌مارکت و ده‌زگا ده‌وله‌تیه‌کانی پێ ده‌ناساندن. ده‌زگای کرووس و پرتیفیکتور و ریستورانی کانۆ و نه‌وه‌ی میتۆقان هتد. ئه‌م کاره‌ی زۆر به‌وریایی و لیپه‌سراوییه‌وه‌ ده‌کرد، به‌بی نه‌وه‌ی که‌سیش ئه‌م کاره‌ی پێ راسپاردی، کردبووه‌ پیه‌شی خۆی.

به‌لام جۆن، به‌شیه‌یه‌کی دیکه‌ پیشوازی له‌ کامیرون ده‌کرد. هه‌ر بۆ هه‌مان ئیواره‌ هه‌ر هه‌موویان بۆ شه‌ربه‌ت و چا خوارده‌وه‌ داوه‌ت ده‌کات، له‌راستیشدا له‌شه‌ربه‌ت و چا خوارده‌وه‌ تیده‌په‌ری. به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ش جۆن قاته‌ سپییه‌که‌ی ده‌رده‌کرد و هه‌ر له‌چیشته‌نگاوه‌وه‌ خه‌ریکی ئوتووکردنی پانتۆل و کراسه‌که‌ی ده‌بوو، سه‌ری ده‌شوشت و پشت ملی ده‌تاشی و بۆن و عه‌تری له‌خۆی ده‌دات.

سه‌ره‌پای هه‌موو شتی، پیتالوه‌ نووک باریکه‌که‌ی بویاغ ده‌کرد و چه‌وری ده‌کرد و تا چروسکه‌شی لی‌ هه‌لده‌ستینایه‌ هه‌ر ده‌یسرییه‌وه. گۆره‌وییه‌ ته‌نکه‌که‌شی ده‌کرده‌ پێ. ئه‌م خوه‌، که‌شتیک بوو جۆن بییری له‌هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی ده‌کرده‌وه، ده‌سه‌سریکی ئاوریشمی درۆزانه‌شی ده‌خسته‌ گیرفانی سه‌ره‌وه‌ی چاکه‌ته‌که‌ی و بۆنباغیشی په‌نگاوه‌نگی به‌ته‌بیعه‌تیشی ده‌به‌ست. زۆر به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌سه‌ن، ئه‌و ده‌توت تازه‌ له‌حوشتر که‌وتۆته‌ خواره‌وه‌ و زۆر کیتویانه‌ (عه‌جه‌ب)ی ده‌دایه‌ دواي خۆی و ده‌چوو له‌کابینه‌ ئه‌له‌کتربه‌که‌وه‌ چوار وینه‌ی فه‌وری پێ ده‌گرت و هه‌ر خۆشی پینج فره‌نکییه‌کی ده‌کرده‌ کونه‌که‌وه‌ و به‌پیکه‌نینه‌وه‌ به‌عه‌جه‌بی ده‌وت: (سه‌یری ئه‌و چوارگۆشه‌یه‌ بکه‌. مه‌جولیره‌وه‌. یه‌ک ده‌قه‌ نابات!) پاشان ده‌یدایه‌ تریقه‌ی پیکه‌نین و ده‌ستی عه‌جه‌بی ده‌گرت و هه‌ر دووک وه‌کو دوو منال به‌رامبه‌ر به‌ئاوینه‌ی کابینه‌که‌ راده‌وه‌ستان تا چوار وینه‌که‌ ده‌که‌وتنه‌ خواره‌وه‌. کاتیکیش په‌سه‌مان ده‌که‌وتنه‌ خواره‌وه‌، خیرا عه‌جه‌ب ده‌ستی بۆ درێژ ده‌کردن، هه‌ر زوو هه‌سه‌نیش به‌هه‌ردوو ناوله‌پی ده‌یکیشایه‌ سه‌ر هه‌ر دوو چۆکی خۆی و به‌تریقه‌ی پیکه‌نینه‌وه‌ پیتی ده‌وت: (راوه‌سته! ئیستا ساشواره‌که‌ وشکی ده‌کاته‌وه‌. راوه‌سته‌ خۆ ئیره‌ش خه‌رتوم نییه) به‌لام کاتییک جۆن پیشوازی لی‌ ده‌کردن، زۆر دیبلۆماسیانه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن. من هه‌ستم ده‌کرد له‌سالتۆنی بالیۆزخانه‌ی لیبریا. یا هه‌ندی جاریش وه‌کو سه‌رۆکی هۆزیک، به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتیکیان به‌نه‌وازشه‌وه‌ ده‌چه‌مییه‌وه‌ و ده‌یوت:

(Je suis tout a fait d'accord avecvous, Monsieur) واته‌ (گه‌وره‌م من سه‌د له‌سه‌د ته‌بام

له‌گه‌ل ئیوه) یا ده‌ستی کچیتکیانی ده‌گرت و ده‌چه‌مایه‌وه‌ و پشتی ده‌ستی زۆر به‌ناسکی

شەکرەو، جارێکی دی ھەلنەھاتیبیت!

جۆن ھەر خەریکی سەمای خۆی بوو، منیش بەگالتەو پێم وت:

- ئی!!! کە ی دەیبینی؟

- کە ی دەیبینم!! ھاھاھاھا.

دەستی کردەو بەپیتکەنین.

- کورە تۆ ئاگات لە چییە. ھە ی کلۆل. ھا ھا ھا ھا.

دایە قاقای پیتکەنین و بەدەوری خۆی دەخوولایەو. دەستی بۆ تەسجیلە کە برد و شریتە کە ی گۆری، گۆرانییە کە ی دیکە ی دەنگ رەشەکان بەرز بوو، لە سەر ریتمیکی خێرا، کۆرسیکیش دەیانلوراند: بمبمبمبمبم بامبا، بمبمبمبمبم بامبا. بمبمبمبمبم بامبا.

- گوێ بگرە، ھاو پیتی خۆشە ویستم، گوێ لەم ریتیم و ئاھەنگە بگرە.

سەمای دەکرد و ھەر دوو دەستی بۆ ئاسمان بەرز دەکردەو و چەپلە ی لێ دەدات.

- گوێ لەم دەنگە گەرمە بگرە. تۆ ھونەرمەندی، دە گوێ بگرە، ئا توخوا لەم دەنگەو پەنگ ھەلناقوولت. ھاھاھاھاھا.

ھەندی جار جۆن رستە ی ھەندە شاعیرانە ی دەوت و منیش بەتەوزەو پێم دەوت: (وا پروات دەبیتە شاعیر) ئەویش بەنیمچە جەدیھە کەو دەیوت: (من شاعیر نیبم، من تینووی ئەو لەشە نەرمونۆلانەم کە لە کیشوهری زەوقەو ھاتوون.)

منیش سەیری جۆنم دەکرد، چۆن ئەو لەشە گەورە رەشە ی خستۆتە جوولەو، ھەندی قۆپچە ی کراسە خەتخەتە کەشی ترازای بوو، سکی کە مییک دەرکەوتبوو، لەبەر عارەق مووہ لولەکان گرز بوو، بوو، ھەو و ھەو و ویرگولی رەش دیاریبوون نەعلە کە ی داکنەند و بەپیتی پەتی سەمای دەکرد و بەدەنگییکی ناخۆش دەستی کردە گۆران.

- ئای ئای خۆ شازادە ی ھەموو کامیرون لێرە یە. تۆش ھەر بەعاشقی مینەو. ھا ھا ھا.

لیبریاش لە ناو گەرمە ی شەری ناو خۆ بوو. سێ سال زیاتر بوو، نە ژنە کە ی بینیبوو، نە کور و کچەکانی، نە شیدە ویست نۆستالژیا خەموکی بکات، نە شیدە ویست چرکە یە ک چییە

دەگرت و ماچی دەکرد. لە راستیدا ئەم رەفتارە، واتە (بیرمان) ھە بورژوازییە فەرەنسییەکان بوو، ئیستاش لە ھەندی ناوەندی زۆر تاییەت نەبیت، ئەگینا مومارەسە ناكریت، بەتاییەت لە ناو قوتاییان کە بەسروشت لەو قوتانە ی ژباند دژ بەدایەو ریتی باو دەجەنگن، نەخوازە لا دایەو ریتیک کە ھە سەدە ی نۆز دەھەم و ھەژ دەھەمیش بیت، بەلام بەنسیبەت کچە قوتایییە کە جۆرە ئینتیما یە کە بورژوازیانە بوو، بۆ ی ئەویش کە مۆکە یە ک بەنەواز شەو بۆ جۆن دەچە مییەو و ھەر وای دەزانی ئیتر ئەمە رەفتاری فەرەنسییەکانە.

جۆنی زۆر بەکەش خە ی دەستی کچۆلە کە ی بەرە لا دەکرد و ھەر بەچە ماوہ یی و بەرپیزی جەنتلمانی کەو دەکشایەو، بۆ ئەو ی پیلانە کە ی ھەر لە سەرەتاو ھەلنەو شیتەو، دەچووہ لای خانمیک ی کە، یا ناوری لە کورپیک ی کە دەدایەو. بەنسیبەت منیشەو، تا سنووری تراژیدیا کۆمیک بوو، بەلام ھیچم نەدەوت و ھەزم دەکرد بەشدار یی ئەو شانۆگەرییانە بکەم. پاشان دەچوو دەستی کورپیک ی دەگوشی و دەیوت (ھا برای رشتالەم چۆنی، دەنگ و باسی ولاتی گەرم لە چی دایە؟). ھیشاش رستە کە ی تەواو نەکردبوو، چاوی لە خانم ی خانمان دەگیرا. لە راستیدا، جۆن ئەکتەر بوو، بەلام ئەو شە ی دەزانی ئەم کەشە پپووستە و بەشیکیشە لە سوننە تی ژیان. دەھاتە تەنیشتم، دەپچریانە بناگویم: (کوپرە وەرەو سەر تەختە ی شانۆ، چی دەکە ی لە ناو ئەو سپیکتاتۆرانە). مەبەستی بینەران بوو، دەدایە قاقای پیتکەنین.

ئەو ی کە جیتی سەرنج بوو لای ئەو پیتست رەشانە، ئەو بوو کە بەرامبەر بە یە ک خوینیان دەجوولا و شتیک تیایان دەرووزا لە سەرووی ئاستی نەتەوا یە تییبەو بوو. ھەلبەتە من باسی دەرەو ی ولات دەکەم، بەتاییەت لە ولاتیکی وەکو فەرەنسا، میژووی کۆلونیالی وەکو چەمۆلە بەسەر بیچمی خو یان و ولاتی داگیرکراوہ دەبینی. لە ناو خو یان زۆر جار بەنووکتە باسی فەرەنسییەکانیان دەکرد.

ھەر چەندە جۆن خەلکی لیبریا بوو، پە یوہندی لیبریاش لەگەل ئەمەریکا دا زیاتر بەتینە، بەلام میژووی دیرینی ئەم ولاتانە لە زۆر خالدا یە ک دەگرنەو. کئی نالێ ئەو خوینە ی کە لە دەمارەکانی جۆن دەگەرێ تیکەلی خوینە ی ئەفریقییە کە ی دیکە نەبوو بیت. کئی نالێ، خوینە ی یە کئی لەو کۆیلە ئازاد کراوانە نییە کە لە ئەمەریکا وە پراوانەو ھە لیبریا! کیش نالێ باپیرە گەورە ی ئەم نەبوو کە بەسەرپشتی پاپۆرانەو کە بەسەر ئوقیانوسی ئەتەلسییبەو تپەرنەبوو بیت و ئەو سەفەرە ئاویبە گیتز و ویزی نەکرد بیت و لە یە کئی لە کیتلگەکانی

له دهستی خۆی بدات، منیش پالم دابووه قهه دیواره که و له تهنیشت ده رگای ژووره کهم راوه ستابووم و سهیری جوئم ده کرد، گویم له دهنگی کللیتیک بوو، قوتاییه قیتنامییه که بوو هاته ژووره وه، سهیری جوئی کرد و ئیواره باشی کرد. جارتیکی دیکه سهیری جوئی کرده وه پاشان به پزهیه که وه لیم نزیک بووه وه:

- چی رووی داوه؟ زه ماله که یان بو نوئی کردۆته وه، یا چی...؟

- کوره زه ماله ی چی، کامیرۆنییه کی دیکه ی گرتووه.

پاشان هه ندی ورده کاری دیکه م بۆ گپرایه وه.

ئیواره، سهعات ده و روبه ری ههوت، له ویستگه ی بیزه نسۆن چاوه رپی ناتالیم ده کرد. ئە گه ر بیته و رتگریتیک یا ته گه ره کیان نه یه ته پیتش، شه مه نده فهره کانی فهره نسا به جو رتیک سروس تهی دو اناکه ون. چوومه ناو ویستگه که وه، سه ره تا سهیری تابلۆی هاتن و چوونی شه مه نده فهره کانم کرد، شه مه نده فهرتیک سهعات ههوت له دۆله وه ده گاته بیزه نسۆن. له شوسته ی ۱ راید ه گری. ویستگه ی بیزه نسۆنیش بچووک بوو ته نها چوار هیله ی شه مه نده فهری تیا بوو و کاتیکیش له سه ره هه ر شوسته یه کیش چاوه رپیت بکرد بایه، سی شوسته که ی دیکه ده بینرا. چوومه سه ره شوسته ی ۱ و کات ناکاتیکیش سهیری سهعاته هه لئو اسراوه که م ده کرد. سهیری ئاراسته ی دۆلیشم ده کرد. ئیستا ناتالی له تهنیشت په نجه ره یه ک دانیش تووه و سهیری ده ره وه ده کات، ده بی بیر له چی بکاته وه...

له پرتیکدا به مایکرۆفۆن، خانمیکه ی ویستگه ی شه مه نده فهر ئه وه ی راگه یاند که شه مه نده فهری دۆل که له پارسه وه دیت، دوای چهند له حزه یه ک ده گاته شوسته ی ژماره یه ک و تکایه له قه راغ شوسته که دوور که ونه وه. له دووره وه گلۆپه کانی شه مه نده فهره که م بینی ورده ورده هیواشی ده کرده وه و له ویستگه که نزیک ده بووه وه خه لکتیکه زۆر له سه ره شوسته که بوون. هه بوون بۆ سه فهر هات بوون، هه شبوون بۆ پیتشوازی کردن له سه ره شوسته که چاوه رپیان ده کرد، هه شبوون هه میشه کرد بوویانه عاده ت له ده وری ویستگه کان ژیان ده به نه سه ره. ئەم ساتانه هه میشه موچرکیتیکه سه یرم تیا دروست ده کهن، سه فهر هه میشه هه نگا ویتکه به ره و مه جهوول.

شه مه نده فهره که ورده ورده هیواشی کرده وه و رایگرت. یه ک دوو جایی له شه مه نده فهره که وه دابه زین و خه ریکه کۆنترۆل کردن بوون، مه به ست سه یری راست و چه پی خۆیانیان ده کرد و ئاگاداری دابه زین و سه رکه وتنی موسافیره کان بوون. ئەوانیش داده به زین و به راست و چه پدا بلاوه یان لی ده کرد. منیش سه یری راست و چه پی خۆم ده کرد و موسافیره کان به په له به پیتشما تیده په رین. کچۆله یه کی جلوه رگ سیا، به جانتایه کی بچووه که وه دابه زی به ره و رووی چووم، به ئاسته م زه رده خه نه یه کی کرد، به ئاسته م لیومان نایه

سهر به کتر.

ماچیکي هيشک جانتاکم لئ وهرگرت:

- سه فهره که ت چژن بوو؟

- باش بوو، دوو جار ان گوريم، ده بوو له دۆل نيوسه عات چاوه رپئ بکه م.

- نيوسه عات باشه، هه ندئ جار سه عات يک زياتر ده بي چاوه روان بين، ئه مه ش په يوه ندى به کاتي گه يشتى شه مه نده فهره کانه وه هه يه؛ ئه و (TGV) يئ که تو پيئ هاتي له پاريسه وه ديت، وا نييه؟

به پيئکه نييه وه:

- با. سه پيئکي کردم و:

- زۆر نه گوراي.

- توش.

سه پيئکي تری کردم.

- با با، که مئ گوراي.

سه يري په نجه کانيم کرد، ئه نگووستيله که ي په نجه مه نيئي. ده ستيم گرت و سه يري په نجه بار يکه کانم کرد و پاشان که مۆکه يهک له چاوه که سه که کاني رامام.

ده زاني ونم کرد. نايه ته وه يادم له کوئ له په نجه م کردۆته وه و نه مخستۆته وه په نجه م. سه يري ده ستى منى کرد، ئه نگووستيله که ي من، تاقانه به په نجه مه وه بوو.

ماوه يهک دواي گه رانه وه ي ناتالي، هه ستم ده کرد ئه نگووستيله که تا ديت ئه نگووستم ده گووشئ. رۆژيئکيان چوومه لاي عه تاره تورکه که، که لله يه که تا بلتي مه غولي هه بوو. له دوکانه که يدا، به روو بووم و به ره مه ي تورکي ده فرۆشرا: په نيبري تورکي و زه يتوون و پا قلاوه و قووتووي باميه و... هه روه ها شتي دیکه ي رۆژه لاتي شتي ده فرۆشت. منيش زۆر جار، ئيواراني يه که شه مه ده چوومه لاي، چونکه دوکان و با زاري دیکه هه مووي دا يانده خست.

عه سرائيک قوتوويه که يه ک كيلۆبي باميه ي تورکيم به ده سته وه بوو، له گه ل کيسه يه ک نيسک و هه ردوو کيم دا يه ده ستى بو ئه وه ي نرخه که يانم پئ بلئ. سه پيئکي ده ستى کردم و وتي:

- ئه و ئه نگووستيله يه زۆر په نجه که ت ناگووشئ. ئه گه ر ده ته وي به مشار بوئى ده برمه وه، چونکه خراپه و هاتوچۆي خويئ سست ده کات.

که ي ده ته وي، وه ره به دوو ده قه بوئى ده برم.

به که شه مي دوايي، هه ر به پياسه به ره و دوکانه که ي چووم، زه که و مه ولوو ديش به راميه ر به دوکانه که ي راهه ستا بوون زه که ي کورديکي تورکيا بوو، خه لکي مه رعه ش بوو. ئه گه ر سه رقائ نه بوايه، ده هاته دوکاني تورکه که راهه وستا، چونکه خۆي هه ر به ته نيشته وه دوکان يکي گه سي هه بوو. مه ولوو ديش خه لکي (تيزي ئوزوو) بوو، له به ربه رکه اني جه زائير بوو. قوتابي به شي ميژوو بوو. گه يشتمه به رده م دوکانه که، سلاويکم ليئيان کرد، يه که سه ر دوکانداره که زاني بوچي هاتووم، چووه پشتي دوکانه که و مشاره ئاسنه که ي هيئا و ده ستمى نايه سه ر ته خته که ي پيئشي و ده ستى کرد به برين. ئه گه ر يه کيئک له ده ره وه ئيمه ي بيئنايه، يه که سه ر ده يوت هه ميئسان عاره به کان خه ريکي ده ست برين. تورکه که ئه نگووستيله که ي گرت ه ده ست و سه يري نقيئمه که ي کرد و وتي:

- ئه سله، وانبييه؟

- ئوخه ي!! له په نجه م ده رمه يئا. ليم وه رگرت و خسته م گيرفان.

- دياره ديار بيه که ي شيرينه وا ده يخه يته وه گيرفانت.

ئه و ئه نگووستيله يه چيرۆکي خۆي هه بوو. له هيئدوستانه وه به ديار ي بو ناتاليان هيئابوو، ده يوت له ته نيشت په رستگايه که ي با زاري که لکوتا کراوه. ئه و که سه شي که ديار ي کرد بوو، که سيئکي زۆر ناسراو نه بوو، کا براهه که ي هيئدى بوو، هه موو شه مه يه ک له گۆره پانه که ي پلانپالئ، له سه نته ري شاري ژنيئف که پره که ي هه لده دا و بخوور و گواره و ئه نگووستيله و با زنگ و په لپه له و موورووي ره نگا وره نگی نيئچه کيشوره ي هيئدي ده فرۆشت. ناتالي زۆر شتي لئ کريبوو، ئه ويش هه ر به ديار ي دا بوويه ناتالي و وتبووي ئه م ئه نگووستيله يه موفه رکه. به تاييه ت لاي زير نگره کاني که لکوتا دروست کراوه.

- ئه ي چژن! ئه م ئه نگووستيله يه موفه رکه موفه رک.

- به داخه وه. به للام ئه نگووستيله له گيرفان موفه رک بيه که ي ناميئئ، ده بي له په نجه بيت.

- لاي ئيوه يه وا يه.

- ئەمەم لە نەنکەم بیستوو، جا نازانم راستە یا نا. بەلام شتیش هەروا لە خۆرایبەوه ناوتریت.

- کورپ ئەم خورافاتی پرۆپیرەژنە و لە دەوری ئەنگووستیلەش دەیان حکایەت و چیرۆکی هەمەچەشنە هەیه.

- بەهەر حال، زۆر سوپاس قارداش.

زۆر سوپاسی دوکاندارە تورکەکەم کرد و کەمیکیش لە گەڵ مەولوود و زەکی راوهستام. مەولوود کورپکی سپیلکەمی بالا بەرز بوو، دەموچاویکی منالانەمی هەبوو. لە تەمەنی چوار سالییەوه لە فەرەنسا دەژیا. باوکی وەکو کرێکار لە شەستەکان هاتبوو فەرەنسا و لە ناوچەمی مۆنبیلیار لە کارخانەمی بیجۆ ئیشی کردوو. پاشان ژنەکەمی و کورپ و کچەکانی دیکەمی هیناوه. مەولوود دەبگوت (من باوکم ناناسم. هەمیشە هەر لە باخەلی دایکم بوومە و لە نیوان دایک و خوشکە گەورەکەم گەورەبوومە؛ لە هەققەتدا خوشکە گەورەکەم بەختی کردوو. لە تەمەنی چوار سالە، کاتیک هینامیانە فەرەنسا، ئینجا باوکی خۆم ناسی. بەلام هەمیشە بەجەختەوه، بەلکو بووبوو جۆرە وەسواسییەک بۆی، دەبوت من کورپەزای عومەر موحوشم. زوهدی خەلکی چیاپی هەبوو، کراوەبی خەلکی دەوری حەوزی ناوەراست و زیرەکی بەرەربەهە کانیشی هەبوو. بەلام عەشقی کچیکە عارەبی وەهرانی گەیانندییە قەرەغ دێوانەبی مەجنون. وەهرانییەکە ناوی فاتیمە بوو، کچی پارتیزەریکی کۆنخواری ملهوپ بوو. بەنیسبەت مەولوودەوه، فاتیمەمی دەموچاوی پان، پیتست سپی و کەمی نوورانی، دەچوو سەر کچانی ئەهلی بەیت و دەبوت نووری کچی پیغەمبەرانی هەیه. مەولوود لە سیکۆچکەمی خۆشەویستی دەژیا.

سیکۆچکەمی خۆشەویستیش واتە شونخوونی ئەشکباران. کوچکەمی سێبەم عەلی لیبی بوو، تاقە فەیلەسووفی سەحرای لیبیا بوو، لە مەر پرودۆمی ئەنارشییەوه نامەیهکی دکتۆرای ئامادە دەکرد.

عەشقی فاتیمە گەیشتە بنەبەستیکی دیوار هەلژناو، مەولوودیش هەر لە داخا سەری خۆی هەلگرت و چوو بۆ پاریس بەو نیازهی پلیتیکی دوورگەمی گوادولوپ بپریت و پروا چەند هەفتەیهک لە دوورگەمی بیتیئەوه و عیشقی فاتیمە لە عەقڵ و شعوری دەرپهینن.

ئەمە رەوتی رومانسییەکانی سەدهی نۆزدهەم بوو، کاتیک عیشق یەکیکی بگەیاندا یە

قەرەغی خەرەند، ئەوه یەکسەر دەچوونە کەعەبی عیشقی ئەو سەردهمە، واتە شاری فینیسیا. بەلام ئیمپرو فینیسیا لە بن دەستە و هەواریکی ئیگزۆتیک نییە، بۆیه مەولوود دەبویست بەتەواوی کیشوهری ئەوروپا تەمی کات و بچیت لە خۆی لە ئاو و هەواوی دوورگە دووردهستەکان هەلکیشیت و خۆی پاقر کاتەوه. شەیدایی مەولوود هەندە بەهتیز و بەتاو بوو، نەبوترا لە هەوارگەمی یار دوورکەوتەوه. دواي ئەوهی لە پاریس گەراپەوه، باسی ئۆدیسێهەمی خۆی بۆ دەکردم. رەنگ پەریو و چاو ئەبلەق، دەتوت ئەجندەمی عیشق دەستی لی وەشانوووه و دەبوت: (کورپ وەخت بوو شپت بم. دەزانی کاتیک لەناو میتروکانی پاریس گوزەرم دەکرد و سەیری بنمیچ و تاقی میتروکانم دەکرد، عەلی و فاتیمەم دەبینی وەکو یەک لەش وابوون، بەئاسمانەوه هەلئاسرابوون، یەک لەسەر ئەوتەر). (ئەمی بۆ نەچوویت بۆ گوادولوپ، قەول نەبوو بچیتە گوادولوپ؟) (کورپ ترسام لەوهی رینگای گەرانەوهم لی ون بیت. ئەوهی کە لەناو میتروکانی پاریس بینیم بەس بوو.) مەولوود لەو رۆژانە وەکو دێوانە وابوو، عەشقی فاتیمە تەواو لە کەللەمی دابوو بەتایبەتی کاتیک گومانی ئەوهی دەکرد کە فاتیمە بۆتە دۆستی عەلی لیبی. بەتورپیهوه دەبوت: کورپ عەلی بەدوووه. نامەمی دکتۆرا لە بارەمی فەلسەفەوه ئامادە دەکات، بەلام هیشتا ئینتیمای بۆ عەشیرەتەکەمی زیاترە وەک بۆ کورپی فەیلەسووفان. هەروەها ئەوهشی وت: (باشە عەلی تۆ لەکوئی، بورودۆن لە کوئی، ئەویکی ئەنارشیست و تۆی قەبەلی). بەلام مەولوود نەچوووه گوادولوپ و گەراپەوه بیژەنسۆن و یەک دوو هەفتە خەریکی ئەوه بوو لیبی خۆی لە لیبی فاتیمە جیاکاتەوه، چونکە دەبوت: (هەست دەکەم لیبی ئەوه بەسەر لیبیەوه).

مەولوود تەقەموسمی شەخسییەتی فاتیمەمی کردبوو، لەشی خۆی لە هی ئەو جودا نەدەکردهوه. ئەمە ترازان و هەلئەشانەوهی زاتی مولوود بوو. مەولوود وەکو هەموو زەررەیهکی دیکە، لە گەردووندا بەبی (من) دەژیا. کاتیک دەستی بەدەم و لیبی خۆی دەبرد، هەستی دەکرد دەست لە دەم و لیبی فاتیمە دەدات. هەمیشەش دەبوت (من کورپەزای عومەر موحوشم. دایە دەمەوی لیت دوورکەومەوه).

ماوهیهکی زۆر نەگەراپەوه سان قییت، نەچوووه لای دایکی، بۆ ئەوهی منە هەلئەشاوهکەمی خۆی دروست کاتەوه.

مەولوود خەریکی قسەکردن بوو لە گەڵ زەکی. مەولوود زۆ حەزی دەکرد لە گەڵ بیگانەکانا قسە بکات. لەناو ئەواندا بەشیکی ون بووی خۆی دەدۆزییەوه، ئیتەر ئەو کەسە کورد بوایە

یا تورک، بهر بهری بوابه یا عاره ب.

تهوقه مان کرد و دهم ناراسته می مه ولود کرد:

- ئیستا خه ریکی چیت مه ولود؟

ئهویش پی دهچو له نهخوشیه که ی فاتیمه چاک بوو بیته وه.

- له تاقیکردنه وهی کاپیس دهچووم. ئیستا ماموستام له نامادهی تهکنیکی. بهلام دهروم بو باشوور. دهمه وی له حهوزی ناوه راست نزیک بیمه وه. من بهچکه ی ئه ویم. من له سی توخم دروست کراوم: هه تاو و ئاو و با. ئه م سی توخمه سه ره کییه ی دهوری حهوزی ناوه راست.

بهلام ئاگری له بیرده چوه وه که هه موو کیانی داگیر کردبوو.

زه کیش گالته ی بهم ئه نتیلیکتوتله دههات و پی دهکهنی و دهیوت:

- کوره برۆ کچه بهر بهریکی چیاکانی لای خوتان بیته، بهرونی زهیتون گوره کرابیت و کچیکی حه لاله زاده بیت. هه وه کو خوم.

کچی ئاپوی خوم هینا، هی گوندی خومانه. بهرفیکت!

مه ولودیش بهلچ خوارکردنه وه وه دهیوت:

- ناجیح نییه دهزانی بو من، کچیکی باش ئه وه یه که به ته واوی له دایکم دوور خاته وه. گرینگ نییه، عاره ب بیت، بهر بهری بیت یا فه ره نس. بهلام به یه ک مه رج مه غریبی نه بیت.

زه کی به واقورمانیکه وه:

- باشه بو مه غریبان چیبانه پسمام؟

- محه مه دی برام له جه هه ننه مدا ده ژیت. ژنه که ی مه غریبییه، به ته واوی رایکیشتوه ته لای دایک و خزم و که سی دایکی کچه که.

محه مه د شه خسییه تی خوی به ته واوی ون کردوه، ژنی مه غریبی پیاو ده خه سینن. دایکم هه میسه ده لئ، محه مه ده که م گوراه، کوره که ی من کوره که ی جارن نییه. خوزگه کو تیرایم دادههات و حه مه که ی خوم قه د وا نه ده بینی.

ده دهقه یه ک له گه لیانا راوه ستام و و خواحافیزیم لی کردن. له گه ل خواحافیزیدا مه ولود

پی و تم:

- له م یه ک دوو روژه دیم سه ریکت لی ده ده م.

کاتی سه رنجم دا ئه نگووستیله که ی ون کردوه، غه میکی ته نک، بهلام قورس گیانی ته نی. (راست دهکات، ده بی ونی کردب، یا به ئه نقه ست فرپی داوه و بو ئه وه ی ئیتر بیر له من نه کاته وه. باشه ئه گه ر ونی کردبیت، ئه مه که مه ته رخه می نییه. که مه ته رخه می یانی چی!!)

ئا له و له حزه یه، منیش حه زم ده کرد ئه نگووستیله که م ون کردبایه، هه ستم کرد له سه ر په نجهم قورسه و له شی گران کردووم. هه ستم به دلته زینیک کرد. سه ره تابه کی قورس دهستی پیکرد.

پی دهچو ناتالی دلی خوش بیت، به بی دهنگی به پتیلیکانه کانا هاتینه خواره وه. دوو رتگا هه بوو بو ئه وه ی له شه قامه که به پرینه وه: یه که میان به ژیر زه مینا تیده پیری، ئه وه ی دیکه شی به ته نیش باخچه باز نه یه که دا. ئیمه به ژیر زه مینه که دا به ره و ویتسگه ی پاسه که چوین. به دوو جاده دا په پرینه وه تا که وتینه سه ر شه قامی گشتی. که پری پاسیک به رام بهر به کوشکیکی خنجیلانه، تاقه خانووی شه نگ بو له و گه ره که. پی دهچو له بیست و سییه کانی سه ده ی رابردو دروست کرابیت. باخچه یه کی جوانی هه بوو، دره خته کانیش به ته مه ن دیار بوون. بورجیکی تاییه تیشی هه بوو، به بورجی سه ده کانی ناوه ندی ده کرد. قه د چراهه کم نه ده بینی داگیرسایت. کوشکیکی سه رسامکه ر دیار بوو.

له ژیر که پری چاوه روانی، له ته نیش یه کتر راوه ستاین. حه زم ده کرد ئه و شتیک بلت، حه زم ده کرد گویم له ئینتیباعی بیت. هیچی نه دهوت و سهیری به رام بهری خوی ده کرد، واته سهیری کوشکه که ی به رام بهر و سهیری باله خانه ی ویتسگه که ی ده کرد که ئه ریشته کتووریکی زور تاییه تیش نه بوو. ورده ورده هه ندی له موسافیره کان دههاتنه ژیر که پری پاسه که و چاوه روانیان ده کرد. پاس دههات و موسافیر داده به زین و موسافیر سوار ده بوون. هه نده ی نه برد پاسه که ی ئیمه ش هات. و تم:

- سواری ئه م پاسه ده بین.

- ژماره چوار.

سواربووين. كه مئى باسى گه ره كى پلانوازم بۆى كرد و به كورتيش باسى به شى ناوخۆم بۆى كرد. له ناو پاسه كه شوئى دانىشتنيش هه بوو، به لّام هه به پتوه راوه ستاين. جار به جارئ سه يرى دهره وهى ده كرد. ئاورئىكى لئى دامه وه و وتى:

- كه واته له گه ل قوتابى ديكه دا ده ژيت؟

- ئه پارتمانه كه ئىمه هى چوار كه سيبه، واته له گه ل سئى قوتابى ديكه ده ژيم، به كئىكيان ئىتنامى و دووه ميانيش چينى و سيبه ميان خه لكى لىبريايه، ناوى جۆنه. ده زانى له ۱۹۹۰، ولاته كه يان له شه رى ناوخۆ دايه. جۆن خه لكى مۆنرؤقيايه. پئى ده جئى نه شگه پئته وه ولاته كه ئى.

- سوودبه خشه.

- له راستيدا، ده زانى من قه د بىرم نه ده كرده وه كه ده ست به خوئندنى هونه ر بكه م و بيمه بيزه نسۆن و له شه قامى شامپانيا بژيم.

- سه يره! بۆجى ناوى شامپانيايه.

- له وه گه ره كه ئى من ده ژيم، هه ر شه قامه و ناوى شارئىك يا ناوچه يه كى فه ره نساي هه يه. شامپانيا پئيش ئه وهى ناوى خواردنه وه به كى فه ره نسى بيت، ناوى ناوچه يه كه له فه ره نسا كه به ترئيه كى تايبه ت ناويانگى ده ركردوه كه شامپانياى لئى دروست ده كه ن. هه ر وه كو كۆنباك، ناوى خواردنه وه به كى ديكه يه و له هه مان كاتيش ناوى ناوچه يه كيشه. به لّام توخوا كئى ده زانى كۆنباك ناوى ناوچه يه كه؟

- لئيت داوه. له شه قامى شامپانيا ده ژيت.

- راسته به لّام من چه زم زباتر له شه رابى سوورى بۆردؤيه.

ناتالى پئىكه ئى:

- من چه زم له شامپانيايه.

ئا به م شئيه يه قسه مان ده كرد تا گه يشتينه پلانواز، له پاسه كه دابه زين و هه ر به كسه ر ده ستىم بۆ په نجه ره كه ئى سه ره وه درئىژ كرد و وتم ئه وه ش ژووره كه ئى منه. له جاده كه په رينه وه و ده رگا كه ئى خواره وه م كرده وه و به په يژه كانا سه ركه وتين:

- له دوا نهۆم ده ژيم.

به زه رده خه نه يه كه وه:

پيازه يه كى باشيشه!

- ده زانى به ئه نقه ست ئه م باله خانانه چوار نهۆم، چونكه ئه گه ر پئنج بوونايه، ئه وه ده بوايه ئه سه نسۆر دانئىن. به م شئيه يه كه متر ته كلئفى كردوه.

ناتالى به پئىكه نينه وه وتى:

- ئاى كه پئيتالست!

گه يشتينه نهۆمى چواره م.

- ئه مه ش ئه پارتمانه كه مانه.

ده رگا كه م كرده وه و مه تبه غه كه به ده ستى لاي راست بوو، جۆن و تيه ا خه ربكى چيشت لئىنان بوون. سلاومان كرد و ناتاليم پئيشكه ش كردن. جۆن به زؤلئيبه كه وه سه يرى كردم وتى:

- خانم بۆ شه قامى شامپانيا به خيتر بيت، ئئوه نه ناسراو نين له لامان.

ناتاليش ده ستى ته و قه ئى بۆ ره وانه كرد و به زه رده خه نه يه كه وه وتى:

- سوپاس.

تياهاش، ئه وئيش هه ر له مه تبه غه كه بوو، خه ربكى شووشتنى قاپوقاچاغه كانى بوو، ده ستى به خاولئيبه ك سربيه وه و زؤر به ئه ده ب و رئىزى رۆژه لائى دووره وه ده ستى ته و قه ئى بۆ درئىژ كرد و وتى:

- به خيتر بين و پئىخۆش حالم به ناسيننان.

به ناتاليم وت:

- تيه ا، مامۆستاي زمانى فه ره نسيبه و له وه ته ئى لئيره شه خه ربكه ئىتناميم فير ده كات. زمانئىكى زؤر سه رنج راکئيش و تايبه ته. ده زانى زمانئىكى مۆنؤسيلا به!

- مۆنؤسيلاب!

- ئا ئا هه ر وشه يه ك ته نها يه ك پرگه ئى هه يه و به س. وه كو تئى، تا، تو، توو، تين، تان، هه ر پرگه يه ك واتايه كى هه يه و هئىچ په يوه نديشيان به يه كه وه نئيبه!

- خۆ مانا کانیان دەزانی؟

- ئا ئا، نووسیومە، وا له دهفته ره کهم دایه. دهته وئ ژووره کهم ببینی؟

جوئیش به هیتواشی پیتی وتم:

- ههر ئیستا دیت، کوره ههر ئیستا دین. مه دامزیمسیبو.

تیگه یشتیم مه به سستی کئی بوو. ئاههنگی ته عاروف دهست پئ دهکات. قه بیله کهی جوئن
ئهم ئیواره یه داوه تن.

دهرگای ژووره کهم کردهوه و ناتالی وتی:

- کئی دیت؟

منیش دهستم بۆ ناو ژووره کهم دریژ کرد وتم:

- ئهمهش قه سرده کهی منه.

ناتالی ههر به پیتوه سهیری ژووره کهمی دهکرد. په نجه ره کهی کردهوه، ورده ورده ته می
ئیواره له شه قامی شامپانیا کۆده بوونهوه.

- بیزه نسۆن شارپکی جوانه؟

- ئهم ئیواره یه پیاسه یه که دهکین، شهوی بیزه نسۆن ببینه؛ به یانیش پیاسه یه که دیکه
دهکین، بهرژیش ده ببینین. ناوچه یه که کۆنه، پیتی ده لئین (فرانش کۆنتنی)، دهزانی
یانی چی؟

- هه لبه ته وشه به کی کۆنه؟

- فه ره نسی کۆنه. فرانش واته ئازاد و کۆنتیش به واتای ناوچه یا شار دیت. واته
شاری ئازاد، واته شاره زاد.

- له دهستی کئی ئازاد کراوه.

- تا سه دهی شانزهم ئهم شاره له ژیر دهستی مهملکه تی ئیسپانیا بووه.

- ئمممم.

- شاره زاد شتیکت ده خاته وه یاد؟

- دهته وئ چ بلتیت، بیزه نسۆنیش به غدا یه و تۆش شاره یاری؟ چیرۆکی رۆمانسی و

رۆمانتیکه کهی ژنیقت دیته وه یاد؟

که می به ته ریقییه وه پیکه نیم.

- شتیکت ده خۆتیه وه؟ سه لاجه ی قوتابیانیش ته نها ههر بیسی و ئاوی پرته قال و
هه ندی جاریش بیره ی تیا یه، ئه گه ریش هه ز ده کهی چایه ک ده خۆینه وه؟

- باشتر نییه، پیاسه یه کی ناوشار بکه یین؟

- زۆر چاکه.

خه ریک بووین خۆمان ئاماده ده کرد بۆ ئه وهی بچینه ده ره وه ناتالی چوه هه مامه که،
منیش کلبله کهم به دهسته وه بوو و له پیتیش دهرگای ژووره کهم چاوه رپیم ده کرد، له زهنگ
درا. دهرگا کرایه وه له پرپیکدا گوتمان له دهنگه دهنگ و زهنا و غه لبه غه لب و پیکه نین و
دهنگی هاتنه ژووره وه و ورشه ی کراس و چه پله لیدان بوو. کامیرۆنییه کان بوون، ههر
هه موویان له سالۆنه که کۆبوونه وه، کاتیکیش ناتالی له هه مامه که دهرهات، توشی
حه په سان هات، ده بوا یه به ناویانا تپیه ری، واته به نیوه ند بۆنویه رامه و رهنگ و ورشه ی
کراسه وه تپیه ری تا بگاته لای من. دهستیم گرت و به ره وه دهرگای هه وشه هه نگاومان نا،
جوئن خه ریک بوو به خیره اتنی لئ ده کردن و چاوی به ئیمه کهوت که نیازمانه بچینه دهری،
به دهنگیکی هه راش وتی:

- ئه مانهش هاوړیمن. وهرن هاوړییان. با به به که وه ئهم ئاههنگی به خیره اتنه ساز
بکه یین. ئهم جهژنه به هاتنی خانم ناتالی ده بیته دوو جهژن و دوو ئاههنگ. هاهاهاهاها.
دهستی کرده پیکه نین. ئاههنگی به خیره اتنی ئهو سازادانه ی کامیرۆن و به خیره اتنی
سازاده ی ژنیقیشه.

ناتالی سهیری منی کرد، وهکو ئه وهی سه ر له هه یچ دهرنه کات. بروای نه ده کرد ئهم کیژه
جوانانه ببینی، هه موویان به کراسی ئالاو والاوه، میزه ری رهنگین، له قوماشی به هادار،
شالی فراوانی ئاوریشم نیوهی شانوپیلیانی داپۆشیبوو. کاتیکیش ده جولانه وه ورشه ی ئهو
قوماشه نایابانه له یه کتر ده خزین و چرووسکه ی لپوه ده هات. بۆنی عه تری کیشوه ری
گه رمیش به ناو سالۆنه که یا په رشوبلاوده بووه. یه کیکیان له هه موویان بالا به رزتر و
شه نگتر و به دهنگیکی ساف و بی گری قسه ی ده کرد و به چاوه ره شه قه ترانییه
گه وره کانیه وه سهیری ئیمه و ئه وانی دیکه ی ده کرد. میزه ریکی نارنجی تیری له سه ر

نابوو، پيشالنه کانی له پشتهوه هندی له ملی داپوشیبوو، یهک دوو تیلی رهنګ زهرديش له ناو میزهره نارنجییه که یهوه دهرهاتببون، دهتوت کلپه یه که و له تهوقی سه ریبه وه بهرز ده بیته وه؛ سوخمه یه کی تهنگی شینی ناسمانیشی له بهر بوو، په راویزه کانی به داوی زپین دوورا بوون، راست و چهپ تیکه له کتیش کرابوون، قوچچه ورده کانی به قوماشیتیکی شینی توختر دور درواوو، دوو پز به رامبه به یهک، تلیشی له سینهی دهرکه وتبوو: رهنګی قاوه به شیره وه. تهواویی جوانی ژنیک لهو فزا تهنگه کوپوه وه. کراسه کهش تا بهره و خوارتر ده جوو، فراوان و فش ده بووه، رهنګی خوماری هه بوو، له ناو ریشمیکی ده گمن دروست کرابوو. له ناوهندی سالونه که پراوه ستا بوو و دهسته خوشکه کانیسی له دوری کوپوبوونه وه و به ئیعجاب هه سهریان ده کرد. دوو چاوی فراوان و روون، دوو لیبوی تهستوو و حه شیری، لووتیک که موکه یهک شوژر، شه هوانی، میزاجی ده دایه نهو لیبو ته پانه ی که رهنګی تیریان هه بوو، خالیک ده که ویتته ژیر لیبوی، خالیک تا بلتی رهش، که می کالی ده دایه پیسته ره شه که ی، پیستیکی بی گهردی هه بوو، هه له پیستی میوی مانغا ده جوو. پی ده جوو هه نه و بیت شازاده ی شازاده کان.

جۆن خه ربک بوو ئیمه ی گل ده دایه وه، قوتابییه قیتنامییه که شی نارد بو نه وه ی له نه پارتمانه کانی به رامبه ر و نه وه ی خواره وه، نه سه که میبل کو کاته وه، چونکه نه وه ی هه بوو به شی نهو هه موو که سه ی نه ده کرد. نه سه که میبله کان، به لاکیشی له سالونه که دانران و میزه کهش که له ناوه ند داندراوو، خرایه پال په نجه ره که و به سفره یه کی سپی کاغه زین دایانپوشی، شه ربه ت و بیره و شه راب و قوڈکا و جین و ویسکی له سه ر دانرا، هه روه ها که نه په ی جوړاو جوړ (جوړه سه موونیکی چوارگوشه و سیگوشه ی بچوکن، خواردنی تاییه تی هه مه چه شنه ی ده خرینه سه ر) له سه ر هندیکی کافیار و ماسییه سووره ی دهریای باکور، له سه ر هندیکیس مایونوز و نیو هیلکه کولای که رت بوو و ورده په نیریشی خرابوه سه ر، دانراوو. هه موو زور به جوانی و نه ندازیاری رازاندراوو نه وه. له نیوان که نه په کانیس له ناو قاپی پلاستیکی، فستق و بادهم و گهغه شامی برژاو و جوړه ها پسکیستی شوژی چه شنی چیلکه له نیوان شووشه کان داندراووون. ورده ورده که چه عازبه کان ده جوونه سه ر نه سه که میبلتیک و خانمانه داده نیشتن. ئیمه ش گه یشتووینه بهر دهرگا و خه ربکی رویشتن بووین، جۆن گه یشتوو هه نه نیشتمان زور به هیز پیلی گرم و سه یری هه ر دوو کمانی کرد و وتی:

- به گیانی پاکی دارستانه کانی نه فریقیا نابیت برۆن.
 نه م رسته یه له زاکیره هه ره قووله کانی جونه وه هاته دهری. رسته یه کی شاعیری بوو، به لام پیش شاعیریش بیت، نه نیمی بوو.
 رسته یه که بوو، روچی ده خسته بهر گزوغیا و دار و به رده وه. پاشان به زمانیتیکی دیکه، تکای لی کردین:

- به بی هیچ پروتوکولی، فهرموون له گه لمان دانیشن و شتیک بخونه وه.
 منیش سه یری میوانه که ی خوم کرد و پیتم وت:
 - چ ده لیتی؟ دانیشین یا ده ته وی برۆین؟
 - حه ز ده که ی با هندیکی دانیشین.
 تا هیزی تیابوو، جۆن هه ر دوو ناو له پی به یهک دادا و، وتی:
 - به خیرین. هه ر هه موو به خیرها تن. ئیمشه و ئاهه نگی ئاهه نکه کانه.

ده دوانزه کچ ده بوون و قوتابییه قیتنامییه کهش نه یددزانی له کوئی دانیشی و له کویش به پیته بوه ستیت. نه یددزانی له چ سووچی جیبی خزی بکاته وه. دوو قوتابی نه فریقیش له گه ل کچه کان هاتبوون. نه وان له په ره وه، به یه که وه دانیشتبوون. جار نا جار ده ستیان به پیته نین ده کرد، به تاییه ت کاتیک جۆن رسته ی فهره نسی و ئینگلیزی تیکه ل ده کرد.

جۆن خوئی شه ربه تی ده به خشیه وه. په رداخی پلاستیکی پر شه ربه تی ده دایه نهو که چه جوانانه. پاشان هندی جینی تیکه لی ئاوی پرته قال کرد و هینای بو ئیمه، به کیکی دایه ده ست ناتالی و نه وی تریشی دایه من و وتی:
 - نه مه جین و ئاوی پرته قاله. نوشتان بیت.

پاشان دهستی نایه سه ر دوگمه ی ته سجیله که و شریتیکی بوب مارلی خسته سه ر. ناتالیس سه یری نهو که چانه ی ده کرد که ته مه نییان له نیو بیست و بیست و پینج سال ده بوو، به لام لهو جلویه رگه فش و رهنگا وره نگانه به خانمی پیگه یشتوو ده جوون، به پرونیسه وه سه یری به کتریان ده کرد، به بوپریسه وه قسه یان ده کرد. هه مووشیان به فهره نسییه کی زور ره وان قسه یان ده کرد، زور جار له فهره نسییه کان جوانتر قسه یان ده کرد. نه م کیژانه، له راستیدا ژن بوون، زور له خو رازی بوون. نه وه ی زیاتر سه رنجی منی

دابوو دهنگیان بوو: زۆر ساف و بی گری. سهره‌رای ئه‌وه‌ی حه‌رفی (r) یا به (r) ته‌له‌فوز ده‌کرد، نه‌ک وه‌کو فه‌ره‌نسییه‌کان که به (غ) ته‌له‌فوزی ده‌کن، نه‌ک ته‌نها هه‌ر نه‌شاز نه‌بوو، به‌لکو نه‌غمه‌یه‌کی شیرینی ده‌دایه‌ زمانی فه‌ره‌نسی و ده‌بخسته‌ گۆزانییه‌وه. به‌تایبه‌ت کاتیک وشه‌یه‌کی له‌بیرچوه‌وه ده‌وترا و ده‌کرایه‌ رسته‌یه‌کی زۆر ئاسییه‌وه، هه‌نده‌ی دیکه‌ زمانی فه‌ره‌نسی خۆش ده‌کرد. له‌ راستیدا، ئه‌وان زمانی فه‌ره‌نسییان له‌ بێژنگ ده‌دا و ده‌یانوته‌وه، سیه‌ریان ده‌دای. هه‌ندێ سهرنجم ده‌دا و هه‌ستم ده‌کرد زمانی فه‌ره‌نسی له‌ جۆگه‌له‌ی دارستانه‌کان هه‌لده‌کێشن و کاتیک حه‌رفیک ده‌وترا و ئاوێکی سازگاری لێوه‌ داده‌چۆری، هه‌ر حه‌رفیک به‌شیه‌ر بارگای ده‌بوو، ده‌بووه‌ نه‌غمه‌ و ئاوازیکی پاراوی لێ ده‌تکا.

چرای سالۆنه‌که‌ کوژابوووه، ده‌یه‌ها مۆم داگیرسابوون، ئه‌و مۆمه‌ بۆنخۆشانه‌ی که له‌گه‌ڵ توانه‌وه‌یاندا بۆن و به‌رامه‌یه‌کی تایبه‌تی ده‌به‌خشییه‌وه. مۆمی په‌نگاوه‌رنگ بوون. کاتیک کچیکیشیان هه‌لده‌ستا و بۆ ئه‌وه‌ی په‌رداخ‌ شهربه‌ت یا بیره‌یه‌ بێنێ، له‌ پێگای چرای مۆمه‌کانه‌وه، هه‌یکه‌لیکی سیه‌ری به‌هه‌یه‌ت له‌ قه‌د دیواره‌که‌ی پشته‌وه‌ دروست ده‌بوون. ورده‌ ورده‌ جین و بیره‌ ئاو و هه‌واکه‌ی ساز ده‌دا، ده‌نگی گری و که‌رخه‌که‌ی بۆب مارلی، تیشکی مۆمه‌کان و روخساره‌ په‌شه‌کانی ئه‌و ژنه‌ جوانانه‌ که هه‌ندێ جار تیشکی مۆمه‌که‌ لایه‌کیانی داده‌گیرساند، تاریکی و په‌شیی و تیشکی نارنجی تیکه‌ڵ ده‌بوون. ورشه‌ی ئه‌و جلویه‌رگانه‌ی که له‌ خه‌زی ئه‌سلی دروست کرابوون، ده‌توت ورشه‌ی دره‌خته‌ ئیستواییه‌کانه‌ و له‌ په‌نجه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ شه‌وه، ته‌می گه‌ره‌کی پلانووز تا ده‌هات ئه‌ستووور تر ده‌بوو، ده‌توت شه‌و خه‌ریکه‌ دروست ده‌بیت، شه‌ویکی تایبه‌ت. ئه‌و چه‌ند دره‌خته‌ی که له‌ باخچه‌که‌ی ده‌ره‌وه‌ش بوون، ئه‌و که‌مه‌ گه‌لایانه‌ی که به‌سه‌ر لقه‌کانه‌وه‌ ماپوونه‌وه، له‌گه‌ڵ چله‌ پروتاوه‌کان هه‌ندیکیان له‌ناو ته‌مه‌که‌ توابوونه‌وه‌ هه‌ندیکیشیان نووکه‌کانیان دیار بوو، به‌رده‌وامییه‌کی ئه‌و که‌شه‌ بوون، که ورده‌ ورده‌ له‌ سالۆنه‌که‌ی ئیمه‌ دروست ده‌بوو. ده‌ره‌وه‌ سهره‌پای سه‌رما، ده‌توت به‌رده‌وامییه‌کی سروشتی گه‌رماکه‌ی ژوووه‌وه. نه‌مه‌دزانی چۆن، له‌ هه‌ندێ ئیواره‌ی تایبه‌تی وا دا، هه‌موو به‌رجه‌سته‌یه‌ک ژیانی ده‌چیته‌ به‌ر، هه‌موو مادده‌یه‌ک سوزه‌ی تی ده‌چی و هه‌موو توخمیک ده‌که‌وێته‌ جووله‌ و ئاو و هه‌وای سیه‌ریکه‌ خه‌ریکه‌ ده‌زی و دنیا بۆ چه‌ند ساتیک ده‌بووژێتیته‌وه‌ و رۆحی سهره‌تایی ده‌چیته‌وه‌ به‌ر ژیان. ئۆخژنیکی سه‌یری ده‌به‌خشییه‌ من، بۆیه‌ هه‌ندێ جار نغرو ده‌بوومه‌ نیو پامانیکی ساده‌وه، له‌ هیچ فه‌لسه‌فه‌یه‌کیشه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی وه‌رنه‌ده‌گرت. به‌ساده‌یی هه‌ستم ده‌کرد،

دنیا ئیمرو له‌ دایک ده‌بێ.

چۆن هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ و چوو داوه‌تی ئیزاییلی کرد بۆ ئه‌وه‌ پیکرا سه‌ما بکه‌ن. ئه‌ویش به‌نازیکی تایبه‌ته‌وه‌ هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ، سه‌یریکی ده‌سته‌خوشکه‌کانی کرد و چاویکی له‌ یه‌کیکیان داچووکاند و لێویکی قورچان و هه‌ردووک چوونه‌ ناوه‌ندی سالۆنه‌که‌ و ده‌ستی یه‌کتریان گرت و سه‌مایه‌کی سلۆیان کرد. له‌سه‌ر ریتمیکی هیواش، له‌ پشته‌وه‌ش له‌ ته‌سجیله‌وه‌، ده‌نگی تام تام، ته‌پلی کیشوه‌ری ئه‌فریقا به‌رز ده‌بووه. ریتمیکی هیواش بوو، به‌لام بانگه‌شه‌ی جموجۆلیکی تایبه‌تی ده‌کرد. پیکرا هه‌ردووک ده‌خوولانه‌وه‌ چۆن وه‌کو له‌ خۆیایی، سه‌یری بنمیچی ده‌کرد و ده‌یویست به‌ناسته‌م بۆنی ئه‌و عه‌تره‌ بکات، که‌ شازاده‌که‌ی کامیرون پڕژاندبوویه‌ سه‌ر کراس و بنملی و تک تک ده‌رژایه‌ خواره‌وه. له‌ میزه‌ره‌ نارنجییه‌که‌شیه‌وه‌ هه‌ندێ گولینگ شوپووبوونه‌وه. چۆن چاوه‌کانی داده‌خست و بۆنی ده‌کرد و پاشان هه‌ردوو ده‌ستی بۆ که‌مه‌ری برد وه‌کو شه‌پۆلی ده‌ریا خۆی ده‌کیشایه‌ ئه‌م لاوه‌ ئه‌و لای ئه‌و جه‌سته‌ گه‌رمه‌ی که هه‌شتا گه‌رمایی ولاتی کامیرونی تیا بوو. ئه‌ویش له‌سه‌ر ئیقاعیکی تر ده‌یویست چۆن به‌ره‌ ئاواز و میلوودییه‌کی دیکه‌ راپیچی. شربتیکی دیکه‌یان خستبووه‌ سه‌ر ته‌سجیله‌که‌، ئه‌مجاره‌یان ته‌نها گۆتمان له‌ ده‌نگی ته‌پل و ده‌هۆل ده‌بوو، له‌سه‌ر ریتمیکی خیراتر، تا ده‌هاتیش خیراتر ده‌بوو. هه‌ستم به‌ده‌یان، به‌لکو سه‌دان پێخواس ده‌کرد، له‌ ده‌وری ناگریکی جۆشدراو، ده‌مامکیان له‌سه‌ر روخساره‌ و گۆزانی ده‌لێن و که‌شیکی ئه‌فسووناوی دروست ده‌کن، ده‌نگه‌کان رۆ ده‌چنه‌ قوولایی دارستانه‌کان و جارێکی دیکه‌ش گۆتمان له‌ زایه‌له‌ی ده‌نگه‌کان ده‌بیته‌وه، ئه‌م زایه‌لانه‌ تیر و ته‌سه‌لی ئه‌فسوون و جارێکی دیکه‌ ده‌گه‌رێته‌وه، به‌لام به‌جیاوازی ده‌گه‌رێته‌وه. سه‌مای سلۆ بوو به‌کو سه‌ما.

کچیکیان داوه‌تی قوتاییه‌ قیتنامییه‌که‌ی کرد، ئه‌ویشیان هه‌ر به‌زۆر هه‌تایانه‌ ناو جه‌رگه‌ی سالۆنه‌که‌وه. نه‌یده‌زانی سه‌مای ئه‌فریقای بکات، هه‌ندێ خۆی راوه‌شاند، به‌لام پیتی ده‌چوو، بیه‌وی بگه‌رێته‌وه‌ شوپنه‌که‌ی خۆی. دوو قوتاییه‌ ئه‌فریقاییه‌که‌ هه‌لسان، هه‌ر یه‌که‌ و ده‌ستی کچیکێ گرت و خۆیان نووسانده‌ له‌شیاانه‌وه‌ و ده‌ستیان به‌سه‌ما کرد. چۆن ئاویری له‌ من و ناتالی دایه‌وه‌ و به‌ده‌م و لووت ئیشاره‌تیکی زۆر تایبه‌تی کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ی پیمان بلتی (وه‌رنه‌ ناو سه‌ماوه، چیه‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌ لاتره‌یکیه‌ بن!)

منیش به‌ناتالیم وت ، ده‌ته‌وی هه‌ندێ سه‌ما بکه‌ین، ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا وتی: (حه‌ز

دەكەم بچین پیاسەیهکی شارەکه بکهین).

وتم (با هەندێکی دیکە دانیشین، ئینجا پیاسەیهکی دەرەو دەکەین). نەمزانی بۆچی ناتالی حەزی نەکرد لەوئێ بێنیتەوه. ئەم ئیوارەیه چ بۆ من چ بۆ ئەو تاییەت بوو، سەرەرای ئەوێ هەردوو کمانیش ئاھەنگ و جەژنی ئەفریقایمان بینیوو، بەلام ئاھەنگی وا عەفەوی و هی خەلکانییک هەر دوینی پێیان ناوەتە سەر خاکی فەرەنسا و هیتشتا گەرموگۆری و شەھووتی دنیای ئەوییان پێوێه، دیاردەیهک و دیارییهکی دەگمەن بوو. ئەم ئاھەنگە لە پێناوی سەیرکردن نەبوو، سەپتیکتاکل نەبوو، ئەمە ئاھەنگییک تاییەتی جۆنە، ئاھەنگە بۆ ئەوێ خۆت پۆلی تیا بیینی، کەس نەھاتوو بۆ ئەوێ سەیری ئەوێتر بکات، هەموو هاتوون بەشدار بن، هەر بۆیە، هەموو سنوور و رێگر و بەرەستەکان دەشکینن، ئەمەش لە پێناوی پێشکەشکردنی لەزەتیکی کاتیی بوو بۆ لەش. جۆن لەم ئاھەنگانەدا، هەموو سالتیک زۆر لێزانانە، یەكەم میوێ وەرزی عیشق و خۆشەوێستی لێ دەکردهوه. ئاھەنگی وا بەھیچ جۆری دەستکردی پێوێ دیار نییە، راستە لە شوێنییک و سالتونیکی مۆتەوازبەیی بەشی ناوخۆ دەکریت، بەلام پاراوی ئەم ئاھەنگە گەلێ لەو ئاھەنگانە بەچیتر و بەزەوقتر بوو کە بەئەنقەست دەیانەوێ کۆلتوور و مۆسیقای ئیگزۆتیکی ئەفریقای پێشکەشی فەرەنسییەکان بکەن. لە هەمووشی خۆشتر ئەو بوو، کە ئیمە هەموو بێگانە بووین. ناتالیش، هەرچەند فەرەنسی زۆر بەباشی دەزانی، سەرەرای ئەوێ خۆی ئەلمانیزمان و بوو، هەرەھا لە ولاتیکی دیکەوه هاتبوو، ئەویش وەکو ئیمە بێگانە بوو، رەنگبێ لە هەموومانیش بێگانەتر ئەو بووبیت!

حەزم دەکرد ناتالیش هەلسیئە سەر پێ و بەو جلۆبەرگە رەشە جوانەیهوه، بەو لەش و لارە باربیکەیهوه، بەو قژە بلێسییەوه، دەستەکانی بۆ بنمیچی سالتۆنەکه بەرز کاتەوه و نووکی پیتلاوه و رەدەیلەکانی بچەقینیئە سەر مۆکیئە پلاستیکییەکه و بالییهکی ناسکمان پێشکەش کات. یا ئەوێتا بیر و بیرکردنەوهکانی بۆ چەند لەحەزیهک لە عەقل و شعوری دامالێ و رەشیی جلۆبەرگەکهی تیکەلێ تیشکە تاریکەکانی مۆمەکان بکات و لەگەڵ ریتمی سەرەتاییانە هەلپەریت و بانگی منیش بکات بۆ ئەوێ و رەدە خۆ نغزۆ کەمە ناو ئەو ئاھەنگ و سەما نوێیانەکی پێوێست ناکات کۆد و دەستوورەکانی فێر بین. یاسا و دەستووری ئەم سەمایانە تەنها هەر جەستە خۆی لەکاتی خۆیدا دەیانئافریتی، سەمای لەشە لەگەڵ ریتمی تام تام. جۆرە ناویئە بوونی لەش و مۆسیقایە. خۆ ناتالی، بەباشی

دەیتوانی لەم رۆهوه تیۆری خۆیم پێ بلێت. بەلام سەیری دەکرد و بەس. منیش جار بەجار سەیری چاوەکانیم دەکرد، سەیری رۆخساریم دەکرد، سەیری لەشیم دەکرد، نیگای تیکەلێ ئەو تاریکییە دەبوو، تیشکی مۆمەکەش جلە رەشەکانی کال دەکردهوه، بەلام نەمدەزانی بیر لە چی دەکاتەوه و چۆن لەم ئاھەنگە کتوپرە تی دەگات. نەمدەزانی ئایا پێی خۆشە یا نە، دەبیزویتی یا نە! ئایا دەبەوێ بچینە دەرەو لە پێناوی ئەوێ بەیهکەوه بین، یا چیتر و ئاھەنگ و لەزەت بیینی زیاد لە پێوێست، خەمۆکی و غەمباری دەکات. پێ دەچوو، ناتالی تا سنووریکی دیاریکراو، دیاریکراو و بەس حەز لە لەزەت و خۆشی بکات، پێ دەچوو کاتیک پال بەلەزەتەوه دەنێن تا سنووری توانەوه لەناو شەھووت و خۆشی و لەزەت، هەست بەگوناھ لە بیرەو ریبە قوولەکانی ببووزینیئەوه. پروام بەمە نەدەکرد، چونکە هەرگیز ناتالی، باسی ئایینی لە لا نەکردم، هەرگیز هەستەم بەوه نەکرد کە هەستکردن بەگوناھی یەكەم، لە ناواخی شعوری ناتالی هەبووبیت. بەلام ئایا من پۆچووبومە ناو هەست و نەستە هەرە شاراوهکانی ئەو شازادە سیاپۆشە؟

ئەویک حەزی لە مۆسیقا بوو، حەزی لە کەلتووری دنیای دیکەش هەبوو؛ سەفەرە بۆ نیپال لەبەرئەوه نەبوو، لە نزیکەوه کۆلتوور و نەریت و شیوێ ژیان و ژینگە هیتران بیینی! باشە لەبەرچی نایەوێ، بۆچی چەند ساتیک، بۆ چەند ساتیک و بەس، ئیمەش، هەردوو کمان هەلسینە سەر پێ و خۆمان بنووسینیئە قەد یەکتری و بخوولینیئەوه. منیش هەر دوو دەستم لە کەمەرە باربیکەکی بئالینم و سکی بنووسینیئە قەد سکم و بۆنی ملی بکەم، بۆنی ئەو گەندەمووانە بکەم کە دەتوت رەگەکانی لە میسکا و هەلکیشراون. ناو لەپم، نەخیر قامکە بیژییەکانم، ئەوانە هەمیشە دەکەونە داوی لەزەتی جەھەننەمی، و رەدە و رەدە بساومە بناگوێ و بەنووکی پەنجەکانم، حەسرەتی گەندەمووکان بسپرمەوه، ئاھ و نالەئێ ئەو موو تەمەن کورتانە رابالم. جاریکی دیکە، با دوا جاریش بیت، هەر قەیناکە دەستی راستم ورت دەمە ناو سەرچاوهی لەزەتییک کە سەرچاوهکی ژان و پەرکەمە، بۆ ئەوێ ئەم دەستە سیحراوییانە من، سبەینی، بەدیار ئەم لەشە هیشک هەلگەراو دەمەوه تیشک بگرن. نازانم چۆن باسی ئەو سەمایە بکەم، کە نەمانکرد.

دوو جنی ترمان خواردەوه و مالتا و ایمان لەو ئاھەنگە کرد کە نەماندەزانی کە کۆتایی دیت، بێگومانم کە ئەم ئاھەنگانە کۆتاییان نایەت، دەمەو بەیانیش کاتیک دینیئەوه، پەرداغە باغەکان لەسەر قەبرەگەوتوون، شووشەکان هەر هەموویان، یا زۆرەیی زۆربان

به تال بوونه، بونی دوکله‌لی جگه‌ره و بۆنوبه‌رامه‌ی ئه‌و هه‌موو خوارده‌وه پۆحییانه و عه‌تره تاییه‌تیانیه‌ی ولاتی کامیرۆن، به‌لکو هی هه‌موو ئه‌فریقیا تیکه‌لی یه‌کتر بوونه، بیده‌نگیه‌ک به‌سه‌ر سالۆنه‌که‌یا راشکاوه. بیده‌نگی!! نه‌خپه‌ر، ئاهه‌نگه‌که‌گواس‌تراره‌ته‌وه ژووره‌کان، جۆن له‌گه‌ل شازاده‌که‌ی خۆی دایه. هه‌ردووک، دۆشه‌که‌که‌یان هیتاوه‌ته‌وه‌وه، چونکه‌ جیتی ئه‌و دوو له‌شه‌ زله له‌سه‌ر ئه‌و قه‌ره‌وتله‌ یه‌ک نه‌فه‌ریه‌ نایه‌ته‌وه، ئه‌و دوو له‌شه‌ سیاهه، ئه‌و دوو له‌شه‌ گه‌رمه، ئه‌و دوو له‌شه‌ی شه‌و پیرۆزبایی لی‌ کردوون و ده‌میکه‌شه‌ خه‌ون به‌یه‌کتره‌وه‌ ده‌بین، وه‌کو چل و ره‌گی دره‌خته‌ ئیستواییه‌کان تیکتالان و چۆراوه‌گی ئه‌فین و عیشق و له‌زه‌تیش به‌ته‌نیشتیانه‌ چۆره‌ی دیت. دره‌ختی ئیستوایی هه‌میشه‌ هه‌ر ئاره‌قوین، له‌شی ئه‌و پووکه‌ گه‌لاپان و ئه‌ستوورانه، دلۆپه‌ شی‌ وه‌کو ده‌نکه‌ قه‌زوان له‌ سه‌ریان کۆده‌بیتته‌وه.

مۆسیقایه‌کی کزیش له‌ ته‌سجیله‌که‌وه‌ به‌رز ده‌بیتته‌وه، زۆر کز وه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌نگیک بیت له‌ ده‌روه‌ برژیتته‌ ئه‌و ژووره‌ تاربه‌ک و تنۆکه‌وه، ده‌نگیک بیت له‌ نیو ئه‌ستوورایی ته‌مه‌ چه‌رکه‌انه‌وه، له‌ دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه‌ بخزیتته‌ ژووره‌که‌ی ئه‌وانه‌وه. شازاده‌ش به‌زمانه‌ حه‌شه‌ریه‌که‌ی هه‌موو له‌شی جۆن بلیسیته‌وه، هه‌ر له‌ نووکی پتیه‌وه‌ تا ته‌وقی سه‌ر، هه‌ندێ جاریش وه‌کو دوو ئه‌لقه‌ زمانیان له‌ یه‌کتر گیر بکه‌ن و به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ بیان‌ه‌وی وه‌ک یاری و جه‌نگی زینده‌وه‌رانی ده‌ریا یه‌ک ئه‌وی تر قووت بدات. یا وه‌کو ئه‌فسانه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان بچه‌وه‌ ناو له‌شی یه‌کتر و بینه‌وه‌ ئینسانی یه‌که‌م. جۆنیش، به‌ناو له‌پ، نه‌وازش له‌گه‌ل ئه‌و جه‌سته‌ تاربه‌که‌ بکات، له‌ هه‌ر بسته‌له‌شیک گولتیکی ده‌گه‌م بکاته‌وه. ته‌نها به‌نووکی په‌نجه‌ و ناو له‌پ ئه‌و له‌شه‌ فراوانه‌ به‌سه‌ر کاته‌وه: ئیره‌ قۆرتاییه‌کانی ناوکه، سه‌رچاوه‌ی حه‌زه، ئه‌ولاتر، نیوان سمت و گژوگیا ره‌شه‌کانی موحیبه‌ت، کانگای بوورانه‌وه‌یه، ئه‌ولای تر ته‌لاره‌ گۆشته‌کانه، ترۆپکی حه‌وانه‌وه‌ن، گومه‌ته‌ نه‌رمونۆله‌کانیش به‌ره‌و به‌رزاییه‌کان ده‌رۆن و به‌بداغی ره‌حتبوونیان هه‌لگرتوه، تاکو پشته‌وه‌ی ئه‌ژنۆش، شۆربوونه‌وه‌یه، شۆربوونه‌وه‌یه به‌ره‌و هه‌لاکه‌ت، به‌ره‌و نیرفانا: ئا له‌و قۆرتاییانه‌ نه‌وازش خۆشه‌ تا پووژه‌ توره‌کان و ئیتر قووله‌قاپ و پتیه‌ناسکه‌کان و په‌نجه‌ی پتیه‌کانه‌ که‌ هه‌رس ده‌ست لیدانیکیان ته‌زوویه‌ک بۆ شه‌وور و هه‌ست ده‌نیرۆ، هه‌ر نه‌وازشیک له‌ حزووریان بلتیه‌ی حه‌زیک له‌ ته‌وقی سه‌ر ده‌کاته‌وه. ئیتر هه‌ر حه‌زه، گر ده‌گرۆ، هه‌ر له‌زه‌ته‌ و داده‌گیری و هه‌ر چۆراوه‌گی ئه‌فینه‌ و ده‌بیتته‌ چرخان...

ناتالی ده‌ستی بۆ جاننا ره‌شه‌ بچکۆله‌که‌ی برد و سه‌یریکی منی کرد، منیش سه‌یریکی جۆنم کرد و چاویکیشم له‌ ئیزابیل داگرت و پیم وت: دلخۆش بووم به‌ناسینیت و یه‌کتر ده‌بینیه‌وه. (ناتالی زۆر ئۆتۆماتیکیان جانتا که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو و پیتی ده‌چوو دالعه‌یه‌کی قوول بردبیتیه‌وه. دوا ته‌ماشای سه‌ماکه‌رانی کرد و خواحافیزی لی‌ کردن). ده‌ستیکم نایه‌ سه‌ر شانی و قه‌بیلله‌ نازه‌نینه‌که‌مان جیتیه‌شت.

نه‌مۆم به‌نه‌مۆم به‌پتیلیکانه‌کانا ده‌هاتینه‌ خواره‌وه، ورده‌ ورده‌ ده‌نگی ئاهه‌نگه‌که‌ کزتر ده‌هاته‌ به‌رگویمان. ده‌رگا که‌ی خواره‌وه‌مان کرده‌وه و ته‌میکی چر و ئه‌ستوور شه‌قامی شامپانیای داگیر کردبوو. دوو کچمان بینی، ده‌ستی یه‌کتریان گرتبوو و به‌حریکه‌ حریک له‌ شه‌قامه‌که‌ ده‌په‌رینه‌وه‌ و ده‌چوونه‌ ئه‌پارتمان‌ه‌که‌ی به‌رامبه‌ر. گه‌یشتنه‌ ته‌نیشتمان، یه‌کتیکیان هات و له‌ من نزیک بووه‌وه و داوای ئاگری لی‌ کردم.

ئه‌وی دیکه‌شیان جگه‌ریه‌کی به‌سه‌ر لی‌وه‌وه‌ بوو. چه‌رخه‌که‌م ده‌رکرد و جگه‌ره‌ی هه‌ردووکیانم داگیرساند. سوپاسیان کردین و ده‌ستیان به‌پتیه‌نینه‌ کردوه و ده‌ستی یه‌کیان گرتوه و له‌ناو ته‌مه‌ چه‌رکه‌ ون بوون.

ناتالی ته‌ماشایه‌کی منی کرد و چاوه‌ سه‌وزه‌کانی وه‌کو دوو کانگای فسفۆری وابوون چرووسکه‌بان تی‌ که‌وتبوو، حه‌زم ده‌کرد بیگرمه‌ باوه‌ش. گه‌یشتینه‌ ژیر که‌پری پاسه‌که‌. هه‌نده‌ی نه‌برد پاسه‌که‌ هات. سواریبوین. ته‌نها هه‌ر چوار پینج که‌س له‌ پاسه‌که‌دا بوون. ژنیک و پیاویک، ته‌مه‌نیان چل، چل و پینج سال‌ ده‌بوو، له‌ ته‌نیشته‌ یه‌کتر دانیشتیوون، هه‌ر دووک فوول مه‌ست بوون. پیاوه‌که‌ ریشیکی هه‌فته‌یه‌کی ده‌رچووبوو، ژنه‌که‌ش قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی مۆزی له‌به‌ر بوو. پیاوه‌که‌ ده‌ستی کردبووه‌ ملی ژنه‌که‌ و جاربه‌جار به‌چه‌یه‌ شتیکی پینج ده‌وت و ماچیکی ده‌کرد. ژنه‌که‌ش پیتی ده‌چوو زین بوویته‌ و نه‌یده‌هیتته‌ پیاوه‌که‌ ماچی کات. دوا چهند ویتستگه‌یه‌ک دابه‌زین. له‌ جاده‌که‌ش په‌رینه‌وه‌ هه‌ر چه‌قه‌چه‌قیان بوو. ئیمه‌ش گه‌یشتینه‌ گۆره‌پانی سان پیار. ده‌ستی لای راستمان وه‌رگرت، ورده‌ ورده‌ به‌شه‌قامی لاگران روو دا سه‌رکه‌وتین. به‌ناتالیم وت:

- ده‌زانی لاگران روو، مه‌به‌ستم ئا له‌م شه‌قامه‌یه‌ که‌ من و توۆ لی‌ین، کاتی خۆی ریگا و بانی رۆمانه‌کانیش بوو! ئیره‌ش که‌وتبووه‌ ژیر ده‌ستی رۆمه‌وه.

- توۆ شتیکی نییه‌ سه‌رنجی نه‌ده‌یتێ!

- کچی ئاخر، شتیکی سهره! تۆی ئەلمانیزمان، منیک خەلکی خری خاسه، لهو پهیری دنیاوه هاتووم، لهم شاره یه کتر ببینیوه و به جاده یه کیش پیاسه بکهین که کاتی خۆی پیچکهی گالیسکهی رۆمانه کانی به سهره خولاونه توه. ئەو بهرزاییه دهبینی، ئەوهی که به چرا و رۆشنایی دهور دراوه؟ ئەو قه لایه. هی سه ده کانی ناوهنده هه زده کهی سبهینی دهچین له نزیکیسه وه دهیبین.

ورده ورده به شه قامی لاگران روودا سه رده که وتین، دنیا به ته واوی ساردی کردبوو. دهستیم گرت و خۆم لپی نزیک کردبووه و شانم بهر شانی ده که وت. گه یشتینه کوتایی شه قامه که، ئیتر بن بناری قه لایه. به دهستی لای راست، مالی فیکتۆر هۆگۆ بوو، به دهستی چه پیش، ههر به رامبه ر ماله کهی هۆگۆ، مالی (دوو برای رووناک) یه. پلاکتیکی برۆزی هه لۆسرابوو، وینهی ههر دوو برا کهی له سه ر هه لۆگۆ لرابوو و میژووی له دایک بوون و چه ند رسته یه کی له سه ر نووسرابوو؛ ئەو دوو برابه، له کوتایی سه دهی نۆز ده هه م سیحری سینه مایان داهینا. له راستیدا، ئەم ناوه زۆر لایق به و دوو برابه یه، گه یشتبوینه ته نیشت مالی فیکتۆر هیگۆ و به ناتالییم وت:

- فیکتۆر هۆگۆ به ریکه که وت خه لکی بیزه نسۆنه!

به ریکه که وت؟

- ئا ئا، ده زانی باوکی جه نه رالی له شکر فهره نسی بوو، له شکریش وه کو دۆم وان، ههر ماوه و له شوینیکن. له گۆرپانی گرانقیلیش هه یکه لیک ناپوتیان بۆ دروست کردوه. ههر به های ریکه که وتتیکی هه یه و به س. با لیره وه با بدهینه وه، له و پشته چه ند باریکی خۆشی هه یه، بچین که می خۆمان گهرم بکهینه وه و شتیکیش بخۆینه وه.

- هه ز نا کهی سه ر قه لاکه بکهوین؟

- تۆ لای خۆت سه ر ما برده له ی، به لām ئەگه ر هه ز ده کهی با برۆین. ئیمرو ته مه ئەگینا له سه ره وه شاری بیزه نسۆن زۆر جوان دیاره.

رووباری (دوو) وه کو مرواری چرووسکهی دیت.

گه یشتینه کوتایی شه قامه که، ئیتر چله کوتانی لی جودا ده بیته وه، به گه ره که کهی دهوری قه لادا په رت دهبه وه؛ کۆمه لی داموده زگای نایینی لیه کوتانیکیشی به دهستی چه پدا، ئیتر ده بیته پتیلیکانه و پاشانیش دوو رچهی لی جیا ده بیته وه: به کیکیان په یژه یه که

به ردریژکراوه، ئەوهی دیکه قیرتاوه، بۆ تۆتۆمبیل و بۆ پیادهش ده شیت. ئیمه جاده قیرتاوه که مان وه رگرت، چونکه رۆشنتر و ناسانتریش بوو بۆ سه رکه وتن، له پیشه وهش کاتیدراله کی گۆتیک به رزبۆته وه، له پیشه وهی قه لاکه دایه. پیش ئەوهی بگه یته قه لاکه ش ده روزه یه کی رۆمانی لیه، له راستی پاشماوهی ده روزه یه کی گه وره یه. ئیتر تا ده گه یته شووره کانی قه لاکه دره ختی سنۆیه ر و دره ختی دیکه به حه وایا به رزبۆنه توه. له م سالانه ی دوابی، به پرۆژه که ته ری سپی، دهوری شووراکه یان دا، ئیتر کاتیک له خواره وه ده تروانییه قه لاکه، ههر هه موو شووراکه به په له ی تیشکی سپی رووناک بۆته وه، کاتیکیش ته م له و نیوهنده کۆده بیته وه، ئەگه ر له خواره وه سه یری قه لاکه بکه یته، ههر به کۆشکیکی گه وره ی هه لۆسراو ده کات؛ گه لی ئەفسوونیه خسه. رووباری (دوو) له شتیوهی گواره یه ک، یا له شتیوهی ئەلقه یه کی دانه خراو ته وقی شاره کۆنه کهی داوه.

(شار و رووبار دوو دهسته خوشکن. منیش خه لکی میزۆپۆتامیام، واته ولانی دوو رووبار. باشه بۆ شاره کانی ئیمه نه که وتونه ته سه ر ئەو دوو رووباره، باشه ئەمه ریکه وته یا سیاسه ته. ئیمه په سترایینه ته ده شتایی و چۆله وانی و بن بناری چیا سه رکه شه کان!!)

به ده م سه رکه وتنه وه، جار ناجار تیکیش ئاورمان ده دایه وه، چراکان له ناو ته مدا چرووبوونه وه و وه کو مانگی بچووک بچووک خه رمانه یان دابوو. ته واو سه رکه وتبووین؛ بیتگومان ده روزه ی قه لاکه به م نیوه شه وه داخراوه، به لām هه وایه کی ساردی ته ندروست، نه ی شتی هه بوو، له سه ر ده موچاومان ده نیشته وه. چ سه رمایه کی خۆش بوو. ههر دووک، له ته نیشت یه کتر راوه ستاین و سه یری خواره وه مان ده کرد، دهستم ئاراسته ی گه ره کی پلانواز کرد و وتم: (ئوه ش شه قامی شامپانیایه)، ته نها ههر ئاراسته کهی ته واو بوو، ئەگینا گه ره کی پلانواز به نویتز نیوه رۆژتیکي سایه قه ی سامالیش، له قه لاکه دیارنییه.

چه ند له حه زه یه ک وا له ته نیشتی یه کتره وه راوه ستابووین و سه یری خواره وه مان ده کرد. دهستم بۆ دهستی ناتالی برد، وه کو ئەوهی چۆله که یه ک بگرمه ده ست وابوو؛ به ئاسته م دهستیم گووشی، که مییک چاوه روان بووم بۆ ئەوهی بزانه ئایا ئەویش ههر به ده ست وه لām ده داته وه! زۆر حه زم له و پیشه کییانه بوو، حه زم ده کرد پیش ئەوهی به ته واوی له ئامیزی بگرم، سه رتا با ده ستمان، به دوو قۆلی بکه ونه وه گفتوگۆ، ئەو دوو دۆسته قه دیمه ی جارمان با یه کتر بناسنه وه و بۆنی یه کتر بکه نه وه. دهستی ئەو وه کو چۆله که یه ک وابوو که تازه به تازه مرداره بووبیت، جووله ی تیا نه مابوو، به لām هیشتا گهرم بوو، وه کو بلیتی هیشتا

پۆچی تیا مابیت. نهخیر! خاوه ناو چنگی من دۆش دامابوو، تاساو، یا بوورابوووه؛ نه دهکوته زمان و نه دهجوولا. ئەمجارهیان، بهئاسپایی ناولهپم بهسەر پشتی دهستی هینا و بهناو لهپ یهک بهیهک جومگهی پشت دهستیم بهسەر دهکردهوه. خۆشیهک بهر ناو لهپم دهکوت، جومگهی سەر پشت دهستی ئەویش، وهکو گردۆکه، یا رهشمالۆکه، یا تهپۆلکه و ابوون، ختووهکی ناو لهپمیان دهدا. ناتالیش لهسهرخۆ، زۆر بهئاستهه چوو نهیو گهسهی جومگهکان و بههپواشی، وهکو ئەوهی بازنه بچووک بچووک له ناولهپم بکات، یا چهند هینلیکی هیلوگرافی بنووسیت. شتییک بوو نه دهخوتندرایهوه، راقه نهدهکرا، تهلیسمیک پیم شی نهدهکرایهوه. پاشان راوهستا. ئەمجارهیان بهنووی پهنجهی شایهتمان نهوازشم لهگهڵ دهستی کرد. وهلام نهبوو. چۆلهکه که گیانی دهدا و بهتهوای چوووه قۆناغی مردار بوونهوه. بهههر دوو دهست، ههر دوو شانیم گرت و پرویم کرده خۆم و سهیری چاوه جوانهکانیم کرد. بهئاستهه پروناکی گلتۆبه شیریهکهی پشتمانهوه، لایهکی دهموچاوی رۆشن کردبووه و لایهکی دیش بهئاستهه لێوارهکانیم دهبینی. ئەویش سهیری دهکردم. ههر ههموو وشهکانی دنیا لهسهر نووی زمانم کۆبوونهوه و تهنها ههرفیکهشی لێوه پهیدا نهدهبوو! باوهشم پێیاکرد، ئەویش گرقیه خۆی. نهمدهزانی چی بلێم! ئای لهم لهحزانه! رستهی (خۆشتم دهوێ) چهند بێ مانا دههاتنه بهر گویم، ههچ رستهیهکی دیکهشم نهدهدۆزییهوه بهبهرا بهری ئەو رستهیه بوهستی، ههنده پووج و راستهوخۆ نهییت. (له ههققهت رهنگی کارهساته گهورهکهی من ئەوه بوویت که له راستهوخۆی ههلهتابیتم) بێدنهنگ بووم. ئەویش ههچی نهوت، سینهه نووساندبووه قهه سینهیهوه، ههستم بهلیدانی دله بچکۆلهکهی دهکرد. نازانم ئەم باوهش لیدانه گهرمی دهکردینهوه یان نا بهلام بهم بێدنهنگیهش نهدهکرا لهوه زیاتر درێژه بخایهنی. ئەم باوهش لیکدادانه تهنها ههر بهقسه، بهوشه بهرسته، گرینگ نییه سروشتی ئەو رستانه چۆن و چین، نهک تهنها دهتوانن واتایهک بدهنه ئەم له ئامیزگرتنه، بهلکو ئیدامهی پێ بدهن. بهلام بهمهرجی رستهی زۆر راستهوخۆ نهبن، نهبنه ئاخوتنیکی دووباره بووهوهی سواوی بێ تام. گرینگ نییه، با رستهی زۆر ئاسایش بن، تهنها رستهی بێ پۆچی پۆمانسیبانه نهبن. بۆ نمونه ههزم نهدهکرد پێی بلیم (ئیهستا ههموو دنیا له پرخی خهودان، تهنها من و تۆ نهییت!) یا پێی بلیم (ئهوه وا دواي چوار سالی دیکهش، چاره نووس ئەوهی بۆ نووسینهوه که یهک بگرینهوه!) یا پێی بلیم (ناتالی، لهبن دنیاش بیت ههر دتدۆزمهوه!) یا ههر بهکورتی و سادهی پێی بلیم (دهزانی شهویکی زۆر خۆشه!)

ئهم بێدنهنگیه و ههچ نه دۆزینهوهیه تهنها بهره یهک رچهی دهبردین، یا راسته بهره یهک رچهی دهبردم، ئەویش ئەوه بوو: کۆتایی هینان بوو بهو باوهشلیکردنه؛ کهواته دهی جاریکی دیکه دهستی بگرهوه و سهیری شاری بیزه نسۆن بکهینهوه. ئەویش ههچی نهدهوت.

ئاخر دهباوه من شتییک بلیم، چونکه من دهسپیشخهری ئەم کردهیه بووم، دهباوه من شتییک بوتایه! ههچم بۆ نهدههات، سهیری تههم دهکرد و نیگام رۆ دهچوونه نیو تهستوورایی ئەو تههمه چره، بهلام وشهیهک چیه نهیده توانی له نووی زمانهوه بیهته دهوی و کۆتایی بهو دیمه نه دراماییه بهیستی. تههم وهکو ماسکی روخساری ههر دووی داپوشیبوین، دوو ماسکی تهستووری مهعدهنی، دوو کون بۆ دوو چاو و ههچی تر. له شۆین دههیش، تهنها ههر بهقه له میکی رهنگی، وینهی دهمیکی تراژیدی کرابوو، وهک کهوانیکی سهر بهرهو ژیر، بهخهچی بهرهو خوارهوه شۆر بووبوووه. دوو کونیش بۆ گوێ: ههندی جار گهلائی داریک دهکوت، ورشهیهک له نیو چله کانهوه له دایک دهبوو، دهنگیک له نیو درهخته کانهوه بهرز دهبووهوه، ئاخیکم ههلهکتیشا و دهتاسام. سروشت به زمانه ساکاره کهی خۆی هاتبووه زمان، قسهی دهکرد و حیکایه ته باز نهییهکانی خۆی دهگێرایهوه و منیش وهکو ئەوهی گری کۆیرهیهک له گهرووم بدری، وشهیهک نهبوو بیهته سهر زارم.

وهکو شهو بێدنهنگ بووین. نیگه ران نهبووم، بهلام ههزم دهکرد ئەم شهوه بهماچ و دهست له مل یهککردن پرازیتمهوه، دهمویست سهرهتای ئەو شهوه بکهمه سهرهتای پهیوهندییهکی دوور و درێژ. یا ههر نهییت دهروازهیهک بخهمه سهریشته که پروانیته داهاتوو. بیرم له داهاتوو دهکردهوه بۆیه له حزه ئیستاییهکان وهکو لم بهنیو قامکانهوه دهپژانه خوارهوه. له ناخهوه ههزم دهکرد پێشهکییهک بۆ ئەم چیرۆکه بنووسم، ساده بیته، بهلام پتهو، ئینسانی بیته و بهپیری ههر دوو کمان ده رگا بۆ ئیحتیماله جوداوازهکان بکاتهوه. ئەگینا ئەم تهلاشهی من بهچی دهچی، بۆچی دواي چوار سال ویستم جاریکی دیکه ناتالی ببینمهوه، ئایا ههر بۆ زاخا و پرشتن بوو یا بۆ ئەوهی ههز و ئاره زوووه کانه له یهک بۆته دا بتوتینیهوه. بۆ ئەوه بوو جاریکی دیکه ئەشک و شهونخوونی و ئازار که له که بههستن و منیش شهوان لهسهر رایهخی ژیهلمۆ بهرمه سهر، یا رایهخی که له گهلا و چیلکهی دار و بهسهر پشتی زه لکاوه کاند، بهویستی رهوتی با، بهرهو که نار هه جیا جیا و نهانسراوهکان بهریت؟ ئەم

خهون و ئاره زووانه مه به سستی ناخی من بوون. ئەوی ئەو دەبێ مە به سستی چی بووبیت، وا دواي چوار سال، له ژنیقه وه بیه بیه نۆسنۆن؟ هەر بۆ ئەو هی مبینی و بهس؟ نایا له قوولایی نا- هۆشیاریی ئەو کیژه سیاپۆشه پلانیک نه بوو دهیوست خۆی بئالینیتته پلانه کهی من. یا ئەو تا پلانه کهی ئەو له قوولایی ناهۆشیارییه وه سه رچاوهی وه رده گرت و له نیو تاریکایی سادیزما نه خشه سازی بۆ ده کرا! ئەم لیکدانه وه یه مومکین نه بوو، ئەویکی رۆح سووک وه کو په پوله، چاو خومار و خه والووی ره شپۆش وه ک شه نکه خه ونیک، چۆن دواي چوار سال دا بران، جاریکي دیکه ئەو ئاره زووه شه وه زه نگییهی تیا سه ره له باده وه و کپی مار و سامیی تازار و مه رگی هه بیت!! ئەوی ده بی ئەو ته لیسمه چی بووبیت که منی سه رسام کرد بیت و نه متوانی بیت سه ر له و ئاره زووه سه رشیتانه ده رکهم؟ یا هه یچ شتیکی له گۆری نییه، دنیا یه که من بۆ خۆم له مینشکما دروستی ده کهم و له هزرمدا ده به ژمه وه و خۆم ده ره یته ر و ئەکته رم. خۆم ته خته ی شانۆ و بی نه رانم، هەر خۆم چاوم و هەر خۆمیش دیمه نم!

هه میشه له گه ل ناتالی ده بوا یه وربای جه سته ی خۆم بم، به و مه به سته ی که بۆ ما وه ی دوور و درێژ رۆ نه چیتته دنیا ی دا لغه بازی و سه ره نگوون نه بیت له جیهانی ئەندیشه بازی. ده مویست خۆم بۆ نیستا خر که مه وه و خۆم ته سلیمی هه نوو که بکه مه وه، به لام ئەفسوس، هه میشه داویک نه یینی و خه یال و هه ست و نه سستی جله و ده کردم و شۆر ده بوومه وه ناخی خۆم. بۆیه به هه یز ده مویست جاریکي دیکه به په یژه کانا سه رکه ومه وه و بی مه وه ئاستی واقع. بیرم له ده سته چکۆله شیرینه کانی کرده وه و ده ستیم گرت و پیتم وت:

- هه ز ده که ی با دابه زین.

ئەویش بێ دەنگ. ورده ورده به پیتیلیکانه کانا شۆر ده بووینه وه. ته نه ها ده نگی پیتا وه کافمان نه بیت، ئەگینا گویمان له هه یچ ده نگیکی دیکه نه ده بوو، که سمان هه یچمان نه ده وت. بێ ده نگییه ک بوو شه پۆلی ددها، شه پۆلیکی نارامبه خش و ده یه ها شه پۆلیشی ها جانه دل و ده روونیا ن ده ته نیم. منیش گویم له ده نگی پیتا وه کان گرتبوو، چوار پیتا وه به ریتمی جیاواز ده که ونه سه ر چه مه نتۆبه شتداره که و هه ندی جاریش زیخیک، خرچه یه ک په یدا ده کات. (بۆ ئەو هی بزانی دوو که سی پیاسه که ر تا چ راده یه ک پیکه وه ن، ئەو ته نه ها سه یری هه نگا وه کان و ریتمی شه قا وه اوتشتنیا ن بکه، گوئ له شلپه ی پیتا وه کانیا ن بگره، ئەوجا ده زانی تا چ راده یه ک ئەم دوو پیاسه که ره به دل و هه ست به یه که وه ن. گوئ له ئیقا ع

و ریتمی پیتا وه کانیا ن بگره، ئەو زمانحالی ته واوی پیاسه که رانه). گویم له هه نگا وه له سه رخۆکانی خۆمان را گرتبوو. هه زم ده کرد ئەو له جیاتی ئیمه قسان بکات، چونکه من نه مه ده زانی چی بلیم، نه شم ده زانی ئەو بیری له چ ده کرده وه. نایا ئەویش له ناو هه مان گه یژاو دا بوو، یا بۆ ئەو پیاسه یه، پیاسه یه کی زۆر خۆشه و تووشی نیگه رانی نه ها تووه. ده مویست له م خه یاله یان دلنیا بم، بۆ ئەو هی بزانه، ئەو چۆن بیر ده کاته وه، ویستم ته نه ها شتیکی بدرکینم، بۆ ئەو هی گویم له نه غمه ی ده نگی بیت. نه غمه ی ده نگ به س بوو بۆ ئەو هی بزانه هه ست و شعوری ئەو چۆنه. زۆرجار ته نه ها درکاندنێ حه رفی، وشه یه ک، رسته یه ک که شی زه یه نیی ئەوم بۆ روون ده بووه وه. ئەمه ش ئاسان نه بوو، به تابه ست بۆ یه کیکی وه کو ئەو، چونکه ئافره تیک بوو زۆر چوو بووه ناو اخنی خۆیه وه. هه رچه نده پرواشم نه ده کرد که ناتالی پراتیکی هه یچ خۆرا هینانیکي رۆحانی رۆژه لاته نه بکات، به لام به سه ر خۆیا زۆر زال بوو، له و که سانه بوو که ده یترانی هه ست و جۆش و خرۆشه کانی خۆی کۆنترۆل بکات و بیانشاریتته وه. و بزانه ئەمه ش کلتوری جیرمانیه. هه ندی جار هه ستم ده کرد له ناو نیرفانایه کی تابه تی ده ژیت، که شیک بوو وه ک بلبی ته نه ها هه ر خۆی له رێگای خه م و تازاره وه هه لی هه ینجابیت. له تازار و ماندوو بوونی به رده تاشیک ده چوو، که مایه ی ژیا نی ئەوه بووبیت قه له م بکیشیتته گابه ردیک و بیه وی په یکه ری جوانیی بدۆزیتته وه که گومانی ئەوه ی نه بیت که له ناو رۆحی ئەو به رده دا کرۆشکی داوه، وه کو هه موو په یکه رتاشه بلیمه ته کان، کاتیک سه یری گابه ردیکیا ن کردوو و لیتی راماون، په یکه ری نازداریکي دۆشدا ماویان بی نیوه، له ناو رۆحی به رده که دا په یکه ری جوانیا ن بی نیوه کرۆشکه ی داوه. ئەمه ماندوو بوونی سیزیف نییه، چونکه ئەو ماندوو بوونه ته نه ها لۆچ ده خاته نیو لۆچه کانی دیکه ی ته ویله وه و ئاگریکیش له هه ناو ده کاته وه. ماندوو بوونه کانی ناتالی بوو بوونه مایه ی هه یمنیه کی رۆحی که شه پۆله کانی به ئاسانی ده گه یشتنه ته نیشته ئەو که سه ی که لییه وه ی نزیک بوایه. منیش زۆر جار هه ستم پیی ده کرد، هه ندی جار حه وان وه یه کی نا وه کی ده دامی: شه پۆلیک بوو خۆی ده ساوییه ده موراوم. پیتم وت:

- پیاسه یه کی خۆش بوو.
- جه ویکی سارد و خۆشه.
- با بچینه قاوه خانه که ی گرانقیل، له گۆره پانی سان پیاره، قاوه خانه یه کی خۆشه،

شتیکی گهرم بخۆینه وه.

- با برۆین، بۆ کوئی ده لیتی «من» دوات ده که وم.

نهمده زانی ئایا ناتالی به ئه نقه ست، یا له بهر ساویلکه یی بوو، هه ندی جار و له بارودۆختیکی تاییه تی وادا، رسته ی ههنده مولته بیس و دوو فاقه ی دهوت، نهمده زانی مه به ستی چیه! بیده نگییه که ی سه ر قه لا، ئه و باوه ش لیدانه، ئه و ده ست له ده ستیه و ئیستاش پیتم ده لتی: (با برۆین بۆ کوئی ده لیتی «من» دوات ده که وم). ئایا نه ده بوو له سه ر قه لا، کاتیکی سینه م نووساند بووه قه د سینه ی، ئه و رسته یه م پی بلتی بۆ ئه وه ی ئیتر قه د به ره لای نه که م و ههنده ی دیکه ش بینوسینه له شی خۆمه وه. ئه و رسته یه به س ده بوو، بۆ ئه وه ی هه ردوو با لم بئالیه مه قه د که مه ری و پاشانیش، هه ردوو ده ستم به ره و لاملی به رز که مه وه و هه ر ده په نجه میش رۆ بچینه نه نیو قژه خاوه که ی و پاشان به هه ردوو ناو له پ ئه و لا و ئه و لای لاجانکی بگرم و به لیتو گاز له لیتو هه ریکه کانی بگرم! ئیستا، رسته ی وا چ بایه خیکی هه یه؟ ئه م رسته یه به بالنده یه کی جوانی کیوی ده کرد که له قه فه زی به ند کرابیت. بالنده یه کی سیحری، به لام توانای فرینی لی زهوت کرابیت. رسته یه ک بوو له سیاقی خۆی ترازا بوو. هیچ بایه خیکی نه بوو. کات و شوتین گرینگن بۆ ئه وه ی وشه یه ک، بزواتیک، ئامازه یه ک، لیتو قرتانیک، لچ خواردنه وه یه ک و اتای کۆمپلیتی خۆی هه بیته، کاتیکی کات له شوینی خۆی داده مالرئ، ئیتر گشت ئه و وشه و رستانه بی بایه خ ده بن و وه کو میوی کال له دره ختیکیه وه ده که ونه خواره وه.

له کاتی هاتنه خواره وه ماندا، ده ستی لای راستمان وه رگرت. شه قامیک بوو هاوته رب له گه ل شه قامی لاگران روو ده وه ستا؛ شه قامی دی مارتلۆ بوو. له سه ره تای شه قامه که بووین، ئه و شه قامه ی که دوای سی سالی دیکه، بۆ ماوه ی چوار سال ئاپارتمانیکم تیا یا به کری گرت. هه ره ها هاوته ربییش ده که وته پشته وه ی ماله که ی فیکتور هیکتور. من له خانوه که ی مه دام بۆلار بووم، ئه و بیوه ژنه ی که روخساری وه کو مۆمی سپی و ابوو؛ ئه و له سه ره وه، له نه مۆمی یه که م ده ژیا، منیش له نه مۆمی زه مینی، دوو پشیله و سه گیکی په گه زی بیژئی ئه لمانی هه بوو، رۆژ له دوای رۆژ هه ستم ده کرد، ته نهایی ده ی تاشی، هه ر بۆیه چوو بووه ناو گرووی «تیموان و دو ژاڤا» وه. مادام بۆلار ئینجیلی له ژیر روشنایی ته فسیره کانی ئه م گرویه ده خوینده وه. به گویره ی ئه وان ئاخو زه مان هه موو رۆژتیک به ژیر په نجه ره کاغانا تی ده په ری. ههنده ش نابات خوا مه سیحمان بۆ ده نیترئ و مه مله که تی یه زدان

دنیا ناوه دان ده کاته وه. ئه م گرویه یه کتی بوو له و گروپانه ی که له ولاته یه کگرتووه کانه وه که یشتبووه ئه وروپا. له هه موو شوینیکی لایه نگیر و مو به شیربان هه بوون و هه ن. له لاتهریک ترین گوندی لامانچا بینیا مه وه، که ماوه ی دوو هه زار کیلومه تر له شه قامی دی مارتلۆه دوور بوو. له گویره پانه کانی رۆتردام و له پشت کلیسای سان باولۆ، له گه ره کی کۆن له زوربخ، له سه ر قوته کانی غه رناته، له هه یوانه کانی به ره شه لۆنه، له سه ر ئوتۆبانه کانی نیوان مه درید و سه راگۆس، له زۆر شوینی دیکه ش ده بینران.

زۆر به ریکه وت مه دام بۆلارم ناسی: ئه و عه سرانه ی که له دوکانیک فۆتۆکۆپییم ده کرد، چاوم به پارچه کاغه زیک که وت که له سه ری نووسرابوو: خانویه ک بۆ کری. ژوو ریک و سالتوینیک و مه تبه غیکی هه یه، که وتوته شه قامی دی مارتلۆه. عاده تن، ژماره ی ته له فۆن ده نووسریت، به لام له سه ر ئه و پارچه کاغه زه ته نها هه ر ناو نیشانه که ی نووسرابوو. یه کسه ر دوای فۆتۆکۆپی کردنه که چووم بۆ ئه وه ی خانوه که ببینم. له زه نگم دا، مه دام بۆلار له ئه نتره فۆنه که وه قسه ی له گه ل کردم. پیتم وت: «ها تووم چاوم به خانوه که تان بکه ویت و له فالانه شوین چاوم به فیشه که تان که وتوو». زۆر به سه له مینه وه قسه ی له گه ل کردم. پاشان ده رگای لی کردم وه. من ئه و رۆژه هه ر به ریکه وت کراس و پانتۆلیکی ره شم له به ر بوو، یه کسه ر وتی: «خۆ کاسولیک نیت». منیش له وه لامدا وتم: «نه خیر». هیچی دیکه م نه وت، ویستم هه ر بایی پرسیاره که ی ئه و وه لام بده مه وه. ده ترسام شتیکی زیاد بلتیم و بیکاته په لپ و خانوه که م نه داتی. ئه و پرسیاره یه کسه ر زۆر شتی بۆ روون کردم وه. یا ئه وه تا قینی له ئابینه یه کان ده بیته وه، یا پرۆتستانتیکی موته ته ریفه، یا جووله که یه، یا مولحیدیکی ته واوه. به لام هیچیان ده رنه چوو: یه کتی بوو له لایه نگیرانی «تیموان ژیاڤا». نیو سه عاتیکی پیکه وه قسه مان کرد. به ری نه ده دام، ئا له مه وه بۆم ده رکه وت، سه ره رای ئه وه ی که برا که ی له نه مۆمی ئه رزی دوکانیکی هه بوو، به لام ئافره تیک بوو تا بلتی ته نها. هه ره ها وتی: «خانوه که کۆتایی مانگ به تال ده بیته»، به لام من هه زم ده کرد هه ر چۆنی بی چاویکم به خانوه که بکه ویت. له گیرفانی کراسه که ی کللیکی ده ره ئینا و ده رگای خانوه که ی بۆ کردم وه. خراب نه بوو. هه تاو زۆر به ئاسته م ده یگه یشتی، ئه ویش له درزیکه وه، له په نجه ره ی مه تبه غه که وه، به هار و هاوینان، ته نها ده مه و عه سران بۆ ماوه ی یه ک دوو سه عات گورزه تیشکیکی لاکیشه یی باریک ده ها ته ژوو ره وه.

تا ئه و رۆژه ی که کللیکه ی دامی و کۆنتراکه ی پی ئیمزا کردم، ماله که ییم نه دیوو. کاتی

چوومه ژوورهوه، بۆنی ناژهال دههات. به مائی ئه و پیرهژنانه دهچوو که به تیپه پینی کات، بۆنی جوارو جوړ له سه سر مۆکیت و قه نه فه و میتز و که ره سه کانی دیکه ی ناومال کۆ ده بیته وه. هه ستت ده کرد توژی کاته و بۆنیان گرتوه. پیره ژنیک ی زۆر ته نه ها بوو. رهنگ په ربوو، سارد، هه ستتم نه ده کرد که خو شیی له ژيانا هه بیتت. دوا ی ئه وه ی کلبله که ی دامی وتی «دلخۆشم که ئیوه دینه ئیره به لکو که می به ختیار یی له گه ل خۆتانا ده هین».

به لام زۆر دره ننگتر زانیم که مه دام بۆلار لایه نگیری تایفه ی تیموان ژبو قایه. ئه مانه گروو پیکن و یاوه ره کانیان هه میشه هه دوو دوو پیاسه ده که ن. کراسی سپی و پانتولی بۆر و زۆر جار ییش جان تیا هه کی شانیش ده ده نه کۆلیانا، له جاده و بانه کانی ئه وروپا چاومان پییان ده که وئ. به دبه خت و هه ژار و لیقه و ماو و بیکار و ته نه ها و گرت ده که نه وه و ده یانه وئ له شکرکی خاوه رستانی لئ پیک به یین و ناماده یان که ن و له سه ر پچ بن بۆ سه ره لدان ی مه سیح؛ بۆ ئه وه ی به گه رمیی و مه حه به ت و میه ره بانیه وه پیتشوازی لئ بکه ن. به یانیان، ده مه و نیوه روانان، ئیواران له ده رگات ده دن، کاتییک ده رگاشیان لئ ده کرتیه وه، به دوو قه سه ی خۆش مالتا واییان لئ ده کرتیت. هه ره به دوو فریشته ی کۆل ده که ن. تۆش که مجار بواریان ده ده یته ی بیته ژووره وه. ئه وانیش ته حه مولی فریشته یان هه یه، لیشیان تووره بیت، جوینیشیان پچ به دیت ده ریشیان بکه ییت هه ره پیز و ئیحاتره مه و مالتا وایت لئ ده که ن و هه نده ش نابات جارکی دیکه ده گه رپینه وه و له دلی خۆیان ده لئین: «ئه مانه به رخی خودان، گومرا بوونه، جوینیان ده بیته که فاره تی گونا هه کمان». بۆیه زۆریه ی کات هه ره به رپوهن، وه کو بلتی ریازیاتی رۆحی له بیابانه کاندای بکه ن، به دوو فریشته ی گه وجی سه ر لئ شپواو ده که ن، ئه وانیش هه میشه روخساری رهنگ په ربوو، ده لئیی پچ ده نیته زه مینیکی غه ربیه وه، ده لئیی له ئه ستیره کانی دیکه وه دابه زبونه ته خواره وه.

ئا له سالۆنه که ی ئه و ماله یا بوو تابلۆکه م هه لواسی، مه به ست له تابلۆ ره شه که م بوو، مۆنۆکرومه که. ده دوازه رۆژ ده بوو ته وام کردبوو، یا پروام ده کرد که ته واو بووه، له سه ر ستانده که دامنا بوو و پارچه خامیکی سپیشم دابوه سه ریا. یه کئ له ئیواره کانی به هار، تازه دارستانه که ی ته نیشته ی ماله که م ورده گه لای گرتبوو، هاو رپییانی په یمانگه ی هونه ره جوانه کان و چه ند هاو رپیه کی دیکه م داوه ت کرد بۆ ئه وه ی خامه که ی له سه ر روو هه لمالم. له و ماوه یه دا بوو که گه نج و قوتابیان، به کچ و کورپانه وه ده چونه سه ر

چیمه نه که ی گوئی رووباری دوو و بیهره یان ده خواره وه و له ته پللیان ده دا و خۆیان داده یه به ره هتاو، که ئیواره ش داده هات ناگریان ده کرده وه و تا به ره به یان له دم رووباری دوو رایان ده بوارد. ئه و براده رانه تا عه سرتکی درهنگ له دم گوئی دوو بوون و پاشانیش رژانه ماله که ی من. منیش پیتشوه خت چوو بووم له «گران مه گه زان»، شه راب و قۆدکا و بیهره م هینابوو و له ماله وه ش سانگریتم گرتبووه وه. ده پا زده که س ده بووین، په نجهره که مان له به ره دو که لی جگه ره کردبووه وه و هه ره کتیبه ک به سه ر شوسته که شا تیپه ریایه، ئه وه له به ره ده نگی مۆسیقا و ژاوه ژاوه سهریریکی ده کردین. مۆسیقایه کی کلاسیکی له قه وانه که وه و مۆسیقایه کی غه مگینیش له تابلۆکه ی منه وه به رز ده بوومه وه. زۆر شتمان وت و که میش باسی تابلۆکه م کرا. له هه ققه ت به هه یچ جوړی بۆ ئه وه داوه تم نه کردبوون که به بالایی تابلۆکه ما هه لده ن، به لکو چاوه رپیی توانج و ته وزیشم ده کرد. چونکه چیرتی زۆریه ی زۆریانم ده ناسی. یه ک دوو براده ریش که هه یچ په یوه ندییان به هونه ره وه نه بوو، داوه تم کردبوون؛ چه زیان ده کرد بین و به لکو چاوباشقالی له گه ل کیزه ئازاده کانی په یمانگا بکه ن. یه کتکیان په نا هه نده یه کی ئیرانی بوو، له زه مانی شا، زه ماله ی خوتندنی بۆ ده رچوو بوو، یه ک دوو سال خوتندی و ئیتر سلبیاتی شو رشی ئیسلامی به سه ر ئه و اشکایه وه، زه ماله که یان بری و ئیتر نه گه رایه وه ئیران و بپرای بپر مازهنده رانه خو شه ویسته که ی خوی نه بینیه وه. په نا هه نده یی ته واو بیتزاری کردبوو، به لام رۆح سووک و کو رپکی زۆر عه نتیکه ش بوو. نوکته ی دنیای له لا بوو، به تابیته سه باره ت به جمهوری ئیسلام و مه لا عه مامه ره شه کان. باسی ئه وه ی ده کرد که شاعیریکی گه وره یان به نه سه ب بلوچی بوو، له یه کئ له ولاته کانی باکووری ئه وروپا په نا هه نده یه. ئه وه شی لئ نه شار دینه وه که هه لئشار دنی ولاتی سوید ته نه ها له به ره ئه وه بووه که له ئه نجوومه نی خه لاتیه خسانی نۆبل نزیک بیته وه. بۆ زۆریه ی ئیرانییه کان گه وره ترین شاعیری هاو چه رخیان بووه، به لکو هه ندیک هه بوون ده یاندا یه پال که له شاعیرانی وه کو سه عدی و حافز. ئه ویش وه کو زۆریه ی شاعیران، چه زی دیکه هه میشه ناوی له ناوان بیتت. له ناخی خوی بیری له نووسینی شیعرگه لیک ده کرده وه که زیاتر ته ر و پارا و بیتت، به لکو ئیرو تیکیش بیتت، به لام قه زبیه ی بلوچ وه کو په رده یه ک و ابوو، نه یده هیشت به سه راحه ت ئه وه ی له دلی دایه ده ربیرئ. له لایه کی تریشه وه، ده یزانی ئه و له چه رخیک دایه، قه د به شیعی ئیرو تیککی ناوبانگ ده رناکا. سه ره تا له تاران بوو به زمانیکی ره مزبی شیعی ده هونیه وه، کاتییکیش گه یشته تاراوگه به یچ په رده ده یو بست قه زبیه که ی به دنیای ئازاد بنا سیتن. به لام گه وره ترین کو سپ، ئه وه بوو

که له فارسی زیاتر زمانیکی دیکه‌ی نه‌ده‌زانی، یه‌ک دوو وشه‌ی سوئیدی و دوو رسته‌ی ئینگلیزی فیر بوو. به‌لام کافی نه‌بوون بۆ‌ئوه‌ی باس له‌گر و کلپه‌کانی خۆی بۆ بیگانه‌کان بکا. بۆیه له‌سه‌فه‌ره‌کانی هه‌میشه‌ موته‌رجیمه‌کی هاوړتی له‌گه‌لا بوو، به‌قسه‌ی ئه‌و هاوړتی ئیرانییه‌ موته‌رجیمه‌که‌ی دوازده‌ زمانی ده‌زانی. پیش ئه‌وه‌ی به‌یه‌ک‌جاری بگه‌رته‌وه‌ و لات‌ته‌که‌ی له‌لایه‌ن «میزۆن دو لا پویه‌زی» له‌پاریس کۆرته‌کی شیعری بۆ‌ساز ده‌که‌ن، پیش‌وه‌ختیش چهند کۆپله‌یه‌ک له‌شعیره‌کانی ته‌رجه‌مه‌ی فه‌ره‌نسی کرابوو.

هاوړتی ئیرانی ده‌ستی برده‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌ی و چهند کۆپله‌یه‌کی به‌فه‌ره‌نسی بۆ خوتندنه‌وه. یه‌ک له‌ کۆپله‌کان ئه‌وها ده‌ستی پێ ده‌کرد:

مه‌ره‌که‌ب

له‌ قوتوویه‌که‌وه‌ په‌ره‌مووچی سه‌یری ده‌کردم،

له‌نیو ده‌فته‌ری شیعری گیانی ده‌دا،

له‌سه‌ر په‌فه‌کانیش کورته‌ چیرۆکی: ده‌ک بۆتان بم

شیعریکی دیکه‌ی واپوو:

به‌روو

به‌روویه‌ک کلاوه‌که‌ی بزر بوو،

دارستان غه‌م دایگرت،

سوئسکه‌یه‌کیش زیت، هه‌لفری،

گه‌وه‌ دلێ ده‌دایه‌وه،

توت‌رکیکی خۆی له‌سه‌ر کراسه‌که‌م گیر کرد،

منیش کلاوی قه‌له‌مه‌که‌م داکه‌ند و شیعریکم تیبگرت.

زۆر به‌ئیه‌جابه‌وه‌ باسی ئه‌و شاعیره‌ بلووچه‌ی ده‌کرد. ده‌یوت: کاتیک خۆی و موته‌رجیمه‌که‌ی ده‌گه‌نه‌ پاریس، له‌ فرۆکه‌خانه‌ بێرنارد لیفی فه‌یله‌سووف و چهند رۆژنامه‌نووسیکی به‌ناوبانگی پاریسی چاوه‌رێیان ده‌کرد. هیتشتا دانه‌به‌زی بوو، چهند چرکه‌یه‌ک ته‌ماشای ناسمانی پاریس ده‌کات و قژه‌ خاوه‌که‌ی که‌ با ده‌یجولا‌نده‌وه‌ و برۆکانی

له‌یه‌کدا و ویستی ئینفیعالاتی خۆی پیشان بدات. له‌چهند له‌حزه‌یه‌کدا، بیری له‌ حه‌لقه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی پاریس کرده‌وه، بیری له‌ بۆدلیر ده‌کرده‌وه و به‌چ ده‌رده‌سه‌ریه‌که‌وه‌ سه‌ری نایه‌وه، بیری له‌ نووسه‌ره‌ به‌ناوبانگه‌که‌ کرد، مه‌به‌ست فیکتۆر هیگۆ بوو، له‌به‌ر خۆشه‌ویستی راده‌به‌ده‌ری بۆ ئه‌و نووسه‌ره‌ هه‌ر به‌فیکتۆر بانگی ده‌کرد و ده‌یوت: «سبیه‌ری فیکتۆر به‌سه‌ر یه‌ک سه‌ده‌ راکشاهه‌. سبیه‌ری فیکتۆر بارستانی نییه‌، سبیه‌ری فیکتۆر رووناکییه‌».

یه‌ک دوو دلۆیه‌ فرمیسک له‌ چاوانی قه‌تیس بوون کاتیک له‌ پتیلیکانه‌ی فرۆکه‌که‌ هاتبووه‌ خواره‌وه‌. بێرنارد لیفی ده‌ستی ده‌گوشی و سه‌یری یه‌ک له‌ کامیراکان ده‌کات: «ئیمرو پاریس له‌ حزه‌یه‌کی پر له‌ شکۆدا ده‌ژیت و به‌خیره‌هاتنی شاعیری گه‌وره‌ی بلووچستان ده‌که‌ین». موته‌رجیمه‌که‌ش ته‌رجه‌مه‌ی ده‌کات و ئه‌ویش ده‌ستیک به‌قژه‌ خاوه‌که‌یدا ده‌هینێ و بۆینباغه‌که‌ی توند ده‌کات و ده‌لێ: «گه‌لێ شه‌رفه‌مه‌ندییه‌ بۆ ئیمه‌، پێ ده‌نیینه‌ سه‌ر خاکی نازادی، سه‌ر خاکی شوێش، یه‌که‌مین و گه‌وره‌ترین شوێش له‌ سه‌رتاپای گۆی زه‌مین له‌سه‌ر ئه‌م خاکه‌ رووی داوه‌». به‌رسته‌ی گشتی و له‌ سیاقی زۆر جیا‌ازدا ده‌کرێ به‌کار به‌یتریت، به‌و جوهری هه‌میشه‌ خۆی رزگار ده‌کرد. کاتیکیش بۆ ئیواره‌که‌ی شیعیره‌کانی ده‌خوینیته‌وه‌، نزیکه‌ی په‌نجا شه‌ست که‌سیک کۆبوو‌بوونه‌وه‌. به‌شیکێ دۆستی بلووچ بوون، به‌شیکێ هه‌ر له‌به‌ر فزوولیه‌ت هاتبوون، به‌شیکێ دۆستی «میزۆن و دو لا پویه‌زی» بوون، به‌شیکیشیان هه‌زیان له‌ شاعر بوو، به‌شیکیشیان ئه‌و ئیواره‌یه‌ نه‌یان‌ده‌زانی چی بکه‌ن. وا بزانه‌ یه‌ک دوانیکیان له‌وه‌وه‌ پیش گوێیان له‌ میله‌تی بلووچ و شیعری بلووچستان بوو. دوا‌ی کۆره‌که‌ دوو رۆژنامه‌نووس داوا‌ی لێ ده‌که‌ن چاوپیکه‌وتنیکێ له‌گه‌ل ساز بکه‌ن. له‌گه‌ل موته‌رجیمه‌که‌ی بردیانه‌ په‌نایه‌که‌وه‌:

- پاریس چتان پێ ده‌لێ؟

- «دایکی هه‌موو شارانه‌».

- ئایا ئه‌ده‌بی فه‌ره‌نسی ته‌رجه‌مه‌ی بلووچی کراوه‌؟

- ئیمه‌ به‌منالێ بۆدلیر و ئه‌نتۆنیۆ ماچادۆمان خوتندۆته‌وه‌.

رۆژنامه‌نووسه‌که‌ پیتی سه‌یر بوو ئه‌نتۆنیۆ ماچادۆ و بۆدلیر پیکه‌وه‌ باس ده‌کات، بۆیه‌ هه‌زی کرد پرسیا‌ری هۆی ئه‌م له‌ ته‌نیشته‌ دانانه‌ بکات:

- مەبەستان ماچادۆی ئىسپانىيە؟

- بەلى، بەلى. بەنىسبەت ئىمەھە ئەدەبى ئەوروپى يەك ئەدەبە. ئەوئىش ئەدەبى ئازادىيە.

رۆژنامە نووسەكە خەرىك بوو كەمۆكەك لەم تەعبىرە زۆر گشتىيانە بىزار دەبوو، بۆيە ويستی كەمى تايبەتمەندانە تر پرسىيارى لى بكات:

- پى دەچى جەنابت، لە شىعەرەكانتان زۆر رەمىزى چىيا بەكار دىن. ئايا ھۆيەكى تايبەت، ھۆيەكى ئۆنتۆلۆژى بۆ ئەم بەكارھىتايانە ھەيە؟

دەمى خستە پشت گوئى مۆتەرجمەكە و بەدەنگىكى زۆر نزم پىتى وت: «ئەرى مەبەست لە ئۆنتۆلۆژى چىيە؟ مۆتەرجمەكەش كەمى دام، نەيزانى چۆن ئەم وشەيە تەرجمە مە بكات. دەزولە عارەقىەك بەنىو شانىا فىنك فىنك داچۆرى. ئەوئىش نەيزانى چۆن تەرجمەى بكات. وتى:

- رەنگى مەبەست لە سەرەكى بىت!

شاعىرەكە، جارىكى دىكە، تەماشای مۆتەرجمەكەى كردهو و بەپىكەنىنەو وەلامى داپەو:

- چونكە بلوچستان چىاي لى نىيە. شىعەرى من ھەمىشە باس لەو شتەنە دەكات كە نىمانە. چىا رەمىزى ئازادىيە و ئازادىشمان نىيە.

جارىكى دىكەش دەستى كردهو بەپىكەنىن. رۆژنامە نووسەكەش بۆ ئەوئى جەوئىكى سەغلەتكەر دروست نەكات، ئەوئىش لەگەل شاعىرەكە دەستى بەپىكەنىن كرد.

ئەو برادەرە ئىرانىيە. زۆر جار باسى ئەو شاعىرە بلوچىيەى بۆ دەكردم و ھەمىشە لەسەر پارچە كاغەزىكىش يەك دوو شىعەرى بۆ دەھىتنام، بەفارسىيەكەى دەخوئىندەو و منىش سەيرى نوسخە فەرەنسىيەكەم دەكرد. لەبەردەم ئەو دلخۆشىيى خۆم دەردەخست، بەئەركىشم دەزانى لايەنگىرىي خەباتى بلوچىيەكان بىم، بەلام شىعەرى زۆر دەشتەكى بوون، بەفەرەنسى بوكولىكى پى دەوترىت، لە سەدەكانى ناوئەند باوى ھەبوو. بەلام ھەزەم دەكرد بزەنم ئەو شاعىرە گەرمەسىرە چى لىھات لەو بەستەلەكى باكورە، بۆيە ھەمىشە پرسىيارم لە ھاوئىيە ئىرانىيەكەم دەكرد و ھەمىشە باسوخواسى نوئى ئەوى لا بوو. پى دەچو شاعىرەكە زۆر بىزار بووئىت و خەلاتى نوئى زۆر دوور بەدەست دەبىنى،

چاوەروانى ئەرەى دەكرد، جنسىيەكەى بدەنى و وەكو رۆژئاواىيەك بگەرتتەو و لاتتەكەى. ئەو رۆژەى كە لە فۆكەخانەى تاران دادەبەزى، پاسەپۆرتە رۆژئاواىيەكەى بەدەستەوئىيە و لە پۆلىسەكە نزیك دەبىتتەو و يەكسەر بەپۆلىسەكە دەلى: «اغا من فرنگى استم».

برادەرەكەى دىكەشم عەزىز بوو، تەمەنى پەنجى سالىك دەبوو. خەمو خەفەت بەتەواوى ھارى بووى. ئەو زۆر جار ئامۆژگارى دەكردم و دەپوت: «كۆرە تۆ دەست رەنگىنى، بەس ئەوئەندە تابلۆى رەش بکە. كورد دەلى دەست رەنگىن، نالى دەست رەش. ھەى نەگبەت، دىمەنى دلرفىنى چىياكانى لای خۆمان بکە. كۆرە ھەر نەبى تابلۆى جاجم و بەرەكان بکە، فەرەنسىيەكان ھەز بەشتى رەنگاوپرەنگى دنياى رۆژھەلات دەكەن كاك عەزىز گىان، من ھونەرمانەم نىم، نەگبەتم، نەگبەت، دەزانى يەئىنى چى نەگبەت؟ ناتوانم شتى دىكە بکەم. ھونەرمانەم ئەو كەسەيە، ئەوئى بىئەوى بتوانى بىكات، من ئەمەم لە دەست نايەت و ناتوانم. بەم سەراحتەوئە لەگەل فەرەنسىيەكان نەمدەويست قسە بکەم، چونكە شارەزايان بووم، لەگەل ئەوئى دەبوايە تەمسىل بکەم. دەبوايە خوئىتال و رەزاگران خۆمىان پى نىشان دەم. ئەو ئىوارەيە كاك عەزىز زۆر بەئىعجابەوئە سەيرى منى دەكرد و دەپويست بەفەرەنسىيەكان بلىت: «سەيرى كەن! ئىمەى كورد بلىمەتى وامان ھەيە كە كەس سەر لە ئىشەكانى دەرناكات». ئەو كەم قسەى دەكرد، ھەر گوئى دەگرت ئەگەر باس بگەيشتايەتە سىياسەت و بەتايبەتىش سىياسەتى رۆژھەلاتى ناوئەند، ئەوئى خۆى قووت دەكردەو و شتىكى لى ھەلدەكړاند، بەلام كاتىك مەوزووع، مەوزووعى نىشتمان و پىشمەرگايەتى بوايە، ئەوئى سەرەتا بەچىرۆكى شەخسى خۆى دەستى پى دەكرد. زۆرىش بەشانازىيەوئە دەپوت: (je suis Kurde monsieur). واتە «بەرتىز، من كوردم».

شەقامى ۸ى دى مارتلۆمان تەى كرد، لە سووچەكەى دەستى راست، ھەوزىكى زۆر جوانى لى بوو، لە شىكىلى ھەيكەلى رۆمانى تاشراو بوون، پەيكەرى دوو مندالى خەپە بوون، جەرپەيەكيان بەدەستەوئە بوو، دەمەكەيان غل كرىبووئەو و ئاوى لىتوئە دەرپرايە ناو ھەوزەكە. بەدوو پۆرۆكەتەرى شىرىي رەنگىش، رووناك كرابوونەوئە. بەقامك ئامازەم بۆ جەرپەكە كرد و ناتالىش بزەيەك گرتى. ئىبتر بەرەو قاوئەخانەكەى گرانقىل شوئى بووئىنەوئە:

- ناتالى، خۆسەرمات نىيە؟

- با كەمىك.

- ھەر ئىستا دەگەئىنە قاوئەخانەكە و خۆگەرم دەكەئىنەوئە.

- من حەزم لە شکۆلاتە یەکی گەرمە .

- بە راستی فیکرە یەکی عەزیمە .

گەشتینە بەردەم قاوەخانە کە، هیشتا دایان نەخستبوو؛ چوینە ژوورەو. لەسەر مێزێکی دوو نەفەری، بەرامبەر بە یەک دانیشتین، پری کور و کچی هەرزەکار بوو، دەیانخواردووە و قسەیان دەکرد و پێ دەکەنین، دەستیان لە ملی یەکتەر گیر دەکرد و ماچی یەکتریان دەکرد. گارسۆنە کە بەرە و لای ئیمە هات:

- چیتان دەوی؟

- دوو شوکۆلاتە ی گەرم.

دەستمان هەڵدەگۆفی و خۆمان گەرم دەکردهو. زەردەخەنە یەک لەسەر لیوی ناتالی بوو، پێ دەچوو شتیکی پێ بیت:

- بە راستی پیا سە یەکی زۆر خۆش بوو. من حەزم لەم پیا سە یە، بە تاییەت لە شەوێکی وا ساردا و لەو هەش تاییەت تر، دەمێکە تامە زۆرۆ یەکی تاییەت م هەبوو: حەزم دەکرد لە شەوێکی تەماوی ئەنگوستە چاودا، بە شە قامی شارێکدا پیا سە بکەم کە قەد لەو هەو پێش نەمیبینی. کاتیکیش گەشتینە قەلا، هەستم کرد، ئەم خەنەم هاتە دی. لە هەققە تیشدا نازانم رەگی ئەم تامە زۆرۆ یە لە کوێیەو هەتوو. هەستم دەکرد لەسەر ئەستێرە یەکی دیکەم. پێ دەنگ، هەستم بە کیشی خۆمیش نە دەکرد، چ لە زە تێکی مەزنی پێ دەبەخشیم! هیچم نە دەبینی، ئەمەش گەلیک دلخۆشی دەکردم، بە چاوی خەیاڵ شتە کانم دەبینی.

- سە یەکی پیا سە یەکی دیکە دەکەین. دەشتوانین بچینە ناو قەلاکەو. باخچە ی ئازەلانی لێیە، هەر جەندە زۆر گەورە نییە، بەلام ئازەلی دەگەمن و جوانی لێیە. دوو شیر و دوو پلینگ و چەندین جۆرە مەمیونی ئاسیا و ئەفریقا، هەروەها دوو گورگی چا و هەلمە تیی، شین وەک بلیسەشی لێیە. زۆر جار بە تاییەت دیم بۆ بینینی ئەو دوو گورگە. گورگم زۆر خۆش دەوی، مێژوو گەلی غەدری لێ کردوون. گەلیکیش لە سەگ رەسەن ترن. شوێنێکیکیش بۆ بالندە و ماسی تەرخان کراوە؛ هەروەها بۆ زیندەوهرانی شەوانیش شوێنێکیان تەرخان کردووە، تاریک و تنووکە. کاتیک دەجیتە ئەو شوێنە، جیھانی شەو و ئەو جانەوهرانە زیندووە دەبیتەو. ئەو مۆزەخانە کە؟ ئا لە بیرم چوو باسی ئەو

مۆزەخانە یەت بۆ بکەم، مۆزەخانە یە کە تاییەت بە هۆلۆکۆستی جوولە کەکانی شەری جیھانی دوو هەمە، بۆ یە کەم جار کاتیک چوومە ئەو مۆزەخانە یەو دەوای دەر هاتنم و و گێژی کردم، بە راستی نامەوی جارێکی دیکە بچمە ژوورەو. بەلام ئەگەر تۆ حەز دەکە، دەتەمە پێش دەرگاکە ی و من لە دەرەو هە چاوە پێت دەکەم.

گارسۆنە کە دوو شکۆلاتە کە ی هینا. پێش ئەو ی دەست بکەین بە خواردنەو ی، بە ناو لە پ گرتان بۆ ئەو ی ناو لە پمانی پێ گەرم بکەینەو.

- با بزانی. با بزانی سە یینی چی بۆ هەلگرتوین!

- باشە.

بێ دەنگییە ک...

- دەزانی چوار سال زۆرە. دەزانی ئەو هە چوار سالە یە کترمان نە بینووە.

- خۆ جارانی کاتی لە ژنیفیش بویت، یە کترمان زۆر نە دەبینی.

- راستە، بەلام قەد چوار سالی نە خایاند و کاتیکیش بمانویستبایە دەمانتوانی یە کتر ببینن. توخوا وانییە؟

- تەکا دەکەم بە هەلە لیم تێ نەگە ی: گەلی دلەم خۆشە بەو ی کە ژنیفم جیھێشت. دەزانی لە دوا رۆژەکانی شاری ژنیف، هەستم بەو دەکرد کە ئەکتەرێکم و لەسەر تەختە ی شانۆ راوەستابیتم و دوا دیمە نیش کۆتایی هاتبیت و بینەرانی شاری ژنیف تێن و منیش هەر وا بە پێ هۆ ماییتەو. هەموو لە حەزە یە ک زۆر بە بیمانایی بە بەردەما تێدە پەری. ترسی ئەو هەشم لێ نیشتبوو، کە دەرگام لێ دابخریت و ئەو شەو هەر وا بە تەنھا بەسەر تەختە ی شانۆ دەبیتەو. هەستم دەکرد ئەگەر لەسەر تەختە ی شانۆ بە جیم بهێلن بۆگەن دەبم.

ناتالی بە پێکە نینەو:

- لە بەینی خۆمان بیت کە مێکیش موبالغە دەکە ی!

- موبالغە ی چی! ئەمە شعورم بوو، برواش بکە، بۆگەن دەبووم... بروا بکە.

- ئە ی ئیستا. وا دیارە ئیستا ژیان ت زۆر پیر مانایە؟

- مانا... کەم تا زۆر. ئیش دەکەم. هەر ئەمە یە مانا دەداتە ژیانم. ئەگەر بەمەش بلین

ئېشىش... سببىش كاتتىك دەگەرپىمەۋە ۋىلات لىم دەپرسن ئەۋە قەرنىكە چىت لەگەل خۆت بۆ ھىناۋىنەتەۋە؟ منىش لە باۋلەكەم كەتەلۈگىك دەردەكەم و مۆنۈكرۆمەكانيان پى نىشان دەدەم. دەشزانم رەنگە بىمە جىبى قەشمەرى ھەر ھەموو قەوم و قىلەكەم.

- ۋىلات؟

بى دەنگىيەك.

- ۋىلات! بەلام پى دەچى ۋىلات ھەمىشە پىرۆزەبەكى مۇئەجەل بىت. چىتر بلېم؟

- ئەى تۆ (ھەزم دەكرد پى بىلېم "ئەى تۆ ھەياتەكەم") بەچىيەۋە خەرىكى؟

بەنەبرەيەكى نوبىترال ۋەلامى دامەۋە:

- سكرتېرى پارىزەرىكەم. كابرابەكى زۆر بەپىزە ۋە ھەر لەۋىشەۋە فېرە شامپانىيا خواردەۋە بووم.

بى دەنگىيەك...

- ئەى كەۋاتە بۆ دەتەۋى بچىتە پارس؟

- دەمەۋى شىتېكى دېكە بىكەم. ھىشتا گەنجىم و ئىشى سكرتارىيەتم پى دەكرى، بەلام كاتى تەمەنم دەپىتە چىل و بەرە ۋىرور، رەنگە زەھمەت بىت، تەھەمولى فرمانى ناپەجى ناكەم، ھەرچەندە ئەم قەسەبە پارىزەرەكەى من ناگرىتەۋە. كاتىك سىنى يەك و دوۋى ناۋەندى بووم، خەونم بەۋە دەبىنى كە رۆژىك دابى ھونەرى دېكۆرسازى بخوئىم. بەلكو ئەم خەۋنە منداللىيەم بىتە دى!

ئەۋ ئىۋارە تايىتە، ۋەكو چەندىن ئىۋارەى تايىتە دېكە، لە شوئىن و جىگەى جىۋاۋ، بەلام ئەۋ جارەيان لە قاۋەخانەى گرانقىل، ۋەكو دوۋ كەس و ابوۋىن كە تازە بەكتر بىناسن. من و ناتالى ھەمىشە لە سفەرەۋە دەستمان پى دەكردەۋە. كاتىك يەكترمان نەدەبىنى، ماۋەكان سەرتاپاى پەيوەندىيەكەمانى ئەگەر نەسراپايەتەۋەش، ئەۋە بەبى ھىچ گومانىك دەھىنايەۋە ئاستىكى زۆر سادە و سەرەتايى، سىرى دەكرد و دەبىھىنايەۋە ئاستى نااشنايىەكى بى تام. بەلى!! ناۋى يەكتر پى دەزانىن، دەزانىن لەۋەۋە پىش يەكترمان بىنىۋەۋە و تا رادەيەكېش ھەز دەكەىن يەكتر بىناسىنەۋە. بۆيە دانىشتەكان زۆر بەيەكترىان دەكرد و نەدەكرد. ئەۋ جارەيان، كەمى جوداۋازتر بو، چونكە چوار سال ماۋەيەكى كەم نەبو، بەتەۋاۋى كارى خۆى لەسەر ئەۋ پەيوەندىيە كىردى، ئەۋ زەمەنە ئەكتىفە ھەر

بەجرىكى دەكرد و رۆژ بەرۆژىش خەرىكى كرۆژتىنى ئەم پەيوەندىيە بىت. بەلام چ بەنىك، بەنىكى ناسك و بارىك. قەد روۋى نەدا، عەفەۋىانە و بەسادەى قەسە لەگەل يەكترى بىكەىن. تاقە رىستەى عەفەۋىانەم و تىبى: ئەۋە يەكەم رىستە بو كە يەكەمجار ناتالىم بىنى: «ئاگادارى رەوتت بە». ئىتر ھەر بۆ ئىۋارەكەى كە كاتى دەعەتى لاي خۆم كىرد، ۋشەكان بەشىۋەيەكى سىروشتى دروست نەدەبوون و ۋەكو مېروۋلەيان لى دەھات و خاۋ. دۋاى يەكتر دەكەوتن، ۋەكو ئەۋەى پەيوەندىيان لەگەل يەكتر نەبوۋىت. رەنگە ھەر بۆ ئەم ھۆبەش بوۋىت كە داۋەتەكەى قوۋل نەكردىم.

ژۋانەكانان، ۋەكو تاقە گۆۋالىكى كىچ و كال و ابوون، ھەرىكە و بەرەنگىنى خۆبەۋە، لە كەندى، لە كەندالى، لە قۆرتى. لە دەم ھەردى، لە كىزە رىگايەك، لە لىۋارى شوئى، لە قەراغ پەرىزى، لە بەردەم كارىزى، كەوتىبى. ھەر ژۋانىك، لە دىمەنە دەركىيەكەى شەنگى و جوانى لى دەككى و لە ناۋاخنىشىدا ۋەكو ژەقنەبووت تال بو. روۋە دەركىيەكەى دىارىيەك بو بۆ جىھان و ناۋەرۆكەكەشى رۆحم گلى دەدايەۋە.

جارىكىان دەمگەياندەۋە مال، ئىۋارەيەكى درەنگ بو. ھەزىش دەكرد ئەۋ نىۋانە قەد كۆتايى نەيەت. ھەزم دەكرد مەسافەكان دەست لە مىلى ئەبەدىيەت بىكەن. ۋەكو دوۋ مارى ئاشقە و باشقە، چىرە سىرت و كەمخايەنەكان لە ناۋەدى ھەمىشەى بئالېن. شىنى دەرپا بىت و پىرۆتتە گەروۋى ئاسمانا. دەمۋىست و دەمۋىست و زەمەنىش ۋەكو دەنكە لم و ابوون، دەكەۋتە كەمۆلەى بۆشايىيەۋە. وىستىم بەرستەيەكى مېتافۆر تەعبىر لە خۆشەۋىستىيەكەى خۆم بىكەم، پىم و ت: «دەزانى تۆ ۋىنەيەكى بەنىسبەت مەۋە، ۋىنەيەك!» تەنھا ھەر خۆم و بەس دەمزانى چ دەلېم. زۆر جار ھەموو ژبانم، بەلكو ھەموو وجودم دەئالاندا ۋىنەيەك، يا ۋىنەيەك ھەموو بوۋمى دەئالۆزكاند. ۋىنەيەك و بەس، دىيا ۋەكو شىرىتىكى ۋىنە و ابوۋ و لەيەكدى تراز بوون. ھەر ۋىنەيەك بەتەنھا لە بووندا تەجەلەى دەكرد. يا ئەۋەتە وجود لە ۋىنەيەكى تاقدا كۆ دەبوۋەۋە و دىياى دەرەكى دەسپىيەۋە و مەھفى دەكرد. تا ئەمە تراژىدىيەك بو نەمدەتۋانى خۆمى لى قوتار بىكەم. دۋاى چەندىن سال، ئاى كە ساۋىلكە و نابلەد و گەلخۆ خۆم دەھاتە پىش چاۋ. ھەموو لەزەت و شەھۋەتى دىيام لە ۋىنەيەكى مۇجەرەددا دەبىنى. مۇتلەق تەجرىد كىردى، ئەۋىش مىنى تىرۆ دەكرد. راستىيەكى وجود مىنى تەجرىد كىردى. نەمدەزانى رەگ و رىشەى ئەم تەمۇلاتە فەلسەفەيەكى كۆى سەرچاۋەى ۋەرگرتى. ئاىا دىارىيەكى تاراۋگە

بیت. ئەشکەوتییکی هیمن و گەرم بیت و بتوانم خۆمی تیا بشارمەوه و بەرگری لە بوونە دەغەزەراکەم بکەم؟

دەبێ مەبەستم چ بووبیت لەوێی که کچیکی شوخ و جوان، لە گوشت و ئیسقان، لە سۆز و میهرەبانی، بکەمە وینەیهک و تەنھا هەر بەوینەیهکی بچوینم! خۆم بەرۆمانسییهکی گەوج دەهاته پیش چاو، هەر که مۆکهیهک لەو دوو فریشتەیه جوداواز بووم که ئوقیانووسی ئەتلهسیان بوو ئەوه بریوه جار بۆ هاتنی مەملەکهتی یەزدان لێدەن. منیش جارم بۆ گواستنەوهی واقیع لێ دەدات و دەموست بیگەرینمەوه نیو ئیدیال. دەموست واقیع لە سەختی و ناهەمواری رابته‌کینم و رۆحی جاویدانی بکەم بەر و لە دەستی مەرگ و تەفاهەتی ژیان قوتاری بکەم. بەلام خۆشه‌ویستی، هەر وه‌کو زمانی کوردیش زۆر بەجوانی قەوارە پێداوه و کردویتی بەمادده، واتە ویستنی خۆشییه و گەڕانە بەدوای لەززه‌ت و مومارەسه‌کردنیتی. زۆر بەپێچه‌وانە‌ی عیشقەوه که رەگ و ریشە‌که‌ی تەنھا هەر لە شەیدایی و سەوداسەری دایه. عیشق وینەیه‌که لە زیندا، خۆشه‌ویستیش، مومارەسه‌ی خۆشییه لە جوگرافیای لەش. لەش نەک جەسته، چونکه جەسته‌ش دیسانەوه، سیتبەری فیکرەیه‌کی موجه‌رەد لە دەور خۆ کۆدە‌کاته‌وه.

دوای ئەوێی شکۆلاتە‌که‌مان خواردەوه، هەندیک دانیشتین و هەندیک قەسه‌مان کرد، پیش ئەوێی قاوه‌خانه‌که‌ش داخەن، پیشناری ئەوێی کرد که بچینه بارێک که‌وتبووه ئەوبەر رۆوباره‌که‌وه، شویتیتی تایبەت بوو، زۆرە‌ی ئیواران گرووپیتی جاز دەهاتن و مۆسیقیان لێ دەدا. ناتالی فیکرە‌که‌ی بەدل بوو. دەرچوینه دەرەوه و دەستی چه‌پمان وەرگرت و هەر بە‌پێ بەسەر پردی رێپوبلیکدا تێپە‌رین. خەلکیکی زۆر که‌م بە‌دەرەوه بوون. باره‌که لە قاوه‌خانه‌که‌وه هەر تەنھا سێ سەد مەتریک دوور دەبوو. ژوورەوه تاریک بوو، هەندێ گۆپی کز دەسووتان، دەرگامان کردەوه و چوینه ژوورەوه. چوینه قوژبنی‌که‌وه و دانیشتین. داوای بیرە‌یه‌کی سپیم کرد و ئەویش داوای بادە‌یه‌ک شەرابی کرد. لە قوژبنە‌که‌ی ئەوبەریش گیتارژە‌نیک و پیانۆژە‌نیک و ساکسه‌فۆن ژە‌نیک دەمیک بوو مۆسیقیان لێ دەدا، سەریان دەله‌قاند، دەتوت حالیان گرتووه. گیتارژە‌نه‌که‌ قژی پاک تاشیبوو و پیانۆژە‌نه‌که‌ پیاویکی زۆر بە‌خۆ بە‌شانوشه‌وکه‌ت بوو و ساکسه‌فۆن ژە‌نه‌که‌ش کابرایه‌کی پیست رەش بوو، لە تەنیشتمانیشە‌وه کابرایه‌ک بە‌تەنھا دانیشتیبوو و بیرە‌ی دەخواردەوه، پیره‌میردیک بوو. سەیریکی ئیمه‌ی کرد و بە‌سەر له‌قاندن بە‌خیرهاتنی لێ

کردین. منیش هەر بە‌سەر له‌قاندن وه‌لام دایه‌وه، رۆی کردەوه سەر شانۆکه و لە‌سەر ریتمی مۆسیقا‌که‌ دەستی بە‌سەر له‌قاندن کردەوه من سەر‌ه‌تا وا تێگە‌یشتم حەز دەکات، که‌میک ئەو تەنهایه‌ی بره‌وینیتە‌وه و حەز دەکات قەسه‌مان له‌گە‌ڵ بکات، بۆیه منیش هەر بە‌ئیشاره‌ت پێم وت: «ئەگەر حەز دەکەن فەرموون، وەر‌نه سەر مێزه‌که‌ی ئیمه»، ئەویش هەر بە‌ئیشاره‌ت کرد‌نه‌وه وه‌لامی دامه‌وه: «نا شوینە‌که‌ی خۆم باشتره، حەز دەکەم گۆی بۆ ئەم مۆسیقایه‌ هە‌لدێرم». بە‌ناتالیم وت:

- دەزانی کاتیک لە ژنیف بووم، زۆر جار دەچومە ئەو باره‌ی که وه‌کو دوورگه‌یه‌ک وابوو، دەزانی کامه؟ ئەوێی که ده‌کە‌وته ناو رۆوباری رۆنه‌وه، ها ئەوێی نزیکی مه‌یدانی لا مۆنی بوو.

- ئا ئەوێ. گە‌له‌ریه‌کیشی لێ بوو، تابلۆی پیش‌په‌وی تیا عەرز دە‌کرا.

- بە‌خوا شتی پووجیان عەرز دە‌کرد.

- بۆ؟ هە‌ندێ جار تابلۆی جوانم تیا دە‌بینی.

من ئەو شەوه چە‌ند بیرە‌یه‌کم خواردەوه و ئەویش تەنھا هەر دوو بادە شەرابی کۆت دوو رۆنی خواردەوه. وتیشی «هەرچە‌نده من زۆر حەز لە شەراب ناکەم، بە‌لام شەرابی فەره‌نسی خۆشه». منیش باسی شەرابی ژوورای سویریم بۆی کرد و وتم: «دەزانی ئە‌گەر رۆژنیک بیری سویرا بکەم، ئەوه تەنھا هەر بیری ئەو شەرابه‌ سپییه‌ ده‌کەم که له‌قه‌د بناره‌کانی ژوورا ده‌گیرایه‌وه». ئەویش پێکه‌نی و وتی: «مه‌به‌ستت شەرابه‌که‌یه یا خە‌لکی ژوورایه؟» دە‌زانی مه‌به‌ستی چی بوو، بە‌لام من نه‌موست له‌سەر ئەو بابە‌ته‌ برۆم. ناتالی ئەو شەوه ویستی که‌میک باسی پاريسم له‌گە‌ڵ بکات. مه‌به‌ستی ئەوه بوو مه‌وزووعی سه‌فه‌ره‌که‌ی خۆیم بۆ باس کات. سەر‌ه‌تا له‌ تەله‌فۆن زۆر به‌گه‌رمییه‌وه باسی کرد، پاشان تا ده‌هات بە‌ساردییه‌وه باسی ئەو پرۆژه‌یه‌ی ده‌کرد. وتیشی: «ئایا زۆر جار سه‌فه‌ری پاريس ده‌کەم و ئایا هاوڕێ و برادەر له‌ باريس هەن؟» منیش باسی کامه‌رانم بۆی کرد. پێ ده‌چوو زۆر گۆپی بۆ شل نه‌کردبیتم، بۆیه درێژم به‌قسه‌کانم نه‌دا. تا دره‌نگی، واتە تا سه‌عات دوو و نیو که کاتی داخستنی ده‌رگای باره‌که‌ بوو، هەر له‌ باره‌که‌ دانیشتیبوین و هه‌ولێ ئەوێم ده‌دا داوه‌کان پێکه‌وه گری‌ بده‌مه‌وه و یا هەر نه‌بێ سەری یه‌کێ له‌ داوه‌ ئالۆزه‌کاوانه‌ بگره‌ ده‌ست، ئەفسوس! ئەوێی من هه‌ولێ دروستکردنیم ده‌دا، ئەو به‌بێ مه‌به‌ست تیکومه‌کانی ده‌دا.

هەر بەدەستی ئەو بەرەوه، گازی نۆبەکی لیبوو، جیتی رۆلێت و مەکیهێی یاری بوو، هەر له بەرامبەرە کهشی تهكسی لێ دوههستان، پهڕینهوه و به تهكسییهك گهڕاینهوه بهشی ناوخرۆ. گهشتینهوه بهرامبەر باله خانه كه مان: ۱۷ شه قامی شامپانیا.

سه رێكم هه لێری و ته ماشای په نجه ره كه م كرد، پێ ده چوو ئە پارتمان كه له خه وێکی كهسته کی دا بێت، یا هەر وهكو فه ره نسییه كان ده لێن خه وێ كۆته ره ی دار. بوئی ئە لكۆل وهكو توێژێك به سه ره به رجه سه ته كاندا یخ لێ كه وتوووه. دهستی ناتالیم گرتبوو و له شه قامه كه پهڕینه وه و ده رگای خواره وم كرده وه، چوار نهۆم سه ركه وتین و چووینه ژووره وه. بوئی دو كه لێ جگه ره تێكه ل به بوئی ئە لكۆل ببوو. بێ دهنگییه ك بالی به سه ره سالۆنه كه یا كیشابوو. په نجه ره ی سالۆنه كه م توێژا لێ كرده وه بۆ ئە وه ی تاكو به یانی هه وای خا وێن ئە م بۆنه را ده مالا ئی. چووینه ژووره بچووكه كه ی منه وه. چا وێكم به ژووره كه ما خشاندا، هه ره و كوو ئە وه ی ئە مه یه كه مجار بێت ژووره كه ی خۆم ببینم. هه زم ده كرد ژوورێکی فه راحم هه بوا یه، سیسه میکی دوو نه فه ریش له نا وه ند ژووره كه بوا یه. هه زم ده كرد ئە م میواندار ییه ته به و په ڕی لو كس و كه شه ییه وه بۆ به خیره اتن و پێشوازی كرنی ناتالیم ته رخان بكر دبا یه. هه زم ده كرد دوو په نجه ره ی گه وه ره، بیانروانیایه ته چه مهن و هه وز و فواره له بن نه هاتوو ه كان. سه به ی نیش هه تا و ی كۆتا یی ره شه مه، له درزی په رده ته نه كه كانه وه تیشكێکی هێمن و نه رمی بگه یاندا یه ته سه ر سیسه مه كه و له شه ناسكه كه ی ناتالیی له خه و هه لساندا یه و به گزنكێکی نو ئی، به یانی باشی لێ بكر دبا یه. هه زم ده كرد هه ره و كو خه ونه سه ره تا ییه كان گیا له ژێر سه ری نه كانمانه وه شین بوا یه، جوگه له ی جریوه ش به ته نیشتمانا خوره ی به اتبا یه. له كۆتا ییدا هه زم ده كرد ئە م خه ونێك بوا یه، نه ك شه و ی پێش دوا شه و! به ته ری قییه كه وه سه یری ناتالیم كرد و هه ره دوو شان ه كانم به ئاسپایی هه لته كاندا و هه ردوو ده سه ته كانیشم بێ ده سه لا تانه وه كو كوره كه ی مه ری ه م به م لا و ئە ولای خۆما دا چه قاند و پێم وت:

- تا چه چاره سه ره ئە وه یه كه پێكه وه له سه ره ئە م قه ره وێ له یه بنو وین. ئە ویش بێ سه له مینه وه وه لا می دا یه وه:

- زۆر باشه.

به ره و جانتا بچووكه كه ی چوو و نووشتا یه وه و زریزه كه ی را كیشا و كر دبییه وه. قاته بیجامه كه ی له جانتا كه ده ره ی نا و وه كو ته رمی کی مر دوو خسته بو یه سه ره هه ردوو په لی و

به ره و رووی من گه را یه وه و له چێکی خوار كرده وه. منیش چوو مه ده ره وه. ئە مه م به هه ل زانی و چووم دانم شت و كاتی كیش گه رامه وه، ناتالی بیجامه كه ی له به ر كر دبوو و به لام گۆره و ییه كانی دانه كه ند بوو.

پێ ده چوو ماندوو بێت، ماندوو ی سه فه ره كه و ماندوو ی ئە م شه وه درێژه ش! چوو ه ژێر به تانییه كه و ویستی چا و له یه ك نئ. ئە دی ئە من چۆن بتوانم چا و له یه ك نئیم! دوا ی ئە وه ی هه ره به پا لكه وتنه وه، چه ند رسته یه كمان له گه ل یه كتر گۆرییه وه، شه وباشی لێ كردم و نه رۆ بووه نیو خه ونیکی شیرینه وه. شیرین هه ره وه كو خۆی.

ئە وه شه وه هه ره گینگلم ده دا. كاتیك كچیك له ته نیشته بخه وێ و ده سپێش خه ری شه وباشت لێ بكات، ئە وه مومكین نییه شه وێکی باش به ریته سه ر. به تا ییه تی له سیاقی کی وادا. شه وباشی چی. ژه هرا و بوو گیرا یه وه، یا زه قنه بووت بوو؟ ئە و شه وه بیرم له زۆر شت ده كر ده وه. بیرم له سنووری نیوان مه حال و مومكین ده كر ده وه. بیرم ئا له و خاله ره شه ده كر ده وه كه هه میشه ده بووه پانتاییه ك و تا چه گۆره پا نه كه ی خۆم و خۆم به ته نها تیا ده دۆزییه وه. چ جه نگی کی كوشنده بوو به رامبەر به په روانه ی ئاسیا وه كان به ریام ده كرد!

ئە مجاره یانیش، دیسانه وه خۆم زۆر به ته نها ده هاته پێش چا و و سه بیه ری وێ نه یه كیش وا له ته نیشتم دا یه، به لام تا چا ویش بر ده كات دووره.

دووری و نزکی دوو جه مسه ره بوون پڑا بوونه یه كترییه وه. دوو رووی یه ك شت بوون. دوو دووری یه ك مه سافه بوون. دوو دژه بوون، به یه كه وه نه بوا یه هه لیان نه ده كرد. ئە م دوورییه، ئە م ما ویه، ئە م مه سافه یه، به هیه چ شتیك نه ده پتوران، ته نها به ئازار و شه ونخوونی و ئە شك نه بێت. تا ئە و تینگه ی شتم كه ته نها ئاخ هه لکی شان پتو هه ری راسته قینه ی ئە م مه سافه یه ی نیوان من و ئە و له شه ناسكه یه كه رۆ چۆته نیو خه وێکی ساده وه. ساده! ته نها ئا وه لئا و یی پر به پیستی ئە وه خه و بوو كه خودا به دیاری پێشكه شی چا وه جوانه كانی ناتالیی كر دبوو.

نا فره تیك وا له ته نیشتم دا یه، را كشا وه، له ش پێگه یوو، ته نها هه ره بیجامه یه کی گولدار نه بێت وه كو كا ژێ هه رزه كاری، شه وان ده یكا ته وه به ر، ئە گینا نا فره تیكه وه كو هه لئو و ژه یه کی پێگه یوو، یا ئە گه ره جوانتر وه سفی بكه م، وه كو ده نكه تر ییه کی ره ش، له و ده نكه تر ی ره شان ه ی كه توێژێکی سپی تی وه كو پۆدره ی به سه ره وه یه ئە گه ره په نجه ی بخه یته سه ره جێ په نجه ت به سه ره وه ده مێنی. ئە گه ره یش به دوو په نجه ئە و ده نكه تر ییه ش هه لگری و

بیخه‌یته سهر زمانت و ههر به‌زمانیش به‌ریزی که‌یته‌وه تا بهر ناسمانی مه‌لاشوت ده‌که‌ویت و پاشانیش له نیوان کاکیله‌ی دابنیتیت و به‌ناسته‌م بیته‌قینتی و شیرینی و مزربیه‌ک وه‌کو نارنجوک له ده‌متا ده‌ته‌قیتته‌وه و دیواری ژوروه‌وی زارت به‌ره‌نگی خۆماری و به‌تامیکی تاییه‌ت ناوه‌ریشین ده‌کات. چ تامیکی کورتخایه‌ن، وه‌کو تریشقه‌ی له‌ززه‌تی هه‌وری، دنیا بۆ چه‌ند چرکه‌به‌ک ناوس کات!

سه‌یری ناتالیم ده‌کرد و به‌و ده‌نکه‌ تری ره‌شم ده‌چواند. ده‌نکه‌ ترییه‌کی نوستوو، ده‌بی خه‌ون به‌چییه‌وه بیینی؟ ئای هه‌تاویکی گه‌ش و گه‌رم تا نیستا له‌ناو رۆحی هه‌لنه‌هاتوو؟ قه‌د له‌وه‌وه پیش ناتالیم ئا به‌و جوژه‌ نه‌بینیوه‌وه. وه‌کو روه‌کیکی وا بوو، وه‌کو چله‌ لا‌ولاو، گه‌شه‌ی ده‌کرد و نه‌شونمای ده‌کرد و ده‌گه‌یشته‌ سنوره‌ بی کۆتاییه‌کانی جه‌سته‌م.

بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که‌ چه‌ند شازادانه‌ له‌ پیتلیکانه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌وه دادبه‌زی و نه‌رم نه‌رم، پیتلاوه‌ سووکه‌کانی هه‌ر ئه‌وه‌ته‌ی ده‌که‌وتنه‌ سهر زه‌مین. چ سیحری بوو جه‌سته‌ی ناتالیمی به‌و شتیوه‌یه به‌رز ده‌کرده‌وه. سه‌یریم ده‌کرد و بیرم ده‌کرده‌وه که‌ ئه‌و ئیواره‌یه، به‌تاییه‌ت له‌ قاوه‌خانه‌که‌ی گرانیل، له‌ باری مۆسیقاکه، چه‌ندی جوان بوو، به‌و فانیله‌یه‌وه که‌ له‌ که‌تانی ره‌ش دروست کرابوو، چوار ریز قۆپچه‌ی وردی مۆر به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک و پانتۆلیکی ته‌نگ و ناسک که‌ سمت و پووزی به‌ته‌واوی گووشی بوو، کهدبوویه به‌ر. هه‌ر وه‌کو په‌یکه‌ریک و ابوو که‌ له‌ مه‌رمه‌ری ره‌ش تاشراییت. خۆی له‌ناو قاپووتیکی ته‌نکی ره‌ش ده‌پیتچییه‌وه و وه‌کو مامزی کیتی هه‌نگاوی ده‌نا و ره‌وتی ده‌کرد، ئا به‌جوژیک ره‌وتی ده‌کرد، له‌ پشته‌وه‌ی چمکی قاپووته‌که‌ی به‌م لاو ئه‌ولادا ده‌له‌ریبه‌وه و ناوه‌وشی پر با ده‌بوو؛ به‌چارۆگه‌ی به‌له‌میکی ده‌کرد که‌ له‌ پیش چاو ون ده‌بیت و ناسۆی ناوی هه‌للووشی.

ئه‌و شه‌وه‌ بووبومه‌ دێوانه، یه‌ک دوو جار هه‌لسام و له‌ دووره‌و تێمده‌روانی. له‌ سه‌رخۆ هه‌ناسه‌ی ده‌دا، برژانگه‌ باریک و درێژه‌کانی، هیتشتا کلی دوینی شه‌وی پیتوه‌ بوون، سیبه‌ریان بۆ ئه‌و دوو چاوه‌ فراوانه‌ کهدبوو که‌ هه‌ستم ده‌کرد ره‌نگی خه‌ون به‌دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه بیین. چه‌رچه‌فه‌ سپییه‌که‌ش به‌ناسته‌م له‌شی داپۆشیوو، ته‌نها هه‌ر لایه‌کی له‌شی داپۆشیوو و به‌س، لایه‌که‌ی دیکه‌ی که‌وتبووه‌ سهر عه‌زه‌که‌ و لۆچه‌کانی سیبه‌ر و تاریکیان دروست کهدبوو. ته‌نها هه‌ر له‌ گلۆپه‌که‌ی شه‌قامی شامپانیاوه‌ رووناکییه‌کی کزی زه‌ردباو ده‌هاته‌ ژووری که‌تیشکی زه‌ردباو و تاریکی ژووره‌وه‌ به‌شیتوه‌یه‌کی په‌له‌یی

تیکه‌ل یه‌کتر ده‌بوون. گویم له‌بۆ بیده‌نگی له‌شی هه‌لده‌یرا. بی ده‌نگییه‌ک بوو باسی بی ده‌سه‌لاتی منی ده‌کرد.

بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه ئیمه‌ی رۆژه‌لاتی کاتیک پی ده‌نیینه‌ سهر ئه‌م کیشوه‌ره، گه‌وره‌ترین ترازانان، ترازان نییه‌ له‌ شوین، به‌لکو ترازانیکه‌ له‌ چه‌رخ، له‌ سه‌رده‌م، له‌ قۆناغه‌کانی سه‌رده‌م. هه‌ستم ده‌کرد نیوه‌ی گیانم له‌ چاخه‌کانی ناوه‌نده‌وه‌ هاتوو، نیوه‌که‌ی دیکه‌شم، بارستایی گشت سه‌ده‌کانی دوای ئه‌وی هه‌لگرتوو. بۆیه، کاتیک چاوم کرده‌وه، ئینجا شته‌کانم بیینی: عیشقیک سه‌وداکه‌ر، هه‌ر له‌ هی فه‌ره‌ادی ده‌کرد، له‌ هی دێوانه‌ی جاف، یا له‌ هی کوره‌که‌ی مله‌وه‌ح، له‌ هی تریستانی باکور ده‌کرد، به‌هی لاسیک ده‌چوو، به‌کورتی ره‌گوریشه‌که‌ی وا له‌ زه‌مینیکی دوور ئاوه‌خواته‌وه، کاتیک ده‌مویست تیۆریان‌ه‌ش ته‌عبیر له‌و خۆشه‌ویستییه‌ بکه‌م، ئه‌وه‌ په‌نا‌م ده‌برده‌ به‌ر که‌له‌پووری هاوچه‌رخ، ماددیانه‌ شیتته‌لم ده‌کرد، فرۆبیدیانه‌ راقه‌م ده‌کرد، زۆر جاریش ده‌مدایه‌ پال سه‌دمه‌ له‌ بن نه‌هاتوو‌ه‌کانی نیوان شارستانییه‌ جوداوه‌زه‌کان. به‌لام هه‌موو کارته‌کان تیکه‌ل ده‌بوون. ئه‌وه‌ی که‌ قه‌د لیتی تینه‌گه‌یشتم ئه‌وه‌ بوو که‌عاشق ناتوانی باسی عیشق بکات.

بۆیه‌ ئه‌و شه‌وه‌ نه‌نوستم، بیرم له‌ خۆم ده‌کرده‌وه و ده‌موت (باشه‌ بۆچی ده‌بی گیرۆده‌ی شتی وا بم؟) رسته‌که‌ی کاک عه‌زیزم چه‌ندین جار به‌خه‌یالا ده‌هات که‌ زۆرجار پیتی دوتم (کاک خۆم، وه‌کو دارای نامۆزامت لێ نه‌یه‌ت؟) کاک عه‌زیز وه‌کو حه‌کیمیکی شه‌رقی، ته‌علیمیانه‌ هه‌نده‌ ئه‌و رسته‌یه‌ی له‌ لام دووباره‌ کهدبووه‌ و رۆژتیکان خۆم پی نه‌گیرا و لیم پرسی: (ئه‌ری ئه‌و دارای نامۆزایه‌ت کییه‌ و اه‌ه‌نده‌ باسی ده‌که‌یت و منی پی به‌راورد ده‌که‌ی؟) بۆ ئه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌م زۆر زه‌ق و ناقۆلا نه‌که‌ویتته‌وه، ئه‌وه‌شم پیتی وت: (بروا بکه‌ کاک عه‌زیز، ئه‌م پرسیاره‌م لێ نه‌ده‌کردی، به‌لام به‌شیکه‌ی هه‌لاتنیشم له‌ ژنیف هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ بوو که‌ هه‌میشه‌ په‌ناهه‌نده‌کورده‌کان له‌ به‌ر لووتم قووت ده‌بوونه‌وه‌ و به‌نامۆژگاری نابه‌جی و بیتم به‌ته‌واوی بیزاریان کهدبووم له‌ هه‌موو شت ناقۆلا و ناهه‌موارتر ئه‌وه‌یه‌ که‌ گویت له‌ ره‌خنه‌ و نامۆژگاری په‌ناهه‌نده‌ی فاشیل بیت. له‌ سه‌رووی هه‌مووشییه‌وه، به‌لکو له‌ هه‌مووشی سه‌یرتر په‌ناهه‌نده‌ خۆی به‌خاوه‌ن په‌ناهه‌نده‌ ده‌زانی به‌لام بروا بکه‌ کاک عه‌زیز مه‌به‌ستم تۆ نیت و باشیش ده‌تناسم، ده‌شزانم دلته‌ وه‌کو کاغه‌زیکه‌ی سپی ساف و بی گری و گۆله، حه‌زیش ده‌که‌م باسی نامۆزایه‌ی خۆتم بۆ بکه‌ی.)

کاک عه‌زیزی سه‌هی، به‌دریژی که‌وته‌ گێرانه‌وه‌ی نه‌ک ته‌نها به‌سه‌ره‌اته‌کانی دارا،

به لکو چیرۆکی ئەو خیزانه پەروازەییە بۆ گێرامەوه که زۆر نمونەیی بوو. دەبوت باپیری دارا که مام غەفووری چەمەزەددەیی پێ دەوترا لەگەڵ باپیرە ی من برا بوون؛ رۆژتیکیان مام غەفوور لەگەڵ ئاغازی گوندەکانی سنە دەبیتە مشتومریان و ئاغاز هەرەشەیی لێ دەکات، ئیوارەییەکیان دوو پیاو بەتفەنگەوه دەکوئنه سەر مامی مام غەفوور، خۆشەختانە مام غەفووریش زووتر ئاگادار کرابوو، ئەگینا هەر ئەو شەوه کە وڵیان دەکرد. ئیتر هەر بەو شەوه هەلات و دوا چەند رۆژتیکیش خۆی دەگەیهێتە خزم و کەسەکانی که لە هەڵەبجە دەبن. ئیتر مام غەفوور بپرای بپرا ناگەریتەوه ناوچە و زیدی خۆی و لەوی ژن دەهینی و باوکی دارای دەبێ که مام شەریفی دەروازە زەردیان پێ دەوت. ئەم دارایە لە کۆتایی هەفتاکان بەشی هونەرە جوانەکانی لە بەغدا تەواو کرد. لە هەققەتدا، چوو بوو خۆی لە مۆسیقا ناو نووس بکات، جێ نەما بوو، ناوی خۆی لە تەشکیلی نووسی.

بۆ شەری ئێران و عێراقی بەسەرا نایەت، دارا فیرار دەکات و خۆی دەگەیهێتە لای ئیمە، من ئەوکات هیشتا لە سنە بووم و چەند هەفتەییە کیش لە مامی ئیمە دەمینیتەوه و پاشان سەری خۆی بۆ هەندەران هەڵدەگریت و ماوێهەک لە ئیتالیا دەبیت، پاشان دەچیتە پارێس. لەوێش لە مۆمەرتەر خەریکی پۆرتریت و ئیشی هونەری دەبیت، وەزعی مامی و دارایی زۆر باش دەبێ. یەک دوو جاریش هاتە بیزەنسۆن سەری لێدام. منیش تازە هاتبوومە ئێرە، وای بزانم هەر سالتیک دوا دەچوونی دارا منیش تووشی چارەنووسی خۆم هاتم و تووشی ئەم پەرتەوازیە و ئاوارییە بووم. پڕواش دەکەم، خیزانەکی ئیمە دوای لێ کرابیت هەموو ناوچەوان سیانزەین. هەر لە مام غەفوورەوه بگرە تا دارا، زەلامیان تیا نەبوو، رۆژگار کەلەبەیی خۆی لێ گیر نەکردبیت. سەرەتا، وامان زانی، ئەم دارایە ئیستسانایە، چونکە سەرەتا زۆر بەکارامەیی بەخت یارییەوه دەرکەوت، خۆ ئەو هەر لە سەرەتاوه وەک مەن بەدبەخت و سیانچارە نەبوو؛ ئەو دەست رەنگین بوو، دەست رەنگین! پڕوا بکە لەو مۆمەرتەرە تا قە هونەرەندیک بوو که هەموو خەلکی رێزبان لێ دەگرت، تەنانەت چینی و کامبۆجییەکانیش خۆشیان دەویست. هەر تەنھا بەسەیرکردنیک، بەسەیرکردنیک و بەس پۆرتریتی ئەو سايحانە دەکیشا، دەقاوودەق وەک خۆیانێ دروست دەکرد. ئەدریس و ناویشانی نیوەی دانیشتوانی سەر ئەم زەمینەیی لە لا بوو. خەلکی دەناسی لە نیویۆرک دادەنیشان، خەلکی دەناسی لە کەبێک دادەنیشان، کورە خەلکی دەناسی دوورگەیی مانگەوه هاتبوون! پیاو کە دەست رەنگین بوو! (ئەمەیی زۆر بەئێجانبەوه و ت) کورە ژيانی ئەم دارایە هەر وەک حەکا یەتیک کۆتایی هات. سوودە لە

پاریس تووشی کچە ئیسپانییەک دەبێ، دواي دەکەوێ، وایزانم خەلکی سانتیاگو دەبیت، دواي دەکەوێت و گێرۆدەیی ئەو کچە دەبیت، ئیتر لەو رۆژەوه هیچ ئاگاداری نین. برادەرەکانی گەلێ پێیان وت، کورە دانیشە و سەری خۆت بەفەتارەت مەدە، فایدەیی نەبوو نازانین چی بەسەر هات و لە کۆتیی ئەم دنیایە گێرساوه تەوه ئای بۆ ئەو بەسزمانە! نە نامەیی هات، نە ئەدریسێکی دەزانین، نە برادەرەکانی هەوالێکی لە بارەوه دەزانن. وایزانم ئەو کچە بەتەواوی میسکی تیک دا. ئەمە رەنگی نووشتەیی قەرەجەکانی غەرناتەیی بووبیت! یەک دوو جار چوومە پارێس و هاوڕێیەکانیم بینی، سەرەتا چوومە لای سالاری عەبە. کاک سالار زۆر برادەری بوو. کوردی دیکەیی زۆر دەناسی، بەلام زۆرەیی ئیواران لەگەڵ سالار دەبێدە سەر. سالاریش لە کۆتایی حەفتاکانەوه لە پارێس بوو. بەخوا ماکاویل بوو، ئەویش دەست و پێ سپی بوو.

کاک عەزیز زۆر بەوردەکارییەوه بەسەر هاتە کەیی دارای بۆ دەگێرامەوه، بۆیە منیش حەزم دەکرد بزانم ئەم چاخوانەندییە چی لێهات، بۆیە لێم پرسی:

- ئێ چیان پێ وتی و ئەوان، مەبەستم لەو کاک سالارەییە، ئایا شتیکی لەو بارەوه پێ وتی؟

لەو تەیی کاک عەزیز لە بیزەنسۆن بوو، تەنھا هەر دوو جار چوو بوو پارێس، ئەویش بەدواي سۆزای ئامۆزاکەیی. ئەوانەیی کەمبیش سەفەر دەکەن، زۆر بەوردییەوه سەفەرەکانیان دەگێرنەوه، حەزم لە جۆری گێرانەوه کەیی بوو، بەلەزەتەوه دەبگێراپەوه و سووکە لەهەجەبەکی سنەییی هەبوو. کاتیک پرسیاری ئەو م لێ کرد که ئایا سالار هیچ هەوالێکی دا بوو، کاک عەزیز بەم جۆرە باسی سەفەرەکی دوو مەیی کرد:

بلیتم بپری و چوومە پارێس، گەیشتمە ویتستگەیی گار دوو لیۆن، هەر گەیشتم و نەگەیشتم زینگ زینگ تەلەفۆنم بۆ کاک سالار کرد؛ ئەویش خوا قبوول ناکا زۆر پیاوانە، هەندەیی نەبرد لە بەردەم قووت بوووه. کتیبێکی زلی بەژێر بالەوه، دەتوت تازەبارە ریشی چەند رۆژتیکیشیی دەرچوو بوو، جگەرەیی کیشی بەسەر لێوهوه بوو. بەتەلەفۆن پێم وتبوو که چاکەتیک قاو دەبیم لە بەرە و سمبۆل ماشوونجە و قۆم لە پیشەوه پروتاو تەوه و شوینی برینیکیش لەسەر تەوێلم دایە (هەر بۆ پێکەنینیش پێم وت: بپری لە ئەتواری خراب نەکەیتەوه، شوینی چەقۆ و مەقۆ نییە، بەمنالی لەسەر خەرمان لە جەنجەر بەریومە تەوه)، هەر بۆ نیشانەش رۆژنامەییەکی لیبراسیۆن بەدەستەوه دەگرم، نا نا

دېخه مه سهر سينگم. ئه وېش پټكه نى و وتى (به ساقه گوڭى مه ده رى، ده موچاوى كوردان به ناسانى ده ناسمه وه.)

سه ماعه كه م دانايه وه و له ته نېشت كابينه ي ته له فونه كه وه ك رېشونه ي توڅيو هه لوتو تام، نيو سه عات زياترى پېچوو، له گه ل كورپكى ديكه پيا بوو، ئه وېترېان حه مه ي مه عارېفېان پى ده وت. گه نجىكى كورته بنه ي زور گورجو گوڭ. له ئاواييه كه ي ئيمه به كه سانى و ايان ده وت گزگل. دم هه راش، ده توت چاپخانه ي قوت داوه و ده يه وى دنيا به قه پالټىك لووش دات. له دووره وه بېنېمن، كاك حه مه كه موكه يه كېش له پيش سالاره وه هه نكاوى هه لده نا. خو له وه و پيشتر به كترېشمان نه بېنېبوو، به خواى زور به زىتېيه وه چاوى گر ده دا، له دلې خو م وتم به خوا هه بى و نه بى ئه وه خو يه تى. هه ر كه چاوى پيم كه وت به سالارى وت (ئهرى ئه وه خو ي نېيه ؟) منېش رۆژنامه كه م توند نووسانده بووه سېنگمه وه به ره و روويان ده چووم، سالاويان كرد و سالار وه كو ناسيا و پكى نزيكى باوه شى ليدام و كاك حه مه شى پى ناساندم. كه وتينه رى به بى ئه وه ي بزائين بو كوئى ده چين! (با برۆين بو قاهه خانه ي سان بېرنار، چونكه مه وعيدمان له گه ل به هزاد هه يه.)

له راستيدا، ئه مه رټىكه كه وتېك بوو بو خو ي، نه من سالارم له وه پيش بېنېبوو، نه حه مه ش له وه وه پيش به هزادى بېنېبوو، نه منېش به هزاد م ده ناسى، ئه م حالاتانه ش زور روو ده دات، هه مېشه كوردىك ئاواره كوردىكى ئاواره ي ديكه ي وه كو يه ده ك پتېيه. ئه مه خووى كوردانه قه د حه وسه له يان به ته نيايى ناكړتېه وه. وه كو مه فره زه ي بچووك به ژئير ميترويه كانا دېن و ده چن.

ئيمه ش مه فره زه يه كى سى نه فره ي، گار دوو ليو مان گورج به جى هېشت و چوينه خواره وه و ميترو مان وه رگرت. هه موومان كه موكه يه ك په شو كا بووين. زور قه له بالغ بوو، بوئى شى و پيسايى ده هات. سى جار ميترو مان گوڙى و له شاتلى دابه زين كاتېك كه وتينه وه سه رزه مين، به قولى هه ناسه م هه لده كيشا و پتېانم وت (به خوا من ناتوانم له م پاريسه بژيم، ته نها له بهر ته نكه نه فه سييه كه م نېيه، پيباح قه له بال و ئيزعامه). به م قسه يه ي من، حه مه مه عاريف دا يه قاقاى پټكه نين ده ستى نايه سهر شانم و وتى: كاك عه زيز ئيمه له ناو قه لى عه وله مه ده ژين عه وله مه، هېشتا له كو پته به راي خام! (كاك سالارېش جه غدى له سهر كرد) پاريس به رۆژ دوانزه مليون كه سى تيا ده ژى، ئه مه يه عنى به لايه ن كه م شه ش مليون ئوتومبيل، هه زاران ميترو، هه زاران پاس، به كورتى هه ر دو كه له و

به رزده بېتته وه. ئه مه ش حه زاره تى رۆژئاوايه، مه نزه قه ي كو مپلېته هه وده رده كانم. به دم قسه كرده وه بووين گه شتېنه قاهه خانه كه ي سان بېرنار و چوينه ژووره وه. كورپك له قورځنېك دانېشتبوو، خه ربكى خو پندنه وه ي رۆژنامه يه ك بوو، هه ر ئيمه ي بېنى كه مى سه رى قوت كرده وه ده ستى بو هه لېرين و لى نزيك بوينه وه. به هزاد بوو، ته مه نى له نيوان بېست و پتېنج و سى سالتېك ده بوو، له ئه نېستېتو كورد، له كتېبخانه كه ئيشى ده كرد. ئه سكه مېلېتېكمان نووقسان بوو، داواى لېبوردم له و پېره ژنه كرد كه به تاقى ته نها به رامېهر به به سته نېيه ك دانېشتبوو، ئه سكه مېلېه كه م هه لگرت و هېتام. كاك سالار سه رته تا به هزادى به كاك حه مه ناساند و وتى: (ئه مه به رتيز كاك حه مه يه، رۆشن بېرترين كورده له م ئه وروپايه، ئه وه باسى كوردستان هه رمه كه. كاك حه مه، ئه مېش به هزادى خو مانه، له ناو كوردان به به هزاد ژورنال ناوبانگه، ئاگاي له لاپه رترين هه واله كه له سهر كورد نووسرا بېت، گارديان و فرانس سوار و پارمياچېش ده خو پتېته وه. له ناو پياو و ژنه گرېنگه كانى دنيا ده زانئ كى رېچه له كى كورده و كى رېچه له كى كورد نېيه. ده لى بېژار، سه ماناسى فره نسى كورده، با پېره ي رۆبېرت حوسېن خه لكى چه مچه مال بووه، باوكى زولفه ققار عه لى بو تۆ كورد بووه، گونديكى كوردان له ئه فغانستان هه يه ناوى گوڭده ربه و (هه موو دا يانه پټكه نين). پاشانېش به منى ناساند و به به هزادى وت: ئه مه ش ئاموزا كه ي دارايه، قه بيمترين په نا هه نده ي ئه م ئه وروپايه يه. جارېكى دېش هه موويان دا يانه وه قاقاى پټكه نين و بېده نكيه ك و ئېتر كاك سالار كه وته مه حت كردنى كاك به هزاد و وتى: كاك به هزاد تا بلېى كورپكى به رتيز و رۆشن بېره. هه موو به يانېيه ك، گشت رۆژنامه فره نسيه كان به سهر ده كاته وه، هه ر چ با به تېكېش له مه ر كوردانه وه نووسرا بېت ده بېرى و به فۆتۆكپېيه كه ي ئه نېستېتو گه وره ي ده كاته وه و له سهر مېزى كتېبخانه كه دا يانده نى، وه كو زه خېره ي په نا هه ندان، ئه فكارى گه لى گرېنگ و موهيمى هه يه.

كاك حه مه ي مه عاريفېش، خو ي پى نه گېرا. هه ستم كرد كه موكه يه ك ئه مه ي به ته وزه وه وت:

- ئېى؟

بو ئه وه ي درېزه به قه سه كه ي بدات، جارېكى دېش هه ته وه قسه:

- هه ر هه موو رۆژى؟

ئو وېش زور خو پتېنگه رمانه:

- فیگارۆ، لوموند، لیبیراسیۆن، فرانس سوار، کەنار ئەنشیۆن، چوزانم هەر هەمووی دەخوینیتەو.

کاک عەزیز زۆر بەئیەجابهووە باسی ئەو چاوپێتیکەوتنەو ئەو عەسرانەو دەکرد. درێژەو بەقسەکانی دەدا:

{دەزانی حەمە مەعاریف لە راپەرینەو بەشداری کردبوو. پاشان لە کۆرەووەو چووویووە ناو خەلکی و شیعری بۆ خویندبوونەو و بانگەشەو بۆ کردبوون کە بگەرینەو و نیشتمانی بەجێ نەهێلن. هەرەها و تەووی لەگەڵ چەند کەسیکی دی، هەلمەتەمان برده سەر ئەمنە سوورەو و زیندانییەکانمان دەرکرد و پێانیشمان وت: «فەرموون برا تازینەکانمان، ئێوە تازان. لە ئیمپروۆش بەدواووە خەمی داپلۆسین نەما».

سالاریش دەمێک بوو ولاتی جێ هینشتبوو، حەزی دەکرد زیاتر گۆتی لە حەمە بیت، بۆیە دەبوو:

- باشە کاکە حەمە، ئەو ئەمنەکان دەستیان نەکردووە.

- دەست کردنەو چی!! کورە هەر هەموویان رایان کردبوو. چونکە فشارێکی زۆریان بۆ چووو. ئەمەش بەدوو شیوێ دەکری لیکدریتەو: یەکەمیان پەيوەندی بەوهمی تەمەن درێژی قەمەووە هەیه، دووهمیشیان یەکاویەک پەيوەندی بەتەمەن کورتی قەمەووە وەهەمەو هەیه.

لەولاو بەهزاد، بەتەواوی گۆتی راگرتبوو و پەنجەو کەلەو نووساندبوو قەد لاجانگی و وەکو ئەوێ لەم دوا رستەیش تێ نەگات، پاشان دەمی ئاراستەو سالار کرد:

- کاک سالار، لە دوا لاپەرەو فیگارۆ ئیمپروۆ شتیکی سەرنج پراکتیش نووسرا بوو.

کاک سالاریش هەر کە گۆتی لە وشەو فیگارۆ بوو، لچتیکی خوارکردووە و وتی:

- فیگارۆ!! راسترەو! ئێی باشە چی نووسرا بوو؟

- بابەتیک بوو لەسەر رپالپۆلیتیک، بەکورتی نووسرابوو لە رپالپۆلیتیک بەدەرەو هەر هەموو فەشەو.

هەرچەند حەمەو مەعاریف ئاگادارییەکی باشی وەزەو کە بوو، لەو بارەو هەموو سەرنجی تاییەتی خۆی هەبوو، بەلام لەم زاراوێ تێ نەگەشت. بەلام لە خەیاڵیا، بییری بۆ وشەو

(ریال) چوو کە واقع دەگرتەووە و (پۆلیتیکیش) سیاسەت دەگرتەووە، بەلام ئەو دوو وشەو بەیەکەو و اتە (واقع سیاسەت) نەیدەزانی مەبەست چیبە، بەلام خۆی بۆ نەگیرا:

- هەموو واقیعیکی سیاسەتی خۆی هەیه، یا راستر بلتیم، هەموو واقیعیکی سیاسەتی خۆی دەو، یا سیاسەتی خۆی دەسپین، کەواتە ئیمەش، مەبەستم کورده، پێویستمان بەواقیعی سیاسی خۆمانە و دەبێ جەخت لەسەر گشت بنەما ئەساسییەکانی بکەین. رەنگبێ هەبن پیرسن چۆن. منیش بەسەریحی وەلامیان دەدەمەو و دەلیم: چۆن و مۆنی ناو: ئیمە ئەگەر لە خۆمانەو دەست پێ نەکەین کەس دەسمان ناگریت.

(بەهزاد لچتیکی خوار کردووە وەکو ئەوێ دانیشتمانی تێ بگەینێ کە ئەم خیتابە هی چەپەکانی شەست و حەفتایە، بەلام هیچی نەوت).

حەمە مەعاریفیش بۆ ئەوێ رستەکەو ئەو تەواو کات وتی:

- مەعریفەش دەسەلاتە و دەسەلاتیش مەعریفەیه.

بەلام وەک بلتی سالار دەویست زیاتر باسی گرتنی ئەمنە سوورەکەو بۆ بکریت، بۆیە دەمی ئاراستەو حەمە کردووە و وتی:

- کاکە حەمە، ئەو کاتیک زیندانییەکان بەریوون چیان کرد؟

پیش ئەوێ کاک حەمە جگەرەیک داگیرسین، جگەرەو پێشکەشی ئەوانی دیکە کرد: فەرموون، فەرموون بیدەنە بایه، دنیا هەندە نایەن. دەستی کردووە بەبابەتەکەو:

- کاتیک خەریکی شکاندنی دەرگاکانی زیندان بووین، بەبیرم دیت، سەمەدی ئایشە و چالاکێ قادر پێپەتی و شەو کەتی ئەوێ حەمان و زۆریەو زۆری برادرانمان لە گەلا بوون، من یەکسەر بیرم لەو گشت بەلگەنامانە دەکردووە کە دەستیان بەسەرا بگرین و نەفەوتین.

کاک سالار زۆر بەپەرۆشەو وتی:

- ئی بەراست چیتالن لێ کردن؟

- کاکە حەمەش زۆر بەساردیبەو:

- هەموو کۆکرایەو و ئاودیو کرا، تەسلیمی دەرەو کرا. ئاخر توخوا ئەمە کەم دەماخی ناگریتەو؟ ئاخ ئاخ! میژووی خۆمانمان تەسلیمی دەرەو کرد. بیرم لە شاعیرانی کۆن دەکردووە، هەر بۆ ئموونە، مەلا حەمدوون خۆکەمبناوو، بەلام وەسفی سەفەرەلکی

کردوه له ده چاوساغ زياتر شتى بينيوه، ئەمانه ئيمرومان، مەبهستم سياسييەكائمانه، كورە هيچ نابيين؛ كوتيرن كوتير! كاتيكيش زيندانييەكان بەرەلاكران، ئەوانيش هاتنه پال ئيمه و دروشمي وهك «نازادى بۆ گهل، نازادى بۆ گهل» يان دووباره دەرکردوه ههروهوه دهزانن زينداني و بيكار گهورهترين لهشكرن. ئەوانيش هاتنه پال ئيمه. لهو پرووهه نيتشيتي عهزيم فەرموودهيهكي ههيه، بهراستي ههه لايهق بهخويهتي.

سالار بهواقورمانهوه:

- مەبهستت نيتشيتي خاوهن زهردهشتهكهى خومان نهبيت؟ توخوا چي فەرمووه؟

- دهلت جهنگ شتيكي ئاسانه، بهلام ناشتي پراگرتن ماندوووبوني دهوي.

سالار ههزي دهکرد، حهمه مەعاريف زياتر باسي زيندان شکاندنهكهى بۆ بکات، بۆيه وتي:

- ئەي دوايي؟

چۆن، ئەي دواي!

کهميک ماتهيني دايگرت و سهري شوکردهوه و بي دەنگ بوو. جگهرهكهى لهناو تهپله کریستالهكهى بهتورهبهوه كوژاندهوه و کهوتهوه قسه:

- ئەي نازانن چ پرووي دا دوايي؟ كۆره دهستي پيكرد، خيانهتمان لي كرا. ئەمهريكا خيانهتي لي كردين. هاوكيشهيه دهسهلات تووشي لاسهنگي هات. من لهو رۆژانه بيرم له تهليليكي جيدي دهكردهوه. بيرم لهوه دەرکردوه دهبي، چمكه كۆمهلايهتي و ئەبستميهكان له ژير رۆشنايي فەلسەفەي هاوچهرخ بخوتندريتتهوه. ههروهها بيرم له جالييهي كوردی دەرکردوه و بهخۆم دهوت ئاخ ئەگەر ئیستا له ئەوروپا، له ئەمهريكا، له كهنهدا كهسانتيكمان دهبوو خهميان لي بخواردينايه، قهه رۆژمان نهدهگهيشته ئەم رۆژه. كوا... كيتمان ههيه؟

لهم فەرهنسا گهوره و گرانه، ئەندامي جيگير له نهتهوه يهكگرتوهكان، ولاتي تهنویر و شوپش، ولاتي زانست و هونهر، ولاتي دانتون و رويسپير، ولاتي روسو و قولتير، ئاخ! باشه كوان مهسوولهكاني كورد له دهرهوه؟ قهرارم دا بيتمه فەرهنسا. نهك بۆ ئەوهي بيمه مهسوول، نهخيتر بهلكو دهبي جالييه دروست كهين لۆبي وهكو جوولهكهكاني ئەمهريكا، بيينه وههقهه زهغت. ئەوروپا جيتي پرياره سياسييەكانه نهك كوردستان. خۆ ئيمهش هيچ

بههيچ نهكەين، ئەوه رۆلهكائمان دهبنه شت، سبهه دهچنه ناو كۆمهلاگاي ئەوروپاييهوه، دهبنه سياسيتمهدار، دهبنه پەرلهمنتار، دهبنه بيزنيس مان، بهكورتی و كرمانجی دهنگی كپكراوی كورد دهگهيهننه دنيا.

بههزاد هيدي هيدي سهري بۆ دهلهقاند و ههه دوا بهدواي وشهه جوولهكهكاني ئەمهريكا، وتي:

- دهزانی راگهياندنی فەرهنساش له ژير دهستي جوولهكهكانه، دهزانی ناسيني جوولهكهيهكي فەرهنسي له سهدان كاسوليكي فەرهنسي بههاي زياتره، جا با پيرهژنيتي گۆچان له دهستيش بي، بهخوا ههه سوودي ههيه. بۆ نمونه خاوهن مالهكهه من پيرهژنيتي جوولهكهيه، زۆرجار سهري لي ددهم و باسي كوتيرهوهري خوماني بۆ دهكهم. بهعهكسهوه ئەو پيرهژنانه عهتف و سۆزيان دهجوولتي. پياو دهبي عهقل بکاته كار عهقل. ههروهها ئيمه دهبي چهكي ئەعلامي بکهينه كار، ئيمرو ئەعلام دنيا بهرپوه دهبات.

بههزاد كهمي قورگي پاك كردهوه و جاريكي ديش ههلايهوه:

- وهلا راست دهكات، كوره خهزينهكانيشيان بخهينه ژير دهست ههه خومان قازانجهمانه!! پياو دهبي ئەم ميشكه بخاته كار، توخوا وانبيه برادهران؟ با بيينه سهه مهوزووعيتي جيدي: كاك حهمه، كاك سالار چي دهلين، توش كاك عهزير نهگهه ههز دهكهه بهشداريمان بکه... چ دهلين گۆفاريكي زانستي دهرهبينين. گۆفاريكي مهنهجي بيت. من سههپهرشتي تهرجهمههه گشت ئەو بابتهانه دهكهم كه بهيانيان له نهيستيتو بهمهقهس دهياتيرم. ههه لهوي له كاتي پشووي نانخواردن لهسهه كۆمپوتتهه تهرجهميان دهكهم.

باش نييه؟ ئينگليزيهكهشي دهدهمه سهباح، ئەو ئينگليزيهكهه پهرفيكتنه.

حهمه كهمي پاما، ههستي دهکرد، ئەم فيكره له بنهرتدا هي ئەو بووه و وا خهريكه بهكيكي ديكه پيشنياري دهكات؛ بهلام لهو پرووهه هيچي نهوت، بۆيه سهيري بههزادي كرد و وتي:

- لهوه باشتري. كاتي ئەم قسهيه دهكهه، تووشي ئينفيعال ديم، بهراستي گريانم ديت. سهيرتي پهنجهرهكههه كرد و تفيكي قووت دا.

دهزانن بۆچي؟

لهو کاته گارسۆنه که هات و وتی «چی دهخۆنهوه؟» سالار ده می ناراسته می من کرد وتی «چی دهخۆبتهوه کاک عهزین» منیش داوای بیرهیه کم کرد. بههزادیش وتی «قاوهیهک»، کاک سالاریش قاوهیهکی داوا کرد و کاک حه مهش جگهره که می به دوو په نجه گرت و که می یک لچی خوار کرده و وتی «ئون که فعی میسی» به له هجه می بیگانه یه که تازه گه یشتبیتته پاریس، داوای قاوهیهکی کرد و مژیک می تهواری له جگهره که می دا و دهستی کرده و به قسه.

کاک می خۆم حه مه کتیبی بوو بو خۆی. شه و رۆژ قسه می بکرد بایه قه د ماندوو نه ده بوو. دهتوت کتیبه کانی له به ره، هه موو مه عریفه می شهرق و غه ربی له به ره بوو. له رۆژه لاتی نیستی بیدادییه وه رایکرد بوو رۆژتاوای دیو کراسی و نازادانه و ره خنه می له رۆژه لات و رۆژتاوا دهگرت. قسه می ده کرد و دهیوت:

- چۆن وا ده لئین!! راسته رۆشنبیری ئیمه ئیفلیجه، سیاسه تمان پیتی شکاوه، سیاسه تمه دارمان به دار شه قه وه نه بی ناتوان هه نگا و بنین، نووسه رانمان قه له مکورتن، شاعیرانمان یا غه مگین، یا ساویلکه ن، یا له به ره که بت رایان کردوو، رۆژنامه نووسانمان هه ر زمانی پیا هه لدان ده زانن. که له پوو رمان، هه موو که له پوو ری کوردیشمان له سه ر ره فیه ک جیی ده بیته وه. دیوانی که له شاعیرانمان ته گه ره به خه تی ورد بنووسریت، هه موو دیوانه کانیان ده پانزه لاپه ره ده رناچن. باشه ده زانن بوچی تووشی ته م رۆژه ره شه هاتوین؟ ده زانن بوچی، چونکه میره کافانمان (میر) یان نه خویند بووه، مه به ستم له مایچی قیلییه. (مه به ستمی میکا قیلی بوو، کاک حه مه می مه عاریف ده یویست هه موو ناو تیک وه کو له زمانه که می خۆی ته له فووز بکات) ته وه می ده لئ ده بی «شه لم کو یرم نا پار تیزم بکه می تا ده گه یته ده سه لات». ئیمه ده بی هه موو گر تیکو یره کانی میژوو مان شی بکه ینه وه، ده زانم هه ز ده که ن پیتان بلیم چۆن! پیتان نالیم، ده بی ئیوه ش ته لاش بدن، هه ول بدن، ئیمه ده بی تا لیروه، تا له سه ر خاکی کی شه وه ری کو نه وه ده توانین رۆژه لات زیندوو بکه ینه وه و بیبوژ تینیه وه و به نجه هه زار سالییه که می جه سته په رکه مبووه که می خا وکه ینه وه.

منیش چه ندین سال پیتشه مرگایه تیم کرد بوو، ده مزانی ئیمه له چ واقیعی تیک داین و له هه ققه تیشدا هه ندی وشه م به دل نه بوو و هه سستیشم ده کرد که کاک حه مه زۆر به سه تحی باسی کولتووری ئیمه می ده کرد و زۆر به سوو کیشه وه باسی خۆمان ده کات، بو به زۆر به ریز و ته ده به وه به کاک حه مه مه عاریفم وت:

- ته می باشه کاکه حه مه بو دوا ی راپه رین جه نابت ولانت جی هیشت؟ چه ندین سال بوو، دوا ی خوینرشتن و شه ر و کوشتار و شه هیدیکی زۆر، به بی ته وه می باسی لی قه و ماوی وه کو ئیمه و مال کولبوونی هه زاران که سی بی تاوان بکه یین، چاوه پروانی ته وه مان ده کرد که رۆژ تیک میلله ت بلیت نه و راپه ریت، که چی جه نابت هاتووی، سه ره رای راست گو یی و خوینگه رمیت، ده ته وی میلله تمان له م پار یسه قه له بالعه وه بو رزگار بکه ییت. له گه ل ریزم بو ت به لام مه جالم بده ری با تر حیو تیکت بو بکه م. من ره نگه وه کو ئیوه خوینه وار نه بم و ناوی ته و حه مکه که سه ش نه زانم که ئیوه شتتان له بار یانه وه خویندو ته وه، ناوی زۆر به می زۆریشیانم قه د به رگو ی نه که و تووه، به لام وه کو کوردان ده لئین «مانگه شه ویش هه ر سه ر له ئیواره وه دیاره». له دلئ خۆشم ده موت: ئاخه ر من بوچی هاتم و تووشی چی هاتم. هه روه ها ته مه شم بی وت:

- کاک حه مه ده ته وی کوردستان به گو قاری تیک، ته نها هه ر به گو قاری تیک و به س، تا له م تارا وگه یه وه، مه به ستم تا له م رۆژتا وایه وه رزگار که ییت؟

کاک حه مه ش، به هیمنی و ریزه وه ویستی قه ناعه تم بی بکات، بو به وتی:

- هاو رپی خو شه ویستم نازیم، میژوو ی هیج ره تی کورد له سه ده می نو زده مه وه ده ست بی ده کات. ره نگه بلیی «ئوه هه میسان میژو و میژوو و گپرانه وه ده ستمی بی کرده وه» به لام هه موو لیقه ومانیکی کورد، به شه پۆلی هیج ره ت ده ستمی پی کرده وه: رو خانی میرنشینی به به، شاعیران هیج ره تیان کرد، هه ره سی حه فتا و پینج، هیج ره تی پیتشه مرگه بوو، شه ری ئیران و عیراق هیج ره تی سه ربازی فیرار بوو، راپه رین و شه ری دو وه می که ندا ویش میلله ت به ته وای هیج ره تی کرد، واته دوا هیج ره ت. هیج ره ت و کورد مورادیفی به کترین. ته مه ش دوا هیج ره ته چ خه تایه کی منی تیدا یه، ئاخه ته مه قه ده ری ئیمه یه و منیش به ره ته م شه پۆله که و تووم. به لام با ته وه شت پی بلیم هیج ره تی من له پیناوی سنوور دانانه بو هیج ره ته کان، بو نازاره کان، بو مه خاز و مه شق قه تی ئینسانی کورد. له ره حمی ته م هیج ره ته وه میلله ت له دایک ده بی!!! به لئ ده گه رتینه وه، ته م به لینه م به رام به ره به زات و که رامه تی خۆم ناراسته کرده وه، گه رانه وه به لئ، به لام نه ک به ده سه تالی، به لکو ده بی گه رانه وه می، چاکتره بلیم گه رانه وه می ئیمه وه کو بو مه له ره زیه کی لی بی ت. ده لیم ئیمه چونکه من ته نها نیم، ئیمه کو مه له یه کین له هه موو کی شه وه رکه کانی دنیا لایه نگیرمان هه یه سه دان هه ن که ناوی حه مه مه عاریفیان نه بیستوو به لام ده زانم لایه نگیرمان. ئیمه

هاورپین، به لّام بهرزه و هندی بالا له پیش بهرزه و هندی نیسانییه کورتخایه نه کانه و هن. به لّام نه و هوش ده زانم که من به ته نهانیم. نیمه ده رویشی ریگای نازادین و درووشمانیش «بیری نازاد، ته عبیری نازاده». ده مانه وئ گه شه به لّوی کوردی بدهین.

مه سئووله کورده کان له نه وروپا به ته و اوای کاروباری کوردی ناخه نه پیش پای جیهانییه وه. ده فرمون، ده ئاخر فرمون کیتان له فرهنسایه ههیه؟ نه و هی بی توانایه ده می هه راشه و به پهره و شه بۆ میللهت، نه و هشی به توانایه ته نهان بیر له خوئی ده کاته وه. ده ردی تا قه مچیستی ئیره هشی گرتوته وه. به لّی گو قاریک ده توانی ئاور له گشت نه م نووقسانیه باده ته وه. لیره نازادین و به باشی ده توانین هه ر چیه کمان بوئی بیلین. دوور له چاوی حه سحه س و سیخور، له سه ر نه م خاکه نازاده، فیکری نازادی کورد ده بی گه شه ی پی بدهین.

منیش به کوردی و کرمانجی پیتم وت: کاک خۆم، هه ر خۆتان ده نیوسن، هه ر خۆتان ده یخویننه وه. به لّکو ده بی پاره ی پسته و یه ک دوو عانه شی تیکه ن و بلین نه مه ش حه قی خویندنه وه تانه. تکام نه و هیه نه م رسته یه ش له به نده قه بوول که یه ت و بیته وه یادت که عه زیزی سنه یی خاوه ن نه و رسته یه یه .

حه زم نه کرد زیاتر به دوا ی نه م کیشه یه دا بچم، لئی بیده نگ بووم و بیره که م خوارده وه و ده مم کرده کاک سالارم و پیتم وت: نه چین خه میک له دارا بخوین؟ کاک حه مه مه عاریف و به هزادمان له قاوه خانه که جی هیشته. ده رچووینه ده ره وه و کاک سالار وتی: با سه رده تا بچینه مؤماترته ر، سه ریک له هونه رمه ندان بدهین، حه تمه ن کامه ران، مه به ستم کامه رانی هاورپیه تی، ئیستا هه وائیکی پیته. میترۆمان وه رگرت و له گه ره کی بارییس دابه زین. بارییس چی، گه ره کی عاره ب و نه فریقیه کانه، بازاریکی تیکه لوییکه لی رۆژه لاتانه یه، رۆژه لاتیش بۆ فره نسبان له باکووری نه فریقیه وه ده ست پی ده کات و کو تایی نایه ت؛ به لّکو نه فریقیای ره شیش ده گرتته وه. قاچاخچی و حه شیشه فروش و خه لکائیکم بینی له سه ر شوسته که به پیته وه ستابون، زنجیر و سه عات و ملوانکه ی دزراویان ده فروشت. هه ستم کرد، بیزه نسۆن له چا و پایته خت ته نهان هه ر شارۆچکه یه کی لاتهریک و گچکه یه . کاک سالار پیی وتم: ئامۆزا لیره ناگاداری جزدانه که ت به، ئا له م ناوه پیا و به کالی قووت ده دن. هه ره وها منیش پیتم وت: نه ری نه و کاکه حه مه یه، خه ون نابینی؟ باسی نه و دیوم بۆ ده کات! نه و دیوی چی و حالی چی. نه و به لّگه نامانه وان له بۆلدر، ده زانی بۆلدر له

کوئییه؟ له ویلایه تی کۆلۆرادۆی نه مه ربکایه و له ژیر رکیفی وه زاره تی خاربییه. نه و دیو! کوره دوو ملیۆن و نیو به لّگه بوون! (نه ویش له وه لامدا وتی) گرینگ نییه، گرینگ نه و هیه، به خه ونیکی گه وره وه کوردستانی جی هیشته وه. نیمه ش سه رده تا وا گه رموگور بووین، ده مانویست له ماوه یه کی که م شتیکی زۆر گه وره نه نجام بدهین، ئیتر ورده ورده هه ر که سه و لای خوئی وه کو چلووره توایه وه. سه رده تا وه کو کۆمه ل ده رده که وتین، هه نده ی نه برد، هه ر که سه و به ته نهان به دیار خه می دووره ولاتی خویه وه دانیشته. خو خو تیش ده زانی نه م نه وروپایه، رۆژ له دوا ی رۆژ به بی نه و هی که سیکیش هه سستی پی بکات، به بی نه و هی که سیکیش پیت بلتیت، کاری خوئی ده کات و وه کو ئاسنی سووره وه بوو، ده تچه مینیتته وه. به لّام هه موومانی وه کو یه ک نه چه ماندۆته وه. هه ست ده که م نه م تاراوگه یه، منی نه چه ماندۆته وه، به لّکو له ناوه وه ئیشی له سه ر کردووم، ناوه وه می هه لّکۆلیوه، له ده ره وه به پیاویکی تیکسمرۆا و به خو ده چم، به لّام له راستیدا، ناوه وه م کۆکه، وه کو سیتیکم کرم ناوه وه ی خواردی.

من نه وه ده دوانزه ساله لیرم، تۆش، وا بزانه هه ر ده دوانزه ساله لیره ی، ده توخوا سهیری گشت نه و که سانه بکه که له گه ل ئیمه دا هاتوون. چیان به چی کرد. تاراوگه هه موو سالیک، له گه ل هاتنی بابا نوئل، سه رو ماسک ده داته په ناهه نده کان، ده داته موهاجیره کان، به و حیسابه بیت، ئیستا من و تۆ ده دوانزه ده ماکمان له سه ر روخساره، نه خو مان ده ناسینه وه نه هیتران ده ماناسنه وه. هه ر که سه و به نه و عی گۆراوه. نه م نه وروپایه نه ندیشه یه. نه و هونه رمه ندانه ده بینی، مه به ستم هونه رمه نده کورده کانه، ده ستیان فروشته وه. کوره له ده ستیش زیاتر. بۆ یادکردنه وه ی رۆژی هه له بجه، له سه ر کرینی لافیتیه که له نیوان خو یانا کردیانه چه قه قه و لایان گران بوو سه د فره نک بدهن. من که نه مه م بینی خوام نه ما. توخوا به سه رکردنه وه ی رۆژی شه هیدان به وجۆره بیت، نه کردنی چاکتر نییه. با نه و رۆژه هه ر که سه و له مالی خوئی دانیشی و ویزدان بکاته ئاوتیه و سهیری خوئی بکات. به خوا نه مه به سه. هیچیشی تی ناچیت!

با باسی خویش بکه م، بۆ نه و هی نه لئی هه ر باسی خه لکی ده کات. من نه خویندنه که م ته و او کرد، نه سنعاتیکیش فیربووم. ده زانم من تازه هیچ. له کوردستان ده یانوت فلان سفری دوا ی فاریزه یه. من سفری دوا ی سفرم. تۆ باشه له و فابریکه یه ئیش ده که ی و ته قاعودیه که ت به رده که وئ. من ته نهان یه ک ریم له پیته، خه باتکردن، خه بات له پیناوی

کورد و کوردستان. ده‌شزانم کاک همه که می‌میسالییه، به‌لام شتی پییه، وریابه، زۆر گهرم و گوره و وا به‌ناسانیش سارد نابیتته‌وه. ره‌نگبێ ئه‌و له ناسنی هه‌وجۆش دروست کرابیت، کاک عزیز با شتیکت پی بلیم: نه‌که‌ی که‌س له خه‌و هه‌لسینی، چونکه په‌شیمان ده‌بنه‌وه. ئاخ‌ر ده‌بی دان به‌وه‌شا بنین، کاکه همه لاویکی موسه‌قه‌فه. ئیمه پی‌ویستمان به‌خه‌لکی وایه. خۆزگه به‌ر هه‌بجهره‌تی پی‌شو ده‌که‌وت. «ئه‌مه‌ی که‌میک به‌توانجیه‌وه وت.» هه‌ردووک له کۆلان و جاده‌کانی پاریسا ریمان ده‌کرد. ملمان شو‌ر کردبووه خواره‌وه و سه‌یری پی‌شی خۆمانمان ده‌کرد. قورس قورس ریمان ده‌کرد. خه‌می سه‌دان سالمان هه‌لگرتیوو. له‌شمان له پاریس بوو، به‌لام رۆحمان، نازانم له کوئی بوو، له هه‌وره‌مان یا له سه‌قز یا له پی‌نجوین، یا له قه‌د پاله‌کانی باوه‌نوور بوو، چوزانم... له شو‌نیکی دیکه بوو، هه‌ردووک سه‌یری شه‌قامه به‌ردرژیه‌کامان ده‌کرد و گوتمان بۆ نازاری به‌کتر شل کردبوو. نه‌مده‌ویستیش له زۆر شت رایگرم و نارهبازی خۆم ده‌پریم، نازانم ته‌مه‌ن بوو هیلاکی کردبووم، یا حیکمه‌تی پیری بوو و هه‌میشه له دلی خۆم ده‌موت: «قه‌یچیکه با وا بیرکاته‌وه».

گوتم بۆی قولاغ کردبوو. دوو گوئی له راستیدا، له‌ناو ئه‌م قه‌له‌بالغییه، ئه‌م دوو گوئییه دیارییه‌که. هه‌رچه‌نده زۆر شتی‌ش نه‌ده‌چوو هه‌قه‌لمه‌وه، به‌لام بیده‌نگیم هه‌ل‌بژاردبوو. تا ده‌هاتیش شه‌قامه‌که به‌ره‌و به‌رزایی ده‌چوو، تا گه‌یشتی‌نه ناردنه‌وانه‌کان و ئیتر ده‌بوایه سه‌رکه‌وین. جار نا جارێک نارهبازی خۆم ده‌رده‌بیری و ده‌موت: به‌خوا ژبان له‌م شاره دوکه‌لاوییه سه‌خته. کاک سالار ده‌یویست دلم بداته‌وه: ده‌زانی له مۆمارته‌روه هه‌موو پاریسمان لێوه دیاره؟ ده‌توخوا وه‌ره... ده‌لێی تازه به‌تازه له سه‌نه‌وه هاتوویت، ده‌خۆت که‌می گورج و گوژ که، لای خۆت پی‌شمه‌رگایه‌تیت کردوو. ریکردن ریا‌زه‌یه. ده‌ی برام پر به‌سینه هه‌وا هه‌لمژه.

منیش زۆر به‌نادلییه‌که‌وه وه‌لام دایه‌وه:

- هه‌وای چی و حالێ چی. ئه‌مه دوکه‌لی ئه‌گه‌زۆزه!! کوره جارانی‌ش گه‌نج بووم. پاشان ئینسان له پی‌ناوی شتی‌ک ماندوو بی‌ت، هه‌ست به‌ماندوو بوون ناکات.

- که‌واته دیاره ئه‌م سۆراخ کردنه‌ت به‌فشه وه‌رگرتوه؟ خۆ داراش ئامۆزاته!

- به‌فشه وه‌رم نه‌گرتوه. به‌لام توخوا ئه‌مه‌ش ئامانجیکی پی‌رۆزه ئاخ‌ر خۆی کابرایه‌کی بی‌میشک بوو. نازانم بۆچی خۆم له خوت و خۆراییه‌وه تووش کرد!

نووکی په‌نجه‌ی شایه‌تمانی له شانم دا و وتی:

- سه‌یرکه ئه‌ویش سه‌کری کویره («Sacre coeur»)، ئامۆزا سه‌یری ئه‌و بینا زه‌خمه‌ بکه.

منیش عاره‌قم کردبوو و داوام لێی کرد که پشوویه‌که به‌دین. پی‌م وت:

- کاک سالار من ته‌نگه نه‌فه‌سیم هه‌یه ته‌نگه‌نه‌فه‌سی، با که‌می له‌سه‌ر خۆری که‌ین.

کاک سالار هیواشی کرده‌وه و ئیتر له‌سه‌رخۆمان سه‌رکه‌وتین. چاره‌که سه‌عاتیک زیاتری خایاند تا‌کو گه‌یشتی‌نه سه‌ره‌وه. پی‌ش ئه‌وه‌شی بگه‌ینه گۆره‌پانه‌که، یه‌ک دوو کاریکاتۆریست یه‌خه‌یان گرتین و ده‌یانویست هه‌کسمان بکه‌ن. له گۆره‌پانه بازنییه‌که‌ش، ده‌یان پۆرتیستی لیبوو، له‌و پی‌نجه‌سه‌د مه‌تره دوو‌جایه، ده‌یان ره‌گه‌ز و زمان فه‌ره‌نگی جیاوازی لیبوو. گه‌یشتی‌نه ناوه‌ند گۆره‌پانه‌که و کاک سالار چوو له‌ لای کابرایه‌ک ته‌مه‌نی سی، سی و پی‌نج سال ده‌بوو و و سلاری لێ کرد و به‌چرپه شتیکی پی‌ وت، ئه‌ویش یه‌کسه‌ر لیم نزیک بووه‌وه و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردم و سه‌ری راده‌وه‌شاند و حه‌یف حه‌یفی بوو. پی‌ش ئه‌وه‌ی پرسیاریکی لیکه‌م، وتی: (کاک عه‌زیز، حه‌یف، سه‌د حه‌یف). ویستی داوه‌تی قاویه‌کمان بکات، به‌لام سه‌ری زۆر قه‌له‌بالغ بوو. پی‌ ده‌چوو کاک هادیش هیچ هه‌والیکی دارای له‌لا نه‌بی‌ت. گه‌راینه‌وه. کاک سالار چوو له‌ لای یه‌ک دوو هونه‌رمه‌ندی دیکه و هه‌والی دارای لێ ده‌پرسین، یه‌کێک به‌قه‌شمه‌رییه‌وه وتی: کوره له بی‌میشکییه گه‌ران به‌دوای دارا. دارا ئیستا له باوه‌شی شازاده‌که‌ی خۆبه‌تی، ئه‌وه‌ی بیری لێ نه‌کاته‌وه ئیوه‌ی قورمساغن. به‌گوئی برای خۆتان ده‌که‌ن کورترین رینگا ده‌گرن و ده‌گه‌رینه‌وه مال و حالێ خۆتان. ح|||

منیش به‌خۆم ده‌وت: ئه‌مه چ جیهانی‌که! که‌س خه‌م له که‌س ناخوات! پی‌ ده‌چوو دوا‌ی کلاوی با‌رودا که‌وتیم. هه‌ستی‌شم زۆر به‌ماندوو بوون ده‌کرد. ئه‌ویمان جێ هیشت و چوینه به‌ر سیبه‌ری کلێساکه، سه‌رێکم هه‌ل‌بیری قایه‌ی سپی بووتا حه‌له‌له‌ی ئاسمان به‌رز ببوووه. له سیبه‌ره‌که‌ی زیتیر شتیکی دیکه فیتکی پی‌ نه‌به‌خشیم، پشوویه‌کمان دا و ئیتر له‌ویوه‌هه جارێکی دیکه به‌ره‌و پاریس شو‌ر بوینه‌وه، به‌ناو با‌زار و دوکانی جه‌زائیری و مه‌راکیشی و مۆریتانییه‌کانا تیپه‌پرین. من به‌ته‌واوی شه‌که‌ت بووبوم، بۆیه به‌کاک سالارم وت ئه‌م شه‌و لات ده‌می‌نمه‌وه و سه‌به‌ینی ده‌گه‌ریمه‌وه بی‌زه‌نسۆن. کاک سالاریش زۆر به‌سه‌راحه‌ته‌وه وتی: نازانم ده‌زانی یا نا، من ته‌نها هه‌ر ژووری‌کم هه‌یه، ده‌چینه‌وه لای خۆمان، لای خۆمانی چی، کوردانه لێی ده‌خه‌وین و ته‌واو.

کاک سالار له پلاس دو کلیشئ، ژووریکي هه بوو، له نهۆمی هه وتهم و په یژهی کاره بایشی نه بوو، ده ژیا. هه ر ئه و رۆژه ده مه و عه سر، له سه رخۆ هه ر به پچ گه راپته وه لای کاک سالار. له ریگاش لامان دایه سوپه ر مارکتیک و قووتوویه ک ته ماته و سپاگه تی و بوتلئ شه راب و بوتلئ ویسکیمان کری. له فلکه که ی لای مالیان بامان دایه وه و که وتینه سه ر کۆلانیکی بنه ست، وه کو هه وشه یه ک و ابوو، ئه م لاو ئه ولاشی، خانووبه ره و بالکۆن و په نجه ره بوو، به سه ر په نجه ره و بالکۆنه کانیشه وه ته ناف ریز کرابوون، کراس و بانتۆل و بیجامه به به تالی شوپو بوونه وه. قه ده ریک رامام، رۆحیکي رۆژه لاتانه ی سرفم به دی کرد، هه وایه کی سه به رلوتم که وت، هه وایه کی نوسته لژیانه بوو، له ناخمدا په نگي خوار دبووه وه. کاک سالار ده ستی بۆ ده رگا که ی دریز کرد و ئه ویش سه ریکي هه لپری و به زه ده خه نه یه که وه: (له حه له له ی ئاسمان ده ژیم، به لام و اتینه گه ی ته لاری سولتانه کانه، له ژووری بۆن ده ژیم.) مه به ستی له و ژورانه بوو که کاتی خۆی بو رۆژه کان، له نهۆمی سه ره وه بۆ خزمه تکاره کانی خۆبانیان دروست ده کرد، ئیستاش ته نها په نا هه نده و مه هاجیری تیا ده ژیت. منیش له وه لامدا پیتم وت: (له پاریس ژووری بۆنیشن ده ست که ویت هه ر پاشای. کاتی خۆی هاو پیه کم هه بوو له مالی پیره ژنیکي به رچه له ک جووله که ی پۆرته عالی بوو ده ژیا، ژووریکي به کری دابوو پتی، له گه ل مشک و جرج و سیسارک ده ژیا. کاتیک پیره ژنه که به اتبایه بۆ کری وه رگرتن، مشک و جرجه کان خۆیان ده شارده وه. کاک سالار ده ستی کرده پیکه نین و پیی وتم: (ده ی کاک عه زیز خۆت بۆ سه رکه وتن ئاماده که، هه م دیسان به رزیونه وه یه.) به پیللیکانیکي ته نگ و تاریکدا سه رکه وتین، پروا بکه تا گه یشتمه نهۆمی هه وتهم هه ر وه خت بوو هه موو ئازای گیانم بتویتته وه. نامه وی ره خه له ژووره که ی بگرم، چونکه هه ر به ژووره په رپووته که ی خۆمی ده کرد: کومباریک نه ده زانرا کاتی خۆی چ رهنگیکي هه بووه، په له ی قاوه ته لخی کردبوو، قه ره و تله یه ک و سه لاجه یه کی بچووک و ته له فزیونیک و دووشیک به ئاسته م جیگای له شیکي تیا ده بووه وه، بی په نجه ره، ته شتیکي بچووکیش بۆ ئاوده ست و یه ک دوو ره فه ی کتیبیش.

پچ ده چوو کاک سالار دلئ به ژووره که ی خۆش بیت. له م دنیا پانو پۆره ته نها بیست مه تری دوو جاک شک ده بات. چوو به رده م په نجه ره بچووکه که ی که هه ر له تاقیکي ده کرد، بی په رده، په نجه ره که ی کرده وه و بانگی کردم: (وه ره وه ره کاک عه زیز لیته وه سه کری کۆیرمان لیوه دباره.) هه لبه ت مه به ستی کلپساکه ی مۆفارته ر بوو. منیش ورده ورده،

دالغاوی به ره و په نجه ره که رۆیشتم و هه ردووک وه کو دوو زیندانی سه رمان له یه کتر نزیک کرده وه و سه یری ده ره وه مان ده کرد.

[چوار چاو به ره و به رزاییه کانی مۆفارته ر نیگای ده کرد. له دووره وه ش شتیکي بچووک دیار بوو. وا بزاتم له و پاریسه پانو پۆره کاک سالار ته نها دلئ به و په نجه ره یه خۆش بوو. ئه وه ش راسته، چونکه سه دان، به لکو ده یان هه زار گه شتیار و گه رۆک و سایه ح و توریست، له کیشه ره کانی دیکه وه دینه پاریس، بۆ ئه وه ی لۆقه ر و نوتر دام و سه کری کویر بیین. ئه ویش به بی ئه رک و ماندوو بوون، په نجه ره که ی ده کرده وه و قوبه ی «دلئ پیروژ ده بیین». منیش به خۆم ده وت به راستی حه یفه ئه و په نجه ره له رووی کاک سالار دابخریت، تاقه کلارۆژنه یه به ره و به هشتی ده ره وه.]

دوا به دوا ی ئه و سپیکتاکله خۆراییه، کاک سالار به ره و سه لاجه کوله که ی رۆیش و له فریزه ره که ی قالبی سه هۆلی ده ره ینا. هه ر له گه ل ده ستیشیا دوو په رداغی هینا و له سه ر میزه کورته بنه که داینان و کلۆبه فره کانی هاویشته په رداغه کانه وه و قور قور ویسکی تیکرد.

په رداغیکي دایه ده ستم و ئه وی تریش به ده ستی ئه وه وه، قوونی په رداغه کافان له یه کتر دا و هه ر دووک پیکه وه (چین) یکام کرد و قومیکي باشم لینی دا. دوا ی قومیکي دیکه، که مۆکه یه ک حه سامه وه، هه ستم کرد ماندوو بوونی ئه و رۆژگاره پارسییه خه ریکه له لالوو ته کانه وه ده ردین. دوا ی قومیکي تر:

- ئه ری کاک سالار شریتی خۆشت هه یه؟

- با ماملیکه ی بخه ینه سه ر. ده زانی برازاکه شی لیته یه؟

- توخوا.

شریته که ی خسته سه ر و ده نگیکي خۆمالی له ژووریکي بۆن، له گه ره کی لاکلیشئ، له ناو جه رگه ی پاریس به رز ده بووه وه. ورده ورده به دم گوگرته وه، یاده وه ری و گوزارشت و بیره وه ریبه جوداوازه کان؛ یه ک بانگیشه ی ئه وی دیکه ی ده کرد و زۆر جاریش رووداوه کان په یوه ندییان به یه کتریبه وه نه بوو، ده مانگپرایه وه. حه کایه تی راسته قینه و چیرۆکی گپراوه ی که له ده می فلانه وه بیسترا بوو، جاریکي دیکه و ده جاری دیکه ش ده بیستری و ده گپردریتته وه؛ تاقه که له پووری ئیمه ی په نا هه نده بوو، هه میشه به گپراوه یان عه هد و

په پیمان له گهڼ نیشتمانه قه پینراوه که ی خومان نوی ده که یڼه وه له ناواخنی هه موو
حیکایه ته کانه وه، دوو جمکه خوشکی تراژیدیا و کۆمیک بوون، هه ندیکه پیماوی له بهر
پیکه نین ده کرده دوو له ته وه، هه ندیکه دیکه ش ئینسانی تووشی دۆش دامان و خه مۆکی
ده کرد.

ورده ورده به دهم قسه کردنه وه، نیوهی بوتله و یسکییه که مان خوارده وه. سالار باسی زۆر
شتی بو کردم، له سه ره هه موو شیبیه وه باسی شکستی خۆی ده کرد، له و باسکرده هه ستم
ده کرد باسی زۆریه ی زۆرمان ده کات، به تاییه تی هه ستم ده کرد ده قاو ده ق باسی من ده کات.

کاک سالار پیشه یه کی ئه و تووی نه بوو، ته مه نی له چل به ره و ژوور، هه ندی جار رۆژنامه ی
ده فرۆشت و هه ندی جاریش خۆی به یارمه تیدانی په ناهه ندانی دیکه وه خه ریک ده کرد. له و
ستاژه وه به ره و ئه و ستاژه ده چوو. حه زی ده کرد له گهڼ په ناهه نده تازه کان ئیش بکات،
چونکه ده یوت «کاتییک تازه کان ده بینم، خۆم دیته وه یاد، کاتی خۆی هه ستم ده کرد ته مه ن
هه تا هه تاییه و ئه و روپاش ده روازه یه که تا دیت به ره و رووی به هه شتی تر ده کړیته وه. حه ز
ده که م له گهڼ کورده تازه کان دابنیشم و قسه بیان له گهڼ بکه م، زیاتر گوئیان لئ بگرم،
هه ست ده که م خه ون و هیواکانم نوی ده بنه وه و ده بوو ژینه وه. سه بیران ده که م و هیشتا بوئی
ته پوتوژی ولاتیان پتیه یه. به لام کاتییکش ئیواران ده گه رتیه وه ژووره که م، هه موو
خه ونه کانم له م ژوورده دا حه پس ده کړین و ده ژاکین».

منیش به درتای باسی ژبانی خۆم بو کرد، باسی بیزه نسۆنم بو کرد. باسی کوره که ی
خۆم بو کرد و پیم وت ده ترسم جاریکه دیکه نه ییمنه وه. ته واو مه ست بوو بووین،
بیده نگیه کی قورس، له پریکدا بالی به سه ره ژووره که یا کیشا. زۆر به و بیده نگیه یانه
ده چوو که دوای مه ستبوون، دوای ئه وه ی هه رکه سه و هه موو ناخی خۆی هه لده رپژێ و له
پریکدا هه ست به به تالی ده کات، به تالییه کی کوشنده، قورس، بی مانا، بی ویژدان، بی
ئه مه ک، بی هۆ چوقه ره ده کات و هه موو وجود پینشیل ده کات و ده یخنکین. به لام له
پریکدا گوئیانم له قیژه یه ک بوو، قیژه یه کی بریندار ئه و گومه مه نگه و پووچه ی ئیمه ی
شلوقاند. به ته واوی راجه له کیم و زۆر ئوتوماتیکیه به کاک سالارم وت:

- ئه ری کاک سالار ئه وه قیژه نه بوو و ا که وته بهرگویم؟

کاک سالاریش هه ره وکو هه یچ شتییک رووی نه دابیت، به زرده خه نه یه که وه وتی:

- هه یچ نییه کاک عه زیز. ئه وه هاوسپیه که مه. توخوا سه عات چه نده؟
هه یچ په یوه ندییه کم له و نیوانه نه دۆزییه وه.

- بو مه به ستت چیبیه، بوچ په یوه ندییه کیان به یه کتره وه هه یه؟

هه ره خۆی سه بیری سه عاته که ی سه ره ته له فزیۆنه که ی کرد و وتی:

- ده خۆیه تی. هه موو ئیواره یه ک، ده رووبه ری سه عات یانزه، میترده سه رخۆشه که ی
دیته وه و ده یکاته شه ر له گه لی. شه ری چی!

مه به ستت ده ست ده کات به دار کاریکردنی ژنه که ی، هه موو ئیواره یه ک ئه مه ئه توارییه نه.
هه موو شه ویک ژنه که ی ده گه یه نیته لیوا ری مه رگ و بو سه یینیش ئاشت ده بنه وه. ده مییک
لیم بیوه گری، پاشان تیگه یه ستم. هه ردووک بیکارن، ئاخه ئه گه ره و نه که ن، ره نگه
بیتاریی و رگیان هه لدری.

- فه ره نسین؟

- به لی هه ردووک فه ره نسین. ژنه که خه لکی ستراسبورگه، ئه لزا سییه و میترده که شی و
بزانه له پی ره شه کانی جه زائیره. بی ئیشن منیش هه ره و ا به گالته وه وتم:

- که واته شتییک نییه له ده ره وه ی سنووری سروشت، ئه ی کورد نالی «شه ر له ده ست
به تالی باشتره»

سه بیر یه کترمان کرد و هه ره دووک دامانه قاقای پیکه نین و قاقا که بووه به زریزه
پیکه نینیک و هه ردووک چاومان قه تیبسی فرمیسک بوون، پیکه نینیک بوو خۆمان پی
رانه ده گیرا، پیکه نینیک بوو رۆ چوووه قوولایی شاری پاریس، پیکه نینیک دوو په ناهه نده ی
کورد و گریانی ژنه ئه لزا سییه ک و نه ره ی پی ره شتیکی جه زائیری له پلاس دوکلیشی بهرز
بووه وه. وه خت بوو هه ردووک هه ناسه مان له بهر بیری.

کاک عه زیز به دوای سۆراغی دارادا سه ری خۆی بو پاریس هه لگرت، نه شوپینپی دارای
هه لگرت، نه هه یچی تر، به لکو به غه میکی دیکه وه گه راپه وه بیزه نسۆن. منیش به کورتی و
به کوردی به کاک عه زیزم وت: «کاک خۆم، هه ره که سه و خاچی خۆی. هه ره که سه و
چاره نووسی خۆی.»

VII

نازانم سه‌عات چهند بوو؛ رۆژی دوايي که چاوم کرده‌وه و سه‌يري تهنیشتی خۆم کرد، ناتالیی لئ نه‌بوو. قه‌ده‌ریتک هه‌روا مته‌قم له‌خۆ پری و سه‌يري بنمیچی ژووره‌که‌م ده‌کرد. که‌رته‌ وینه‌ و که‌رته‌ دیالۆگ و مۆنۆلۆگی دوور و دریتی بی برانه‌وه‌ خۆیان ده‌ئاخنیسه‌ می‌شکم و نه‌علته‌ی جۆنم کرد. تا هه‌یزم تیا بوو نه‌فرته‌م لئی ده‌کرد و ئەوم به‌سه‌به‌بکاری ئەم ژوانه‌ تاله‌ ده‌زانی. هه‌ستم ده‌کرد می‌شکم، به‌لکو که‌لله‌م هه‌نده‌ قورس داها‌توه‌ توانای ئەوه‌شم نییه‌ له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌ لای ده‌م، ده‌توت سه‌رم به‌سه‌رینه‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌. سه‌یریکی دیکه‌ی تهنیشتی خۆم کرد، جیگا هه‌میشه‌ به‌تاله‌که‌ی ناتالیم به‌دی کرد. ئەو جیگایه‌ی هه‌میشه‌ هه‌ر به‌تال و هه‌میشه‌ هه‌ر خه‌یالیکی دا‌هه‌یزاو پری کردۆته‌وه‌، ئەو جیگایه‌ی به‌رده‌وام گه‌شه‌ به‌تالیی خۆی ده‌دات. سارد و سړ، به‌سته‌له‌که‌ ئاسا، موچرک وه‌کو نوکه‌ ده‌رزبله‌ ده‌ئاخنیته‌ گیانم.

ئه‌گه‌ر بیته‌ و بلیم له‌ خه‌و هه‌لسابووم راست نییه‌، چونکه‌ په‌نگه‌ به‌هه‌مووی چاره‌که‌ سه‌عاتیک، په‌نگه‌ نیو سه‌عاتیک خه‌و نه‌چوو بیته‌ چاوم. می‌شکم قاو و ماندوو بووم. نغۆزی خه‌یالات و نغۆزی دا‌لغه‌بووم، به‌ئاسپایی پشیله‌یه‌که‌ ده‌رگا‌که‌م کرایه‌وه‌ و ناتالی هاته‌ ژووره‌وه‌، ئەو پیتش من له‌ خه‌و هه‌لسابوو و چوو بووه‌ حه‌مامه‌که‌ دووشیک وه‌رگریته‌. سه‌یریکی منی کرد و به‌زده‌خه‌نه‌یه‌کی ته‌نکه‌وه‌ و زۆر له‌سه‌ر خۆ هه‌ر وه‌کو ئەوه‌ی نه‌یه‌وی له‌ خه‌و هه‌لمسیته‌ی، رۆژباشیکی لئ کردم. منیش هه‌ر به‌بزه‌یه‌که‌ وه‌لامم دایه‌وه‌ و سه‌یریم ده‌کرد.

ناتالی به‌ره‌و جانتا بچوو که‌که‌ی رۆیشت و تاخمه‌ ماکیاجه‌که‌ی ده‌ره‌یتنا و له‌سه‌ر ئەسه‌که‌ میله‌که‌ دانیشته‌ و ئاوینه‌ بچکۆله‌که‌ی گرته‌ ده‌سته‌وه‌ و پشتی له‌ من بوو. منیش سه‌یری ئاوینه‌که‌م ده‌کرد: چاویتک، برژانگیته‌ک، برۆیه‌ک، لیوتیک، روومه‌تیک، لایه‌کی ده‌موچاو، هه‌ندئ تاله‌قش، هه‌ندئ جار ده‌که‌وتنه‌ به‌رئاوینه‌ بچکۆله‌که‌ و منیش لییان پاده‌مام. ورده‌ ورده‌، به‌قه‌له‌میکی په‌نگین، لیوه‌ باریکه‌کانی مۆر ده‌کرد، مۆریکی کال، سیبه‌ریکی په‌مه‌یی ئاوینه‌ببوو، له‌گه‌ل ئەو ریزه‌ قۆپچه‌ مۆرانه‌ی که‌ به‌فانیله‌ په‌سه‌که‌یه‌وه‌

کاک عه‌زیزیش له‌ من و له‌ دارا و له‌ کاک سالاریش چاره‌په‌شتر بوو. دره‌نگتر گویم له‌ هه‌والی مه‌رگی کاک عه‌زیز بوو. ئەو له‌ ژووره‌ گچکه‌که‌ی به‌دیار رادیۆکه‌یه‌وه‌، گوئی له‌ ده‌نگی کوردی راگریوو، نازانین، به‌دیار گۆرانیه‌کی ماملیه‌وه‌، یا به‌دیار هه‌والیکی جه‌رگپه‌وه‌، سه‌کته‌یه‌که‌ ده‌یکوژنیته‌وه‌. دواي سئ رۆژ ئینجا زانیان کاک عه‌زیز مردوو، چونکه‌ ته‌رمه‌که‌ی بوئی کردبوو، بویه‌ کاتیک هاوسپیکانی پشیانی زانیبوو، بانگی ئیسعافیان کردبوو و ده‌رگیان شکاند و ته‌رمه‌که‌یان ده‌ره‌یتنا بوو. په‌ناهه‌نده‌کان له‌ناو خۆیاندا پاره‌یان کۆکرده‌وه‌ ته‌رمه‌که‌یان نارده‌وه‌ سنه‌. بالیۆخانه‌ی ئیران له‌ پاریس له‌ ته‌رمه‌که‌ی کاک عه‌زیز خۆش بوو و له‌ گۆرستانه‌ گه‌وره‌که‌ی شاری سنه‌ ته‌رمه‌که‌یان ناشت. کوپه‌ گه‌وره‌که‌ی و ژنه‌که‌ی، هه‌ر دووک به‌به‌رگی په‌شه‌وه‌ پیشوزاییان لیکرد. من تاقه‌ هاوپی کاک عه‌زیز بووم، منیش زۆر که‌م ده‌میینی، به‌لام ده‌توانم به‌بی سئ و دوو، گشت نه‌تییه‌کانی کاک عه‌زیز بدرکینم. له‌ راستیشدا ته‌نها سئ شت کاک عه‌زیزان کوشته‌: ته‌نهایی، ته‌نهایی و ته‌نهایی.

بوون، وهكو سهروا هاوئاهاهنگيان پهيدا كړدبوو، برژانگه كاني كلرېژ كړد، برژانگه دريژه سياكاني وهكو ستراني عههديكي ديكه، زور له دوورهوه، له ليوار و لوجه كاني ميژووهوه دهكه وپتهوه بهرگويم. ستراني شايهراني بناړه كاني زهمه ن بوون، هي سهردهمه به سهرچووه كان، وهكو سيپهريكي غه مگين ده رژانه روحمه وه.

له ماكياز كړدن بووه وه و جزمه كاني هلكيشا و خهريكي به ستنى قهيتانه كاني بوو. هر دوو سهري قهيتانه كهي به دهسته وه گرتبوو و بهره و سهروه رايده كيشا و توندى ده كړد، به گرتپهك كو تايي پي هينا و ناوريكي لي دامه وه. ده توت ده موچاوي له نووراو هلكيشرابوو و به چ چيژ و زه و قيكى زوره وه، ماكيازى كړدبوو، جوړه شيعريه تيك له ناوپته كړدن و پله يي رهنگ و سيپه ره كان دروست بوو بوون.

نه غمه يه كي حه زنيش، وهكو شه پوژوكه يهك بهره و من ده هات، هر چه ندهم ده كړد نه مده زاني له چ شويتنيكه وه، يا له چ زه مه نيكه وه سهرچاو هيان و هر گرتووه. ليبي ورد ده بوومه وه، ناتالي به دوو دير شيعرى كلاسيكي ده چوو. رهنگ سهرواي دروست كړدبوو و جلويه رگه هاو ئاههنگه كهي رپتمى دابوه له شه باربكه كهي.

زه رده خه نه يه كي ديكه ي بو كړدم و وتي: (نه رى باش نووستي؟) دانه ورده مروارپيه كاني شبنه يي و ته رپي بوون، تيخره و بووو. چاوه كاني پر روژنابي و حه وانه وه بوون، ده موچاويشى تا سنوورى نه فسوون پاراو بوو. منيش له وه لامدا:

- نه گهر هر هه موو ته مهن بنووم هر تير خه و نابم. من به ماندوويى هاتوومه ته دنيا وه.
به نه بره يه كي توانج ناميزه وه:

- ده هه لسه، كاتمان زور نييه. پيش نه وه ي بشگه ريمه وه با رووي روژنى نه م بيزه نسونه ببينم. نه وه ي دويني، به و شه وه ببينم ته نها قزتيكي ئالوزگا و بوو، درابوه سهر جهسته ي شاره كيا.

كاتيك نه م رسته يه ي و ت، بهره و په نجه ره كه ده روپشت و په رده كهي هه لدا بووه و و سهيري ده ره وه ي ده كړد و پاشانپش ناوريكي لي دامه وه:

- ته مپش ره ويوه ته وه و هه تاو هه لها تووه.

- باسي چ هه تاويك ده كهي. هه تاوي شهرمنى زستان!

به يچ نه وه ي نيازمان بيت، نه و سهر له به يانييه به زماني ئيستيعاره ده و اين. هر

چهنده نه م جوړه زمانه شتيكي ده گمهن نه بوو له لاي نه و به لام هه نده ي تر خه رهندي نيواني فراوان ده كړدين و هه نده ي تر مه سافه كاني نيوانماني ده كشاندي.

له ناخمه وه له عنه تي نه و جوړه زمانه م كړد، به لام دواي چي، ده ميك بوو كار له كار ترازابوو. نه و شته ي كه رهنگبوايه فريام بكه و تايه، بي ثامن ليم دوور ده كه و ته وه.

بزيه ويستم بگه رپينه وه پله ي سفرى واقيع:

- بليتي گه رانه و هت برپوه؟

- ته بهن! ساعات پينج شه مهنده فرم هه يه.

سه ساعات پينجي زستانى بيزه نسونيش، واته جاريكي ديكه ش شه و. روژ به تاريكي بهره و روومان ده بيته وه و به تاريكيش به جيمان ده هيلى. له سهر نه بره يه كي ميلانكو ليكي، وهكو نه وه ي له گه رووي منه وه ده رنه چن، پيم و ت:

- باشه.

هه لسام و كه موكه يه ك له ناوه ندي ژووره كه راوه ستام و له په نجه ره كه يه وه سه ير تيكي ده ره وه م كړد و به خاوي ده رگا كم كړده وه و بهره و حه مامه كه چووم و ويستم به ناويكي مه يله و سارد دوو شتيك بكم، هه ستم كړد ته نها به و جوړه دووشانه ديمه وه ناگا. دوو هه نكام هه لئا، تووشى قوتابيه قيتناميه كه بووم، كيسه يه كي به ده سته وه بوو ده گه رايه وه ژووره كهي. ئيره يم به و قوتابيه مؤنوسيلابيه برد، هه ستم ده كړد تها ژبانتيكي ئاسايي وهكو مليونان كه سي ديكه ي سهر نه م زه مينه هه بوو، هيچ شتيكي نه و تووشى نه بوو كه جتي ئيره يي بردن بيت، به لام نه و جوړه ژيانه ئاساييه لاي من زور قورس ده كه و ته وه.

چهندين جار، كاتيك باسي قيتنامي بو بكردمايه، دواي يهك دوو رسته، جزدانه كهي ده رده هينا و وينه ي كور و كچه كهي و هاوسه ره كهي نيشان ده دام. ئيواره يه كيان به ده م چاي خوارنده وه، كورته يه ك باسي ژيانى خو ي بو كړدم. له قوتابخانه ي ناوه ندي له قوتابخانه يه كي ده وله تي ماموزستاي زماني فه رهنسييه و ئيوارانپش سايق ته كسي تي ده كات. ده بوت: «له قيتنام كهس نييه به يهك مه عاش برتت». زوره ي زوري ئيواران كيسه يه ك سپاگيتي قيتنامي لي ده نا، كيسه يه كي بچووك بوو، له نا و كيسه كه ش دوو كيسه ي تري تيا بوو، يه كي كيان جوړه به هاراتيكي زور تيژ بوو، نه وه ي تريش جوړه شله يه كي مه يله و شيرين وا بوو. دواي نه وه ي له نا و مه نجه ليك هه ندي ئاوي ده كولاند،

کیسه‌ک‌هی به‌تالّ ده‌کرده ناو ئاوه کولاو‌ه‌که و دواى دوو ده‌قه، ژه‌میتک حارز بوو. نیوهروانیش له چیت‌ستخانه‌ی دانیشگا نانی ده‌خوارد. رۆژباشمان له‌یه‌ک کرد و منیش چوومه همه‌مامه‌که‌وه. سه‌پریکی ئاوینه‌که‌م کرد، دلّم خوڤ نه‌بوو به‌ببینی بیچمی خوّم، ریشم تاشی و ددانه‌کانم شوشت و چوومه ژیر دووشه سارده‌که‌وه. سه‌ره‌تا زۆر سارد بوو، قیژه‌یه‌کم کرد و پاشان ورده ورده به‌ئاساییم زانی. خوّم سربیه‌وه و جلو‌یه‌رگه‌که‌م کرده‌وه به‌ر و گه‌رامه‌وه ژووره‌که. به‌ناتالیم وت:

- حه‌ز ده‌که‌ی پیش دهرچوون، قاوه‌یه‌ک بخۆینه‌وه؟

- با له دهره‌وه قاوه‌یه‌ک به‌کرواسۆنه‌وه بخۆین.

چوینه دهره‌وه. پیاسه‌مان کرد. گارد دوّم پئی نیشان دا، گارد دو، وه‌کو کۆرنیش وابوو، به‌ده‌م گوتی روبروی دوو، چیمه‌ن و دارستان و شوینی پیاسه‌ی یه‌ک شه‌مووانی خه‌لکی شاره‌که بوو، ده‌که‌وته خواره‌وه‌ی قه‌لاکه و به‌نیمچه بازنه‌یه‌کیش ده‌وری ددا. له خواره‌وه دیمه‌نی قه‌لا زۆر دل‌په‌ینه، هه‌روه‌کو له سه‌ره‌وه‌ش ئه‌م چیمه‌ن و سه‌وزاییه‌ش فینکایی ده‌به‌خشیته دهروون. زۆر له‌و دیمه‌نانه ده‌که‌ن که کوریی کیشابووی، به‌لام گشت ئه‌و دیمه‌ن و سه‌وزایی و شوینی پیاسه و رابوواردانه به‌بیتام ده‌زانی، نه‌ک ته‌نها بیتام، به‌لکو تامیکی تالیی ده‌لکانده بن مه‌لاشوومه‌وه. وه‌کو مه‌ستی، به‌ده‌م خه‌ونه‌وه ری بکه‌م وابوو. به‌سه‌ر یاده‌وه‌رییه‌کانه ساتمه‌م ده‌کرد و ئیستایه‌کیش به‌تویزی له ژیر رکیتم خوئی ده‌قه‌پینئ و هه‌موو وجودم پر ده‌کات له تامی بئ مانایی. قسه‌ ده‌که‌ین به‌بئ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی گویم گرتبئ، بئ ده‌نگیش ده‌بین، ئه‌وه رۆ ده‌چمه نیو ئه‌و چرکه‌ساتانه‌ی که له رابردو روبرویان دابوو، یا هه‌ستم ده‌کرد روبرویان داوه. رابردوویه‌کی ئۆبه‌ژکه‌تيفانه نه‌بوو، خوّم دروستم ده‌کرد و دروستم ده‌کرده‌وه و تیکومه‌کانم ددا و جاریکی دیش سه‌ر له‌نوی به‌جوړتیکی دیکه دروستم ده‌کردنه‌وه.

هه‌ستم ده‌کرد، وا جاریکی دیکه‌ش، رابردوویه‌کی سه‌خت و تالّ له ناوما ده‌بووژینمه‌وه. حه‌زم ده‌کرد کات گوزهر بکات و شته‌کان تیپه‌رن و کاتیش وه‌کو گسکئ ئه‌م یاده‌وه‌رییه کۆبووانه رامالئ. دووشه سارده‌که‌ی به‌یانی، قاوه تاله‌که‌ی قاوه‌لتی نه‌یانه‌ینامه‌وه ئاگا، له رکیفی ده‌ستی خوّم دهره‌اتبووم. له لایه‌که‌وه حه‌زم ده‌کرد سه‌عات پینج زوو بیت و بیگه‌بنمه‌وه ویتسگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و مالئاواییه‌کی هه‌تا هه‌تایی لی بکه‌م. هه‌ستم ده‌کرد چی دیکه به‌رگری ئه‌م ته‌جره‌به تاله‌ ناکه‌م، تا زووتر کات فه‌رامۆشیم بداتئ هه‌نده دره‌نگه.

به‌لام ئه‌م ژوانه دوا ژوان نه‌بوو، ده‌بوايه، جاریکی دیکه سه‌فه‌ری شاری ژنیف بکه‌مه‌وه. بو ئیواره‌که‌ی گه‌یانمه ویتسگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر. یه‌ک دوو ده‌قه، له‌سه‌ر شوسته‌که به‌یه‌که‌وه راوله‌ستان، هیتشتا به‌ته‌واوی بیست و چوار سه‌عات تینه‌په‌ری بوو، هه‌ستم ده‌کرد بارستاییه‌کی زۆر سه‌غله‌تکه‌ر له‌سه‌ر ئه‌ستۆم دایه. هه‌رچه‌ندم ده‌کرد قسه نه‌ده‌که‌وته سه‌ر زمانم و پیتیک چیه نه‌یده‌ویست بیته سه‌ر نووکی زمانم، ته‌نها حه‌رفئ، بیده‌نگ وه‌کو بتئ له‌گه‌ل ناتالی له‌سه‌ر شوسته‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که چاوه‌ریم ده‌کرد. ئه‌و هه‌ندی جار وشه‌یه‌کی دهرده‌بری، شتیکی ده‌وت.

له دووره‌وه، شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌م بینی ورده ورده نزیک ده‌بیته‌وه و هیتاشی ده‌کرده‌وه دیسانه‌وه ماچیتی ته‌نک، به‌ئاسته‌م لیومان به‌ر یه‌کتری که‌وت، ماچیتک بوو تامی ژه‌قنه‌بووتی هه‌بوو. پیش ئه‌وه‌ی سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که بیت، پیم وت: «ئه‌مجاره‌یان نۆره‌ی منه. من سه‌رت لیده‌ده‌م». ئه‌ویش وتی: «هه‌ر کاتیک دپی به‌خیریبت». نازانم بوچی ئه‌و رسته‌یه‌م پئی وت؟ مه‌به‌ستی من چی بوو. ده‌مویست هه‌روا به‌بئ ئامانج و به‌بئ هیچ ئه‌نجامیتک سه‌ری خوّم بیه‌شیم. چیم ده‌وی؟ ئه‌ی ئه‌و چی ده‌وی؟ زیاتر ئه‌م پرسیاره‌ی دواپی بوو سه‌غله‌تی ده‌کردم.

سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر بوو، له‌به‌ر دهرگا‌که راوله‌ستا تا مه‌کینه‌که‌ی که‌وته هه‌ره‌که‌ت؛ پاشان چوو له جیگایه‌ک بگه‌رئ، منیش به‌چاو دواى که‌وتم و چاوه‌روانی دوا راوله‌شاندنی ده‌سته بچوکه‌کانیم ده‌کرد. ئاوری لی دامه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک و مالئاواییه‌کیش به‌ده‌ست، شه‌مه‌نده‌فه‌ر فیشکه‌ی کرد و وه‌کو ماریک بگه‌ریته‌وه نیو چیا و چۆله‌کانی ئه‌لب.

سه‌عات پینج و یه‌ک ده‌قیقه‌یه. یه‌ک ده‌قیقه تیپه‌ری، ئیواره‌یه‌کی غه‌مگین له قه‌راغ شه‌و دایه. ئا له‌و له‌حه‌ز زۆر تاییه‌تانه، حه‌زم ده‌کرد شاعیریک بام. نه‌ک شاعیریکی لادتی، گۆرانی به‌بالای چیا و قوته‌ی رووته‌له‌ بلیم، به‌لکو بچمه نیو دوو‌پرتیانی هیتله ئاسنه‌که و تا هیتیش له‌ گه‌رووم دایه، گۆرانی به‌بالای ته‌نها بچرم. سه‌بری ئاسمانی بی ده‌نگ و ئیواره‌ی مله‌ور و شه‌ویکی بی شناسنامه بکه‌م، چۆن وه‌کو ده‌سه‌سریک ده‌یه‌وی گرتیه‌ک به‌لکو ده‌یه‌وی گری کۆیره‌یه‌ک له قورگم بدات. شه‌ری به‌ریا بکه‌م، له نیوان ئه‌و له‌حه‌زه سه‌رکه بیتامانه‌ی که گه‌مارۆی رۆحم ده‌ده‌ن، شیعره‌کانم سترانیکی ئه‌یه‌دی بن و بیکه‌مه به‌یداغی هه‌موو ئازاره‌کانی تاراوگه. شوینیکی نه‌بوو، بیکه‌مه گلکۆی ئه‌م جه‌سته‌یه‌م، چرکه‌یه‌کیشم ده‌ست نه‌ده‌که‌وت تا بیکه‌مه کفنی بو ئه‌م له‌شهم.

نا ئەو ئىوارەيە، تا بۆلۈپ ئىوارەيەكى غەمگىن بو، حەزم كرد بگەرىمەو ئەتووليبەكەم. ھەستەم دەكرد شتېك ھەموو بوونى دەھەژاندم، ناسرۈه تېمى دەگە ياندا ترۆپكى راستەقىنەي خۆي. گەرامەو، بەھەمان پېپىلىكانەي دوتېندا ھاتمە خوارەو وەكو شكستى، وەكو بەفرېك ھەرەسى ھېناي، وەكو چارۆگەيەك رەشەبا دراندېتې، وەكو گابەردى بەرەو خەرنەكان غل بېتەو وېستەگەكەم وەكو كەساسى جى ھېشت. ئايا بگەرىمەو ژېر ھەمان كەپرى پاسەكەي دوتېن، ئايا ئەمە لېك ماردەكردنى لەحزە دژوارەكان ناگەيەن، ئايا ئەمە مازۆشتىيەكى پېر بەويستى خۆم نىيە؟ نەخېر ناتوانم چاوەرېي ھېچ شتېك بگەم، ھەموو گيانم ناتۆقرەيە، ھەموو بوونم ناخەوانەيە.

وەك ھەراسانېراوتېك ھەنگاوەكانم ھەلنا و گورج بەپېپىلىكانەكانا دەھاتمە خوارەو: ئەو دەو چىرپونەوئەي لەحزەكانى ئۆقرە نەگرتن بوو كە تياما بەمست دەيكېشايە رۆحما.

دەبوايە بەناو بازارا تېپەرىمايە، تابگەيشتمايە ئەتووليبەكەم. سەيرى خەلک و خوام دەكرد، بەلام كەسم نەدەيىنى، سەيرى دوكان و ھاتوچۆكەرانم دەكرد، كەسېشم لېو ديار نەبو، وەكو بەنگكېشېك و ابووم، زەق زەق دەمروانى و دنيا لە پېش چاوم بورابووەو.

گەبېشتمە بەر دەرگاي ئەتووليبەكە و پالېكەم بەدەرگاگەو نا چومە ژوورەو. چومە بەرامبەر تابلۆ رەشەكەم ئەو تابلۆ رەشەي كە ھەر تەنھا تۆزقالتى شېنايى و سوورايېم تېكەل كەردبو. حەزم كرد بگەومە جەنگ لە گەلى. بگەومە جەنگ لە گەل ئەو ئەژدەرە و رەمەكانى منېش تەنھا ھەر فلچەي دەم لووس بن. سەعات پېنج و نىبو بو، كەسى ئەوتۆي لى نەبو. تەنھا دوو قوتابى نەبې، لە سووچېكدا، يەكېكېان لەسەر كارتونېك دانېشتبو، ئەوئەي دېش بەپېتەو ھەستابو، بەبەكەو قسەيان دەكرد، وا بزائم لە مەر فەلسەفەي ئېستېتېكەو لەوچەيان دەدا. ئاي كە بەگەمژەم دەيىنېن. ھەر جارېك دوو سى قوتابى يەكېان بگرتايە، ئېتر باس باسى ھونەر بو، ئەگەر يەكېكېش كارەكانيانى نەيىنايە، واى دەزانى يەكېكېان پۆل كلې و ئەوى تر كلېم و يەكەكەي دېكەشيان پالاتىوئە زاراوئەي زل و پف دراو، لە ئەرىستوئە پېا دەھاتن تا ھېگل نەدەوستان، ئېنجا بەكاوئەخۆ باسى دوا تەزوو ھونەرىيەكانيان دەكرد. رۆژتېكېان بەتورەيەو بەپېيارم وت، «چېيە ھەندە باسى ھېگل دەكەي، كەمى سەيرى كارەكەي خۆت بگەي چاكتر نىيە» ئەويش بى سى و دوو لە ولامدا وتى: «دەزانم ھونەر بو ئىسە تەنھا رامانە؛ رامېن، رامېن تا ھەتاو لە تابلۆكانتانا چەكەرە دەكات»، ئەمەي زۆر بەتەوزو و ت. منېش بەتورەيەو بۆي چوم،

فلچەيەكەم توند لەناوچنگ گرتبو، بۆي چوم و تا ھېزېشم ھەبوو كېشامە سەر قەپۆزى و ھاوارى كرد: ھەي عارەبى پېس.

بى ئەوئەي سالاو لە كەس بگەم، چوم سنووقەكەم كەردەو و كەرەسەكانم دەرھېنا تابلۆكە ھېشكەو بو بوو. جارېكى دېكە رەنگم گرتەو، رەشېك بوو، رەشېكى خىمانەيى، چرووسكە دەھات، ئۆقرە و دلەراوكتى لە بادەيەكدا بوو، ھېمىنىيەكى روت ئالابوو شلەزانىكى زكماك. بەفلچە دەم پانەكە تېي بەرېووم، بەھېزەو فلچەم رادەوئەشانم دەمويست تەنھا حەرەكەتى راوئەشانم خۆي بەسەلمېنې و بەس. بەتورەيى و ھېزەو شەرم لەگەلى دەكرد. ئەويش نەدەھاتە زمان، پان، لووس، لە ھەندى شوتېنې بېرېقەي رەشايى لى جودا دەبووئەو و ھېچى دېكە. شەرم لەگەل ئەو جەمادەدا دەكرد، حەزم دەكرد ئەويش وەكو كائىنېك بگەويتە زۆران لەگەلم، حەزم دەكرد لېم ھەنگەرىتەو و بەلكو بشقېزېنې و ھاوار بكات ھەركاتېك رېمېك رادەوئەشانم چاوەرېي ئەو دەكرد خوتېنې رەش بەلا چاويە فيچقە بكات. جەنگى رەنگ بوو لەگەل ماددە.

لەناو ئەو وەزە نا ھونەرىيە دابووم، گوتم لە خىشەي پېتەك بوو لېم نىك دەبووئەو و لە پېكدا راوئەستا، حەزم نەكرد ئاوپرى لى بدمەو، چونكە دەمزانى قوتابىيەكى دېكەيە و خۆي بۆ توانجېكى رەخنىيە ئامادە كەردو. لە دلې خۆيا دلې «ئەمە بۆياغ سەرف كەردنە چەنى بەچەنە! يا ديسان ھەر خۆبەتى، دەيەوئى روخسارى دنيا رەش كات» يا شتى بى كەلكى دېكە. من ھەر بەردەوام بوو. لە پېكدا گوتم لە رېستەيەك بوو «خۆزگە تۆ دىيات دروست دەكرد، رووبارېش دەبوونە مەرەكەب». ئاوپرم لىي دايەو موچرېك بەناو لەشى ئەو رېستەيەدا تېپەرى. سەبارەت بەھوار و ناوچەكەم، رەنگېن ئەم رېستەيە ئامازەيەكى ناراستەوخۆ بېت؛ دەيزانى من لە ولاتى كوئېرەوئەرىيەو ھاتووم، بەلام نەيدەزانى ئەوئەي من دېكەم پەيوئەدى بەويئە نىيە. ئېشەكەي من زۆر لەو ئاسانتر بوو و پېويستى بەھەندە بېر كەردنەوئەش نەدەكرد. خۆ ھەر لە ژئېقەو، بەتايبەت لە دوا سالەكانى ژيانم لەوئى، خۆم بەتەواوى لە وھەمى ھونەر پاقر كەردبووئەو. زۆر خېرا، لە لوتكەي وھەمى ھونەر ھاتمە خوارەو، ئەو بەرزايى و كېششورە بلندانەم بۆ خاوەنە راستەقىنەكانى جېھېشت.

زۆر زو لەو تېگەيشتەم كە ھونەرەكەي من، درېژەپېدانى دنياي مانالانەيە، تەنھا ھەر لەگەل منددا دەكەويتە دوو، تەنھا ھەر بەرامبەر بەمن زمان دەرگى و زمان ھەراشە. ھەر

کتيهک سهیری ميژووی پالیتته کهم بکات، تهنه ههر رهنگ دهبینی: سههراکان ههولتيکی سيزيفانهیه بۆ ئهوهی دهزوولته بزیهکانی کازبوه بترنجیتمه نیو تابلوکانم، دهمويست کازبوهی رۆژهلالات راکیشمه ژووره کهم، پاشان بهدوای رهنگه هه مه چهشنه و سادهکانی ئاودا ویتل بووم. چه ندين شهو له ناو تابلوشینه کانم دهخنکام، تا به ره به بیان سهولم دهدا، تا بگه مه وه که ناری ئامان، شین گه مارۆیان ده دام. شینی کال، هی کانیاوه ده م تهره کان، شینی پیرۆزه بی، هی رووبار و گوتم، شینی ئوقیانووس، رهنگی رهحم بوو. ده رگا و په نجه ره ده بوونه ئاو، منیش وهکو قهره جه سه ره تاييه کان، قهره جه کانی پيش خهلق، دنياي هيشکی ئه وان تهنه که شتی و گه می بووه. کاتيکیش یه زدان هيشکايی دروست دهکات ، ئه وان په راگهنده و په روزه دهبن، ههر بۆیه، پاچکه یان بۆ که شتیيه کانیاو دانا و کردیانه که ره فان. لهو دوا قوناغانه ش، دنياي رهش بوو، داگیری ده کردم، ئه مجاره بیان غه زوویه کی ته و او بوو، نهک تهنه دژ به هونه ره کهم، به لکو، وهخت بوو ژيانم راپتیچی. رهشايی رهنگ نه بوو، باهۆز بوو، ده بويست رام بآلی. ههر زوو ئه وه شم زانی، که هونه ره که می من شتیکی نیيه سه رنجی هیتران راکیشی، ده مزانی نه له خانه ی تهریده، نه سه ره به رپيازتيکی زۆر تاييه تيشه بزیه منیش بیتم وت: «نیازم نیيه دنيا دروست بکه م، ده مه وی له دنيايه که می خۆم هه لیتیم!» دایه قاقای پیکه نین. له دنيايه که می خۆت هه لیتیم! دهستم کرده وه نیش کردن.

هه قی خۆی بوو پيسکه نی. منیش هه قی خۆم بوو به رده وام به. ده مزانی من هه یچ فه زایه ک، هه یچ دنيايه ک، هه یچ زمانیکی ته شکیلی دروست ناکه م. هونه ری من ئه نجامی فه شهل هینانه. ئه و رهشاييه ی که له سه ر پانتایی ئه و قوماشه بلا بوته وه، سه ره ئه نجامی هه موو شکستيه کانه، ئه م دوا فلچانه ش، هی دوا له حزه کانی ژيانمه: مالئاوایی! به لئی مالئاوایی، هه موو ژيانم له زنجیره مالئاواییه ک پیکه اتووه، بزووتنه وه یه که دژ به شوین، هه میشه له سه فه رام و نه گه یشتوومه ته هه یچ شوین و ناشگه مه هه یچ شوین رهنگی گه رانه وه بۆ خالی سه ره تایی نوخته دانانیک بیت له گشت ئه م مالئاواییانه.

نه مده زانی یه ک دوو رسته پیکه وه نیتم و وهکو قوتاييه کانی دی، ده رباره ی ئیشه که م شتییک بلتیم. باشه ئاخه چی بلتیم. بۆیه بریارم دا بوو، له هه یچ پيشانگایه ک به شداري نه که م. گریمان، وینه ی ئه م دوا تابلویه و هی ئه وانی دیکه شم گرت و کرده مه که ته لۆگتیک و برده مه گه له ريبه کان. ئه ی ئه گه رخواه ن گه له ری کاره که می پتی جوان بوو به گه نی کرد و به دوایا

ناردم تا بچم چاوم پیتی بکه وی و ئه ی ئه گه ر قسه هاته سه ره ئیشه کانم، ئه ی ئه و کات چی بلتیم؟ بلتیم هونه ره که می من، سه ره ئه نجامی شکستی خۆمه ئه م رسته یه خۆ ئه گه ر پیکاسۆ یا پالائیسۆ بیکردبایه، بایه ختیکی دیکه ی ده بوو، نهک له به ره ئه وه ی پیکاسۆ پیکاسۆ و پالائیسۆش و پالائیسۆیه، به لکو قسه ی ئه وان هاو جووت له گه ل به ره مه کانیاو ده وه ستان. به ره مه کانی من له گه ل بۆچوونه کانم هاو ته ریب نه بوون، به لکو زۆر جار دژی یه کتریش راده وه ستان.

ته نه ا بیده نگ بووم، بایه خ ده دهنه هونه ره که می من، ئایا ئه م بیده نگییه ش ده کری لالم کات! بیده نگ بوون یا پیکه نین به قاقاوه: قاقایه کی هونه رمه ندانه.

تاقه ره خنه گرم کاک عه زیزی نیمچه خوتنده وار بوو. کابرایه کی به ئه زمون بوو، به لام ئه زمونه کانیسی له رتیگای کتیب و متیبه وه نه بوو، به کورتی کاک عه زیز رۆشنییه کی کتیبی نه بوو، به لام خیرا سه ری له شته کانی ده ورو به ری ده رده کرد. سه باره ت به منیش، له ده یده نیگای خۆیه وه راستی ده کرد، به لام تهنه ههر بۆ خۆی راستی ده کرد نهک بۆ من. ئه وه ی گرینگ بوو بۆ خۆم، ده مزانی ئه م رچه یه ی من بنه سته، ده مزانی هونه رمه ندیی و نابیت، ههر له خۆرایش نه بوو له سالی پینجه م، پيش تاقیکردنه وه ی کۆتایی سال، به یه کجاری وازم له په یمانگه به یتم و ههر هه موو کاره کانم بسووتینم؛ تهنه ههر دوو ئه کواریل نه بیت. ئه و دوو تابلۆ بچووه کی که له بیرو که م دامناون و هه یچم پتی نالین، دوو ئامازهن بۆ قوناغیتی ژيانم نه به ئیعه جابه وه سه ریران ده که م، نه فرتیشیان ده دهم!

ئه و ئیواره یه زۆر بیرم ده کرده وه. بیرم له خۆم، له ناتالی، له دنيا و له هونه ره که می خۆم ده کرده وه ههر هه موویم به بی که لک ده هاته پيش چاو، هه ستم به شکستی ده کرد چه زم ده کرد، مه قه سه که توند له ناو چنگ بگرم و تا هه یزم تیايه بیچه قینمه له شی تابلۆ بی رۆحه که م، شه قی که م و کۆتایی به و جه نکه نابووته به یتم. ئه وه م نه کرد، خۆم هه یور کرده وه و ورده ورده دلئ خۆم ده دایه وه، ترووسکاییه ک می شکی که می رۆشن کرده مه و ئه ویش ئه وه بوو، دوو سێ هه فته ی دیکه، ده رۆم بۆ ژنیف و ناتالی ده بینمه وه.

یهکن لهو بهیانییانه، لهو بهیانییانه بریندارانهی که همیشه ژوانیکی حه قیقیم له گه لیدا هه بوو، کاتیک له خه و هه لده ستام یه که م وینه ده ترنجایه میتشکه مه وه، ده ترنجایه هه موو شان کانی له شمه وه، وینه یه کی قورس و لیلی ئه و بوو، بۆیه زۆرجار درهنگ له خه و هه لده سام.

یهکن لهو بهیانییانه بوو، باران به نمه ده باری، بارانیکی جارسکه ر، کۆتایی هه ر ده هات. بارانی نه پراوهی فرانش کۆنتی ساردی ژنیقی نه بوو، به لام هه لگری هه مان دله پراوکی و سه رچاوهی هه مان بیزاری بوو بیزارییه کی که می میتافیزیقیانه، بیزارییه کی فه رهنسیانه، بیزارییه کی قالا.

چاوم ده کرده وه، تامیکی مه یله و تال، لینجییه کی خه ستیش به مه لا شوومه وه، وه ک بلتی چریشم قوت دابیت؛ به ناسته م چاوم کرده وه، سه یریکی بنمیچه ره قوته قه که م کرد، چاوئیک به و چوار پینج کتیه ده خشینم که له سه ر ره فکه م، سه یری چرای میتزه که ده که م، سه ساله هه مان دیمه ن دووباره ده بیتته وه، هه مان رۆتین، هه مان ره تابه ت، هه مان ماده دی به رجه سته ی بی گیان ده بینم هه موو ره نگه کان له پیش چاوم تیکه ل ده بن و سیا خۆیان ده نووین.

هه لسام و قه مسه له موشه ممایه که م کرده به ر و پاکه ت و شخاته که م په ستییه گیرفانم و به ته مای ئه وه بووم بچم له گارد دۆ پیاسه یه ک بکه م. خۆم پیچایه وه، که له ئه پارتمان که نه بوو، به پیپلیکه کانا دابه زیم و سنووقی پۆسته که م کرده وه، پارچه کاغه زیکی نوشتاوه ی بی زهرفی تیدا بوو، دوو قه د کرابوو، رامکیشا و یه کلام کرده وه. کاک عه زیز بوو ده بوست بمبینی. یه ک دوو جاری دیکه ش، به هه مان شیوه، له هه مان ده فته ر نیو لاپه ره ی لی کرده ته وه و به هه مان شیوه دوو قه دی کرده وه و فرپی داوه ته سنووقه که مه وه. ماله که ی کاک عه زیز، یا باشتره بلیم ژووره که ی کاک عه زیز زۆر دوور نه بوو. پارچه کاغه زه که م هه لگتۆفی و فریم دایه ته نه که ی کاغه زه وه که له خوار سنووقه کان دانرابوو. پرۆژه ی پیاسه که م گۆری و هه ر به پی به ره و مالی ئه و چووم، ماله که ی ده که وته شه قامی لا

کۆلۆنی، له نهۆمی دووهم ده ژیا، په نجه م نا به دوگمه ی ئه نته رفۆنه که، وه لامی دامه وه (یا ئه لا، ئه وه تۆی؟ ده سه رکه وه).

ده رگای لی کردمه وه و هه ر به پی سه رکه وتم. گه شتته به ر ده رگای ژووره که ی، له پیش ده رگاکه ده ستیکی نابوه قه د چوارچیه ی ده رگاکه و پانتۆلیکی بۆر و بلوژیکی فلتی به ده ست چنراوی له به ر بوو، گۆره و بییه وه کانیشی هه ر له پی بوو، ریشی که میتک ده رچووبوو، منی بینی بزیه کی کرد، به لام تا بلتی ماندوو دیار بوو. ده سته کرده سه ر شانم و فهرمووی لی کردم و هه ردووک چووینه ژووره وه؛ بۆنی خه و، یا راستر بۆنی ماندوو بوون له ژووره که ی ده هات. فزولییانه چاوئیکم به ژووره که یا خشانم و پیم وت:

- ریگام ده ده ی په نجه ره که ت بکه مه وه. کاک عه زیز ده پی جار به جار هه و بگۆری. خۆ تۆ له من باشتری لی ده زانی.

له سه ر نه به ره یه کی زۆر نویترال:

- ده زانم، ده زانم. ده توخوا بیکه وه.

جاریکی دیکه چاوئیکم به ژووره که یا هینا، تا بلتی په ریوت بوو، قاپ و قاچاگی چه ند رۆژه نه شوورابوون، شووشه ویسکی و قوتووه بیهری ده م هه لپچراو که وتوون و مه نجه لیکیش له سه ر ته باگی غازه که بوو، سپاگه تی پیا وشک بووبوو و چه ند گۆقار و رۆژنامه یه کیش که وتوون.

به دوو په نجه چمکی له په رده چلکنه که ی هه لدا یه وه و قه ده ریک سه یری ده ره وه ی کرد و وتی:

- دانیشه حه زم کرد بتبینم. زۆر ماندووم.

- خیره کاک عه زیز؟

- خیر؟؟

بزیه کی دیکه ی کرد. ده سته کرده خوراندنی ریشه که ی و چوه حه مامه که وه.

ده نگم تۆزقالی هه لبری بۆ ئه وه ی گوپی لیم بیت:

- باشه ناته وی بگه ریتته وه لای ئیلینا.

- جاریکی تر بگه ریمه وه لای ئه و سۆزانییه. نا توخوا باسی شتی وام له لا مه که، پیم

بلتی پرؤ بۆ سه فاره تی ئیرانی چاکتره له وهی پیم بلتی بگه رتیه لای ئه و بچ ناموسه . ده
واز له و مه زوعه بیته . ئه ی تو چۆنی ؟ خه ربکی چیت ؟ له گه ل نه ققاشی گه یشتیته کوئی ؟

- خه ربکی چی بم ، خو تو له من باشتر ده زانی . په یمانگاکه ته واو کهم و خه ربکی
شتیکی دیکه بم . به خوا منیش زۆر بیزارم ، به لام رهنگی بیزار بیه که ی من که می له وهی
تو جیاواز بیت .

- باشه بۆ بیزاری چی نه و عی هه یه .

دهستم کرده پیکه نین .

- خه ربکی شتیکی دیکه ؟ وه کو چی ؟

- چوزانم کاتی وهختی هات باسی لیه ده که نین ، چه ز ناکه ی پیاسه یه ک بکه یین ؟

- و بزانم هیشتا باران ده باریت سه ربکی دیکه ی ده وهی کرد .

که میک به رامانه وه .

- ده زانی باران و خه لکی بیزه نسۆن وه کو یه ک وان .

- تنه ا یه ک جیا وازیان هه یه ئه ویش ئه وه یه یه که میان ته ره و ئه وی تریان وشکه . وا
بزانم باران هیتور بۆته وه . خو مان باش ده پیچینه وه و ته واو ...

کاک عه زیز دهستی کرده پیکه نین ، پیکه نینی یه کیکی زۆر داهیزرا و بی تاقهت بوو ،
پیکه نینیکی خنکا و بوو ، پیکه نینی خه مگینی بوو .

- له ماوه ی بیست و چوار سه عاتدا ، چوار فه سلمان هه یه .

- ده بوا یه فیقالدی خه لکی ئیره بوا یه .

- بۆ ئیمه ش وا نین . ئه وه ی ئیمه خراپتر ، ده می ده م به پیکه نین و دوو ده م دۆدۆنگین .

- ده ی با برۆینه خواره وه تو ش له سه ر قسه دانامیتی .

کاک عه زیز دهستی کرده کوخه کوخ ، به پیلیلیکه کانا داده به زین ، ده رگای حه وشه مان
کرده وه و به ره و پشته وه ی پلانواز ده ستمان کرده پیاسه کردن . پشته وه سه وزایی و
دیهمه نیکی دلرفینی هه بوو . له دووره وه ش (چیای رهش) دیار بوو .

ئه و رۆژه کاک عه زیز زۆر به دریزی باسی ژیا نی خو ی بۆ کردم ، به کورتی ده پوست یه کی

هه بیت گوئی لی بگری . رهنگی هه نده ئه م به سه رهات و رووداوانه ی لای هاوری ئیرانی و
ئه فغانیه کانی باس کرد بیت ، ئیتر ئه وانیش تاقه تیان چووبیت ، هه نده گوئی لی راگرن ؛ یا
ئه وه تا کاک عه زیز گشت ئه و به سه رهاتانه ی له باخچه نه پیتیبه کانی رۆحی حه شاری دابن .

یا ئه وه تا ده یوبست لای یه کی ئه م باسانه بکات ، وه کو ئه وه ی کوژی گوئی لی راگرتی .
به سه رهاته کانی کاک عه زیز وه کو به سه رهاتی هه زاران به لکو سه دان هه زار په ناهه نده ی

دیکه و ابوو ، به لام ئه وه ی کاک عه زیز فه راده تی پیوه دیار بوو . له هه مان کاتیشدا ،
به نیسه بت منه وه ، خه م و ئازاری ئه و له هی یه کیکی دیکه که متر نه بوو ، جا با ئه و که سه
له به رلین بیت ، یا هانۆفه ر ، له ئۆسلۆ بیت یا له بروکسل . رهنگی تاقه شت ئه وه بیت که

کاک عه زیز له ته مه نی سی و پینج ساله گه یشتبوه فه رنه سا ، ئه و کاته دوازه سال زیاتر
بوو له بیزه نسۆن بوو . ده بی ئه وه ش بو تریت که په ناهه نده هه میسه وا هه ست ده کات

درهنگ گه یشتۆته مه قسه د . ئه وه ی له ته مه نی بیست سالان ده گات ، چه ز ده کات له
قوتابخانه ی سه ره تاییه وه ئیره بوا یه ، ئه وه ی له ته مه نی سی سالان ده گات چه زی ده کرد له
ته مه نی هه رزه کاری بگه یشتایه ، ئه وه شی له ته مه نی چل ساله ده گات ، ئه وه تا ماوه هه ر

ئا ه و حه سه رت ده کیشی ، هه موو رۆژتیکیش ئا ه و حه سه ره ته کانی قوولتر و توندتر ده بن .
کاک عه زیز له م دوا ییانه هه ر هه موو ژیا نی به چنگی ئا هی ده کرد ، له گه رووی گه ردوونه وه
ده ربیت و گه ردیکیش نه بیت گوئی لی بیت . فه رنه سیبه کی شرفیر بوو بوو ، کاروباری خو ی

بی ده رده په راند ، به لام بۆ ئه و زۆر زه حمه ت بوو تیکه لی ئه و کو مه لگا نو ییه بیت . تاقه
هاورپی ، ئیلینا بوو ، ئه ویش ته مه نی په نجا سال به ره و ژوور بوو . وا بزانم هه موو را بردوی
له ته جره به ی ئه و په یوه ندیبه دا کو یوو بو وه و له ناواخنی ئه و ته جره به یه ش گه یشته
ترۆپکی خو ی و به رووی هه ردوو کییاندا ته قیبه وه .

ئیلینا ، ژنیکی بالا به رزی سپیکه لانه ، ناشیرین نه بوو ، به لام جوانیه کی ساردی هه بوو ،
له هی ئه و په یکه رانه ده چوو ، ریکوپیک ، ته واو بوو بیتن به لام رۆحیان نه چووبیتته به ر .
پاشماوه ی بزوتنه وه کانی شه ست و هه شتی فه رنه سا بوو ، ده شی ، ژنی وا ، له ئه مستردام

و ئاخ و بروکسل و ژنیف بیرنیش بیسنرین ، چونکه شه پۆلی ئه و بزوتنه وه یه به شیکی
ته واوی ئه ورو پای گرته وه . ئه م بزوتنه وه یه ، چه ند سیما یه کی هه بوو ، به لام سیما هه ره
زه که کی کو مه لایه تی بوو .

ئیلینا چه ند هاورپیه کی هاو ته مه نی خو ی هه بوو ، پیکرا ده چوونه سینه ما و شانۆ و له

خۆ پېشاندا نه كاني چه پ و لايه ننگيري بيري چه پي كۆمه لگاي فهره نسيان ده كرد. به لكو له هممو خۆ پېشاندا نيكي تاماده ده بوون، به راستي هم به شداريه بو «خۆ- پېشاندا» بو. له مه سه له ي هه لئويست ده رچوو بو، به نيسي به ت هوانه وه هه جوړه هه ميشه له بر دوو ژياننيك بو. به لكو له خووش به دهر بو، ئي ستيايان ده گوزته وه هه رابردو وه به سه ر چوانه و به مه ئيدامه يان به ئيستا ده دا.

هه و ژنانه، له شيان له بهر شالاوي له زه تي سه ره تاي حه فتاكان په ك كه وتبو، يا سليك بو بو. هه و كات ته نها هه ر له مه نزو وري سه ره ستي تا كه كه سي به رفرا وانه وه دنيا يان ده خو ئنده وه. هه م بو چوونه ش، ته نها هه ر سيمايه كي هه م ره وت و ريبازه ي هه و بزوتنه وه يه بو، بو به كات به سه ر ده چوو و بزوتنه وه وه كو مۆده ئاوا ده بو. كاتيكي ش هاتنه وه ئاگا، كه مۆكه يه ك زه مه ني به سه ر چوو بو. له ناقو سي زه مه نه وه گو ئيان له كار وانيك ده بوو بارو بار گه ي ده پي چييه وه، واته هوان دوا كه وتن ته مه نيش به ره و ژوو هه لكشايو، به تاي به تي ته مه ني ژن، بو كۆمه لگايه كي ئي سته لگاي بو ژور به يان ره خساندن و دامه زراندي چوار چيوه يه كي خي زاني تا ده هات دوور ده كه وته وه، هه ر بو به له په نا هه نده نه گبه ته كان زياتر هيجيان بو نه ما بو وه. هوانه ي با خه لي ها وسه ر و گه رمو گو ري خي زان و يا كه بتيكي مي ژو وي به سه ر هه ستو يانه وه بو. هه م كه به ته كۆمه لايه تي به بيني ئي ستيتيكي ش به ته و او لي شي واندبوون وه كو ني چيريان لي ده هات. بو به هه و ژنانه وه كو لاشه خو ر به ده وري هه و دووره و لا تيانه ده هاتن و ده چوون. له هه مو وشي سه ير تر، هه ر دوو به ره خو ي به را و كه ر ده هاته پيش چاو، هه ر هه مه بو پله ي هه و ترا ئيديايه ي سووك ده كر ده وه، هه ر دوو به ره وه كو لاشه خو ريان لي ده هات، ته بي عه ت و شه هيبه ي لاشه خو ريش ته نها به رام به ر به لاشه ي له وه پيش خورا و ده كر تته وه.

له ناو گه رمه ي بزوتنه وه كاني شه ست و هه شتدا، ئيلينا و ها وري كاني هه و كات ته مه نيان له ني وان هه ژده و بي ست بو وه، كه واته له ته مه نيكي زي رين و له سه ر ده ميكي زي ريندا ژيان، ئي تر هوان هه ميشه به ر ده وام بوون له مو مار سه كر دي ژيان به هه مو و ور ده كار يه كاني به وه. له با خچه ي عه ده ني له زه ت ژيان. نه سي دا كو نتر و لي خو ي ده سه پاند، نه سانسو ري كۆمه لايه تي، به لكو «خۆ شه وي ستي و ئاسا يش و سه ره به ستي» ده بوونه سي كو چكه ي پير و ز به لام كۆمه لگا، هه ميشه له ده ستوور و ياسا ده گه ر يت بو هه و ي گه مه كان ري كخات، بو به به هيمني و شي نه يي شه مه نده ره ي كات به خي را يي به ته نيش تيانا تي به ريوه و كاتيكي چا ويان كر دۆ ته وه و ژور به ي دا بو نه ري ته كان پو وچ بو نه وه

و ره فتاره كاني 68 تيش ور ده و گر ژ بو نه وه و كۆمه لگا گه رايه وه سه ر هه ندي عاداتي كو ن، شه پولي هه خلاق بازي ها ته وه مه يدان. به لام هوان ته مه نيان له چل به ره و ژوو ره، تازه ژور شت كو تايي ها تو وه، كه ده شليم ژور شت مه به ستم له پر وژه ي ژن و مي ردا يه تي به، بو به له و ته مه نه خه لكاني وه كو كا ك عه زيزيان هه ر له ئاسمان ده قو ززي به وه: كا براي هه كي ري كو پيكي بي ژن!

سه ره تا كا ك عه زيز له گه ل ئيلينا له شوقه به ك ده ژيان، پاشان ئيلينا خانو به كي ك ري و پي كرا ده ژيان، به لام ور ده و ده، هه ستيايان به وه ده كر د كه ته نها هه ر له بنمي چي ك ده ژيان، هه گينا ژور شتيان به يه كه وه نه ده كر د، هه ر كه سه و براده ري تاي به تي خو ي هه بو. ئيلينا هه ميشه هه ر له گه ل پيلو ت و ئيزا بيل بو، به پر وژيش هه ر دوو كيان ئيشيان ده كر د، به شه وي ش كا ك عه زيز له گه ل ها وري ئيراني و هه فغان يه كاني يان ده چوون خو يان مه ست ده كر د، يا ده چوونه گا زينو كه بو هه و ي به دي ار مه كينه ي قو مار وه بو وه ست، چونكه تاقه مه كينه يه له سه رانسه ري هه ورو يا كه كات ده وه ستي ني، يا خه ونيكي پو وچت ده داتي، يا چه ند كاتيكي به سه ر ده به يت ژور جاري ش له گه ل ئيراني به كان ده چوونه ري ستو راني «دوو سو ار چا كه كه» مه به ست له چي شتخانه كه ي فه خفو ري هه فغان ي بو، له وي ده يان خوار د و ده يان خوار ده وه، ژور جار خوار دنه وه ي خو يان يان ده بر د.

هه و عه سه ره دوو سه عاتيكي پيا سه مان كر د، به ته و او ي له بي زه نسو ن دوور كه و تبو وي نه وه، هه ر دوو ك به بي هه و ي پي زي انين، رچه ي هه و ده شت و ده ره كه سه ك و پارا وه مان وه رگرتبو، ژور به دري ژي كا ك عه زيز با سي رابردو وي خو ي و با سي پيش مه رگايه تي و با سي ژياني خو ي له گه ل ئيلينا ي بو كر دم. له و پيا سه كر دنه، كا ك عه زيز كه مي خو ين به ده مار ه كانيا كه وته وه گه ران، هه ناسه يه كي قو لي هه لكيشا، كه مي ر وحي كه وته وه به ر، هه ستم كر د له گه ل يه كيكي دي كه قسا ن ده كه م، هه ستم كر د كا ك عه زيز پيوي ستي به هه و ا گو رينه، پيوي ستي به سه فه ر كر دنه، بو به پي يم وت:

- بو نا چي ت هه وايه ك بگو ري؟ سه فه ريكي چه ند رۆژه خرا پ ني به.

قه ده ري بي ده نگ بو پاشان:

- ده زاني له مالي كه س ئي داره نا كه م، حه ز ده كه م هه ر لير هه مي نه وه، يه كه شه م له گه ل ها وري كا نم ده چينه سه ر سه رچا وه ي (لالو)، ده زاني ئاويكي هه نده سازگار و في نكي هه يه هه ر ده لتي كور دستانه، هه گه ر حه ز ده كه ي وه ره له گه لمان، تكه لي ده دين، شه راب و بي ره و ويسكي ش ده به ين. ناغا، ده وه ره له گه لمان.

به غه میکی رووتیان ده کرد، غه میکی سووک، بی میژوو، بی شه خسییه ت، غه میکی بوو منه که ی که وتبووه قوولایی بیر له بیر چوووه کانه وه، ئەو بیرانه ی که له حه وشه فراوانه کان لی دهران، شه وان فریشته و جنۆکه ئاویان تیا ده خوارده وه، پهری به پهل، ههر که ئیواره رابشکایه دهستی یه کترین ده گرت و هه لده پهران، بالنده سپییه کانی شه ویش، له بهرزاییه کان، له سه ر گوئیسوانه کان ده نیشتنه وه و به رامبه ر به و دیمه نه ده حه په سان. شتیکم ده نووسی، پروا ده که م من خاوه نه که ی نه بووم، نازانم چ سرووشیک له بهرزاییه کانه وه ده رژانه کلاورژنه ی رۆحمه وه، نازانم هه رچه نده هه ول و ته قه للام دده، نه مده زانی له چ کانگایه که وه، له چ سه رچاوه یه که وه هه لده قوولی، منیکی شه یدا ی راده په راند.

ده مه و ئیواره، هیشتا هه تا ده ریاچه ی لیمانی ده چرووسکانده وه، خۆم گه یانده ویتسگه ی شه مه نده فهر، به سه ر پردی جمهوریدا تیتیه ریم، ریک و راست له سه ر پرده که وه ده رگای ویتسگه که دیاربوو چومه به رده م گیشه که و، داوای بلیتی بیزه نسۆنم لیتی کرد، پیاویتی به خو، به لکو تا راده یه کیش قه له و بوو، بلیته که ی دامی و وتی «تا دۆل، له وی بیگزهر» . سه یری له وحی کاتی ده رچوونم کرد، دوا ی دوو ده قه، شه مه نده فهریکم هه بوو، به هیواشی به ره و شوسته که که وته ری، زۆر به بی موبالاتی هه نگاوم دنا، ئاره زومه ند بووم که ئەم هه نگاوانه، دوا هه نگا و بن له و ویتسگه یه . گه ییشتمه سه ر شوسته که، هه نده ی نه برد، (TGV) یکی نارنجی وه کو سووره ماسی رایگرت: سرک و سفت و باریک.

سه یری بلیته که م کرد، فارغۆنی شه ش و ژماری کورسییه که شم (A7). سه رکه وتم. خه لکیکی که م له فارغۆنی شه ش هه بوون، جیگا که ی خۆم دۆزیه وه، له نزیک په نجه ره که بوو، ده پروانییه دهستی راست، به ئاراسته ی ده ریاچه که، فارغۆنیکی کپ، بی دهنگ، کتیبه که ی رۆلاند ژاکاری سوسیۆلۆژی سویریم هاته وه یاد، ناو نیشانیکی سه یر، لیکۆلینه وه یه کی کورت، خۆی له سه د و په نجا لاپه ره دده ات؛ به ناو نیشانی «تاراوگه ی ناوه کی»، تابلۆیه کی هونه رمه ندی ئینگلیزی، فرانسیس باکوئیشی له سه ر به رگه که یه، پۆرتیتی «ژۆرژ دیه ره له کاتی دواندا»، ئەو تابلۆیه له سالی ۱۹۶۶دا ئەنجامی داوه. له سه ر لاپه ره ی یه که م، مه به ست له و لاپه ره یه یه که بو پیتشکه ش کردن ته رخان کراوه، وته یه کی سامۆیل جۆنسۆنی له سه ره، نه ک ته نها کورتکرده وه ی خه سلته ته ده ره کییه کی ولاتیکی وه کو سویرایه، به لکو ده کری له ناوه رۆکیشدا به خه سلته تیکی شارستانییه تی رۆژئاواش بخویند ریتته وه:

«له گریمانیتی هه ره به رچاودا، دنیا به کوکه ره وه ی ئەفرا د پیکه اتون که ته قه للا ی ئەوه

ده رگا که م له دوا ی خۆم داخست، ده رگایه کی ئاسنی ره شی زۆر قورس بوو، زۆر به نایایی به شیشه ئاسنینه کان زه خره فه ی لی دروست کرابوو. ههر به کراوه یی به جیم هیشت، پاشان له سه رخۆ، به لام به بارستاییه کی زۆره وه له دوامه وه داخرا. ههر وه کو فه ره نسپییه کان ده لیتن، شه ویکی دیکه ی سپیم برده سه ر، شه ویکی به قه ده ر بارستایی زه مین قورس و ته یخ بوو. ئەو سه ر له به یانییه گیژ و جارس نه بووم، به لکو روونبینییه کی زۆر تاییه ت جه سته و بینایی داگیر کردبووم، به یه کیتیک ده چووم، له یه کی هه یوانه کانی ئەسفه هان، ئیواره که ی شه رایی فینکی شیرازی خوار دبیته وه. نه خیر گه ییشتبومه کۆلانه پیچیده و بنه سته کانی ناگه هانی، به لکو نغۆ بوو بوومه نیو شه پۆله هاجه کانی ئیغراییه کی لیل، ئیغرایه ک ئینسانی تووشی نابه له دی ده کرد.

بو کوی پرۆم؟ که ی بگه ریمه وه، سواری پشتی چ ئامییریکی نوئی بم و له ناو بزوتنه وه کانی به ته وای قووتم دات؟ چیه ئەم وه همه ی وه کو پاشکو ده میکه رایده کیشم! بیرم له وه کرده وه که پیش نه وه ی بلیتی گه رانه وه بو بیزه نسۆن بیرم، با پیا سه یه ک به کۆلانه کانی گه ره کی ئاکاسیا بکه م، سه ریک له و شوئانه بده م که بانگه شه و زا کیره ی کۆست که وته کانم ده بووژیننه وه، سه رم له دوورگه بچووکه که دا که په یکه ری رۆسۆ لی بوو، زۆر بیباکانه له سه ر ئەسکه مبیلیک دانیشتوه و پتیه کی ناوه ته سه ر ده سته کتیبی و به ده ستیکیش په ره مووچنکی پتیه ئەمه یانی چی؟

پاشان چومه گه ره کی کاروژ، به به رده م شه قامی مادلینا تیتیه ریم، سه یری دوو په نجه ره که ی جارنم کرد. پاشان چومه باری شانواره وه و داوای په رداختی ئاوی ساردم کرد، ئاویکی ته زیو، نیوان هه رده و کوونه لووتی ته زاندم، پارچه کاغه زیکم له گیرفان ده ره ینا و یستم شتیکی بو خۆم بنوسم. وه کو خۆداگر دن بیت، شتیکی بیت، نووشته یه ک بیت له خۆم، بو ئەوه ی خوا ئاسه واری ئەم عه شقه نا هه مواره م له بیرباته وه، یه ک دوو لاپه ره م نووسی وه کو شیع رابوو، شیع ریش نه بوو، نه خالم بو ی دانا نه ویرگول، وه کو زنجیره رووناکییه ک وابوو، له نیوان په نجه کانه وه ده که وته سه ر کاغه زه که هه ر

دەكەن بەختیاربەك بنوینن كه ههستی پێ ناكەن».

سامۆیل جانسون

له پێشەکی ئەم کتێبە، نووسەر دهنووسێ، بناغەى ئەم کتێبە له پرسبارێکەوه دەسگیربوو. دەلێ: «له هاوینی ۱۹۷۴، له ناو شەمەندەفەرى نێوان زوریخ و لۆزان بووم، سەرنجی فارغۆن- چیشتخانەکەم دا، شەست کەسێک، زۆریەیان پیاو بوون، خەریکی چیشت خواردنی ئێواره بوون، هەر یەکە و بەتەنها میتزیک و چوار ئەسکەمبیلی داگیرکردبوو؛ بەبێدەنگی نانیان دەخوارد، بەبێ ئەوهی سەریەرزکەنەوه، گومرا و غایب دیاربوون».

شەمەندەفەرهکەى هەرکەتى کرد، هەندەى نەبرد شارى ژنیقی تێپەراند، منیش له پەنجەرەکەوه سەیری دەریاچەکەم دەکرد، ورده ورده دنیا تاریک دادەهات، فارغۆنیکی کپ، هەندێ سەغڵەتکەر، بایەکی کزیش له دەرەوه ورده شەپۆلی لەسەر ڕووکەشى ئاوهکە دروست دەکرد، دەریاچەکەش بەمەنجه‌لێکی زەبەلاح دەجوو که قورقوشمی تیا بکولێنن، هیچ نەشەیهکی جوانییی نەبوو؛ قولتی دەدا تا تاریکتریش دەبوو، دارستانە چرەکانی دۆلی قیثی و قووتەى شاخەکانی ئەلب و مۆنبلان دەرەکەوتن، هەستم دەکرد بەناو هەناوی بەستەلەکیکدا تێدەپەرم، یا بەناوەند تونیلێک که له سه‌هۆل دروستی کردبێ.

تەواو تاریک داهاتبوو، کاتیکی له سنوور پەرمیەوه. نەمویست ئاور بەدەمەوه و مائاواوییهکی پر نەفرەتم لهو شارە کرد، منیش غەرقی بێرکردنەوه و خەیاڵاتی دوی شەو بووم یا چاکتر دوی ئێواره. له خۆمیش دەپرسی، بۆچی گەرآمەوه ژنیف، ئەى سویندم نەخواردبوو، جاریکی دیکە پێ نەنیمەوه سەر سنووری هیلقیسیا. ئەى چەندین خەونی ئیشراقمامیزم نەبینی، هەموو جاریکیش پیرەمێردیکی ریش سپی، که‌وایه‌کی تا ئاودامان سەوزی لەبەر، له بەردەمم هەر وه‌کو خدری زینده قووت نەدەبووهوه و پیتی دەوتم: «کوری خۆم، ڕۆلەکەم، جاریکی دیکە مەگەرپتوه ئەو ولاتە، له دیری زەمانەوه نووسراوه، هەر کەسه و ولاتیکی هەیه نەفرەتی لی کردووه، دە میتزوی کەسان و کۆمەلگاکان بخوینەوه، دەبینی هەر کەسه تەلەیه‌کی له ولاتیکی هەیه، مەگەرپتوه سویرا کوری خۆم» هەموو ئەو سەر له بەیانیه‌ی که ئەو دەهاته خەونمەوه، ڕۆژیکی خۆشنوود بوو بۆم، گەلی کاری سەخت و قورسەم بۆ چارەسەر دەکرا، باشە بۆچی قسەکەم شکاند، هەموو خەتاکانم دەخستە ئەستۆی خۆم.

بەلام بەچی دەچی، له فەرمانی ئەو ریش سپییه دەرھاتم و دوینی ئێواره گەرآمەوه ویتستگەکەى ژنیف. هەر بەپیاسه بەرهو ۶۷ شەقامی لۆزان چووم، تەنها هەر پینج دەقه له ویتستگەکەوه دوور بوو. سەعات دەوروبەری حەوت بوو، له‌بەر دەرگای بالەخانەکە بووم، ئەرى بەچی دەچووم؟ بەشکسبارێک یا بەگومرايه‌ک؟ سەریکم هەلبێرى نەومی شەش، ئەپارتمانی ۸۹، خۆیه‌تی له زەنگم دا، دەرگای خوارەوهی بۆ کردمەوه، دالانێکی کەمۆکەیه‌ک شیدار، چرایه‌کی کز دەسووتا، بەهەناوی لەرزۆک دەڕۆیشتم، گەیشتمە بەر دەرگا پەنجەرەدارەکەى ئەسەنسۆرەکە، دوو بالی هەبوو، هەر دوو دەسکەکەم گرت و بەرهو خۆم رامکیشان و چوومه ژوورەوه. ئەسەنسۆریکی بچوووک، تەنها هەر جیتی دوو کەسى تیا دەبووهوه. له ژوورەوه‌ش، گلۆپێکی سفر دەسووتا و فەزایه‌کی تەسک، هەرچەندە خۆ کلۆسترۆفۆبیش نەبووم، بەلام هەستی دلەراوکی تیا دروست کردم. لەسەر خۆ سەردەکەوت، وه‌کو زیندانیه‌کی کاتیی بەرزى دەکردمەوه. ئەسەنسۆرەکە راوەستا، دواى دە دوانزه چرکه ئینجا دەرگا کرایه‌وه و پالم بەدوو بالەدەرگا دارینه‌کەوه نا، ویستم بەزوترین کات بێمە دەری. دەرگا کەم کردبووه، گویم له دەرنگیک بوو، ناتالی له پیش دەرگا چاوه‌ڕوانی دەکردم. قژی سووریکی خەنەیی بوو و کراسیکی ئال و پانتۆلیکی ڕەشى له پێ بوو، جووتی گۆره‌وی ڕەنگ تاریکی گولداریشی له پێ بوو، لەسەر کومبارە لاکیشەبیه‌کەى بەردەم دەرگا کە راوەستا بوو.

کاتیکی گویم له دەرنگە کە بوو، سەریکم هەلبێرى، له دووری مەتریک هەلۆتستەیه‌کم کرد، بۆ ماوه‌ی چەند چرکه‌یه‌ک وه‌کو ئەوه‌ی زارەتەرەک بوویستم وابوو، نازانم هی ئەسانسۆرەکە بوو، یا ببینی ئەو له قوولایی ناخمه‌وه هەستم بەدوا له‌حزەکانی ئەم پەیه‌ندییه‌ش دەکرد. دوا ساتە ئاگرینه‌کان. لینی نزیک بوومه‌وه و ئامیزم بۆی کردووه، ئامیزیک بۆ جەستەیه‌ک کرایه‌وه چوینه ژوورەوه.

چاویکم بەماله‌کەیا خشاندم، سالتۆتیکی فەراح دەپروانییه‌ شەقامی لۆزان، قەنەفه و میتزیک، هەرچەندە زۆر دەسترویی پیتوه دیار نەبوو، بەلام مالتیک بوو تا ڕادەیه‌ک ڕازاوه بوو. سەیریکی ناتالیم کرد و:

- مالتیکی ریکوپییک و گەوره‌یه.

- خراپ نییه. حەز دەکەى با ڕۆینه مەتبه‌غەکە، له‌وی بەئیسراحت دادەنیشین و قسە دەکەین.

- باشه، وه کو ده ته وئ.

- وت، هارمۆنیکا نامیرتیکي قورسه.

چووبنه مه تبه غه که وه، زۆر گه وره نه بوو، په نجه ره یه کی بچووکي هه بوو ده پروانیه دیوی ژووره وه، له ده وری میزه لاکیتشه ییه بچووکه که دانیشتن. ناتالی هه به دانیشتنه وه دهستی بو سه لاجه که ی پشتی برد و بوتلی شه میانیای بچووکي ده رکرد و سه یرتیکي کردم و بزیه کیش له سه لایوانی بوو، هه لی پچری. دوو په رداخی درتیکۆله شی هینا و شامپانیا سارده که ی رشته باده که وه، که فیتیکي ئالتوونی که فوکولی کرد و زهنگوله ی گازی سووک و وردیش به رز ده بوونه وه. نه شئه یه کی زیندوو بوو له لیوار نه دوو په رداغه. به دوو په نجه که مه ر باریکه که ی په رداغه که مان گرت و په نجه ی که له شمان نووسانده بنی په رداغه که و له یه کتر نزیکمان کرده وه، به نوشی ناگر هه لماندا.

فینکییه که و ده زووله تامیتیکي لیمو و تا ناواخنی که پووشی که مۆکه یه ک تۆزانده وه.

نه و ئیواره یه، تا دره نگیتک هه ره له مه تبه غه که دانیشتن، به یه کیشه وه لزانیا یه کمان له فزیه که گهرم کرده وه و شه رابیتیکي کۆت دوو رۆمان هه لپچری و به دیار مۆمیکه وه، نامان خوارد، هه والی دهسته خوشکه که یم پرسی، وتی:

- مالیان له لۆزانه، چۆته وه سه ره له دایک و باوکی بدات.

- نه م عه سه ره، پیتش هاتنم، له ویستگه ی بیزه نسۆنه وه، به ته له فۆن قسه م له گه لی کرد.

- راست ده که ی، له سه ره پارچه کاغه زتیک هه واله که ی بو جی هیشتموم.

نه و ئیواره یه نه و زۆر قسه ی کرد، باسی رابردووی خۆی بو کردم. رابردووی نزیک، واته هی نه و چوار ساله ی که یه کترمان تیا نه بینوو.

هیچ پرۆژه یه کی ناوشارمان نه بوو، چونکه منیش فه رزه ندی ژنیقم. له و شاره کاژی هه رزه کاریم کرده به ره و هه ره له ویش کاژی هه رزه کاریم داکنه، یا راسته بلیم له و شاره- ئۆردوگایه هه لاتم.

بیرم له و سالانه ی خۆم ده کرده وه و پیم وت:

- نه و شه وهت دیتته وه یاد که هارمۆنیکام له ته له فۆن بو عه زف کردی؟ ده زانی چیت پی وتم؟

- نه وه لا به باشی نایه ته وه یادم چیم پی وتی؟

- ده زانی، کاتن هارمۆنیکاکام بو لی ده دای، ته نه ا بیرم له تو و عیشق ده کرده وه. پینکه نی. هه ستم کرد که هه زی کرد گوتی له و رسته یه بیت به لام له پرپیکیشدا که می غه مگینی به روخسارییه وه ده رکه وت، زوو زانیم هی چیه! چونکه زۆرجار، به زیز بوون ناتالیم جی ده هیشت، به لام هیچیان ناگاته نه و شه وه ی که ناتالی له ژووره که ی من بوو، به یه که وه شیومان ده خوارد پاشان چووبنه ژووری دانیشتن، له راستیدا هه م ژووری نووستن بوو هه م ژووری دانیشتن، دوو فه رشم دانابوو، رایه ختیک و کتیب خانه یه کی بچووک و هه ره ها رۆژه لاتیا نه له عه رزیش داده نیشتن. له و ئیواره دره نگه، گویمان له مۆسیقا پارگرتبوو. سه یریم ده کرد، خه یالی عیشق مه سستی کردبووم، مه سستی عیشقیش جوړتیکه له دیوانه یی. خه یالای بووم، هه زم ده کرد نه و له حزانه رابوه ستان و منیش له گه لیا رابوه ستم و له ناو یه کتر بتوتینه وه. نایژه نیتیکي فارسی ژووره که می کردبووه به هه شتیکي چکۆلانه. نای که به ختیاریی بوو که له و به هه شته چکۆلانه یه رۆحم بو یه کجاره کی ده رچووبایه و تیکه لی ده نگه نه و فلووته بوایه، جار به جاریش سه یری شوخه که ی خۆم ده کرد، نه ویش چاو خومار و خه الوانه، هیچم نه ده ویست، ته نه ا نه وه نه بیت هه ره و پیتکه وه بین و به س، هه رگیز نه و له حزانه به پیتی پیویست درتیکۆله بوون و هه میسه هه ل ناوه ند ده قرتان، ده قرتان و له چاوتره کانیتیکدا ژووره که میان ده کرده وه به دۆژ، دۆژتیکي وا له هه موو لاهه حه زیا و نه ژده ها، کولازدم و تۆپه له سه رمیکوته له په نجه ره و ده رگا که وه ده هاتنه ژووره وه و به ره ده بوونه لاشه که م، که به ناسته م هه ناسه ی ده دا، هه ره تۆزقالتیک رۆحی تیا مابوو. گویم له قیژه و هاواری نه جنده لینگ رووته کان ده بوو و باله چه رمییه کانیا ن ده کوتایه قه د ستوری په نجه ره داخراوه که م و گویم له قاقای نه هریمه نیش ده بوو، وه کو جرجی کلک رووت، له ژتیر قه ره ویله که مه وه سه ربان ده رده کرد.

سه یری چاوه سه وه زه کانی ناتالیم ده کرد، پاساری نیگام له نیو نه و قه رسیله که سه که نیشتبوونه وه، باله ورده کانیا ن له ناو ته روپاراوی نه و کتیلگه نه فسووناوییه ده شوژد، خۆیان ده دایه به ره هه تاویتیکی تیشک که سه کی هیمن و ده نووستن گویتیان بو مۆسیقایه کی ئیلاهی شل ده کرد، نا له و هه واره میرغوزارییه پاساری نیگاکام ده یانویست تۆزقالتی هیتور بنه وه، تۆزقالتی سحریان به رکه وئ، تۆزقالتی شوړبنه وه قوولایی هه سته وریاکانی ئینسانیه ت.

لهویندهری ده‌مویست کاژی په ژمورده‌یی رابردوی سامناک دامالم، به‌لام ناتالی له پړیکدا وتی: «ده‌بی برۆم» ئەمه نه یه‌که‌مین هه‌لسوکه‌وتی ناتالی بوو نه دوا هه‌لسوکه‌وتی بوو، هه‌میشه هه‌ستم ده‌کرد به‌دهستی راستی شمشیرتیکی دووفاقی زۆر تیژی پییه و تا هیزیشی تیاپه له‌ززه‌ته‌کانم له‌تویه‌ت ده‌کات، له‌حزه هیتوره‌کانم پر ده‌کات له زهر و گه‌نده‌لیی. تا هیزی شک ده‌برد، به‌هیزیک تا بلتی ئینسانانه، به‌لام موجه‌ر ده‌له هه‌ست و شعور؛ ئەوجا ئەو له‌حزه ناسکانه‌ی منی ده‌کرده دوو له‌ته‌وه و ده‌مبینی چۆن له‌حزه‌کانم وه‌کو‌نا‌ژه‌لیکی یه‌زدانی له‌به‌ر ده‌میا ده‌که‌نه گیانه‌لا و وه‌کو‌پ‌ش‌ۆ‌له‌ی به‌ریه‌یانی خه‌زان مرداره‌وه ده‌بن. له‌راستیدا، ئەم هه‌لسوکه‌وته کتوپرانه‌ی ناتالی ماندووی کردبووم، گه‌لی ماندووی کردبووم. تی نه‌ده‌گه‌یشتم، مه‌چه‌کیم گرت و به‌تورپه‌یه‌وه پیتم وت «مه‌پۆ‌ۆ‌ۆ».

ئویش زۆر به‌هیمنییه‌وه سه‌یری ده‌رگاکه‌ی کرد و وه‌لامی دامه‌وه، وتی: «ده‌بی برۆم». مه‌چه‌کیم به‌رنه‌دابوو، که‌میک به‌لای خۆمدا رامکیشتم و تا هیزم هه‌بوو زله‌یه‌کم کیشایه بناگوتیا. دایه‌ پرمه‌ی گریان، چاوه‌ جوانه‌کانی غه‌رقی فرمیسک بوون، پۆ‌خی من بوو هه‌نسکی ده‌دا. پۆ‌ندکی که‌سک، له‌کیشوهره ئه‌فسووناوییه‌وه وه‌کو‌ده‌نکه‌ مرواری ده‌که‌وتنه ناو له‌پی من، بی وچان ده‌مویست فرمیسکه‌کانی بسپرمه‌وه و منیش له‌گه‌لیا دامه‌ پرمه‌ی گریان. هه‌ر دووک به‌کول ده‌ستمان به‌گریان کرد، به‌لام پۆ‌هه‌مان شت نه‌ده‌گریان. من پۆ‌ئو و به‌ختی ره‌شی ئەم عیشقه‌ ده‌گریام، ئویش هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌کانی ژبانی هه‌رزه‌کاری له‌ناو هه‌ناویا په‌نگیان خواردبووه و له‌پړیکدا ته‌قین و بوونه ئەو زه‌نگوله‌ گه‌رمانه‌ی که‌ بی‌ئامان به‌ناو له‌پ دم سربه‌وه. حه‌زم ده‌کرد ئەو دلۆپه مرواریبانه بخۆمه‌وه و بیانخه‌مه ناو ئەو جه‌هه‌نه‌مه‌ی که‌ ده‌میک بوو له‌ناو ده‌روونم هه‌لگه‌یرسابوون، بوونی کردبووه‌وه چنگی ژبه‌مه‌، نه‌مه‌دزانی چۆن چۆنی دل‌ی بده‌مه‌وه و به‌چ زمانی له‌گه‌لی بدویم.

ته‌ویلی خسته‌ سه‌ر شانم و هه‌نسکی ده‌دا، له‌گه‌ل هه‌نسک دانیشا هه‌موو نازاری به‌ده‌نی ده‌هه‌ژاند، هه‌ستم کرد ئەم گریانه‌ی ناتالی ده‌میکه‌ له‌ناو هه‌ناوی پنگی خواردۆ‌ته‌وه. دوا‌ی ئەوه‌ی ژیرم کرده‌وه و هه‌لسا پۆ‌ی، به‌بی‌قین پۆ‌ی، بی‌ئاوردانه‌وه، زۆر به‌ئاسانی ده‌رگای کرده‌وه و چوو ده‌ره‌وه. له‌هه‌ققه‌ت حه‌زم ده‌کرد به‌غه‌زه‌به‌وه سه‌یرم بکات، ده‌مویست جوینم پی‌ بدات، به‌لکو ده‌مویست ده‌س بکاته‌وه، هه‌ر نه‌بی‌پیش ده‌رگا کردنه‌وه به‌تورپه‌یه‌وه سه‌یرم بکات، نه‌خیر پی‌ سووک به‌ناردنه‌وه‌کانا چوو خواره‌وه.

چ ته‌نه‌یاییه‌ک ژووره‌که‌می ته‌نی. ده‌مویست ده‌ستی خۆم له‌مه‌چه‌که‌وه لی‌که‌مه‌وه، هه‌ستم کرد ئیتر خاوه‌ن ده‌ستیکی بیگانه‌م. ئیتر ره‌نگی‌ی توانای ئەوه‌شم نه‌بی‌ت تابلۆ بکه‌م! کێ له‌م گونا‌هه‌م خۆش بی‌ت؟ ئەو ته‌نگه‌یه‌ به‌ره‌مه‌ییکی لی‌زا، تابلۆیه‌کی ناوی بوو ناوی «ئو کچه‌ی ده‌گری» م لی‌نا. تا بلتی تابلۆیه‌کی دزیو و بلخ و چاره‌ره‌ش بوو. چۆرا‌گه‌ی سامناکی لی‌تو ده‌ده‌چۆری، شانزه‌ سه‌عات خه‌ریکی ئەو تابلۆیه‌ بووم، شانزه سه‌عات نووشتامه‌وه سه‌ر ئەو تابلۆ بچووکه و تا‌کو هه‌ستم کرد خه‌شی فلچه‌ پۆ‌خی پۆ‌حم ده‌مالی، تا سنووری توانه‌وه، خۆم نووشتانده‌وه. خۆم نووشتانده‌بووه سه‌ر رابردوویه‌کی دۆزه‌خین، نووشتابوومه‌وه سه‌ر رابردووی هه‌موو به‌شه‌ریه‌ت، تا‌کو گویم له‌گریانی فلچه‌کانم نه‌بوو وازم له‌و تابلۆیه‌ نه‌هینا. هه‌ستم کرد جه‌ماده‌کانی ده‌رووبه‌رمیش ده‌گرین، کاغه‌ز ده‌گری، مه‌ره‌که‌ب ده‌گری، پینووسی خه‌لووزه‌کانم ده‌گرین، ستانده‌که‌م ئەسرینی ره‌ش ده‌پۆ‌ی. گشت به‌رجه‌سته‌کانی ژووره‌که‌م ده‌گریان.

هه‌رچه‌ند دوا‌ی ئەو به‌سه‌ره‌اته، ناتالی بی‌رای بی‌باسی ئەو زله‌یه‌ی نه‌کرد، بی‌گومانم له‌وه‌ی که‌ تا ماوه له‌ بی‌ری ناچیته‌وه و ئویش خۆی پۆ‌تۆ‌له‌یه‌ک ئاماده‌ ده‌کات. ده‌بی‌چ تۆ‌له‌یه‌ک بی‌ت؟ منیش به‌پیتچه‌وانه‌وه ده‌مویست ئەو لاپه‌ره‌یه‌ له‌ژیانم هه‌لوهریتم، ده‌مویست به‌گوتی‌ان‌تیکی تیژ و باریک ئەو لاپه‌ره‌ ناشرینه بکه‌مه دوو له‌ته‌وه و پاشانیش بی‌سووتیتم. دل‌یشم به‌و تابلۆیه‌ خۆش نه‌بوو. له‌راستیدا تابلۆ نه‌بوو، به‌لکو خۆ‌ج‌له‌کردن بوو، خۆ‌پاک‌کردنه‌وه بوو له‌و گونا‌هه، تابلۆ نه‌بوو پۆ‌هه‌لواسین، به‌لکو تابلۆیه‌ک بوو منی هه‌لده‌واسی. ئەو تابلۆیه‌ش ماوه. ده‌شزانم لای خۆمه، به‌لام نازانم له‌کو‌تیه، نازانم له‌ به‌ینی کام هه‌گبه‌ کاغه‌ز و ده‌فته‌ره بی‌سووده‌کانه! به‌لام ده‌زانم چه‌ندین شار و چه‌ندین ولاتم پی‌ کردوون. نامه‌وی به‌دوا‌یا بگه‌ریم، به‌لام ناشمه‌وی فری ده‌م. نامه‌وی فه‌رامۆشی بکه‌م و ناشمه‌وی له‌ به‌رچاوان بی‌ت. وه‌کو ته‌رازوویه‌ک ده‌بی‌ پۆ‌حم هه‌لواسی.

شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که له‌ شاری لۆزان رایگرت، ژنی‌ک هات و له‌ کورسییه‌کی ته‌نیشتم (N7) دانیشتم و پیره‌میردیکیش به‌گۆ‌چانی‌که‌وه، له‌ دیوه‌که‌ی دیکه، چه‌ند کورسییه‌ک لی‌مه‌وه دوور بوو، به‌ره‌و رووی ئی‌مه‌ دانیشتم. ژنه‌که له‌شیکی باریکه‌لانه‌ی هه‌بوو، زۆر که‌له‌گه‌تیش نه‌بوو، کراسیکی شینی خامه‌کی له‌به‌ر بوو، ته‌مه‌نی سی و پینچ تا چل سال ده‌بوو، منالیکی کۆرپه‌شی له‌ باوه‌ش بوو، به‌ئاسته‌م ته‌مه‌نی سالی‌ک ده‌بوو. دوا‌ی دوو ده‌قه شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که که‌وته‌وه گه‌ر.

ژنه که له جانتاکه‌ی گۆفاریکی ده‌ره‌ینا، "ئه‌بدۆ" بوو، گۆفاریکی هه‌فتانه‌ی سوپسرای فره‌نسی زمان بوو، لاپه‌ره‌کانی هه‌لده‌دایه‌وه، به‌لام مناله‌که ده‌ستی بۆ لاپه‌ره‌کان ده‌برد و له کۆتایی وازی له خویندنه‌وه هینا و خه‌ریکی کۆرپه‌که‌ی بوو. سه‌رم که‌می هه‌لپه‌ری، پیره‌میره‌که زه‌ق زه‌ق سه‌بری منی ده‌کرد، به‌لام نه‌مده‌توانی ته‌عبیری سیما و پوخساری بخوینمه‌وه. برۆکانی ره‌نگ خورمایی بوون، تا راده‌یه‌ک درژ بوو، ته‌ویلی پان و قژی له پیشه‌وه پروتاپوه‌وه، لووتیکی باریک و چاوه‌ پرونه‌کانی وه‌کو دوو هه‌لمه‌تی ناگرین وا بوون، ده‌چرووسکا‌نه‌وه. پشپکی ئاوریشمی گۆلدارای به‌ره‌ سینهی شوپ ک‌ردبووه. سه‌ر و هه‌یه‌تی له چیا‌ییسه‌کانی ژوورا ده‌چوو، له هه‌کیمیکی ده‌چوو، به‌غه‌ریبیسه‌وه ده‌پروانییه‌ ئاووه‌ه‌وای فارغۆنه‌که به‌لام به‌بی ئه‌وه‌ی ساویلکه‌یی پینه‌ دیار بیت.

هه‌روه‌کو رۆژاندا ژاکار له کتیبه‌که‌ی ئاماژه‌ی بۆ ک‌ردبوو، ئه‌ویش له‌و دوورگانه‌ راده‌ما که ئینسانی نیو فارغۆنه‌که بوون. هه‌موو ئینسانی له‌یه‌ک دا‌برای سه‌ر دوورگه‌یه‌کین و شه‌مه‌نده‌فه‌ریش زه‌ریابه‌که له بزوتنه‌وه و هه‌لاتن. ژنه‌که‌ی ته‌نیشتم هه‌ستی نه‌ده‌کرد که من وا له ته‌نیشتم، ئه‌وانی دیکه هه‌ستیان نه‌ده‌کرد که له ناو فارغۆنه‌که که‌سانی دیکه هه‌ن، خاوه‌ن میژوو و به‌سه‌ره‌اتن. منیش ده‌مویست هه‌رچۆنیک بیت ته‌عبیریکی له پوخساری ئه‌و چیا‌ییسه‌ بقه‌پینم، بزانه‌م چی رازیک، چ په‌نه‌انیکی له دوو توپی گیانی هه‌شارداوه! ئه‌ویش سه‌بری ده‌کردم، چاوی نه‌ده‌ترووکاند. دوو چاوی سه‌وز، وه‌کو دوو به‌ردی ژیر کانیویتیکی فینک و سازگار. له‌ملا و ئه‌ولاشی، چه‌ند هیلکی چرچولۆچ رچه‌یان به‌ره‌و چاوه‌کانی ک‌ردبووه‌وه، به‌ئه‌ندازیار و په‌یکه‌رتاشی بلیمه‌ت ده‌چوون.

ئاو‌رپیکم دایه‌وه، چه‌ند موسافیریکی دیکه نووشتابوونه‌وه سه‌ر رۆژنامه‌کانیان، بۆ ئه‌وه‌ی خۆیانی پی پۆشاک بکه‌ن، خۆیان بدزنه‌وه، خۆیان بپینچنه‌وه، له دوورگه‌که‌ی خۆیان، خۆیان مه‌لاس دهن و به‌لکو بتوانن به‌رگری له خۆیان بکه‌ن. سه‌بریکی پیشه‌وه‌م ک‌رد، چه‌ند که‌له‌یه‌کی دیکه‌م بینی، ئه‌وانیش خۆیان له په‌شته‌مالی خۆ دزینه‌وه شار‌دبووه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد هه‌ر که‌سه و خه‌ریکه‌ شووری به‌هیز و ئه‌ستور له ده‌وری خۆی هه‌لده‌زنی. ته‌نه‌ا من و ئه‌و کۆرپه‌یه‌ی ته‌نیشتم نه‌بی، ئه‌و ده‌یه‌وی لاپه‌ره‌ی گۆفاره‌که‌ی دایکی له‌توپه‌ت بکات و منیش ئاره‌زوویه‌کی ته‌واوم هه‌بوو، له ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که خۆم پروت که‌مه‌وه. چ شه‌رم و شووره‌بییه‌که ئینسان خۆی پروت کاته‌وه. خۆ تا سه‌ده‌ی شانزه‌میش، پروتایه‌تی نه‌نگی نه‌بوو، به‌رووتی ده‌نووستین. له پيش هیترا‌ن خۆمان ده‌کرده‌ به‌ر و خۆمان پروت ده‌کرده‌وه،

شو‌ره‌سواره‌کان له هه‌مامدا ژنان ده‌یان‌شو‌ردن. هه‌مامه‌ گشتییه‌کان ته‌نه‌ا شو‌ینی خۆشو‌شتن نه‌بوو، به‌لکو شو‌ینی چاوپیکه‌وتنی کور و کچی گه‌نج و بورژوا و لاهووتییه‌کان بوو، به‌لکو سو‌زانی و عاشقانی‌ش هه‌ر له‌وی چاویان به‌یه‌کتر ده‌که‌وت.

ئینسانیه‌ت تووشی ئینحیسات هات، هه‌ر دوا به‌دوای سه‌ده‌ی شانزه‌مه‌وه، به‌سه‌ره‌لانی نه‌خۆشی سفلیسه‌وه، ورده‌ ورده‌ ئه‌م ره‌فتاره‌ نه‌جی‌زاده‌یه‌ پاشه‌کشی ک‌رد، تا گه‌یشته‌ راده‌یه‌ک له سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا، بووک و زاوا، کاتی بۆ یه‌که‌م جار یه‌کتربان ده‌بینی، خۆیان پروت نه‌ده‌کرده‌وه، چ‌را‌کانیان ده‌کوژانده‌وه و به‌تاریکی موماره‌سه‌ی سینکسیان ده‌کرد، چ شووره‌بی و نه‌نگییه‌که! له کۆتایی ئه‌مه‌ سه‌ده‌ی بیسته‌میش، ئینسان نه‌ک ته‌نه‌ا به‌جلوبه‌رگ نارازییه‌، به‌لکو ده‌یه‌وی له‌ویتر هه‌لبیت، لیتی دوورکه‌وتته‌وه، چا و نیگا و ته‌ماشای له یه‌کتر هه‌ل‌دین.

هه‌ستم ده‌کرد له ناو ئه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ زیندانییه‌که‌م، زیندانییه‌کی به‌ره‌لا، زیندانییه‌کی ئازاد. وه‌کو ئاژه‌لیکی رچه‌نیو، سه‌بری ئه‌وانی دیکه‌م ده‌کرد، له پیره‌میره‌ چیا‌ییسه‌که بترازی که‌سیکی دیکه نه‌یده‌بینیم، باشه‌ که‌واته بۆ خۆم پروت نه‌که‌مه‌وه. ئه‌وانی دیکه وه‌کو قاقله‌جنۆکه‌ن، هه‌رکه هه‌ست به‌که‌مترین مه‌ترسی بکه‌ن، رادارکانیان به‌ره‌و ناو‌خۆ راده‌کیشنه‌وه، خۆیان ده‌کووته‌ قۆزاغه‌کانیانه‌وه. من ده‌مه‌وی له قۆزاغه‌که‌م ده‌ریتم، به‌پرووت و قووتی هه‌لپه‌رم، پاشان برۆم ده‌ستی ئه‌و پیره‌میره‌ بگرم و پیکرا له‌ناو فارغۆنه‌که ده‌ست به‌سه‌ما بکه‌ین. چ روو ده‌دات؟

هه‌ستم ک‌رد هه‌موو شتییکم له ده‌ست دا: زید، نیشتیمان، هونه‌ر، عیشق. چیم ماوه؟ هه‌یج. که‌واته با به‌رووت و قووتی بگه‌ریمه‌وه به‌شی ناو‌خۆیا وه‌ک تاراوگه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ هه‌زم ده‌کرد ئه‌م شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ جاریکی دیکه له هه‌یج ویستگه‌یه‌ک پانه‌وه‌ستیت، زه‌مه‌ن به‌سپه‌رته‌وه و شو‌ینیش بکاته شو‌ینه‌کان، هه‌زم ده‌کرد له‌ناو بزوتنه‌وه‌کانی خۆی بمتوینیته‌وه ده‌روه تا ده‌هات تاریکتر ده‌بوو، دارستانه‌کان ره‌شتر، ته‌مومژی چیا‌کانی ده‌روبه‌ریش ئه‌ستور و قه‌به‌تر، هه‌یج لیه‌ دیار نه‌بوو.

سه‌بریکی کۆرپه‌که‌م ک‌رد، ده‌مویست که‌می یاری له‌گه‌ل بکه‌م، جاریکی دیکه‌ش سه‌بریم ک‌رده‌وه، دایکی سه‌ریکی هه‌لپه‌ری، چاوه سه‌وزه مه‌رمه‌رییه‌ پر ک‌رپه‌وه‌کانی بوون، وه‌کو ک‌یردی شه‌خته‌یی ده‌موچاویان بریندار ده‌کردم. له دوو چاوی زیاتر هه‌یجی دیکه‌م نه‌ده‌بینی، توانای ئه‌وه‌م نه‌بوو ئادگاری سیمای بخوینمه‌وه، ده‌موچاوی شتییک بوو ده‌توت له‌ژیر

ئاویکی لیل دایه، نهده بئیرا، یا به جزیرکی تاییهت ده بئیرا، خۆی دووپات ده کرده وه و هکو چهن دین چینی روخسار بوون، له سهه ریه کتر کۆبوو بوونه وه، ئاویکی لیخن و قورای به سهه روخسار یا چۆری ده هات، له پیش چاوی من هه لده هات و غاری ددها.

ده موبست هه لیبیم و خۆم له وینه یه راببسکینم، ههستم ده کرد ئیحتوام دهکا، قووتم ددها، له هه موو لایه کیشه وه چوار چیتوه ریژم دهکات.

شتیکم ده بئینی، غه ریب و ئاشنا بوو، دیار و نادیار بوو، له نیوان حزوور و غیابدا، ئه و بوو، ئه ویش نه بوو. توخمیککی رووت بوو بو هیلنجدان و رشانه وه، رچه یه کی ته و او بوو به ره و خه رهندی گیتروون.

له کویتم؟ ههستم ده کرد له نا- کات و له نا- شوین دام، واته شوینیککی به ئیمتیاز بو دوور له زیدان، هه موو ئه شکه نجه

میتافیزیکه کانی تاروگه له ناو ئه و فارغونه به رجه سته بوون، قه واره یان دا به خۆ، واته گه یشتمه قه راغی هه لوه شان هه وه، قه واره یان دا به واتاکان، واته ئیتر ده بی له نا- شوینکاتدا بریم، قه واره یان دا به واتای شارستانییه تی رۆژتاوا، واته دوورگه کان ماون له یه کتر دوور ده که ونه وه، قه واره یان تا به جه سته و گشت ده لالاته کانی، واته ده بی له ناو تاریککی موماره سه ی عیشق بکه ین.

سه بیرتکی سه ره وه م کرد (N7) ژماره ی ئه سکه مبیله که ی ته نیشتمه، که و تمه نیو لیکدان ه وه ی شته بی سه ر و شوینه کان، ده موبست شته پووچه کانیش بخوینمه وه. حه رفی (N)، ئینسیالی ناتالی نییه؟ واته حه رفی یه که می ناوه که ی نییه؟ ژماره ی (7) ئه و حه وت ناوه نییه که ئافره ته که ی ته له کۆمیاکسیۆن دایم: ئاوپرکی دیکه م له ژنه که ی ته نیشتم دایه وه، ئه ری خۆ ئه م ژنه ناتالی نه بیته. ئه م کۆریه یه ش دووم منالی نه بیته. باسه ناتالی بو کوی ده چیت؟؟ به لئی ده گه ریته وه بو «قیشتی». نیو سه عات له لۆزان ه وه دووره. هه نده نابات داده به زئی. ئه گه ر له قیشتی دابه زی ئه وه خۆیه تی. به خوا ده بی خۆی بیته. لئی ده پرسم، دهستی ده گرم، ئه مجاره یان دهستی به رناده م، مه چه کی توند ده گرم، نایه لم بروات.

ئه ی ئه و پیره میده کتیه؟ کابرای پیش سپی نییه. ئه ری ئه و نییه که زۆر جار ده هاته خه ونه کاغه وه و ئامۆژگاری ئه وه ی نه ده کردم که جاریککی دیکه نه گه ریتمه وه ژنیف. ئیستاش

وا چهنده مه تریک له به رامبه رم دانیشتمه وه، ئایا نه هاتوه داوای حیسابم له گه ل بکات. چی پی بلیم؟ ده چم ده سته موباره که کانی راده مووسم، پییه کانی ماچ ده که م، تکای لی ده که م و داوای لیبووردنی لی ده که م، داوای لی ده که م عه فووم کات. ئه و راستی کرد، ژنیف نه فره تیککی راسته قینه یه و وا به دوامه وه یه.

سه بیرتکی پیره میده که م کرده وه. زه ق زه ق ته ماشای ده کردم. هه رچه ندم ده کرد بزه یه کی بو بکه م، بزه سه ر لیوه کانم نه ده که وت. رووخساری منیش وه کو قالبه سه هۆلیکی لی هاتبوو، بی ته عبیر. وه خت بوو ده ست به قیژان بکه م و بلیم نا ئه مه یه «تاروگه ی ناوه کی». کن فریای کن ده که ویت. ههستم کرد ده رگرام، تور هه لدرام، وه کو لاپه ریه کی هیچ لی نه نووسرا، بدریته ده ست منالیکه وه، به که یفی خۆی خه تی شه ره پشیله ی له سه ر بکات، گلۆله هیللی ئالۆزکاو، نه سه ره که ی دیاری بی نه کۆتاییه که ی. بوو بوومه گلۆله به نیتکی هه لگۆلۆفاو، تیکچرژاوی، لیک ئالۆزکاوی بی سه ر و بن.

کاتیک سه عات ده وروبه ری ده ی شه و گه یشتمه وه به شی ناوخۆ، وه کو ئه وه ی له زره خه ویکدا هاتیبتمه وه ئاگا، قورگم هیشک و حه زم ده کرد یه کن بیبیم. «باشه له م بیابانه ی که فرانش کۆنتیی پی ده لین، بچم کن بیبیم!» دهستم بو چه که مه جه ی بیرۆکه م برد و ده فته ری ته له فۆنه که م ده ره ینا و لاپه ره کانم هه لده دایه وه، یادگاری یانزه سالی تیا بوو، به لام نه ک به نووسینی یاداشت، به لکو له ریگای ژماره ی ته له فۆن و ناو نیشانی جیا وازه وه. چاوم به ناو نیشانه که ی ناتالی که وت، مووچرکیکی کوشنده هه موو گیانی ته نیمه وه. یه کسه ر دهستم برد بو کۆریکتوره که ی به رده م که له سه ر بیرۆکه دانرا بوو، شووشه بچوکه که م توند له ناو چنگم گرت و راموه شاندا، راموه شاندا و پاشان قه پاغه که ییم کرده وه که به فلچیه کی بچووک کۆتایی هاتبوو. جاریککی دیکه ش رۆمچوانده شووشه بچوکه که و به باشی فلچیه که م نغرو کرده ناو شله مه نییه سپییه که و ناو نیشانه که ی ناتالیم پی سواغ دا. فووم لی کرد و ورده ورده هیشک بووه وه، هه مان کرده م دووباره کرده وه. توژی سپی، یادگارییه سیاکانی داپۆشی. به ته وای سریمه وه، سه یری ئه و پانتاییه سپییه م ده کرد که چ به سه رهاتیککی له ژیره. کن ده توانی، سه یری ئه و پانتاییه سپییه بکات و مووچرکیک به له شیا نه یه ت. ئایا ده بی چ مووچرکیک بیت! ئایا ته نه ها مووچرکی رۆحی په روازی منه که په له قازیتی بو ئه وه ی سه ر ئاو که ویت، یا رۆحی په روازی یه کیتکی دیکه یه که هه میشه و بی وچان ده چریپیتته بنا گویم؟ وه لام نه بوو!

کاتیکیش رۆح سووی دهبیتهوه، حه کایه تهکانی خووی دهگپرتتهوه: حه کایه تی نه ندیشهن. نه ندیشهش دوو گورزه رهگی ههیه، گورزیکیان له قوولایی ئاو دایه، گورزه کهی دیشی له سه ره رووخساری ئاوینه دایه. بۆیه، به جه خته وه بیرم له وهش ده کرده وه، ئایا نه و ئافره ته ی که نیستا به ته له فۆن قسم له گه لێ کرد، ته نه ها هه زابه له یه ک نه بوو بیت که له ناو اخنی وینه یه که وه هه لفقوولا بیت. چی بوو؟ وینه یه کی سرکی ناتالی بوو که له ژیر فلچه کانه وه ده هات و ده چوو، هه ندی جاریش ده هاته زمان و هه ندی جاریش بی دهنگ ده بوو، ئیواران وه کو مانگیکی گه ش هه لده هات، کاتی سپیده ش ده که وته نیو زه لکا وه کان. یا نه وه تا دهنگی خۆم بوو، دارستانه کانی بن بناری نه لب قووتی ددها و وه کو زابه له ده گه رایه وه و ده یچرپانده بنا گویم!

ههستم کرد له خه ویتی قوولدا هاتومه ته وه ئاگا. ده میکیش نییه پۆسته چیه که ی به سواری پاسکیله زه رده که ی زه رفه مووسه جه له که ی دامی. سه یری زه رفه که م کرد. سه یریکی دیکه ی پشته وه ی زه رفه که م کرد، سالار!!! باشه کی ئه درتسی منی داوه ته سالار؟ سه یری پوله که م کرد، دوو پوولی ره ش و سپی بوون. یه کیتی وینه ی پیره میردی بوو له گه ل کۆرپه یه ک، نه وی دیکه هی جووتیاریک بوو گالیسکه یه کی راده کیتشا! ده می زه رفه که م هه لپچری، کاغه زه که م لێ ده ره ئینا، نامه که ته نه ها هه ره له چوار پینج رسته پیکه اتبوو. دوو هه والی تیا بوو: یه که میان هه والی مردنی کاک عه زیز بوو، دوو هه میشیان... قه د بروام نه ده کرد...

پیره میرده که گه یشتبووه نه و قۆناغه ی که سویرای جی ده هیشته. دۆش دامو ته ماشای رابردوی خووی ده کرد و بیری له گونده بچکۆلانه که ی خووی ده کرده وه. نه م ریکه که وته رایچه له کاند. سه یری سه عاته که م کرد و ده ستیم گووشی و به په له ده رچومه ده ره وه. دوو راهیبه که م بینی، گورج به ره و سالۆنی نانخواردن ده رۆیشتن و خه ربکی ئاماده کردنی وه جبه ی دووه می نانخواردن بوون. منیش به ره و پرستگا که رۆیشتم، سه یری ده رگای شووشه به نده که ی حه وشه م کرد و خه زوورم و پالۆمای هاوسه رم بینی له ده وری نه سه که میله پیکه داره که ی «نه نه» دانیشتون. لیبیان نزیک بوومه وه و کاتی منیان بینی هه ردووک پیکرا:

- نه وه له کووی بووی؟

- لای پیره میردیک، پیره میردیک له و ژوورده یه، هه ره هه موو شه ری ناو خووی بو گپرامه وه.

- باوکی پالۆما که ئیتیجا هیکی که می راستره وانیه ی هه بوو:

- کورپه رهنگی خه فاو بی!

- برپا ناکه م، زۆر به وردی رووداوه کانی له بیر ما بوو.

ته وقه م له گه ل «نه نه» کرد و ویستی ماچم بکات، خۆم نووشتانده وه سه ره نه سه که میله که ی، بۆنی نه خووشخانه ی لێ ده هات و به چاویتی زۆر زیته وه سه یری کردم.

خواحافیزیمان له «نه نه» کرد و سواری ئۆتۆمبیله که بوینه وه. حه قده هه ژده سال، واته مندایی و هه رزه کاری، ده سالیش له خانه ی پیر و په ککه وتان. نه مه تیکرای ژبانی نه و ئینسانه یه له زید و نیشتمانه که ی خووی ده بیاته سه ره. نه ری نه مه ده بی چ مانایه کی هه بی؟؟؟

۲۰۰۳

